

AUTHOR _____

NO. 1914

TITLE ע' עולם חמוץ

RR _____

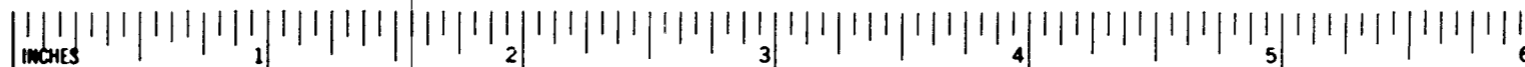
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היים תש"ע

IMPRINT _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

CALL NO. ACC. 01696

DATE MICROFILMED _____

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

PRESENTED BY
Dr. H. G. Friedman

ספר עולת תמיד

הוצאת
זל

אמרו ז"ל תפלות בעד המידות הקטנים ולהיות כי ספר זה כולו מדובר בעטן
התפלות למה קראתי אותו עולת תמיד ולא קראתי אותו ספר
הטובות להיות שבער יש ספר הטובות לנו ולא יהיה כלבול כמטבתוח שיש לבל
אחר ולא כמנוה מקום שיש מספר לספר ולכן קראתי לו שם חדש והנה כל הטוב
לבין שעהק ומטבתוח דהחט כהר חיים הלה עמנו ואטפי שעהק שיש בפירו
קצת מן הטוב לבין טכף הבק וזונו ימאלך בכל עטן חדש והוסבר סדר
ובאור ולכל עשייה הנהגה כה ידועלים הרכב עם החברים י

עלם האשיר יטקב צעח

חיים

ופה התלמי יוסה טימים לחפש כפלו שעה התקך לניה טעהק ידועלים טככף

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תש"ע

ס עינותיהם

האצילות

היא עלם קמף ויחודם באם הואש' העצמות המתפשטת בהם
 זה שהם ז' חלקים חלק האם וחלק העצמות וחלק המפרו
 עצמם ולאו השלשה נמצאו במקוון בהקדמה דח' ז' ע"כ מלבד איהו ונתייחד
 כהון בים דאצ' קרא מלבד לאם ונתייחד לחלק העצמות וכהון לחלק המפרו וצ' נתייחד
 עצמם באומרו איהו וחיו חר כהון וקרא חיו לעצמות שם חיים קרלוין עמנו
 אך הכראה אינו דומה הכראה עם ים דברהא שהם קטנים דימ' של אצ' המתלבש
 בכראה ואין יחודם האמת' לא באצ' כי שם לעולם אין לך רעע שאינם מתייחדים ז'
 בח' הנזל אך בבוע הוא יחוד לפרקים וכל הפלותנו הם לאם ירבך אך להיוד
 שאין אנו יכולים לבנותו בשום כנוי ושם לקרא אנו מתפללים על יד קמף כי שם
 שייכ' הכנויים והשמות כי כל הכנויים והשמות הם שמות העצמות המתפשטת
 במפ' אבל בבוע אין שם לא שם ולא כנוי כלל אומנם בהתפשט העשר ענפים כנזל
 בהם אין יתבנו בשמות שאינם נחלקים בשם אדני כנזל כמס' ברבור בטען רישמעא
 שראה אפרה' וכו' ואברה' הוא סוד הכראה ויה' יהוה אבא' הם אור המפרו
 המתגלה בה ויה' הוא ז' ראשונים ויהוה כולל ז' אבות כי יה' בימין וה' בשמאל
 ושניהם בת' וכלות בעל הוד ושניהם כלולם בימין אור בלבן שלו "

ביענין

מה שאנו אומרים כי המתנות לפעמים ממשיך מען הרה' ולפעמים
 מבינה ולפעמים מבחינה הנה איך נייחס קבלתה לשום אחד מהקדמות
 אחר שידענו היות כל מיני השפע באים מבחינה אבל הענין הוא כי כאשר לא תעיל
 אורה המפ' רק למעבר השפע לבד אז נרבה השפע א המפ' אשר בא השפע משם
 אבל כאשר השפע יתעורר שם בבנה או ברה' ובנזל יקרא קבלתה על שם אורכו
 המקום אשר נתעורר שם וע"ן כפ' חקת על מאמר הזוהר המתחיל האחי'
 בשעתא דחכמתא עילאה ונז' "

ארבע

דברים הם א' חכמה או נקבה ז' הן אורחמים ז' עליון או החסד ז'
 משפיע או מושפע ולעולם הזכר חומים ועליון ומשפיע והנקבה
 דן והחסדן ומושפע ולכן בעת הזווג הנקבה פניה כלפי מעלה שהיא אורה בסוד
 הרה' לקבל מען הזכר והזכר כיושר בסוד יהוה ומהו סוד ה' עלי' נוקבא וכן כחכר
 בהרה' מקומות והנה נקבות ויו' זכרים וכעת שחזרה פניה לקבל אינה משפיעת
 ולכן היא דן וכן הזכר בעת משפיע אינו מקבל ולכך אמר להעכב ביהם
 נשואיהם

ס עולת תמיד

ב

בשואות כפסלה ירד מעד שעה בסוד המלכות הנקראת שעה ומקבלת מעד קיים
 ואם תעב ירד אך שיחזור הזכר לקבל ולחזור ולהשפיע וירשעב זמן כהרדית
 השטע והן זה נוקב גם כשע אורחות לבדן יהי קיי
עשר ספ דאז הקטמות מהם ישעשים א הכהנה ואותם קעשה ופסוס
 הן נקראין ים דכרהק שם היות שהם ישעשין הם דאז וכמה רבין כ
 אינם שיה פנ ספ באכעיק עשר לבד והכרהק הוה גבסן כעשר חקין והים
 דכרהק הם עשר ענפים דאז כנל המהלכים בכרהק ואחר ירד כמות מלמכס
 ולכן מיוחסים למעמדן כי הוה שר הפנים מעל עליהם להג לכל אחר שטע
 קבא ונמשך לו והוה כנפס כלב כמך העץ וזהו עולם היסוד ושם ככרה
 נמשכים עשר ענפים מה עשר ענפי כרהק המהלכים מעשר כמך המלמכס
 ואחר עולם העשיה והוה כל מה שמתה היסוד עד נקודה התקום הכלל עשיה
 ובכללן כל הקליטה ומעשר ענפי היסוד נמשכו מעשר ענפים א העשיה ונקראו
 ים של עשיה והנה אן ים דעשיה מהלכים כעשר קליטה עי כמות הקדושים
 וקטנים להכנסם ולהשפילם והנה הקליטה בקיישים והמלכות שכללן ס אור
 האז מעמדן עד נקודה התקום וכמה ענפים בכרהק יקראו ים דכרהק וכן
 ביסוד ועשיה נמשך שאינם כולם ים לבד ולעולם לך יתלכסו וק כמרד זו כמך
 זו וכאן ים דכרהק יתלכסו כדעשיה באמצעות ים היסוד וכן ככלל האמנם
 אפטר להכנס בעולם עי ים היסוד כלת ים דעשיה וקוין כימי החול כי ים דעשיה
 אין הכונה רק להפיק לקליטין ומעמדן שר היסוד מעדו העולם כשערה ימי
 החול אן כמי העלות באשר נבאר בך אך ככרהק כמ מעמד העולם בשבת
 וימי וכן לבושין שבת ימי והעטן ס האז אינו מעלכס אזהק בים דכרהק
 ונהם מעדו העולם כיונים קום כלל אמצעות עשיה עשיה וזכמי החול מעלכד
 שנתלכס בכרהק עוד נתלכס ביסוד ומעמד העולם ונהם כיוס האז אר
 המלכות כן ככרהק לאז והידיעה לכרהק והעשיה לכהק והעטן כי כעמדות
 לך עיך ביה שום שני חללה ולל נשמות ולמה נמשך א האז כן נב נמשך
 האז א הכרהק והכרהק א היסוד נחדיה א העשיה כי כל מעד שוימשך ההקטמות
 יקבלו שנויים ופעולות מחודשות נפדות עד כי העשיה אין פעולתה רק לבדו
 ולהעטל להאש ונהם כחמה לארץ כי בארץ ישכל אין העשיה שולל כלל וארץ

מלך

ס' עולות תמיד

מלאך המות שכתב יסוד הוסיף עליו מנחה וכתב בהן ואברהם וישראל
הנלה לזכות החול אף שפעם ופעם משה ואהרן וכל ישראל
ואחר הכעס הנשמה שהענין יושפט מעצמו

בהפריש

שיש בין אלו למהלך כפי החול הוא כי לעולם יעני התורה
שיהיה נפשו דומה לנפשו של אדם שנמצא מן השמים ויחוד
של ה' ושל אברהם הנאשם לכל הדתם בארץ ישראל מזונותם מן השמים עליהם
אכל הדתם בחולה לארץ מזונותם עליהם עוד יש למד כי כל מה הוא בזמן
שכית המקדש חסר אכל כמותן שכית המקדש קיים אין שום יחוד על ידו וזה
דחוק ופלאות מה המלאך הוא ענין חסדו של אברהם הוא למעלה למעלה
אך ענין הוא שהמלאך אלו ונ' היסוד מלבד מלאכה שהיא מעבר הקדש
א הקבה יש לה מעלות אחד כבוד אורו החומר כי בו מעלה תפלתו של אברהם
למעלה והנה כיום שבתו אף יש תוספת לשמה הנה יש בהפריש כח לעלה
עד היסוד כי שם מקום הנשמות אך בחול חיים עולם התפלה עד שם ה' מעצמו
עד יום שבתו של אברהם יחד עם הפעולה שבתו וכפי שיש דקות זכות שבת
היסוד כך שיש דקות וזכור השפת הבא ע' היסוד כשבתו אך בחול כפי
מעוט דקות זכור מעוט פירוש כך השפת היונה והוא סוד היחוד של מולדת
שבת בקדש מוסר אך לא שהיחוד ע' מעוט חן מעוט כי מעט מלאך בארץ
עצמן הקדשה חסד עונה ואמירת שיש לנו בענין קיפוי אברהם עתה בחי'
הא היא בחי' העלמות שלטון ובחי' זו נקראת חסדנות המפי' והשבת היא
בחי' נשמות שלטון ובחי' זאת נקראת פנימיות המפי' אך שרדע כי פירוש יש
בביתו הקדמות זו פירוש האחד הוא זה כי כל בחי' ים הקדמות מלקים לעלה
וקם עיבור ויעקה ומנחין שהם נ' החסנות דא הים ונ' אמצעות ונ' ראשונות וכל
זה נקרא חסדנות ואח"כ כל בחי' העלמות יש בהם איתקה ומנחין שהם נ' החסנות
דבנות ונ' אמצעות ונ' ראשונות וכל זה נ' פנימיות הפירוש השני הוא כי ים
הקדמות דא הים כולו נחלק לשתי בחי' שהם עיבור ויעקה והוא כי נ' החסנות הם
עיבור וזו עלונות יחד נקראים יעקה ואח"כ כל ים העלמות דבנות נ' עיבור
של שני וכל נ' בחי' או נקראים חסדנות ואח"כ כל נ' בחי' אלה שיהיו בבחי' אצל
הם נקראים חסדנות ויש נ' בחי' דונתן שהיא בחי' פכח ונקראים פנימיות ואח"כ

ס עולת תמיד

כל שנה בחי' לו שנים חמשותף הנה' חצ' כולם הם מנה' -
 והבונה ויש' ויש כנגדם שה' בחי' אחרת והם אחר ופנים מאז' קע' לחין והם
 נה' חמשותף ופנים מנה' הפרוש השלש' הוא כי ים' הקמט' גדל' הים' טלו' נחלק' לב'
 בחי' שנים עיבור וצוקה והוא כ' ה' חמשותף הם עיבור' ונה' עלונות יחד נה' יצוקה'
 ואחר' כל ים' דע' לח' דחיות נה' עיבור שלש' ונה' ז' בחי' הנה' שנים עיבור ויצוקה'
 דקמט' ועיבור דע' לח' כל זה נקרא חמשותף יס' כי הם מנה' השפ' ונח' ז'
 בחי' הנה' עמ'ן שה'ם כקמט' יחד דע' לח' מנה' דאז' על' לחין הם נקראים פעמיו'
ואזנים ז' פרושים לו הם היו' אמתיים ואין מול'ם כל' האמ'ם הפרוש
 היו' אמתי' ונבון אצל כל ספק הוא פרוש הדא' שון מכול' כי
 לע' פרושים האחר' יש קשיות ונאמר טה' מק' כן' והוא כ' לפרוש הש' -
 קש'ן שה' פרוש קש' אחר' כפרוש כ' לו המוחין הבאים ע' קש' שאין ק' מוחין
 דוק והם נקראים פעמיו' צמור ונה' כל זה אינו' בחי' אצל' כי בחי' סב' עשה'
 בבחי' אבות טמ'ה כנה' שם' ונמק' מנה' אחר' גם לפרוש שלש' קוש'ן מכל
 המק' מנה' שה' בחול כל שמוחין אינ' ק' בנה' חמשותף ואם במש' מול'ם הוכ'
 בנה' בחנה' דלה' אך באז'ן אינו' ק' בעבר' וכל' פסח כנה' שם במק' וכל'
 לו המוחין דפעמיו' הם מש' מנה' עמ'ן כנה' כמ'ן **העולה** מעל' מ' -
 הפרוש הדא' שון הוא אמתי' ולכן נח' ב' אחר' -
 קנה' כ' חנה' אין לך פ' כנה' הפר' כנה' שכל' עולמות אכ' שכל' אחר'
 מהם יש לו ז' כל'ם לכל' ספ' וספ' שלו והם ז' כל'ם ל' נפש דוק שמנה' כי טו'
 השמנה' שהיא מבינה' שמנה' האחרות יש כל'ם **צמ'ן** ואע"פ שיש כל' לב' -
 אך ממש' למנה' שהוא כנגד' חיה' ויחידה' שכל'
 ספ' וספ' אין טו' כל' כי שם הם קמט'ים ונקודות'
 ולא האחרות ונדע' כי כל' כל'ם מהאחרות נעשו'
 והנה' כ' כל'ם הא' יש בה'ן נ'ן דא'נות כנה' -
 גם יש בהם בחי' אור פט' ואור מק'ן כסוד' האל'
 כגדע' גם יש בהם אורות כמ'נה' שנים אלה' דכל'
 ודא' וכל' זה נקרא חמשותף העולמות' וכנגד'
 יש ז' ז' כל'ם פעמיו' דשמות' ובמ'ן נ'ן -
 דפעמיו'

שקול' בחי' יחידה' -
 ולחכמה' שהיא חיה' כנה' גדע'
 מאי' ולא מנה' וכד' שם ספקות'
 טכ' כמ'ן עמ'ם נה' כל'ם כי
 גם האחרות הם כ'ה' ממש' -
 וכ'ה' נקוד' ע' בגדע' ונ' כי
 הספ' הם כל'ם ולבושים כנה' -
 כמ'ן דך

ס עולת תמידה

דפני שוויק דשמועות ויש בהם אור פנימי ואור מקיף כעלם בבחי' אלם דאזק ט"ד
 הנזל סומע וכולן פנימיות אמתם יש טיף במש' בקש שהכל השלשי הוא הנקר
 פנימיותו וכן גם בטען קש נבאק פ השיכור הנדמוחין הוא הנק פנימיותו
 והנה אמתו פנימיותו טעור השלשי הוא בחי' אמתו זולת הפנימיות והטען כ"ה
 החלה נבנה שיכור באשון דקמנורה וקם נה' כללן בחנה ואח' נבנה הויפקה
 דקמנורה וקול דתפישמות נה' וחנה כל אחת לעצמה ובה' לו לא יחסבו לעולם
 מומנו אמתם בהיותו שיכור הראשון אשר נבנה **אמת** דהיינו שאינו חסר
 הנה' כח'ד דזשי דאז איון וכו' דערבנה במל' ט' - **שיכור דאז איון**
 איון כל תיקון לסור דתבונה ואח' כ' טקה נבנה - **שהשונות דמשן חו' הסתלקות**
 חנה' כח'ד דקעיר ויהו נה' בחנה דק' איון יש לו **ההסבר שהם ז' דאשונות**
 ז' מוחין הטיקה וקו' העיר כזעיר ואח' כ' טקה - **וש' כ' איון חסר מן אפילו**
 כשמש' שכל יש טיבור שלשי דקמנורה בתבונה - **כשיכור שהולך יתקו לטיבור**
 ואז נבנה מוחין נעורים דקמנורה כח'ד דאז ויהו - **כח'ד**
 חנה' בחנה נה' בנה' ואז נש' א' בח' ענינו לעמה כ' בחי' הלא וכל מוחין -
 דקמנורה טיבור ויטקה ושיכור ואז **מקיסים** דלם דאז' ואח' עולה כפוד
 מן במלת אח' איון באים לו פנימיותו עשיר הן דשיכור ראשון בחי' הלה כללן בלתי
 הן בחי' וק' הטיקה דבלתי והם המוחין דוק דבלתי המפורשים אלתנו בבונות
 קש טש' ואח' כ' טקה אכורה באינו ואק' אכורתנו איון נש' **איון** דש' אלתים
 דמוחין דאז דפנימיותו ח'ד כח'ד הלה וחנה' בחנה הלה ונה' **בבונות**
 כנה' הלה ונה' כיון ששיקר קש הוא לטיקה דפנימיותו עכ' עליו קונה הכל שאז
 כו' שיכור השלשי דמוחין דקמנורה ושיכור ראשון דלתי כללן - **נש' המוחין**
 בלתי דפנימיותו ולא נכפה רק הטיקה דפנימיותו שהם מוחין של **דמער איון**
 וק' הענינים במלת אח' כ' טקה אכל איון הכי נש' א' קמנורה **כ' טקה**
 כנה' וכולן עקראים איון שיכור ז' דחידעותו יטן כ' הוא הקודם בבונות קש כנה'
 איון טקרא בחי' דלתי שיכור דפנימיותו אכל האמת הוא כ' ז' מוחים הם בקש שהם
 שיכור ז' דחידעותו והם שמות אהים והם מוחין ממש דלתי דקמנורה והם דלתי
 דקמנורה ויש שיכור ראשון דקמנורה דפנימיותו ויש יטקה דפנימיותו ואח' כ'
 שיכור של הלה כללן בלתי של חידעותו ושל פנימיותו לעולם לא יחסר מן הלא -
 ועב

ס עולת חמיר

ועב לא ישכח מעד קיעת זיונים אחר שיבור שלשי כמוחין דחיקנות וקשה
יבקה דמוחין דפנימיות ובעמידה אז נעשין ז' כחאונות דמוחין דזלגה דפנימיו
ואחרי נבגמן אורוקה המקיפס כנודע בקפולת דה' ואחמם נפ המקיפס דחיקנות
שקס בח' אהיס נפ קס נבגמן בעלת שמעו ישכח כג' כמקוממו וטע קימב
לא שמוע זלגה לא חשע לפמ' כלמה והבן זה אומעיה דהעטן כל שום ספק -
כנלמד " **והנה** נעלך כיל בח' ז' כלס בחיקנות קס שמוע אהיס דחיקנות
כג' כמ"ך אך נ"ן שבהס קס הוי"ה ואורות אך כהכנס הפנימיות
אז קלס בחאונס נעמיס כלס והכלס הפנימיס נקראיס נשומה כעך קלס
לא כעך נ"ן שבתבס דחיקנות וזך כלס החאונס קס קרומור והכלס -
הפנימיס קס מוחין ומעט והנה ז' כלס קנך ז' כלסו כל ספ' וספ' כנודע שקס
הוי"ה כלס קס כלס דפנימיות ולא דחיקנות וזכור נפ כלמה קימב מלך נפ
דע פ' ז' קלס החיקנות קס כעך בהיק יד'ה עשיה שכמ"ך ולבן כעכס ז' כלס
וכמס נ"ן שקס מלכות קת' כיה שקס כ"ט שקס כעך כוחות ז' עולמות
כ"ט ז' כלס של פנימיות קס כעך א"ל ד"ך שפ קו"ך ישכו ז' בח' כיה ק"ך
מלכות שכו וכעבן נ"ן דכח' א"ל עכמו וקס ז' הוי"ה המנוקדות בקעץ וכפ"ח
כ"ט כקונס ונעלך כ' נפ כזער כל' עכמו יש כ"ט כעך כ"ט החיקנות -
וישכו פנימיות כ"ט כעך כ"ט דל' עכמו עם הוי"ה שז' כלס אז קס א"ל
שק' חיקנות כמ"ך כ"ט חיקנות דל' והנ' פנימיס כמ"ך כ"ט פנימיס דל' ועב
בז' מה שבתבמו כמ"ך קאמ"ה ט"ט ז' כלס אע"ך כשמוע דמקיפס
של הס' אה' נעמיס החפנה ועל' ד' ועל' עשיה קס - ז' פנימיס דל' כ"ט
אמור ז' ס' א' וחל' ע"ל א"י ס' כ"ט דחיקנות דל' ארצות ס' ד' ע"י
דל' א"י ז' וכמ"ך מל' א"י ז' כלס פנימיס דל' ע"י
אל הוי"ה ועמיס נאמ"ה מעט להס פנעט ע"ל מה שקח' פה כל' א"י -
כהוי"ה ז' כלס פנימיס הא' כל' יש כמ"ך קנ"ך אמיתס כג' נפ ס יקשה
כע"ך קס הח' לפנימיס א"י ז' כחיקנות א"י א"י א"י א"י כמ"ך שבתב' -
וע"י נבגמן כוחין דפנימיות א"י ס דע כיל וע"י א"י ז' כ"ט דל' א"י כ'ל
למלאה כלס דחיקנות כשיערהס למע"ה סמוק ווע"י א"י ק"ש ט"ט
עס כלס פנימיס נעמיס וכן להפך כמעטן כלס פנימיות למע"ה למע"ה א"י

מרהוין

ס עולת תמיד

מערבין שם לבחי' כלם דחטיות כג' כמ' ובכמה מקומות דעלית התפלות ועליות
 שבת' גם המלא זה כעטן שיהא מעון דחטיות הבונה ונק' ופס' דבנה ובהנפס
 כזער נשפין סם ע'אמ' לבנד' מזעיר לנדקב' ונשמה ופנמיות למעיר לאל טור
 אל שח'עגרת נה' דבנה נעשה פנימיות לחבר דזעיר' ובעד' מעזעיר לנדקב' כי
 חטיות כלם נה' דזעיר נשפין פנימיות כלם דחבר' דנדקב' והבן זה היטב ויפאר'

לך משמרה פ'ים וקושיות רבות כעטן זה' וכלמה הטען דט' כי ס' בח' מאכרת מעשיות
 וצדוקים כמנהג פולין ואכילת מלא ומוכר' ולגב וכו' אל' כלן קס בח' חטיות העולמות
 חזק' שיש בה' מוחין קס בח' חטיות' וכל מאכרת שהם כדבור לבדו כחן התפלה
 לכל התפלה הכל הוא כפנימיות' וזה המלא כפ' ברך שאמר במקומה ובפ' כונת
 התפלה ובבונה גמולת יום' ונמלא כי ככל' ד' עולמות אבי' וכן ככל' ד' פרק' -
 שכל עולם מלא בנפש יש בכל בח' מהם חטיות ופנימיות וכל המתעשה הולך
 וקבצתו הכל הוא בח' חטיות אור פנים ואור מקיף כנגד הצורה כמו ד' קטורות שבת
 ואכילת מלא ופס' וקדוש שבת על היין ועלית התפלה וסוכה ולגב וכו' אל' כזה'

חזן כל דבר הגלוי כזה לבדו כחן התפלות ונשמה קדש' הכל בלי כפנימיות ואומנם
 הסוג כחן שבת הוא הנשמה כן לחטיות כמו כונת עשיית המלאכה ונשמה לפנימיות
 ספן כונת התפלה וכו' כי החטיות והפנימיות הכל הוא בח' כלם וכו' אל' כזה' -
 כפנימיות שחטיות ופנימיות שקוין נשמה חטיות לב' חטיות ונשמה כפנימיות
 לב' פנימיות' וכל מה בח' אור פנים ונגדן יש בח' אור מקיף כג' בח' וכן
 כל ס' שיש בח' חטיות שיהא חזן ואחור כפנים ופפ' וכפני' ומקיף ונשמה וכל-
 דאכל וכלם דאימאן וכלם ונשמה וכו' אל' כזה' ככל' התפלה כולם ישנם בח' חטיות
 לבדו וכן כפנימיות לבדו' כי החטיות של כל עולם ועולם הוא בח' חלק דשמה שיש
 בכל עולם כנשמה כי כל א' מל' עולמות אבי' כלל מכל חלקי אבי' מלא דו' לכל
 אל' חלקי כלם על זמניו שיהא כזה' ד' חלקי אסע וכו' חטיות הפ' ההיא הולך

בח' טענה אשר זה'

ודני' כשע' מיני עונות הם באו' - חזון חיות וזוה' מוחין פנימיים שהם נשמות
 זוף פנימיות קטורות' והיא חזר' וה' נפסק לפנימיות עליונות כל' שהן
 חיות וחטיות העולמות ומשפ'ן דוחק חזון ועל' החן לבן נשמה של אלה -
 דנו' ואז' הכ' הפעמי דהך שאון ע'אמ' יעלו מן וכו' המוחין שלהם הם הנשמות -
 כן

ס עולת תמיד

ו

וקדוש בעוד לנהפוך ומה שאמרנו במען שעשויים שצמח כבוד אינו אלא כללה
 והכן זה ואלה הקליפות שאחזים ויונקין והאזכרה הנז שיהיו עם כבוד שצמח
 משהם עם בחשמה שהם בחי המלכים שבכל עולם מנז כי"ע כמעט שצמח
 לקמן בה והם מלקטים ומכבדים כבודם שהם טעם במקומנו ובבקר חוזרים
 לעולם עם מה שזכרו ועולם מעולם לעולם בארבע בחי שיש בתפלה שחזרה
 ועולם הכבודים רמשיה כבוד ה' מלך כנא במקומנו ומה ע"י כלם חייטם דרך
 ודנקיפה שזכרו עם כללה ואלה בבדין שאמר עולם הכבודים דעה ע"י הכלם
 אל גוף האמצעים ועטין כי עם מעדועם בכל עולם ונתקנים קצת וכן עולם מעולם
 לעולם עד העמידה נא כל אונ' כלם עולם בא"ע עם הכבודים שזכרו כלם עד איש
 ע"ל זה כבוד מן קצתם בשמט וקצתם בעמידה לבחי' ז' ראשונה דמזמין ודק"ש לבחי'
 ע"ד דמזמין דגלות ואלו עמקיס עם בעבור הכינה ואלה טקטם מעוקנים כבוד מזמין
 לחן בעמידה נא מעדועם וחזרים טעם להבדר עם וכן יורה מן עולם לעולם
 עד העמידה כל חלק בעולמו הראוי לו אך כשעלו לא היו מכבדים והוא כולם לעולם
 אך כיהרה כל אחד טבבר במקומנו ואלו חוזרים חזן להיגל ע"י אולם הכלם שלהם
 אטלן כבוד מן עם הכבודים וחזרו להם אח"כ כבוד מזמין ועלנו ונשאל כי מה
 שנשאר לגוף אינו בחי' העיקרות ולא התפלה והעיקרות הנא בחי' היניקה לבד
 כמו שהיה קודם הייתה המלכים וכל שאר שבא בתפלה אט"פ שהשכח מרובה
 על העיקר עב"י יודו ועולה ואפשר לומר בה לישב קצת מקומות החולקים כי תפלה
 דב"ן יודו ועולה כי הוא הערך לזה לבד חלקיו שבמלכים אך תפלה משה החדש
 שאין לו מה לבד זה אינו יודו אך נשאר בא"ע כבוד מקיפס בעת המעטום כנא
 במקומנו דע"י ונשאל כי הנכלם דמזמין אינם עולם כק"ש עכמו רק החילה עולם
 כבוד מן באימתי כה לבד מה שחטלו ואח"כ בעמידה ובק"ש נבגין כבוד מזמין
 ממש למזמין והכן זה חלה וחזרים להתבדר כבוד מזמין כנפילת אפיס כל הבחי' אפי'
 דעשיה כנא במקומנו ואח"כ חוזרים להתבדר כל אחד בעולמו החלק הראוי לו
 והתעלה שאר לעלה והשמה חוזרים להתבדר בכל עולם

ענין כללה ע"י התלה בכללה מה ענינה דע"י אין לך דבר שאינו מבחי'
 אולם ק"ש מלכים שחתי בארץ אדום וכל מעולמות כלם הם מבחי' או -
 המלכים והנה אם לא המלכים לא היו מתיים ומתבטלים ונעשויים קליפות מוקס היו

שער התפלה

הם מעלמם מכורחם ומתקנים ולא היו אכיס להתברר ולא לעזם תיקן כלל אמנם
כיון שמתו ונהבגלו ועשו מהם בח' הקלפות ועכ' ארך שיתקנו ויבדלו ויזכרו -
ויתבטלו הקדושה אשר בהם וישארו הפנים למטה מהם הקלפת זכאמנם -
כברור והדברת הזק למטה ולא ישאר שום נעץ קדושה למטה כלל הקלפת זכא -
הקדושה יסלו אחי ישארו הפנים מהם הקלפת לבדם למטה כלבמות כלל ואל -
יתקיים ספיק בלע המורה לעלם ומה יהיה אחר ביאת המשיח כה' והנה אי אפשר -
שיבררו הקלפת מהאיהם אם לא ע"י שיבררו אותם והוא כי ע"י התפלות והתעוררות
כלם על בני אדם התחונים נעשה בירור הזה ע"י ה"ש העלמות בלע' כי הנה -
התחונים ארכין למנוח טליון להספיק דברים או שישלול יום ויש העלונים ארכים
א מעשה התחונים וכמשה הנחמנו לאלהינו וכו' והטעם הוא במש' לעיל כי אין -
דבר בטולם שלא מעשה מלאו המלכים ויש בהם בירור ארך א הד' שולמות לארבע
הם בעלמם ויש בהם בירור ארך נשמות התחונים כמשה שפאר אחי התחונים
אך א העלמות הנה משם יסודם של התחונים ומלבד זה אי' כל טעם התעוררות -
העלונים התחונים וכו' ארך ארך ארך כלם הם מביחור אותם המלכים אחר בירור
הנשמות כנה וכל זה נעשה ע"י התפלות ומערת התחונים כמ"ז ומה ככך טעם -
העלונים כנה והטעם הוא כי ע"י המערת של האדם כמ"ז וכפ"ה מן הפ"ה על יד
התפלות כי הם עיקר נשמת לבל זה ואין דבר יותר גדול לענין זה כמות הפ"ה וכו'
קדו' ר"ל א התפלות והדברים העומדים ברומן של טולם וע"י התפלות נע"י ארבע חזות
העלון וארבעה דברים המלכים הנה וטולם לעולם כבחי' מן ושם הם מתקנים -
ומתבררים לעמה כנה ארבעו בדרוש היקון המלכים הלו ובדרוש המ"ן וע"י נס -
אפ' טען כי כור זה בדרוש השבת ובדרוש פ"ה שביעית וע"י והנה קודם שמתא
אד"הר ה"ו א העלמות העלונים למעלה במקומם כמ"ז שהיו בעת ארבעה -
ובראתם בבאשונה ואחר שמתא אד"הר יברכ' העולמות למטה מתקונים -
וטען הי"הר ה"הר ה"הר הוא כה' לבדור בירור המלכים הנה מהם למטה ואין
טען זה נעשה רק בימי החול כי אז הוקדו כל המלאכות והותר הכירור והתקון
ככל הענינים וכל מיני המלאכות ואז יתקן כל העולמות העלונים כה' לבדור
ולתקן בירורים הנה והם מלכים כמ"ז והנה התחונים אשר למטה מהם ומהו
המעם שיערות חס"פ התחונים לא' ומלבד שות למטה בשעת יום המעשה -

הנה

שער התפילה

הנה ימי החול בהלבוש הכיבוד הנז' ע"י זיווג שנים מתדווגים שם כהיוקם למענה
 מתקומם ונה און כח בזה רק ע"י מעיר כלבד לפי שהיוק חזבר ויש כח כול לבד
 לבד הם ששתי ימי החול כלבד כ"ו וק' דזעיר הם קומלבושים בהם והם המתכרסם כלבד
 אומנם כיוס ששתי ימי החול כנגד המלכות והיא נק' ואין כה כח כד לבד וארצה ע"י
 כח ימי שבתן כיוס השבוע היא עולה כיוס השבת שהיא יוס שלה ומתחבבת עס—
 זעיר ואז כלל ששתי ימי החול הם עולים למעלה במקומם ופ' משל כשהיו בתחלת הא"י ואז לא
 יש כיבוד כלל ועיקר כנג' כי למכתבן הם עולים במקומם ואז מתדווגין נשמות חלשות
 כיוס שבת קבלה העולה כי כל ימי החול קומלבושם הם למעלה מעמדתם והיא
 זה כד לבד ביד המלכים בסוד מן ומה שאנו נושין ע"י תפלותינו כיוס החול—
 הנז' הוא שתי שבתות א' הוא לתקן החלף אחרון במקומם למעלה כי תולה שלחך
 בשעת התפלה היו חסדים כיוס עיר לא היו לוק' וק' והמלכות נקודה א' ואח"כ ע"י—
 תפלותנו נתקנים שניהם כפי צרכי צעור כל א' מהם כלל מים שלמעלה וכל זה—
 כהיותם עומן אצל ואח"כ ההכנה השנית היא להחיים פ"ב ואז ע"י שתי קוננים
 אז הם מתדווגים זה עס זה ומכבהם כי רוח המלכים נמשלן אוקם בסוד מן כ"ל
 ואחר התפלה חזרים ומתעטמים כבדאטונה וזה עושה העיד בכל תפלה ותפלה
 על ימי החול כמו שיתבאר כל דבר ודבר במקומנו ופ' כל מה התקון אי יטנה—
 כה יוקם למעלה מתקומם האמיתית כשהיו בשעה שנבראו וכמקומנו נבאר בה—
 ענין יורה אחרת שיש להם יורה עמו והוא אחר התפלה שחזקה ומתעטעין וכפי
 כללה שיתקון א' התפלה וזה היא יורה אחר יורה א' כשעת התקון שהיא כשעת
 התפלה וכל יורה אחרת יורה בתורה והיא שלא בשעת התקון וכללה כמו שיתב
 כל טען במקומנו כה ואומנם כיוס השבת רבת כללה בהתלה נעשים מטיהם
 שתי התקנים שאנו נושין בעת תפלת החול וחזקה פ"ב במקומם למעלה ולח"כ
 ע"י תפלותינו כיוס השבת אחר חזקה מעלה אחר מעלה עד מקומם כשהיו בעת
 הא"י ועומדים עס פ"ב ואז כל בח' זיווג שם למעלה הוא לבדו נשמות חדשות

ולא מכירור המלכים י'
וצדק שאמרנו למעלה כי בכל תפלה ותפלה משתלקין המוחין מעין וחזרים—
 ומתעטעים א' תענה בזה וא' תחשוב כי אוקם המוחין ע"מם אשכ נשתלקן
 הם ע"מם החזקה אחר בבא' מוחין בתפלה האחרת וכע"ז פועל כל תפלה ותפלה
 אומנם

שער התפילה

אמנם אין
הטובין

אמנם בכל תפלה ותפלה מהחדשים ועומין חדשים זמנחים לעמוד ואין לך כל תפלה
 ותפלה שלא יחדש את אורות חדשים להראי זה כראי זה וצריך שיהיה כדעת ישר
 הפרש גדול בין תפלה רחוק ובין תפלה ראשית חדשים לבין תפלות ימים טובים ובין
 תפלות חול של מועד ובין תפלות השבת ועולה ממנו כי אפי' פיוס מוכרע ומתחיל
 דומה תפלות הפסח לתפלות השבועות או לתפלות הסוכות וכו' ועלה מקום כי גם כשה
 החול עומין אינו דומה תפלות יום זה לתפלות יום שלפניו ועולה מטעם שאפי' תפלות
 שבכל יום יום יש הפרש גדול בהם ואינו דומה תפלות רבקה לתפלות השבת או לתפלות
 שפיריות דבר שאין לך תפלה מיום שנברא העולם עד לתפלה שיהיה דומה
 לחכמה כלל ועיקר. אמנם הדבר הוא כי קנה כבר בארנו כי כל התפלות הם כה
 לברר הכוונה שיש בהן הם הז' מלכים שמשו וקנה בכל יום ויום אבל תפלה תפלה
 מתבררם כדוהם ונכבדים מחודשים מה שלא נבררו עד אז וקנה כמו שהכירוהם
 קבצוהם בכל תפלה אינם דומים לכוונה שבתפלה האחרת כי אולם הברוך הראשון
 כבר נבררו אז בתפלה הראשונה וענה בתפלה האחרת מתבררין ועקטן כדוהם
 אחרים מחודשים ואינם קראשונים עצמם ואפי' כפי עקב הנהגתם המתבררין באותה
 תפלה כך יהיה אז עקב המוחין שימשכו בזמן וכמה שלמעלה מהם וכענין יהיה
 בעטן המשכור האורות בק"ש כי אין ק"ש כולם שדומה לחכמה לפיכך הם וזהו
 המעט שנענונו המעיד לתפלה ז' פעמים ביום ולקרות ק"ש פעמים ביום ואם בעל
 אחר מהם ט"ו מעוות לא יוכל לתקן וקמטם הוא לפי שבכל תפלה ותפלה ובכל ק"ש וק"ש
 מתבררין כדוהם מחודשים ונמשכים נ"ז מלמעלה עומין חדשים מה שלא נעשה
 לעולם בשום תפלה אוק"ש אחרת ואמנם סע כי אין הדבר רק בענינים הפרטיים
 שבהם אמנם בעטן הכללם אשר בהם כבר בארנו במעקומם כי כל התפלה של שבת
 דכל ימי החול הם שניין בכללות כוונתם וכל תפלות מנחה שניין וכל תפלות ערבית
 רחוק שניין וכל תפלות שבת שניין וכל תפלות שחרית שבת שניין ובין כיוצא בכל
 התפלות וכענין בעטן הק"ש כי כל ק"ש דשחרית רחוק שניין וכל ק"ש דערבית רחוק
 שניין וכו'. אמנם פה יהיה בהם עצמם אין נעלמה מעומין או ואין נעלמה כדוהם או
 דומין לתפלה אחרת מיום שנברא העולם ונעלם כי בכל תפלה ותפלה באים עומין
 חדשים וכדוהם חדשים ואחר תפלה הם חוזרין ומסתלקים מהם ובהם הבין מ"ש
 רמז כי חפיהם הראשונים היו שיהיו שעה אחת קודם תפלה ושעה אחת תפלה

נשעה

שיעור התפילה

ח

והמעט כי כהנהגה והמעט היה מספיק מקודם שנתחבב כיה המעט לא היה כבודו
 בין קוץ ורעיד היו כבוד ולא כבוד זונותיו וכמעט שלא היו אדם צדיק להקפלה כי
 לא היה בהם חסדן ולא היו צדיקן א תפלותינו כה להמשך מוחין א זעיר ונוקביה
 לאוץ כבוד כי מעולם לא היו מסתלקין ממנו מזהם וכמו שנהגנו במוקדמו
 והמעט אחר שנתחבב כיה המעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט
 להקפלה קמור כל יום כה להחזיר למקומן את המוחין * ולעזר תיים כי מעט כי המעט
 כה שימדונו קוץ והמעט אחר שנתחבב כיה המעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט
 להקפלה ומוצי הדבר למעט אהיה ולבן התפילה קראנו להשקפה המוחין כל היום -
 לא היו מולביס הבת א בים אחר שהקפלה אכל היו - ככונה היא על המעט דלעת
 שוקים שם שעה ק' אחר הקפלה כה מעט יום יעשו - כי המוחין נשעם כבד אה -
 וישיט כח למעלה ולא יסלקו המוחין מקפה ונס - שאין יכולה להשקפה חוקים
 המוחין יעשבו כה שאין דיון שעה ק' יהיה אחר הקפלה יורב מעט שעות שאין מעטה
 נס קרו המעט שהיו חסידים הראשונים מקפלים - לא היו ידועים ושקף -
 הקפלה נכבד באמצע היום נוח כה להחזיר המוחין - אענה

כיום אחר שנתחבב כיה המעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט
 שהקפלה הראשונים לא ביטלו הפולן כל היום מעטם ונענו חסן לעולם כה למעלה
 שהקפלה הראשונים הראשונים יעשבו כה כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט
 עה כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט
 צדק אחר כיה המעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט
 מסתלקים אחר מעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט
 המוחין הראשונים וסוף שעה טעם המעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט
 הקפלה הראשונים מעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט
 ועדין על בראש המעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט
 נס הם יערו למעלה מהקומם כי לא המוחין הראשונים שהקפלה ענה עלם לקפו אה
 מקומם ואזכרו נס להשקפה הראשונים והמעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט
 שאה קמור נס למעלה נס אה קמור אה קמור אה קמור אה קמור אה קמור אה קמור אה קמור
 היון עלה והמעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט כהנהגה והמעט
 אה קמור אה קמור אה קמור אה קמור אה קמור אה קמור אה קמור אה קמור אה קמור אה קמור

קמורין

ישן לכת יום טוב היה

שיעור התפילה

המוחין דזעיר ארבעה שנים מסתלקים מעמקומם בגן ועולן כפני מקיפס טכ"ן -
מעמקים חדשים ופלא כלל היום הדואל וע"י אונתו הקשימו של המוחין קנשאר ברוח
ארבעה שאינו מוחין נשואים נשאר בדלותו ואינו מרגיש משהיה גדולתו כל
היום ועד זמן המוחין של פל הפעמים אחר צמר הפלה הם מסתלקים משנה
וקם עליהם למעלה על ראשה בבחי' מקיפס ולא נשאר בה רק השימו שלם ברוח
וע"י אונתו הקשימו נשאר גם היא כמורה גדולה ב היום כלו (ועל כן כי אחר כל
הפלה והפלה שמשתלקין מעמקם המוחין ומתעוררין ב"ל) ונשאל כי אחר כל
הפלה והפלה שמשתלקין מעמקם המוחין ומתעוררין כ"ל אין פירושו משעמ -
צמר שהולך חוזר א וק' והיא חזרה א תקורה א כמין שהיא שורה מהתלה כנודע
אמנם הם שנים שאדם כמורה גדולה כל היום רק שהמוחין שלהם נשלקו -
בגן והקשימו שלהם הנשאר ברוח מעמקים כמורה גדולה וזה הקסלקור
של המוחין שנים קצת שאמרו למעלה שמהמעמין ק"ן אחר כל הפלה -
ותפלה וזה כל זה הולך כיום אמנם משהחשך היום ועשה ללה ארבעה אונת
הקשימו הנך הולך מסתלק מעמין אחר הפלה עכ"ל כמע שיקראר בטקומו ולא
זה הקשימו של מוחין דזעיר הולך עליה ענה על ראשו בבחי' מקיפס ואדם מוחין
פני שנים ארבעים ושל אע"ל אחר הפלה שחכה ועמדו על ראשו בבחי' מקיפס
כל שאר היום הם נשלקו ענה יורה למעלה כפני פיס האמרים שלו שאין לו
בחי' מקיפס בעת הפלה עמקה של מעלה גם היא למה ועד עולן -
כל הסבדרנה של מעלה מהם סדרנה למעלה ממדרגה כ"ל ולא גם הקשימו
של כל הולך מסתלק עד הנך ואין נשאלו שנים מהמעמין המעמין האמרי
הולך וצמר מרגעם ועשה בבחי' נק' כלפי ויהי במלכות קורה אונת הולך
הפלה שיש כן שימו היום לפי שמה הלה דעה שכן הם של קלה יר ב"ל
כמקומו וע"י ארבעה קצו קדמים מה שנה שמה ודאי באמר המוחין מסתלקין
בלילה מחשיר אחר הפלה עכ"ל אכל המוחין נוקביה נשלקו מעמקם
הלה וחצה א"ל שדין מוחין דזעיר הם כמקומם בפלה עכ"ל למדו
עם למה כגדס ואחר הפלה עכ"ל מסתלקין גם מן זעיר ואז גם למה חזרה
א אחורה זעיר כמקומו ולא המוחין דזעיר הולך כמע קשימו ונשלקו למה -
ועמין בה מהתלה הלה עד אחר ולא היא לקחה הם ס"פ דחל הבאים -

שער התפילה

ט

איה בסוד המספר ועל ידהם נבדל לזה ככל קומת מעיר וחזרה פבב עמו
 אחר חזרה ומה הטעם עשה מהחלה הלה בעת השינה אחר תפלה טובה
 עד חזרה הלה ולא נשאלה לזה שלמה לעשה כמנהג כל מעיר עי' שלמה ט'
 ספ' דהאל כג' ולא נשאלה חל' בבחי' תקודה א' כלב שהיה שיהיה מהחלה
 והיא חכמי שבה שהיא היונה מעולה מן הנה ספ' שלה שבאו עי' המספר ולא
 בחזרה הלה מעשה נשאלה לזה שלמה וחל' בסוד תקודה ולא חזרה תקודה
 יודת למענה בעולם הבהיה בהיכל קדש הקדשים העליון וילאז מאחר חזרה
 הלה עי' עסק התורה שמוסקין הלה קים בעלז קים מעליס חזרה מעשה מעשה
 עד שעתאן כי באור הבקר נעשה זו תקודה של חל' לעלה באצ' ולא לזה
 מעשה מעשה וחזרה א' לחזרה חל' והנה ספ' על המספר שלקחה מן חל' יודת חזרה
 בעולם הבהיה וידיה ועשיה ועומדות שם ואח' קים עולתה עי' סדר תפלה
 שחיה בעו' שיהבאר בה' במקומנו ולא חזרה תקודה עכמיה של חל' שעלתה
 באור הבקר א' עולם האצ' היא חזרה פבב טס זעיר ועומדת בזרוע שטא' -
 דזעיר הנה נפנה מבחוק איו אמתם העשימו של המנוחין שלה שמה לקו פלג
 כג' הנה מקום עמדה בתוך פעמיו החה של מעיר כלבו וכאשר עלה זו -
 התקודה באור הבקר עד שם חז' ע' מעלה הפילה שליד שאנו מקיימים אודתו
 העשימו שלה ואל' מהחזה של חל' ולחז' וחזרה זכרם בתוך חזרה התקודה
 בבחי' מנוחין איה ועשיה בה' בחי' תפילן בבאשה כמנו שיהבאר במקומו ושאלה
 חזרה שם מעשה פבב עד ברית אבות ותפלה שחיה לפי שכין שזו תקודה
 חל' העקרה והעמיה של חל' והיא עשה שמה והיא בחי' חכמי שבה
 ובפיר' ענה אשה חזרה העשימו של המנוחין שלה שקיה מבחי' הפרדקן שלם
 שהיה לה חלה בהיותה עמו פבב נבם בתקודה חזרה של חכמי שבה לבן יש
 ענה בח' בתקודה זו לעמוד שם עמו פבב עד פסח אבות ולא כבד אבות
 ומלאן שאותה הנה ספ' של הנה המספר שהם מחכמה שבה למענה עלו -
 מעולם לעולם עי' סדר תפלה השחר עד כבד אבות ולא כבד אבות עמיה
 עולין חזרה נ' בתקודה שלה באצ' בחזרה חל' ועשיים שם פרדקן א' גמור אכל
 עס חל' ולא חזרה זו התקודה של חכמי שבה בחזרה חזרה ועמיה עס -
 הנה תקודה אחרות שלה נשם נבקרה עמיה כי חל' עי' המנוחין החדשים הבאים
 בכל

שער התפלה

ככל התפלה כ"ל ואז בכפרת אבות עמדה חזרה פעם שניה היא וכל קט -
 נקודות ביחד פרשת א' ועומדה פ"ב עם א"ל ועם יתקב בגודע ואז יתקב
 שומר בקו ימנו שהיא החסד והצדקה והתל שומרה בקו שמשל שהיא הצדקה
 והקוד במקום שהיתה תולה קטורה כמנוע שמשל כגל למעלה לא שעה
 היא פרשת שלם ואז היתה נקודה לאז מזדווג עם יתקב כגל והה נבאר
 היטב איך הרשימו של המעין הראשונים הם חזקן לכנס קודם התפלה של
 שחר באור הקד ב"ן שאין הרשימו משתלק גם הוא לא כללה שאז
 הוא קמין המיעוט שלהם האמה לכל הבת בהאיר היום חזקן חזקן הרשימו -
 להכנס בשעה הם ואח"כ בתפלה השחר אז באים ועשים מעוין לחכם צמורה -
 חדשים מה שלא היו כן בתפלה אחרת כ"ל וזה יוכן היטב כדושים שכתבה -
 בעטן המן שכל תפלה ותפלה הם מחודשים ומשם הבין מה עטן הרשימו -
 הנשאר בהם המיד ונהג כל דרוש זה נ"ל היטב בעטן שירת התלה ובעטן דרוש
 התפילן בשפת הרוע"ט :

ד ככל ז' עלמות אכ"ט יש בזה בחי' היא היא עטן חלקיהם שבה כלמה
 העולמות בחלקיהם : הכ הוא עטן פעמיות העולמות שהיא בחי' הנשמות
 שהם נפשות בעצמם ורחוק בדירה וכו' וכגדס יש שתי בחי' בתפלה וכל כן נהר
 כל במדבר וכל ויקהל דת' כל א' והם המעשה ופדד התפלה בעצמה וכל בחי'
 משא השמים נתלקה ל' כי המעשה נתלקה ל' והם יפה ויבדוק תקבין ואח"כ עטן
 קדושה ואח"כ תפלה של יד ואח"כ תפלה של ראש וכגדס ל' חלקי סדר התפלה -
 והם הקפדות מהתלה כל הכפורה של שחר עד כרוך שאמר ואח"כ המעשה והם
 מהתלה כרוך שאמר עד סוף ישרון ואח"כ יצד וכל כפורה קט עד העמידה
 ואח"כ העמידה עצמה של יח בצדקה והנה ל' חלקי בחי' המעשה וכו' ול' חלקי בחי'
 התפלה עצמה ואח"כ ל' חלקי המעשה הם בה לקח ל' עלמות אכ"ט בחי' -
 חלקיהם כגל וכל זה אינו לא לקח כמקומם למעלה ול' חלקי התפלה הוא
 כה להעלות ולבולק עולם כעולם כעולם שיהיה כה לכל בחי' זו שהיא להעלות למעלה
 זה אי אפשר רק ע"י שפלה ונעלה פעמיות העולמות כלם שהיא בחי' הנשמות כח
 ואח"כ חלקיהם שהיא בחי' העולמות בחלקיהם גם הם עולמן וכללן עמדה -
 ונבאר תלה עטן ל' חלקי המעשה אשר ענינם הוא לקח בחי' העולמות בחי' נ"ל

חלקיהם

שער התפילה

ל

חידושים וכל זה בהיותם במקומם כל א' וא' תלה הוא יטה ויבדוק תקביו -
 וע"ז הוא מתקן ע"ש שבעש"ה וע"י הצרכה שלה שהיא אשר יצ' שקולא ב"ח הכל
 היצא מן הפה נעשה אור מקיף א"ו . ואח"כ ע"י קבלת הולא מתקן עולם היצירה .
 וע"כ יוצ' אח"כ אור מן נפש היצירה א רוח העשיה שהיא ב"ח יצירה שבעש"ה .
 ואח"כ ע"י הצרכה שבעש"ה נעשה אור מקיף א היצירה . ואח"כ ע"י תפלה של יד נתקן
 עולם הבריאה . ואח"כ יוצ' אור מן נפש דבריאה א נשמה דעשיה . ואח"כ ע"י הצרכה
 של התפילה של יד נעשה אור מקיף א הבריאה . ואח"כ ע"י תפלה של ראש נעשה
 תקון עולם האצ"ל . ואח"כ בטען הצרכה יש מחלוקת מר סבר ט"ס בעולם האצ"ל
 צדק לעשות אור מקיף וא"כ צדק לבק' צרכה אח"כ על תפילה של ראש . ומר -
 סבר אור מקיף ב"ח נשמה לעשות שהיא עולם האצ"ל אינו נעשה על ידינו כ
 אין בידנו לה . ומש"ל ע"ה כ"ל העולמות נתקנו ב"ח חידושים שקורין
 ב"ח העולמות בכללם עם ב"ח אור המקיף שלהם . אך האדם בעצמו לא נתקן ע"י
 ק ב"ח נפש שלו כלבד לפי שכל א' הם מאת מעשיהו מאלו הנפש ואח"כ הצרכה
 שלהם הוא מאת מעשה מעשיהו .

ואח"כ יוצ' אור ע"ש ח"כ א' מי
 נשמה ונפש ל"ק היצירה

ועתה

ובאר ל' חלקי התפלה בעצמה . ונחמול מן הקצבות ותאמר כי הנה -
 תמר אשר כבר נתקנו כלל העולמות ב"ח חידושים במקומם א' -
 איפשר עתה להעלותם ולבוללן ק' ע"י שיוכללו העולמות שהם פנימיות הול עולמות
 ע"י הקצבות אשר אז אצ"ו מעלן וטללן עולם העשיה ב"ח הפנימיות שהם נפשין
 דעשיה עם אור מקיף שלהם צ"ב הנעשה ע"י הדבור של חלק הקצבות ועולה -
 הפנימיות והמקיף שלו עד עולם היצירה אשר עשינו א הנפשות האלה שהם
 הפנימיות דעשיה ב"ח מוחין פנימיים וגם אור מקיף להם במקומם למעלה -
 ואח"כ עולמן וכללן ביצירה ואח"כ גם החידושים שהיא כללה העולם דעשיה פנימי -
 ומקיף שלו עליה עמקם . אח"כ ע"י החידושים נעשין מוחין פנימיין ומקיפי להם
 א הרוחות שביצירה ואח"כ עולמם א הרוחות שהם פנימיות עולם היצירה עם אור
 פנימי ומקיף שלהם א עולם הבריאה ואח"כ ב"ח אור פנימי עולם היצירה שהורח
 חידושים עם אור מקיף של החידושים צ"ב טללן עם הרוחין וכללן עמקם -
 למעלה בבריאה . אח"כ בידור נעשין מוחין פנימיין ומקיפין א הפנימיות שהם
 פנימיות הבריאה ואח"כ הם עולמם עד האצ"ל ואח"כ חידושים כללית עולם הבריאה

אור

שער התפילה

אור פנימי שלו וצפ אור המקיף שלו הם עליון ונבלין עם השמורת דבריה ועליון באצ' ונהג בק"ש שכו"צ כבר עלו עשיה וידיה בבריה וקם בח' מלכות ויהי שקם בני -
 הבריה ונהג אנו ארכים להעלותם בבריה בח' מן אצל אמום שהיה עולם הבריה
 בה שיהגו להם מוחין פנימיים ומקיפים בח' הפנימיות שהיא בח' השמורת כנ"ל
 כי כבר המוחין הפנימיים והמקיפים של חיצונית כללית העולמית דבריה וקצ' עשו
 ע"י תפילה של יד ושל ראש כנ"ל ונהג בק"ש נעשים מוחין פנימיים ומקיפים בפנימיות
 נשמרת הבריה ומוחין פנימיים בלבד כל מקיפים באצ' כמו שנבאר בה ואח"כ -
 כעמידה נעשין מקיפים דמוחין דאצ' והענין כי בה שאז"ל שבבריה יתנו מוחין -
 לחן אשר שם שהם עשיה וידיה שנבלגו ענה עם צדק לעשות ברתלה זוג עליון -
 דאז"ל דאצ' ויתנו מוחין פנימיים לחן דאצ' בח' וק' כנודע ואז ימשכו מוחין לחן -
 דבריה ואז יזדווג צפ הם ויתנו מוחין פנימיים ומקיפים לחן אשר שם שהם בח' -
 עשיה וידיה שעלו עם ונבלגו עם כי ע"י התפילה עליון הנמשך בבריה כנ"ל עשין -
 עשיה וידיה מן א הבריה ואז יורה להם מוחין פנימיים ומקיפים והענין הוא כי
 כל כך יהיה מוחין פנימיים לבד כזון דאצ' כמו להר מוחין פנימיים ומקיפים -
 בבריה כנ"ל אצלנו בדרושי אבי"ט וכדווש שלוח הקן וע"ש והנה נהגתי עשיה -
 וידיה במור מן א הבריה וע"ש נמשכו להם מוחין פנימיים ומקיפים ואמום טען -
 עליון חן דאצ' בח' מן הוא באופן זה כי הנה נהג עשיה נקודה המלכות שיהיה בלתי
 בהיכל קדש הקדשים דבריה כנודע היא עולה עד האצ' ונבלגה עם להק העולמית שם
 כפרעתם שלם של יס' והיא אורה ד' דאחד ואז אורה ד' דאחד הנבלגה בהל כנ"ל הידך
 והז"ל שהוא א"ח דאחד וכללית מעיר ולאה נק' אחד א"ח ד' נעשין מן לחן דאצ' ואז
 יורקן להם מוחין פנימיים בלבד לחזיר וללאה ולבאל אמום חן כח כחל לקבל מוחותיה
 לפי שטקן היא בסוד נקודה ואין לה פרעת לקבל מוחותיה ונשארה למטלה כל של -
 אחד שהיא לזה והנה כל טען זה נמשך ע"י יחוד ק"ש שהיא מעלה ברכו"ל ואינה מעלה
 משמורת כמו התפילין וע"י ק"ש עשין מוחין של צדק ומה שאנו מורמים עינינו
 פנימיים ושל מקיפים לחן דבריה דכח' נשמורת עס יד ימני איתנו מטוס
 ופנימיות ברה"ק כנ"ל חן ע"י התפילין שהיא מאכה מעשה ק"ש נמשך א"ח למנוח א
 ממשית עשו מוחין דחיצונית כללית עולם כנ"ל הול דליתלה שייחן
 והר נהג בק"ש כלל חן ע"י ל חלקי המשנה עשו מוחין פנימיים ומקיפים לבל בח' -
 חקנות

שער התפילה

יא

העמוד בלילה הטלמוד ושי' הדבור שהם ז' חלקי התורה עשו מוחין פנימיים
ומקורם לז' טלמוד דכתיב ויש מחין פנימיים דאל' ושי' העמידה עשו מוחין מקיפין
אלהם באונשם בתפילות דע' ושי' כזוהר פ' בהרסתי דח קמ' עכ' טעין -
פנימיות ודענות העלמות והנשמות בכל ה' -

טות התורה היא באופן זה כי ישו פ' בחי' מעשה דדבור וזהו טעין -
המעשה - הוא בתורה קודם הדבור ושי' המעשה תקניס ל' טלמוד

אבי' פ' מוחין עלמם ופנימיות התקון הזה הוא כי הנה הקל פורח אשר הם כפביבית
בכל עלם סוף הנה נחמה ונעדר כקו בקדושה בלילה וינקו ומסס בעדט פ' אזה הוא
זמן יתקדם טה' כפ' אזה בעין קטנו שהן אפ' וכו' כמטאזר אלהם ונתה כיוס -
אנו דהכין לתפלה מן הקדושה גשאל' והאחזקה כיוס טמו שנחמו בלילה ובלילה
נעשה שי' התקון המעשה הנה כמו שנבאר פ' וזה ענינו הנה בתורה טעין
אזם ידו כשחבר בקוסטו מעטעטו יסין למק' ולהפיר הקל שיה מנחה' הקלעות של
ז' אחרונות בטולם העשיה' אח' יס' ויכרוך תקבין והוא קולת הקל פ' מן -
הפנימיות ובה תקבין ז' אחרונות לעשיה' הפנימיות שלהם לפי שבעשיה' אפילו
כפביבית יש אחיה' הקל פ' כמו שבארנו בדורות אבי' כי בעשיה' מתעבבין
מוב ורט וכן כזה כמו שנבאר וזהו תקני פנימיות ואיננו ז' אחרונות -
דעשיה' בבה' אור פנימיות שלהם שבשני תלקים האו' ושי' הכבוד שלהם קדש עני'
ואשר אור שסס בה' בכל הספ' שהיא אור מקיף בעדט תקין אור מקיף של אשר -
הבה' והתלקים הנה' אח' ע' שבה' כחי' עליה תקנין שהיא כנגד הפנימיות שטלתי
הנה תקנין לבש התם המלבושים ועליה גדול שהיא כנגד הפנימיות ולכן נלבש
על כל המלבושים ועל יחפס תקנו ז' אחרונות דע' פנימיות ודענות בעדט
כי בה' התלתי קנין במעונות אשר מתלבש בה' הנה כפ' פנימיות ושי' אשר -
ככתיבם תקנין אור המקיף של אנהם וזהו מעשה הפנימיות של ית' אור -
פנימיות ופנימיות כמו פנימיות קעשיה' שהיא כנגד קנין אחיה' קל פ' -
הי' כמו בעשיה' ונה' כה' ונה' בתורה כמעשים דעשיה' ל' תקנין ז' -
אחרונות דעשיה' אכל ענה' שבה' תקנו ז' פנימיות דע' מעטעטו ומלין תקנין
הז' עלונות דעשיה' בבה' האחרונות בלבד ועל א' ענה' ע' מעשים שבה' תקנו
ז' אחרונות דע' פנימיות ואיננו ז' אחרונות דעשיה' בה' אחרונות בלבד -

וכב

שַׁעֵת הַתְּפִילָה

וכבר היו מתחלה מעתקנים ו' לחנוכה דעשיה פמטות ואשטות אח"כ ע"י תפילה
 של יד וברקבו ו' לחנוכה דכראה ספתי האשטות ע"י קדוה של התפילין וברקן -
 אור המקיף שלקפי ושהה בסוף כהמקף לזן עקף לקון פמטות בראיין אפ"ת
 לחנוכה כפעמיים הכתוב ושהה סוף שלקפי ו' לחנוכה דכראה מבי"ש שטאלו -
 שהקנו חלשות ו' לחנוכה דעשיה ופמטות ו' חלשות ו' חלשות ו' חלשות ו'
 ואשטות ו' לחנוכה הדינה אח"כ ע"י תפילה של יד וברקבו ו' חלשות ו' חלשות
 התפילות כהפעמיים לזן עקף לקון סוף כ"א"כ כפעמיים דכראה לזן עקף לקון
 שלקופות ופסלוד מקיף של הפמטות לזן עקף לקון משאש פמטות לזן עקף לקון
 עקף לקון על גבי ופמטות כפעמיים ואשטות ו' חלשות ו' חלשות של חלשות
 להשעך אור המקיף על ידנו ויש סודו כה להשעכו ו' חלשות ו' חלשות ו'
 לחנוכה ו' חלשות פמטות שלקנו ו' חלשות ו' חלשות ו' חלשות פמטות ו' חלשות
 ופמטות ו' חלשות פמטות עשיה חלשות ופמטות ו' חלשות ו' חלשות פמטות
 חלשות ו' חלשות עשיה חלשות ו' חלשות ו' חלשות ו' חלשות פמטות
 שבו לזן עקף לקון ו' חלשות ו' חלשות ו' חלשות חלשות פמטות חלשות חלשות
 לקנו ו' חלשות שליון עקף לקון שאר ו' חלשות ו' חלשות ו' חלשות חלשות חלשות חלשות
 חלשות לקון ו' חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות

פמטות ו' חלשות
 חלשות ו' חלשות
 חלשות ו' חלשות
 חלשות ו' חלשות

ו' חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות
 חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות
 חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות
 חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות
 חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות
 חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות
 חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות
 חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות
 חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות
 חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות
 חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות חלשות

ושיאל

שער התפילה

באמנות דמלכות דבריה וטעם הדבר יצטרף מפורש הורח
 מה כי חלקה של הקבור שהיא הכלואין שכולם שהיא מן החיות כלכות השמר
 עד ברוך שאמר הכל הוה הדין העשיה ונודע כי עולם העשיה כולו הוה בחי מלכות
 ולכן חלקה שש' הדין העשיה למטה יהוה נוכחי המלכות שבהם מהם בחי העשיה
 שכל שאלם ועולם ולכן אין כח כח האמנות העולם לעולם רק עד מלכות דבריה העקרה
 ע' הדין החסן של העשיה כי ע' הדין היא עשיה של הבריה אך יורר למעלה אינן
 יכולן לעלות כי אפי' מה ששאל במלכות הבריה אינו אף למטה מקום א' נאשונה
 דעשיה שישלם בעיה ולכן הוצרכו נאשונה העולם ע' הם לעולם א הבריה וכיון שהדין
 אין זה זמן הקיום וממנו עליה העולם עד אחר ברוך שאמר ככל לכן אינם עולם—
 למקומם האמיתית א מלכות דבריה שהיא עשיה של הבריה אחת שבה ערה—
 יש הדין העשיה העקרה למטה אבל כח האמנות דעשיה אשר ערה הוה זמן
 הדין יש בהם יכולת לעולם א המקום הראוי להם שהוה כח החיות העולם אבל
 אחת בברוך שאמר שבה הוה הדין העולם נאשונה שבה א' החיות
 מעט דבריה וטעם הוה בחי' נאשונה דבריה כי ערה אינם יכולים לעלות
 רק עד מלכות דא' ואח' כיוצא שהוה זמן הקיום יעלו עד א' החיות דא' וכן
 בא' עמנו כפניו הנה יהוה טעם בפניו יח' שהוה זמן הדין הא' וטעם כי—
 שמונה ממנה ד' כי עד ברוך שאמר עולם פעמיות נאשונה דעשיה ומלבישין
 ל' החיות דחיות העולם אך אחר ברוך שאמר עקן העולם עד הנה כי איז יעלו
 נאשונה שבה דפעמיות ומלבישין לחיות נאשונה דחיות דבריה ואז מעמילך
 ומש' נוסף הדין והוא העשיה כי ע' עליה חיות נאשונה דעשיה בעיה—
 והלבישו את הפעמיות שלהם שניהם ע' כח האמנות ומעל שאז יהיו פעמיות—
 והחיות של נאשונה דעשיה במקום נאשונה העולם והחיות הפעמיות נאשונה
 החיות העולם ישלם במקום נאשונה וכן אח' כיוצא שהוה הדין הבריה—
 טעם נ' הדין הנה בעיה נ' וכן בעמיה שהוה הדין הא' יחסף הדין—
 הבריה עד הנה וכן נלמד שמונה ממנה ד' ומחור לבאר ערה עולם—
 העשיה טעם אך נקנה כי עד ערה לא נ' רק עליה פעמיות נאשונה—
 שבעשיה העולם ומעל ערה ששאר חיותם לבד למטה בעשיה ומעל ערה—
 העשיה חסיה ולכן כח שנוכל להעולם א חלק העשיה אך לעולם בעשיה קדושה

אחר

שער התפילה

אחרת כדלעילם החסרון הנל כמו שיתבאר ועל החלה לנו מעולם ים דקדושה
המלבשים הך הקליטה בסוד ומלבוש בכל מעלה ע"י פניום הקמורה הנאמרת
הבן אחר קפון התמיד קודם פועלם לה וכו' כי הקדושה הקיץ היא כח' ים סמע
הקמורה שהם טענה פנימית והאחד טעם הוא אור המקיץ טענה כמבואר
במ"א כי אלהם חיות הקדושה שמתחיה את הקליטה וטעה לנו מעולם אורה—
מהך הקליטה ונבנים בתחום הקדושה ד"ר דעשיה טענה ונהה ט"י פניום
הקמורה מסתלקין מן הקליטה ואח"כ לנו טעמים אלהם מקום שיכנסו לשם ולכן
לנו מהחילין מן האש העשיה באופן זה כי מלבוש הדעה ששאלה בעשיה כ"ל
נחלקה לשתי בחי' כי הפנימיות שבה מלבושה באקטיות דראשונות דעשיה
וטולן שם להעשות חלקיות א פנימיותה וטולן פנימיותה ד אמצעיות דעשיה
ונעשין חלקיות א חלקיות מלבוש הדעה והאקטיות שבה נעשית פנימיות
איהם וכל זה למענה בעשיה טענה כ"ל ואמנם שתי בחי' קלא אט"פ שנעשים
למענה בעשיה הנה נעשו טעה בחי' מלבוש הדעה אט"פ שהיא למענה כי מעשיה
חדו להיורם ידעה ממש ולכן לעשות שתי בחי' או לנו אומרים אנה בבח' ונ'
שהוא שם בן מ"ב שהוא בעולם הידעה כנודע כדלעיל שתי בחי' או של עשיה
שהם חלקיות ד ראשונות ופנימיות ד אמצעיות שיהיו בבחי' הידעה וילבושו
את מלבוש הדעה וכמו שנבאר לקמן בבונה אנה בבח' וכו' מה שנינו ואח"כ
ט"י שאר הסדר ונ"ס פ"ק איזהו מקומן של זכמים וכו' אשר כל זה הוא טעה שכתב
עולה שאר חלקי העשיה כמו שיהי' אמנם ד ראשונות שעלו בדעה ממש היה
ע"י הנה שכתב שהוא פגשה התמיד כ"ל וכן שתי בחי' הנה שעלו במלבוש הדעה
אט"פ שהם למענה בעשיה היה ע"י שם בן מ"ב הדעה אך שאר חלקי העשיה—
נתקנס ע"י הנה שכתב שהיא פ' איזהו מקומן וכו' שאר טולן פנימיותה ד אחרונה
דעשיה ונעשין חלקיות א חלקיות ד אמצעיות דעשיה ועולה פנימיות מלבוש
דעשיה ונעשית חלקיות א חלקיות ד התרונות דעשיה וטולן ים דחיות
דקליטה ונעשה חלקיות א חלקיות מלבוש דעשיה נהה טעה נעלמו ים—
דעשיה ע"י מלבוש הדעה שיהיה בעשיה וע"י חיות דקדושה שבהך הקליטה
שעלה בעשיה ונפסק טענה פנימיותה ד ראשונות שלהם שעלו א הידעה כ"ל
ואז לנו אומרים כהתא ד' ישמעאל כ"ל מדות הנה נדעה וכו' כמד י"ב בחי'

שער התפילה

לא של העשיה שהיו רחמיה עשר ועשה עשו יצא כח ונתן שהג' טל א היעלה
 שפיל כח יעצ חטק חנה שפכה לכן נק' יצא מדות שהתורה נרשמה בהם
 דבר המלכות העשיה כיצד כה נעלה ז' כל שנות דפנו מעשה שלה כיצד ולא הם
 מקבלים למעלה בתי נשג של היעלה כלפי ואינם ע' הקדוש שאנו מהם קודם
 תורה וכו' מוחם בהם **תפילה** וזהו משמש כמו שיהבאר במקומנו כה זמן כל
 שאר חלקי התורה הבאר כל ה' נא' במקומנו כה כפי פרטות ונבאר עתה
 כללית כי חלקי התורה ואינם במקומם יתכל פרטיהם הנה מן הכפול ער
 כדרך שאמר הנה עולם העשיה ונש' הנה עולם כיצד כה ומהן כדרך שאמר
 ער השלם יצא הנה עולם היעלה ונש' הנה עולם ועלל כבבאה ער הנה ומהן יצא
 ער השמימה הנה עולם הכהאק ונש' הנה עולם ועלל כאכ' ער הנה ומהם ער
 רפלה יצא הנה עולם הכהאק ונש' הנה עולם ועלל כאכ' ער הנה ומהן העמידה
 מר קדוש יעקובם אשר יושבי פיה הנה עולם האכ' ונהנה ער ענה העלנו
 כל העולמות שלמעלה למעלה ומשק שרן כוללן שלם התחמן בשלם שלמעלה
 וממנו ער סגנונות כולם יחד קאמרים כאכ' בעת תפילה יצא כל לשאר חזון
 העליון דמין כאכ' בגודע ואם נעשה חזון הנה עולם כאכ' ואמנם שאר העולמות
 הם נעשים סגנונות כעטם להם והם כבה' אינן ספרו חר' עין עולה ופנה למעלה
 לבסוף ולהעלים חזון העליון מן היעלה כמה נס' כנה במשמע כהכר
 של החומר כה' פראשית הנה כנה לוחית העשרה המהחיל כש פנה סעי ימלל
 ובגרותה וכו' ואחר שנעשה חזון העליון הנה עולם כאכ' איננו כה' לתה שפעל
 העולמות של כית' ועכ' אינו חומרן פעם אחת לבגל כהאק כאכ' ואז יקבל
 הכהאק שפע ממנו בהיותו שם כלול למעלה וזה נעשה מן אשר ער תפילה
 לדוד ואיננו כוללן היעלה עם הכהאק פעם אחת ואז מקבלת שפע היעלה
 מן הכהאק וזה נעשה מן הפלה לדוד ער קנה א' חזק וכו' ואיננו כוללן
 פעם אחת נעשה עם היעלה ואז מקבלת שפע העשיה מן היעלה וזה נעשה
 מן קנה א' חזק וכו' ער עלנו לשבח ואיננו בטלנו לשבח יורהם כל העולמות
 למעלה כל ה' נא' במקומנו ומהם הדבר כי בימי החול אין כנו כה' לחם לפי
 שנה בעת התפילה ואיננו חומרן כל העולמות לדוד במקומם ועכ' לסוכה זו
 אין אינו עושה תיקון ק' להעלות כנה כי העליה נעשית ע' תפלתנו אך אחר

שקבל

ה' תורה

שער התפילה

שקבלו השפע חיון אנו צרכים להורדן כי מעצמן הם יורדן בעלינו לשבח ושם במקומו
יבואנו עלינו לשבח מה ענינה : עם בנה רבין ארך בשפת יש המפת קדושה כל
היום ולבין יש סבת גמטריה אצל כחול שאין המפת קדושה ופועל קדושה
לכאין כמע החול המפת גמטריה : ועכ"ל דע של לזה קדושה לחושב שיהיה שם בנה
המפת האלה עם כחול בעת התפילה והנה : **ונבאד** שנת בנה כללית כל
עולמות קלאו כל חלקי ההכור כלל והוא כי : כאשר התחיל הכבוד
של שחר עד שרבע א כרוך שאמר רבין המוד בשם הויה דמליה קדון חן כן כשם
זה קדון נשמת קדושה כולם אהיה יוצא משפת ה אחרונה של קדושה הכללית :
עולמות אבות ועצמות אבות אחרונה שלה שהיא בעולם הששיה ושם כן אהיה יוצא
מאורה זו הוא נשמת הששיה העולה שנה למעלה בידע עם רבין כשם אל ארבע
שהוא בששיה כמבואר אצלנו ובהמשך לברוך שאמר עד שרבע לאלו הם רבין כשם
ההויה דמליה אפון קדון מה והוא נשמת עולם הדין ויוצא מאורה של קדושה קדון עם
רבין אשם אל יהיה שהיא בדין : ובהמשך לאלו עד השמייה רבין המוד בשם
ההויה דמליה מה שהיא נשמת כברה והוא יוצא מאורה ראשונה של קדושה קדון ושם
רבין אשם אל שר שהיא כברה ואחר אומך ארבע שפתי תפלה שהיא היכל קדון
כברה כמבואר במקומו וקאשר התחיל כפת אבות נשמת ארבעה אשם ההויה
דמליה יודין קדון עכ"ל שהיא נשמת האש ויוצא מאורה יוד של קדושה קדון :
ואמנם לא רבין כל עולם כפע נשמתו נפרדים אמנם שיקר הכונה היא לחבר ולכלול
עולם בעולם כנודע ולכן בעולם הששיה רבין כונה קדון לברך : ובהמשך לברוך
שאמר רבין לאורה אחרונה של קדושה ושם כן היוצא ממנה ושם אל ארבע וקדושה
והתכנס יחד עם אורה של קדושה שבדין לשם מה היוצא ממנו ושם אל יהיה : וכן
כשהגיע לומר רבין לקבלת אורה אחרונה רבוקה עם אורה ואורה רבוקה עם אורה
ה ראשונה שכברה וכן עם כן תחברו אשם מה ושם מה עם סוף שכברה וכן
אל ארבע תחברו אשם אל יהיה ושם אל יהיה עם שם אל שר שכברה : ובהמשך
לתחילת כפת אבות רבין כל ארבעים יחד כלולים זה בזה כללם ממנה למעלה
עד עולם האש עד קדון ואחר כסדר העולמות מלמעלה למטה ככל כי אשה :
כברה והפלה לדוד בדין ואין קדושה בששיה ככל הבונים מלמעלה למטה עד קדון
ובהמשך א קדושה אף חזק וכן אז רבין לכל העולמות יחד מלמעלה למטה הפך :
מכברה

9

שער התפילה

ומבחינה שהיה הכונה ממנה למעלה ונבאר כונה אחת בלתי בלתי חלקי הקבלה
 שכל עולמות אבות קבל והוא כי בחלק הראשון שהוא מן החלק הכפוף של שער מן
 עולמות יחס מדובר שאמר שהיא תיקון ששוק הבין לבנות כל בחי' נשואן שיש בעולם
 העשיה ולמעלה אפי' כי זו היא עיקר כונתנו להעלות מן למעלה ואז הבין -
 לחבר נשואן ולבוללה עמקם וכבדך שאמר ער יודע הבין להעלות כל הדוחין אשר
 בפי' א הכהיה ואז רחבר והעלה כוחך עמקם וכשתגיע לודע הבין להעלות כל
 הנשמות שבבחי' א האצ' ואז תעלה את שמוך כללה עמקם וע"כ נבוללה העסק
 מכולם ואז נשואן בחי' מן וכן כהדרה העולמות אשר העשיה עד עלתו לשפת הבין עד
 זה ע"כ **ויצדיק** ענה לבאר ענין קבל של עלי' נשואן ורוחין ונשואן שהם
 עיקר כוונת העלאת העולמות כפי' לבינו כה לשואר מן וכפי'
 הנבואה בפירושו מן הקדמות קבל נבואה כי נש' חקירות העולמות יכולן לעלות למעלה
 ומתקוות ע"י הכללים בפנימיות העולמות שהם נשואן ורוחין וכו' בנ"ב כנפשו הקדושה
 הראשונה והנה שמונה ומעלה אל ענין זה פנמיים נבואה אלו שיש בהם דברים הפנימיים
 ואינו זוכר תאוצהם והרואם ונהג בתפלות דה' כמב' כי ביום החול של החופין לין
 העולמות בחי' פנימית טולן כל ע"י קצוות שאנו נושאן וההקסוד הן ארשם צעקו חזקה
 כל עמק שמשארים בחוף ואינו יכולים להעלות עם המלכות ולכנס בפנים עם
 המלכות מן עשיה לדי' ומבחינה ועד האצ' אבל הפנימיות של הנשואן ורוחין וכו'
 הם נשואן בלבד ונשואן נפשי כח נשוארנו ורוחין ונשוארנו שהם נשואן
 הבאים מן הפנימיות משא"כ כמלאכים שהם מן החקירות ולבן יטכיהם כפי'
 בחקירותינו להעלות פנימיות הנשואן ורוחין וכו' אפי' כימי החול אבל לא חקירות
 העולמות ואינם כשבת וכ"כ וכו' נפישתם הם נשואן ואינם כד' לין חקירות
 עולה ק' ביום שני ואז נש' זה אינו עולה אלו ע"י הכללים עם הפנימיות כגו' נשואן
 נשואן אחת שמונה כי בחול אינם עולן קב' פנימיות הנשואן ורוחין ונשואן וכו'
 לבדם כי עולם עם השכינה בסוד מן אבל בשבת עולה אפי' חקירות העולמות ונשואן
 אחת שמונה ומעלה מדרכי כל התפלות לין אינו מעולן העולמות כ"כ ער האצ'
 לכולן אם אפי' בחי' הנשואר והרוחיות והשואר שבמלאכה אפי' הם נשואן עם
 השכינה אבל כללית העולמות אינם עולם ער בחי' הנשואר כפי' כי לין העולמות
 נשואן אבל ענה לוי' הכללית ועליה אפי' בחי' הנשואר בלבד עם המלכות

ופעם

שערי תפילה

ופעם אחת שמעתי ממנוה דל בעטן כפס קטולמות עי' חמאן של אדק'ר כי קודם
 שחמאן היו כל העולמות ממש בכל בחינותם למעלה ועתה כיומי קולת אפי' כיום
 שבראין אנו יבולן רק להעלה פגמיות השלשנות ולא האמת כי אס' האמת היה
 עולה היינו רואים כשיכנו עליה העולמות אס' שבר' צס פעם אחת בדרוש
 השכינות והשבת שמעתי ממנוה דל כי כל קפ' לומר כדעתי החול אים רק להחזיר
 לחן פפ' למטה במקומם וזה העטן נשגה משין בשבת ומה שאנו עושין בשבת
 עי' הפלגנו הוא להעלותם עד למעלה עד אולם נשיה' וגם עס בבחי' פפ' :

ועתה

באור גמס' אמר ששמעתי ממנוה דל בכל לומר חלן קדבור
 שברמלה וזה ענינו מתחלה בברכות עד כפ' אפי' עשיה
 וברוך שאמר עד יוצר יצירה ויצר עד סוף בבר' אבות בראיה' נשאר העמיה
 אצ' וסדר העשיה היא מתחיל לעילא ולאח' כה ליחד העשיה שיש בה קלכות
 קטנות שאר עס היצירה דרך ליחד תחלה האט היצירה עס האט העשיה ולאח' שאר
 היצירה האט מתחיל לעילא וכן בבראיה' מתחיל לעילא וברכה האטנה סוף העמיה
 שהיא בבר' אבות היא האט הבראיה' היכל ק' ולאח' שאר העמיה הכל אצל לומר
 ונחזור ונחזיר ונאמר כי יח' כפ' אפי' כשחלה מעמיה יחס עד בבר' התח' קס
 כנ' יח' כפ' אפי' דמור ומן הורח עד כרוך שאמר הוא האט העשיה ולאח' כרוך
 שאמר הוא האט היצירה לבן יס' י' כרוך כמטן אפי' וחס סוף י' מעילן שיש
 עס בבר' ולאח' יח' פמוקים דהי כבוד ה' לעולם שיש כפ' ח' גוי' וחס פתי' כפ' אפי'
 כסוד היצירה ויען יש בים' דכפ' י' ק' פ' אפי' דאח' ואפי' וזון לבן יש יח' היצירה
 אחרות כמטן היצירה כשיה' חס' וי' שבתין י' כי שרבה וכו' עקס קלל וממה :

בענין

העמיה ופגמיות שבי ארנו כמלא דע' ויש שש' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 ופגמיות אפי' הוא הח' אפי' חס' העלמות והפגמיות חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 והעמיה הוא כי בח' העמיה שש' יש' כלום והעמ' כלום הוא שש' עס חס' חס' חס'
 וקראים חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 וקראים חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 ונחקה' ופגמיות חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 ופגמיות והח' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'

הקיימים

ש' ל' רכב עב

שער התפילה

הקיימים והאדמה והימים וההרים והדשאים והאילנות וכו' כזה. והפנימיות
הם בני אדם השוכנים בתוך העולם. וכן גם למעלה החיכלת והקיימים ואפילו
המלאכים כאלהם כולם נקראים בתי. תיטות שהיא העולם בעצמו וכו' י
הפנימיות והוא בתי. ים. עקם נשארין וכו' ופשוט של העולם ההוא חס הרוח
עשיה הם נקראים נפשוין. ואם יצא רוחין וכו'. אבל העצמות הוא מתלבט בין כ"ס
הנקראים עולם וכן כ"ס הנקראים נפשוין וכו' וכו'. לא שהעצמות של הנפשוין וכו'
יהיה יותר גדול מהעצמות המתלבט בעולם עצמו. או אפס שבת העצמות אינו נק'
מה שבתוך הנפשוין והנפשוין וכו'. והם בתי חלקי הכלים דא"ל המתלבשים אם כנ"ל לעיל
אך מה שבו"ס החיצות הנקראים עולם אף העצמות שבהם אינו מוכח. עצמות
דכלם דא"ל לא דחצות אחר מוכח. העולם ההוא נא"ל. ונמצא שיש שיכור ויטקה
ומוחין לתקנות עקם ים הנקראים עולם. ועיבור ויטקה ומוחין ל"ס הנק' אדם.
ענין עליה העולמות כחול. דע"כ תחילה ע"י שגילת דים וכברתה נפשוין מוחין
דעשיה פטמי ומקוץ דחיצות העולמות. ואח"כ ע"י פנה וכברתה נפשוים
מוחין דעשיה פטמי ומקוץ דעצמות. אח"כ ע"י דע"כ וכברתה נפשוין מוחין
דע"כ פטמי ומקוץ דעולמות. ואח"כ אור מעט דע"כ אש"ה ונפשוין מוחין
דע"כ דעשיה פטמי ומקוץ דעצמות. אח"כ ע"י תפילה על יד וכברתה נפשוין מוחין
לפניה פטמי ומקוץ דעולמות. וינהגו מוטט דכח"ה אטשיה ונפשוין מוחין -
לעצמה דעשיה פטמי ומקוץ דעצמות. אח"כ ע"י תפילה של האש כל כפפתא -
נפשוין מוחין דעולמות. א"ל פטמי לבד כי המקוץ נעשה של א"ל יד"ו וינה אור
מגפ"ט דא"ל א"ל עשיה ונפשוין מוחין דח"ה פטמי דעצמות. ונמצא כי כבר נקנו
כל ה' עולמות לעמה. אך הנשמות ל"ל נקנו רק בח"ה עשיה לבד פקדא נפ"ש
כע"כ שאר העולמות ל"ל נש"ט ע"ה ל"ל עשינו רק מוטטק שהוא בעשיה וזהו -
למה נש"ט א מוטטק האדם. אך בח"ה העולמות שאינם תלויים במוטטק האדם -
נפשוין כולם מוטטק ע"י מוטטק לבד. (צמח טע"ד ע"י מוטטק העלמות לבד) ואח"כ
למה כ"ס עולמות ל"ל ל"ל נקנו לעמה רק קצת מצד צדו כמ"ל שפ"ד א"ל
כ"ה כפ"ק א"ל מוטטק ע"י פטמי כ"ה שחוקש"ה וזה צדו. אח"כ כ"ה כ"ה א"ל
מוטטק עשיה פטמי דעצמות ונפשוין. ואח"כ דע"כ פטמי דעצמות
והעולמות. א"ל טע"ד כי כפ"ק נפשוין מוחין פטמי ומקוץ דחיצות דעשיה

דעצמות

שער התפילה

דנשמותי וכחמי רוח נשוא כל המוחין דנבתי פנימיים ומקיפים דנשמות דהיה
 אח"כ כזכר אז טולים דבהא דבאצ' נשמות ועולמות. אמנם טעם דנשמות דהסין
 מוחין פנימיים ומקיפים. ואח"כ קט' מעדוונן און באצ' נשמות מוחין פנימיים לבד
 דנשמות לחון דאצ' ואח"כ נשואין מוחין נם לחון דבהא דהסין בעהדין מוחין פנימיים
 דוק ומקיפים דנשמות לחון דבהא דכ"כ הוה פנימיים דאצ' בפנימיים ומקיפים
 דבהא ד' ואח"כ בעמידה נשואים מוחין לז' באשונות בפנימיים ומקיפים דנשמות
 לחון דאצ' **אמנם** כמ"ל נראה באופן אחר כי תלה ע"י טעם יהסין וכבר
 נשואים מוחין דנשואים פנימיים ומקיפים דנשמות וע"י טעם נשואין
 מוחין דנשוא דנשוא פנימי ומקיף נצ' דנשמות. אח"כ בטעם גדול דנשוא נשוא
 נשואין מוחין דנשוא דהיה פנימי ומקיף דנשמות. וכד' דהקטן וכבר
 נשואין מוחין דנשוא פנימי ומקיף דנשמות דהיה. ונם נשואין מוחין. נאטע' שיהיה
 פנימי ומקיף כז' באשונות דנשוא דנשוא לבד. אלא נראה דהיה ישן עם ס' אצ' מזר' נשוא' שיהיה נשוא' לז' קט'
 קטן נם קטן דנשוא דנשוא וע"י אח"כ בטעם דוד נשואים מוחין הקטן ס' דלכון דא פנימי נשוא' נשוא' ע"י (שני)
 פנימי ומקיף דנשוא דנשוא דבהא ד' ונם נשואין מוחין פנימי - כמ"ל דהקטן -
 ומקיף דנשוא דנשוא דהיה. ונם נשואין מוחין פנימי ומקיף כבקר כה' לקטן
 דז' באשונות דנשוא דנשוא. אח"כ בטעם של באש נשואין מוחין
 פנימי ומקיף דנשוא דאצ' דנשוא ונם נשואין דאשונות מוחין דפנימי ומקיף -
 דנשוא דבהא ד' נם נשואין מוחין פנימי ומקיף דאשונות דהיה דנשמות
 הוה נשואין יס' דנשוא דנשוא ונשוא פנימי ומקיף. ויס' דהיה פנימי ומקיף -
 נשמות ועולמות. ויס' דבהא דפנימי ומקיף דנשוא לבד. ונשוא דאצ' פנימי לבד
 דנשוא. נשאר טעם לקטן יס' דנשוא פנימי ומקיף דבהא ד' ונשוא דאצ' -
 פנימי ומקיף דנשוא דנשוא. ונשוא פנימי ומקיף דנשוא דאצ' ומקיף דנשוא
 דנשוא דאצ' אח"כ טעם כל הפנימיים שיהם דנשוא ונשואין דהיה נשוא
 דנשוא דהקטן וכל מה ע"י הקטן נשוא דהיה נשוא ועמידה :
ונראה כי כשהוא דנשוא דנשוא דנשוא דנשוא נשואין נשואין לבד
 נשואין וכן נשואין כל דהיה פנימי דהיה נשואין נשואין נשואין וכל
 אח"כ דהיה נשואין נשואין נשואין נשואין נשואין נשואין נשואין
 אח"כ נשואין נשואין נשואין נשואין נשואין נשואין נשואין נשואין

בעולם

שערה תפילה

טוב

בטולם השפל הזה . ואח"כ יסדרו ויהקן המבטות והדרכים אשר רוצה ללך א המלך
 ולהראות עבדו מחוקים באורות מילה ודעה ורפולן . ופנה אחר שתיקן עצמו —
 ומלבשויו אז יסגל משמלת הדרכים ע"י הקמרת המסונן לבשר רוחות המומחה
 מן הדרכים אשר בהם העלה תפלתו . ופ' אהך לתת להם חלקם כמו בזמן בית המקדש
 ולכן יסדר סדר הקפנות ויתקנו דו צמח טשן הקפנות וכמה צ"כ נרכסרו טונור היו
 זנתקבלו קפנותו ויתבטלו המעשיקים והם המק מצנעם אשר נעשו ע' חמלהו ואז —
 ילך דרך ישיבה לקראת מלך מלבו של עולם בלה מעשיק ומנוע . ואח"כ אומר המעלות
 שהם כחות הקון שבקדושה המבונה למלאכים נוקבין כי תקבה סתמה הן והוא עולם —
 סג' לטון ויסדר עס סדר עפידתם והט בחתם וכל זה התיקון השכינה עם צבאותיה —
 שבפג' לטון כי נודע ששכינה מקננת בפג' לטון . ואח"כ אמה המעירות יאמר שירת
 הים אשר היא הוא א יסוד שהיא מדהנה אחרונה שבוך המקננת במעמ'רון ונקרא
 הנה שבכרב ואז מתחלת להתקן ע"י תורה שבכתב ובגמ'ר לעולם מלאכי הקדושים —
 צבאות המלך וקוא בטולם מעמ'רון וכל זה כפי ה"ק מדות המעשים הנ"ל כי שיתבן שהם
 שיר ושבתה וכו' . ואח"כ מתחלת והולכת מהיכל להיכל אשר מפניו פתח ויקהל ופקוד
 והנה עטן קדושה הוא קוא ה"ק דמעמ'רון דמתקדשת בהם שכינה שעתה מעמ'ל'טון
 ואז היא נקראת קדושה הלה . ואח"כ בשמע ישראל נקראת יחודה הלה כי היא מתיחדת
 עם המלך בהיכל האהבה ששם המסד העליון ועל ידו היחוד כי נודע דמתמן נקראים
 אחים בקרואה המלך אחותי ועודן פה אינה אמתו ואז מתיחדת עם שש קדושה — על המעמ'רון
 שעל מעמ'ל'טון קדושים בו תיכור בשבט'ל'טון ומתייחדים עם ו"ך המלך שבמעמ'רון
 הקדושים בו תיכור שמוט ישראל וכו' ובכבוד ק"ש לפניה ולאחריה נקראים כבה הלה
 הה סוד יב"ן יחוד כבה קדושה שהם כגב'ג קדוה ראשונים חסד הנה קפנה . וכפנה
 קדושה . ובר"ה יחוד . ואז טולה בהיכל הר"ק דה"ה ושם הנשיקין באמת ויב"ב . אח"כ
 עולה סה"ל קק דגמון מתייחד עלמין עילאה ביה נחמנה וכבר שהם כבסן הכבוד
 ומתייחדים עם ה"ז קדוה בהיכל'ז ואז העמשה לקבל עלמין עילאה ואז יבס' שיעור
 שט כרמים דעלמין עילאה והם צבונה נחמ'ר ויעלה מלכות עמו והמוד למעלה ואז —
 נקראת קפנה באויה בכל מעשיו . ויעמוד לפני המלך שלמה ביה ויעל שאתיה
 כחסד כפנה ראשונה . וכבה טנה כפנה . ועלשית כר"ה . וכיון שקדשו עם כ"כ
 קק' שבכבה אנה קדוש אז ישל שאתיה י"ב שאתיה קדושים כ"כ צבונ' אכסון —

פ

ד"ה

שער התפילה

מורה בהוד שים שלם כסוד

דבר ואח"כ יאלץ מעט ואלו כצ"ח וטענה נ"ך שעה קולא הוד אהך לכרע על כרובי
במורה ואלו כסוד כשים שלם ונח המלכות דכוקה כסוד כי כבר עלה עד
הפיה נשאלה עתה לבינה וטענה עם הפלג ולאו מעוררה עמו עד היסוד שקודם
מדהנה אחרונה שבמאמרו אכל לזה נ"ך ענה בה"ל הו' כ' שם נהגלו כל ה"טן
ע"ל אין ולא יפגע פשוטו כי אין כלו ליעל בעת הזווג ולא מזדווג ב"סוד
ומשפיע בה נ"סות מדע שמורה הערה הקדושים ולכן יכול על פניו ויכלול נפשי כהה
אורם הנשמורת וימסור נפשו שם בפלג אפ"ס כ"ך ק' נש"י אש"א כחמ"ן שג"ס
מזדווגים ואחר שמדווג ומעוררה עתה נחק לערותיה אז ישל הוא נ"ך מל"ה
מזדווגו בהו ממעור אשה ושבוי כיהך הלה לזר וכו' והנה בכל הירידה שיעורת היא
מושבת שפע לשם כ"כ כשהיא בחסד מעוררה שפע בחסד וכן בכל הו"ך ברמ"ן ד'ג'
לאשונות ו' אחרונה ואחר הפגנו ה"ך אין יו"קת מהם מלכות השכינה ע"י יסוד

האחרון

ענין עילת המעשים נודע ממש רמז שיעול החלה מעט ישן ולא יקשרנו ואלו כ
יעול של שמשל ולא יקשרנו ולא יקשר קושר מעט ישן ולא יקשר קושר מעט ישן
והנה אם אין קשרים במעשים אז יעול של ישן החלה ולא יקשר של שמשל והכוונה
בזה כי לעולם הבינה היא הנעלמת אה"ן בנה וזה טען כעשר ישיד קמו על צמלו -
יח"ך וכו' כי היא מעשימה אורם תחת כנפיה וזהו לבוש החי"ן של בינה הנק' חשמה
כ"ל מלבוס כ"ל ככרת מלבוס ערומים והלבוס הזה הוא מקיף ומלביש את ח"ן
ואת המטה והמשוכה הלבוס הזה הוא טען אור המקיף דזעיר כמדע שהוא נ"ך מן -
הבינה אמנם הלבוס הזה אינו כח' קאר המקיף הנק' חן כח' לבוש ח"ק של
חבינה המלביש את ח"ן כח' לבוש לבד לא בבח' אור המקיף ועם מלבוס הנה
הוא שכבר נודע כי אין לחיזה א החי"נים רק כזון אך לא באמת ובעבור של יוכלו -
החי"נים להחזיק בהם לבן הבינה מענה עליהם והיא מוסקת ביהם בין החי"נים
וכן ח"ן לא מעט לה וזהו מק' הבינה אין כח בחי"נים לחזוק בחשמה הנה ע"ס לפיכך
עכורה במן שנבאר והטען הוא כי כבר נודע איך אהך מלביש לעתה ואין מלבישין
לאהך ח"ן לא יאלץ ונשאל כי אור פ"ט דע"ק הוא פ"ט יצר טובם ועל אהך ח"ק
לו וכו' עד שנמשך כי אור פ"ט של נק' דזעיר הוא ח"ק שבב"ס ואמנם אורו ר'ג'
מק' פ"ט הם לפ"ך כי אור המקיף של נ"ך דזעיר הוא פ"ט א אור פ"ט חלק והולך

מק"ך

ישן ולא יקשרנו ואלו כ
יעול של שמשל ולא יקשרנו
והנה אם אין קשרים במעשים
אז יעול של ישן החלה ולא יקשר
של שמשל והכוונה בזה כי לעולם
הבינה היא הנעלמת אה"ן בנה
וזה טען כעשר ישיד קמו על צמלו -
יח"ך וכו' כי היא מעשימה אורם
תחת כנפיה וזהו לבוש החי"ן של
בינה הנק' חשמה כ"ל מלבוס כ"ל
ככרת מלבוס ערומים והלבוס הזה
הוא מקיף ומלביש את ח"ן

ע"י החשמה אשר
אורו ממנוטט מעד
מאור של ח"ן למנו
וכו'

שער התפילה

ח"י

מקור טלו והמקור דזעיר הוא מקור טלו חוזה לו וכע"ז עד שנמצא אור מקור -
של שתיק ח"ק ועליו מכלם והמעט הוא כ' למיכת היונה גדול מכלם אין כח כשם
אור למכלם כמכו ולכן היונה גדול מעד מקור ח"ק לבולם ועמלא כפי זה כי אור -
פנימי ואור מקור דנק' דזעיר היא מלבשה ומכסה על כולם בין בבחי' הפנימי ובין -
בבחי' המקור' והענין הוא כהנה מקום עמידה ומנושב ומדור הקליפת הוא עס -
באמצע בין אור הפנימי של נוק' דזעיר ובין אור המקור' שלה ופניהם כעב אור הפנימי
של הקצה ליתק משם ולתורהם כעב אור המקור' שלה כי אין כח בהם להסתכל באור
דמקור' ולא ליתק משם ועמלא כי נס טזה ח"ק נס יונקים מן זעיר צ"כ כ"ל אינם יונקים
מתחת לעולם לא באמצעות של הקצה שהיא היונה קדושה ליהם יורה מן הכל -
והנה אם היו המקור' על סדר הפנימיים נמצא שהיה המקור' הנזול של שתיק סמוך
ל הח"ק נס' וע"כ היה סדר המקור' הפך מן הפנימיים עד ק"ל כה שיהיו שני אורות
של נוק' דזעיר סמוכים זה לזה אור מקור' שלה ע"כ אור פנימי שלה והח"ק נס נומדים
בין שניהם ועמלא שהמקור' היונה קטן מכלם וכן אור הפנימי קטן מכלם יהיו -
קרובים ל הח"ק נס והאורות הנזלים הפנימיים והמקור' יהיו רחוקים מן הח"ק נס כי
זהו המעט למה חזק הוא מלבש את שתיק וכן כולם זה לזה בין בפנימי בין במקור' -
עד נמצא שהמק' דזעיר מלבשה על כולם בין באור פנימי בין באור המקור' והנה
עיקר יש פחד מן הח"ק נס שלא יתחמוז באור פנימי של הקצה הסמוך להם כי מן -
מקור' שלה אינם יכולים כג' ולכן גלביש אורה בבב' ה' הק' חשמה כ"ל ובאור
לבוש זה הוא כי נודע הוא שנה' דאיתאן הכלם שלהם הם מלבישים את המוחין ד"ק
ובבב' ה' הק' דזעיר כנודע ולמעט הלבוש היונה ח"קן שבכל לבוש נה' דאיתא
אינו נבב' ה' המוחין הק' דזעיר אלא נשאר כעב' סמוך של ח"קן ועמלא
להם בחי' לבוש וזה לבוש הוא בחי' החשמה קטן של בינה וע"כ אין כח בח"ק נס -
ליינק כי הוא טב מאד והח"ק נס אינם יכולים ליינק לא ברוכ טבור ולא ברוכ דקורת
ומכרה מן הפנימי ולכן אינם יונקים לא מן אור המקור' דנק' אשר הוא מקור' -
להם צ"כ לפי שארה צול נק' מעד נס מן החשמה שהיא לבב' מן הקליפת אינם -
יכולים ליינק ברוכ טבור אלא בהסתלק האם מעל הבטן נשאר ערושם קו ולא
יונקים מעד פנימי של ח"קן וכל באמצעות הקצה כ"ל כי היונה קדושה להם ודע
כי החשמה הזה הוא מלביש אותם לנמה מכל קדוהם ואפי' מהח' רצ' להם והכח'

אשר

שיעור התפילה

אשר למטה חמת הרצנים הם כחי המעטלים והכחי אשר כעד העת הם המלבוסים -
 ככל כבדתי מלבוש טרושים שהיך כחי החשמל הנני ולכן כשהלבוש מלבושך הבין
 ל חזת הכחי עלה אברהם הנק מלבוסים וכשהתעל מנעלך רבין ל הכחי התחזקת
 הנק מנעלים כנגד והם מבחי ביה הנעלה לחון ותבין כשהנעלים שלך תיקון הנל -
 הנעשה מפי החיטנים ורבין נכ כי הנני וה לנל כי החשמל הזה הנעשה מן הכוח
 איהם הוא מן הנני שלת כלבוש החיטן שלה וכבר ידעת כי שמונת החיטן יש בבינה
 הוהן כנראשונות שבה ושל אפן כנ אמעטיות שלה ושל הדין כנ התחזקת שלה -
 ונמא כי חיטת דהדין הוא נעל שלהם וכן הוא כנ נעל וזמנם טמן הפסוק שישלנו
 כעטן סדר נעילת המנעלים כנודע הנא כי ודאי הוא שהחלה נעשה העל כחזיר -
 ומתפשטת אחכ יותר ונעלה את נוקביה והנה זכר ונקבה הם נקראים ימין ושמאל
 ואכ לאוי לעול החלה מנעל ימין או שמאל שמתאחר שיעקד כונת נעלים או הוא
 מפני הנקבה שיש הדין אחיזה החיטנים כנגד ואכ לאוי שנעול החלה של שמאל -
 ועכ הנודע ל לקיים את שתיים וינעול תחלה של ימין ולא יקשרו וכן כנל ודע
 כי זה הנעל הוא כחי המעקד המפסוק בין עולם הארץ לעולם הבריאה כנודע אצלנו
 כדרושי אביע ודק מסך זה עובדים כל אורות הארץ ונתחמין בבריאה ונעשים שם
 יסר בריאה כנ אצלנו במקומו והחשמל הזה הנק נעל או נעשו כהקוין באומנם
 כי אימון מקנעל ככרסין ונעל

כאשר

הארם לובש מלבוסיו בכל פנים שלכסס ארך שיהיה לחיים שני
 צדה כנפי לבושו כנר ימין ויחזקם כימנינו ואחכ לבושנו וישאיר -
 צד כנפי ימניו של המלבוש כיד ימניו ואחכ יסבב צד שמאל המלבוש דף אחורו
 עד שמאלו ואחכ ילבש המלבוש ימנית בבית די זמנו של המלבוס אחרם לבושו
 שמאלו ופסיד יכוין שהכל נכלל בימין ואחכ הימין נכנס ל השמאל ועין כעסק -
 נעילת המנעלים

ולא

ילבש שט מלבוסים ביחד כמנו שיש עושין בימי החורף והקור רק ילבש כל
 אן ואכ כפטיעלמו ונעשה כך הוא קשה לשכחה ונעם הדבר דע כי -
 מלבוש האדם הוא מן הקדושה ואמנם עי בעבורה שהארם עושה צום שילבש
 בקליטה ושיהא חזון הקליטה במלבוסיו והנה כחי המלבוסים יש בהם כחי אור -
 המקיף מבחוץ כנודע כייש אור פמתי ככנס כנך העת והמלבוש מלבוש ומכב
 אה

שער בתפילה

יט

את הנהגה ולאחר קום האורח המעיקים המעמידים מנוסף א המלבושים ואומנם כל
 לבוש ולבוש יש אורח מעיקי ואין דבר שהוא דוחק את הקלופית כמו האור המעיק
 בגדו כי אין הקלפה מאחזקתו כי לבן הוא עומד מבחוץ בבחי' מעיקי ואינו יהיה
 מעיק הקלפה מעיקתה ונמצאם הלוכלב שע המלבושים כדור אורח מעיק
 א האור המעיק יש בו מעבור בין כל מלבוש ומלבוש ועם אין הקלפה נחית מן
 המלבושים ולא השתה סתיה מסתרת הקלפה ועיין בטען הס' לה למעק שנס -
 עיניו הוא אור המעיק מן המערות ועיין בפס' מלבוש עומדים ועיין ברכוש

בפת

מלבוש עומדים והמעק לעת כד' אורח למעלה הקב' מעק שפס' -
 שאין עמך הנה האדם בעתו אין אדם דהק בארץ אשר ישנה טוב
 ולא יחמק ואז יום החמק הוא גדול הוא צעם שיפשימו מעלנו לבוש הקדושה אשר לו
 ונמצא עליו מלבושין אורח לבוש קלפה נחמק דומה ויתעלה בו ישרא' את שיהם -
 ומעק עליו קלפה נחמק קלפה נחמק וכל אדם וחוק כלוא חמלו ודעו כי שמונים
 קום וכו' ואם אין החמק גדול נחמק כח לבוש אשר בו אט"פ שמשאך עמו ספס' -
 לבך גמי וכו' ובאשר האדם מפקיד נשמוטו בפסוק כדרך אפקיד דוחי וכו' קודם שישן
 כיד המלבוש לז' היא מחודשת אורח ומי שאין לו לבוש כלל מעבדנו לבוש מחודש
 ומי שיש לו לבוש אין שחמק כחודש אורח ומעבדנו כח' וכל מה הורח
 כער הכקר כלל חדשים לבקום וכו' וחידוש זה מעשה אה בכקר ע"י שם אל' שהוא
 חסד המעשור בכקר בסוד וישנם אברהם בכקר " קדקך מה שאנו אומרים
 בבב' י' א' המחדש כמובו בכל יום המיד מעשה כבא שית כי טובו הוא החסד כמ"ט אד טוב
 וחסד יקפוט וכו' וע"י החסד היה הוא מחדש בכל יום מעשה כבא שית בסוד חדשים
 לבקום כגו' והנה כח' המלבוש יתבאר למעק כשען המעשים וע"י כ' יש -
 במלבוש זה כח' לבוש א הנה הנה לבוש וכו' לבוש א הרגלים וע"י מעשים והכל כח'
 אחר' וע"י חמל' הוא כגו' שעה וקום סוד שעה נהפוך שלאין שיש כפנים העלונים
 כגו' בארץ דמשך דת' קל"ג ע"ב' ושא' כ' ארנו כי יש בכל ס' א' שם אל' ואין כמל' -
 קפ"ה וכן כס' שיש אל' שהוא קפ"ה ושעה כגו' ש"ט נהפוך ושעה ארנו שבמל' ויין
 ושא' ארנו אל' כשונים ה' שעה וקו' צ' סוד שם אור פ"ג כגו' מלבוש כי שמשך

שער התפילה

מן אור פני ש' כנף' גם ק"ט כפסל דמשפטים כי לבוש הנשמה הוא אלה על פסוק
 כגזרה וביאר ובזוקר ו' לך כ' אלה כל אל זה כי הדבר כי הלבוש שבין מן
 שם א' הוא נמשך ארון הנב' זה שבשם הקויה' ופי' זה נב' אלנו בעטן שמורה
 הנכלם גשם כפסל דמסד של מעור ושם ביארנו שם הכלל אלה על שם ה' אלה
 אלה ומשם נעשה לבושא קנשמה כמש' משמרת אלה יאבדו והוא יחזיקם קנש'
 כפסל דמשפטים ומדעו מש' בזוקר ויחי דף רכ"ד כי הלבוש נעשה ע"י דפיקט נעשה
 על האדם וקם בנה כמדע נשע אלוהי ור' קנשמה אלה קנשמה א' כפסל קנש'
 שהיא כמלואו שטו עס' ודאזורה המלי' וכד טולה גשמהם קפולה' וכ' אלוהי ור' זה
 סכסם אלה הם שטן ורש' אל זה עס' זמה זמה גשמהם קנשמה' והם כל מה קנש' עס'
 זהו עטן חשמל שהיא כנ' מלבוש והוא לבוש הכינה המלבשת לעור ונוקב' כנ'
 על שם אלה שט' אלה' וכאשר רבץ מלשם עמומים רבון א' זה המלבוש הנז'
 עשית לבי' ופס' שא' מעלן מלבוש אלה' וזכור מ' שישל לבוש אלה שחלש
 עשית שן ושמזיקין אורה חזנה אומהם ספרת הקטן לעת כח' "

ברכה

על מעלת ירום והוא הראשונה וכפסל זו היא כאשר מהמורה האדם
 משנה רבץ עק' לעול יהו קודם שיע במלבשויו כלל וגם אסר
 לך ארבעאמור כל מעלה גושל שמחה במש' בזוקר על לאשר הציא אלה בידו
 ועטן מעלה זו היא באופן זה במלה רקה הכל בדרך הימנה ואס' הענה לדרך
 השמאית ואז השטרך בדרך השמאית מעם על ירך הימנה ואח' העול הכל
 בדרך הימנה ותשפוך עליך השמאית וכן העשה צ"ע עד שמאלך שמאלת הימנה
 צ"ע בלגו וכן שמאלת השמאית צ"ע בלגו וכן נא בזוקר כפסל ביד וקמטם ט'
 רוח דעה הנן שיכרן שנה על יהיה ובר' מלך ארען וכיום כפוד איה שולמת
 היא ושמך כד עז' פשעים ושיהיו בלגו ואס' - וכן באב איה מקפדה
 לאו איה קולבר' אלהים מעם הנמלה כבר על דבר מוטע כנה ט' כל היום
 ע' לעל שהיא לפיר ולהפיר הקל סוף מבח' אלה בעוונותינו "

החיותות של ז' אחרונות דעשיה וכנה נהקן אור פשעים שלהם ושי' הכפף של על
 נעילת ירום נהקן אור השקוף שלהם של כחי החיותות ונהה עטן הנמלה בעלמה
 היא כי מדע שכל מה שעזרה זקן האדם הם הן וכמו סנה ~~החיותות~~ על יפה
 ויבדוק נקטו וכמו שיש שפירת במוד ההטן עור יטכו באדם טאמוף מעט צבורות

שערי התפילה

והם הפה והחומים והזרוע והיד והאזניות כמוהו כאלו כח בלדראי והנה
 מערות הקוקן הם סביב הקס והחומים והזרועות וכו' למען שיהיה עמך הם נעשבים
 דרך המעלות עד סיום האצבעות ומעט מעט ומהם גוף למחזק המידעם ככללן -
 העבורתם מהם שישין דרך המעלות סוף האצבעות ועלכן נמשחוהו האצבעות
 כדי ימשך מהם סוף האצבעות הנל שיהיה מן סוף האצבעות והגדלים הם ה'
 האצבעות אחרם כדי שמשל וכו' ידעתי כי היה צבורה הם ה' אורה והנאסף והם
 כמלפניו ית' ה' טעמן וכן כשמשל ונהנה למה הוא כיהם של הא' כי הוא החסד
 שלו ויש בו סגלים כמסוון הנפח שיש בה צ' סגלים וכדומה קמטים צ' סגלים -
 כסוד ויש בהם טפירות המורשים גמורים ונהנה ע"כ ע"ה הוא כמסוון הקוים -
 ימין ושמשל שהם כשם הנצלים ימין ושמשל ע"ה הנל כשהי' יהיה כי כפחותם
 הם מעט ימנעם ה' צבורה שהם ה' אצבעות ד' ימין וה' אצבעות ד' שמשל ולכן
 לתשאר כלם שיהיה וכו' מעלות אשר אל האצבעות סודים והנצלים לפי ששם
 הוא סוף כל הדתן ומעלתו כי ימנעו ה' יהיה הוא בעולם העשיה כגל -
 הנה הוא כהן כעשיה שקוף כהן ידעו כעשיה ומהו טען מנע כמלמד
 עתה כלשון לעומתה ושת ושמשל ופועי ומדקן מלמדת למעלה כדבר ראשון -
 כעשיה שם כדבר שלש בבראה רכוש האצ' כמדע כי יש לו מיע קלמה כד'
 עולמות אכ"ע ונהנה הקלטה הנק' רכוש הוא ממנו בקדשם שהיה ה' סוף הנק'
 קדשים והקלטה הנק' שלש הוא כמלך כמלכה שהיה הבראה והקלטה הנק' שם
 הוא ממנו כולן שהיה הידעו ושם הם יהיה ולכן יהיה הם שטור ושם שמשל -
 שלש כחולן כמדע והקלטה הנק' נאטון הוא בעולם העשיה (ויש מומחה
 המנה שיהיה אבי אבות הממשלה שפלא באונקן הקלטה אשר יורה למעלה שהם
 סגלים קמטים מעבורת העולם שמהו והם הנה עולם העשיה) והנה להיות
 שמיים כל הדעים הנל של האצבעות והיהם הם בעולם העשיה לכן נמנעו יהם -
 היה כעשיה כיהם דליל אשר שם כגל ודע כי מעט המעלה כיהם הוא לפיכך
 זו טהרה ליון ככל האופנים מני שיוכלו כהם כהן עשה כעליו כמעו יהיה והנצלים
 שהם עשר עשר אצבעות ומעט מדבר דע כי הנה אף יש כוללמה דהשין עליון
 הנל בתחלת אורח זומא ודשא עלילה שהיה הנה הא' ליון כה קמטים כלל -
 ולא אפי' דע כנה שם כארכא זומא אומנם הנק' השין אחרטן יש בהם עליו קאת

והנפסה

ענין נטילת ידים

והבימה אך טעם לא נבדל בזה לא זרועות ולא ירכן אבל נבדל בהם ועלמנו במור
 אורתו לאיתרביה רבן עמפן לאיטן רבן יודן שבאורא שיהם רבן דרועין ובהם
 כללם צד רבן יודן. אבל כשהם בהטלם אינו קרוב ופשוטה לבדק כל
 זרועות ושוקים ולא נבדל בו רבן יודן האמטע שיהו רבן יודן וקרוב לפי סתם
 פ' תעה : והההם כ' מקומות שלם נבדל לא הזרועות ולא הרגלים וכן כל זמן שלמנו
 נב' שהם בחי' חוב' והההם כ' מקומות אחרים וכאשר פל' בחי' יד' שם נבדל הוה
 כנודט ומעטן שטעם הזעיר הים ה' מקומות שנבדלו בהם קדושות הרגלים אומנם
 לא נבדלו אלא בזעיר שהוה מקום קדושים ולכן סומע נבדלו כל זרועות וכל יד
 בחי' האמטע והההם : ומרעט' נישם הים יודן רבן יודן חוקה יד' תעה באמטע
 והההם האמטע הוה רבן יודן במור הדעה שהוה האמטע : ושהו שלמנו הזרועות ולכן
 הים יד' אחרת האמטע : והההם רבן יודן כשהההם למעלה ולמחור
 צדיקם עד כעג הפנים כי נשם מעלה האמטע : ושטעם הדבר לבין כי בחלק הוה
 בחי' השא' ד' יד' שהעשן כשהו שנודע כי בחלק כשהו שטעם כל יד' הוה חנה בחי'
 השא' הנה ונה בחי' זרועות ויסוד בחי' צד' : ואחר נבדלו בו ז' מוחין ואח -
 נעשו בו בחי' חוב' ודעה : וחנה נעשו בחי' רבן דרועין ועפ' : ונה' רבן שוקין
 ואמטע : ולכן אנו מעבדין אותם כעה הבה לבין ולעוה לבטלהם א' מדעהם
 הרגילות שהוה א' הזעיר בחי' ראש מעטע : צד' רבן שטעם שהההם שתי יד'ך
 עד כעג הראש שרבין לבנים קשה הזרועות לפנים מן העצם שיהו במור וכל
 אחרת הים כיה כעג כל יד' ונהם א' רבן הזרועות קודמם כלעג ושטעם הדבר לע
 שכין שאין רוחאן במים הים והאמטע ולא הזרועות כעג שנבדל ולכן -
 לפחות רבן יודן שיהו הזרועות בחי' שלם יד' קשה הזרועות לא חודב נל
 וצד' לפשוט השטעם הים כשהההם כעה הבה פשוט שחנה לבדל פתוחים איתיה -
 דבר וקול' רמז לקבלה מהההם : ואמטע הטעם שאין אנו רוחאים הזרועות
 הוא כמה שנה באדלת טעם על חומתן דזעיר לאיתרביה רבן יודן וכו' ושם -
 נב' כי חומם דזעיר שם מעקב צד' כל הזרועות שבו ושטעם נכ' חומם הים שיהו
 אורתו ראשונות דמטען סתמות כיה צד' שהוה שטעם פשוט מעטן ונן
 הפכה מעטע א' כעק השטעם נמן חומם א' טעם דוחא דחי' א' זעיר והנה אור
 הקרב השטעם דחומם דזעיר העמז באות ז' הפכה הוה מעטע כזרוע יד' השטעם

ענין נשילת ידים

כא

ששם כח' המלכות במוד תפלה של יד וע"כ קרוע דמ"א הוא מרום ואין בו סתר
פתיח כעו בקו האמצעי שהוא הצנח וע"כ קרוע הוא דמ"א פ"א פ"א פ"א פ"א
ולעיל ימשך צ"ב כוחא דמ"א מחוממא דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א
תבטמו דמ"א קרוע וצבורא דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א
שהיא תפלה דה' המלכות במוד תפלה של יד וע"כ קרוע דמ"א הוא מרום ואין בו סתר
והנה ענה בגלות נמשך ההוא דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א
שהיא תפלה של יד אמעם אינו אלא כפיתוס כ"ל כי אין במרום כרח פתיח -
כלל קבל לעיל במעלה כ"סעטו ימשך כ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל
ידם רק ע"פ קרוע כי קרוע שצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל
גם שטן הצבחה יהיה ית"ל במעלה שצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל
שאיורה כמ"ס וע"כ ית"ל דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א
של המוחין כמ"ס ית"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל
שם כ' דמ"א וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל
שם כ' ש"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א
ית"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל
כמ"ס דמ"א כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס
תפ"א דמ"א ש"א כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס
יהיה והשטן הוא דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א דמ"א
ואין להם כח ל"ס מלמעלה בקרוע אלא כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס
על ראשי קלפיות כי הוא לבוש קשה מחד והוא של קרוע ש"א כמ"ס כמ"ס כמ"ס
יהיה ממחור וצ"ל כ"ל וצ"ל ע"כ וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל
האצבע שם הוא אחיזה הקלפה ויטקתה מחורה אורות הכוכבים וצ"ל וצ"ל וצ"ל
האצבעים ולבן צדק לחוד אורה האצבעים שצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל
אחיזה הקלפה ע"כ צדק לעול יהיה כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס כמ"ס
וע"כ מהמחורין ה' צבורא מנצ"ל המלכות אשר כ"ל אצבע יד ימין וצ"ל
אצבעות כ"ל שמש וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל
הכפ"ל כ"ל כ"ל כ"ל כ"ל כ"ל כ"ל כ"ל כ"ל כ"ל כ"ל כ"ל כ"ל כ"ל כ"ל כ"ל כ"ל
החסד דמ"א וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל וצ"ל

ש"א

ענין נטילת ידיים

כ

שאם נבחר האכטות כפופים למטה ימשכו האורות הבין מוחין דזעיר קטעין
 דרך הקוים ימין ושמש דרך הזרועות ואלו דרך כפי ימין האכטות ויחזרו הקטעין
 להלחז שם ול"תק משם וע"כ תבין אחר הנמילה שנתקן הקטעין חזן
 מטען הידים למטה ומצביהים אותם עד הראש וע"י הנבחר קראם חומסין -
 האורות שהיו מעבשעין בהם לצאת דרך האכטות ונבטין במתקומם וחזקין
 עד המוחין טעמן דזעיר ממקום שיאלו וע"כ אין הקטעין חזקין להלחז שם
 עוד יש כונה אחרת בטען הנבחר הידים למטה שקוף עליה הידים האלו שכעטיה
 א הידיה ע"י שם מ"ב שכלה כמו שיתבאר בכוונה הבב"ה וע"י והתלה נבאר לך
 עטן המים כי רבין בהם כאשר תקחם בדרך מים שהתמול והחזין בהם והבין כי
 כל בחי מים אוקם כ' אורות מ"י של שם א"ה"ס והבין באחד וחמשים יו"ת שיש
 כל אורותם של ט"ב מ"ב כ"ן וכל אורותם של ז' שמות א"ה"ה כ' ביה"ן ואחד
 בא"ן ו"ך כה"ן וכך אורותם של ז' שמות של א"ה"ס הו"ן ודא"ן ודא"ן וקס
 במט"ן מ"י של א"ה"ס ואמנם הכוונה בעת הנמילה בעצמה קנה הם ז' שמות
 במידות כ"ד ימין וז' שמות כ"ד שמאל כסידורן ואח"כ א"ך לשפטיה שהתקם
 במיד כסוד יד צולה בימין יד חזקה בשמאל יד רכה באמצע והבין כז' נמילת יד ימין
 של שם מ"ב דה"ה דע"כ הו"ן שהיא מל"י קמל"י של שם כ"ן אורות הנמילה דאשונה
 והמל"י שהיא אורות הנמילה מ"ב וז' אורות הפשוטות הנמילה של שם
 וע"ז רבין כז' נמילת כ"ד שמאלית בשם מ"ב דה"ה דמ"ב ואח"כ בשמאלית שם
 הידים יחד רבין א שם מ"ב כולו דה"ה דמ"ב דא"ן ביחד ואח"כ תבין דך למטה
 עד ק"ל וכל התמאים והכוונות ק"ל ופ' רבין שאח"כ משלה אותם מן העשיה א -
 הידיה עד שבאר בכוונה הבב"ה וזה עטן כוונה הבב"ה של על נמילת ידים רחלה
 גמין שהיא בא"ן דעשיה כ"ל וע"כ יש בה י"ד תיבות כע"ז דא"ן דעשיה אח"כ
 רבין א כללית הבב"ה כנ"ל אח"כ רבין כז' תיבות של על נמילת ידים כ"ד קס -
 ע"י שהיא העשיה שהיא כנגד המלכות ה"ן ט"ה ודלה וזהו משלה אותה למטה
 ע"י שם מ"ב שכלה שם ז"ך יד וקס יד צולה מעטן יק"ה אהינו יק"ה ויד -
 חזקה משמאל קל"ח ק"ז שמות ה"ן שם כו"ן כמ"ב כו"ן ויד חמה באמצעיתן
 ד"ה והאלו האורות הק"ה בפשוט ונשמה אורות של מל"י שלה בא"ן כ"ש חזק
 הוא כ"כ כנגד ובהם ז' ידים או שם מ"ב אנו מטען ואוחזין בעשיה להעלותה

כ"כ

ענין נטילת ידים

כב

כיצור והם כח' חנה ומהו הכנה על נטילת ידים לל קצבה כמו וינעלם וינעלם—
 שהוא הנכונה א היורה ע"י ה' ידם הנל כ"כ דק יהיה לאחוז ולטלול' והה נעשה
 האת טעם שלישיה בעשיה שהוא שם מנה' דלפ"ן שהוא כיסה כנודט' וגם אה"ך
 להמשיך האחרים שלמה' חסיה בעשיה כנודט' כי האחרים של היורה שהוא שם—
 מה הם היורה למטה להאיר בעשיה ולכן תבין כרה על נטילת ידים שהם כג' קל
 שהוא האחרים של שם מה' חסיה המאיר בעשיה שהוא נ"כ דה' דעל נטילת ידים שהוא
 ט"ו שהוא בעשיה כ"ל כ"כ המלכות ט"ו ודעה קל כמטן ט"ו לפי שמקבלת מאחור
 הזעיר שהוא קל של שם מה' זמרה כוונה עליה יהיה והנכונה למעלה כמ"ל' נס
 תבין כי יד ימין הוא חס' הכאטון של שם הקו"ה דמה' כמה יה' יוד ואו' דלה' ק"א א"ך
 יוד שמש' הוא חס' האחרון של הקו"ה דמה' כמה ו' ואו' א"ך ואו' ק"א א"ך יוד האחרונה
 כרה' הוא ששם בעצמו יהיה יוד ק"א ואו' ק"א שמשמו וקבשמו שהי יהיה הנל
 ולכן הוא באמצע :

ענין כוונה כללות מלה ככורה שחייב אדם לבק' בכל יום אשר תיקם דוד קעה'
 חלה א"ך להמשיך ק' ככורה אומן אימלא א מעיר' כי מן הכרה העלוונה
 שהיא אימלא עלילה מרפשמין כוק ככורה והם כח'
 נה' דאימלא קבבטמן כמעיר בבח' מוחין והם בחינת
 ככורה ממש' וגם הם מלשון ככבים כי כרה' אימלא
 שהם נה' שבה מרפשמנים בו והנה הם טל' ברה'ט
 אשה כע' למה אשבת עקב ע"ש א"ך הכוונה בקצרה
 הוא כי הם שם ס"ג כי שם ס"ג הוא באימלא והי"ך
 מרפשמנה שם מה' טד שלט קטלון שהוא חמה
 דה"ה שהם ששה ספ' ושלש ספ' שהם כח'ד ח"כ
 ושלש ח"ה הוא שם ס"ג וכל זה הוא מקום—
 הפיתוס' ואח"כ ידאיים החסדים ומתקבלים מן
 היסוד דאימלא מן החמה ולמענה דמעיר והם עני' שלטניה ונה' דמעיר הה הם ל'ג
 והוא בח' מלג' שם של ס"ג המתקלה מן קשם דס"ג עכמו וכללות ס"ג ול' הה הם ק' ככורה
 א מעיר' ואח"כ א"ך להמשיכם נס' המלכות הנל אדני' ורבין לעיר שם מה באופן
 מה כי אור' ה' הוא ערה' י' ואור' נ' היא ערה' י"ב כי הי"ד יושבה בעין קוץ על האש העין
 ונע"ה

נע"ה

כוונת העבודות

ומעל אלה כל קטע העה הוא כזה האופן יו"י ד"ט והוא כ"ק י"י
 כלל זה עשרים כפורה של אחד מהם קודם כל התבלה והם חמ"ט על עשרה
 יום עד סוף ברכת המילה. ברכת על סגולה. והם פלג ד' א"ל אכססות
 וכמו שיהי במתקנותיה וכל מה אשר יצ' הוא טעם. א"כ"ל שבע שיהי ופסוק א"כ"ל -
 נשמה שנתנה ב' היא אומץ דעשיה כעו שיהי נ' כפורה לו. כעמקוהס א"כ"ל ד"י -
 כפולן אחרין שיש מן קמפן לשכנו כעו עד סוף ברכת המילה הם כעו א"כ"ל -
 דעשיה שקולתו כפולן דעסקין מעמ"ט דעמ"ט וזהו ממש ט"ו י"ח שצדקן שיש
 כשית' הים יח' שמהן שיש ב' פ"קוים של י"ה כבוד ה' לעולם וע"ש ומשם קבעם
 כאן והם סוד י"ח כדכ"לן הסוד י"י

כוונת

ברוך אלהי ישראל
 דע כי אין ברוך שכתבנו דומה לברוך שבברכה
 העולם א"כ"ל וכו' העולם והמלאכה ברוך שכתבנו הוא מלמעלה
 למעלה ניהיה ביאורו כך ברוך מלכות בסוד היסוד הדכוק כה' אלהי חסד כי אין
 זוג לא ע"י חסד. שא בסוד ה"ה מלמעלה למעלה עד חסד. וא"כ"ל פלגין
 לקבל מבינה ומכמה בסוד א"כ"ל כמה שא"ה אבותינו חכמה ומקבלים משה -
 רבין טעמן דעסקין בחיוב. ואחר שנתקנו מלמעלה למעלה עד חכמה יורה השפע
 מלמעלה למטה מחכמה לאבות העולם וזהו א"ה אבהים א"ה י"ח וט"כ -
 ואומם שפע זה הוא בחינת כחך החכמה כד עלו א"כ"ל בעת שבה ובעלמין דא"ה
 וכש"כ א"ה לחיך ליה למטה י"ח א"ה כחמה השפע לבן אנו חוהים ואומהם הא -
 העול' ה' ברוך והמלאך שהם חז"ל. אומם בברוך שבברכה העולם וברכה המעלה הוא
 מלמעלה למטה כי רבין בעלמך בברכה האדם כבונה למקום המלכות יורה שפע -
 מעולם העולם למטה ומ"ה כי ברוך יעמוד לבנה בסוד נקודה האמצעית שבה -
 כהמחבר באלה הנקודה דעת העליון והוא נביא לא ידעו שיש והוא סוד נשכ"ל -
 כעוים ר"ס וטקבורה"ך לא נשטו. וא"כ"ל כעו"ך באומהנו שבברוך יעמוד לבנה
 מעלה שאמרו בזוהר פ' ארתמן ד"ך דס"ד ע"כ וא"י ה"מלאך שלמה דא"ה א"ה ברוך לאו
 דב' דהא נקודת ע"ל א"ה א"ה דבר שלמה דא"ה נוק. א"ה ברוך וא"ה כ"כ. ברוך
 דב' כ"כ נוק שבבר ע"ל א"ה קשיא זו באומהנו שאין נ"ך ברוך לא בסוד דע"כ
 טלון המעלה עמה בסוד שכל דק"ך דנחיה מ"י שקול חכמה ומעלן שבברך הוא
 סוד מלכות וכ"ה הנחמ"ס כ"כ. וסוד חכמה הנחמ"ס כ"כ דהיינו לא שיהי חכמה

לעולם א הכינה ולח נקדחת הכינה מלך כי אין מלך בלעם ילנה ונה הכינה
 היא נקדחת העולם ועתה שעלה חיילותיה איה נקדחת מלך העולם יצתה שכבר
 עלו אס הם מקבלים העצט סמניה קלוג אלהם יוקדו אשר קדשנו וכו' כי אשר
 שהיא סבית קדשנו בסוד חית' פולקת שספ נה' וצונד ססוד' והעלם הכבד
 בלחזק אופן שיהיה ס' חבלבות' קד' קד' קד' ענה פעם שטה בילור דק פיה
 הנה כונטנו היא למנה חית' המלבות א הכינה שהקבל שפט -
 והיא טלה ע' ג' היום סמוליס אוקה שהס סנה דח' כנודע בסוד כלר חכמה שהס
 וכו' ונה טען סנה ס' הול' שכל אר היום סנה ס' שאל כשעך הכלה
 ועמדה יתח' אן לא מוחין ואינה נאמר אל סבה' רק לבד וזה הו' סנה סלנס
 בס' דאט לו כעט' וזה היה המלכות לבוקה עמסס בחיה ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 וזה טוסס ס'
 כונ' ס'
 עולה ית' אר' המלכות לבוקה עמסס ע' טלה טמה ל' ית' למעט נה' ד' ע' -
 אן ד' ק' ית' אר' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 למנה ס'
 כי כל חנה ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 מל' ס'
 להטלה ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 הנה למלוח' ונ' מיי' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 ס'
 ונה ס'
 ית' אר' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 ח' ס'
 וזה נקדחת הכינה מלך טלה ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 טלה ס'
 טלה ס'
 מלך טלה ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 ס'

כונת הדביות

גם הסגולה היא מלקי כחחיותים שהיא עלום היתרון וזאת ששלו כולם וייתקו מעשים
 השטן ואדם נורם ומצויים השטן למטה כפיוס קבוצה כפי מה שהקיק נוסח
 הכבד הקיף וכמו שהבאר כל אדם ואדם במקומה גמורו ואלוהים לבאר ברכה
 מאת ברוך את כרמית התלה במלת ברוך צביון לתבר הסוד של חכמה ציפור של
 הכינה ולתספט ולהמשיך שבת בזוהר סלקין יסוד של א יסוד שבת וזה הויסוד
 שלו תקרא ברוך וויסוד שלה תקרא כלה ונמצא כי במלת ברוך צביון א יסוד דאבן
 וגם צביון א יסוד של אמתק התקרא גם הוא כלה ועם הכלל הוא כמטן ברוך וזה
 יסוד דחכמה תקרא שם ויסוד דכיה תק ענין צמח טיין כמנוגד מולד קנעם
 וסבר דיעבדי כל בת יחונ הוא דבבבית קנעם שכתוב גם כי יצאם כמטן
 והמטות הן חונן השנה בטלמור ומיורה שכל והכל בחכמה כי יש המשכל
 שקול חונן ברה ללא ספיק לילמין ועלכן לו קם ואל שיש כיש אבן וכן לב
 השני יסודות שלם נעמים יחד במלת ברוך כ משכל קם לב טרבות החכמה
 ששם לעולם כחונן לבן תקרא זה המשכל ללא וטיין והמשכל א חכמה דאיתרין
 ארידיע לא לעילא ולא לתתא כ לשלם ברוך תקרא נתיב א חכמה ויהי כמנו יסוד
 כחונן עם סתם ולא ארידיע אם קול לעילא דאבן וטיין אכמה
 בחכמה אלהיהם כבינה מרוב חיבורו וטמא גם כמין כי כרוך עם ל איתרובו קם
 כן בלב וגם שון ל הוי ארעט סב סבין אדם כמטן דלם ולסמטסס משכל
 השלח דחכמה התקבצו אכמין שיש צל לב חכמה ששטו גם כי סוד של
 הטה סקראת כרה כמל שיקין צל לב כמטן כלה עם ל אורכותו וגם כ טרע
 כי איהי דמלוי הקין הוא כי סוד דכיה וצביון שחמש עשר איהי הויין
 דלפין כמנו שטאד ולמנו איהי דהין לבדו אששם פסוק דכיה איהי סלב
 כמנו פ ל הקין אש כסם זכסמם צפסם איהי דן ודי צדן כמנו עכא ש
 כמנו כל האשם סקין וכל אמו כן איהי דש יעל בני קמא ויהי אש חלק
 קדלם לטע ויין קיך כמילב דה קמא לב כמטן ל איהי כמנו איהי כמנו ויהי
 איהי עם קל לטע ויין ויהי לב ועם קיך כה לב ועשרים טרג שט איהי איהי לף
 דמלוי איהי עם איהי סמך קה בלתי איהי איהי קמא איהי איהי איהי
 לא לטע לא לטע טא שחון סמא איהי איהי איהי איהי איהי איהי איהי
 בטלוי קמא ללא שחון איהי איהי איהי איהי איהי איהי איהי איהי

כן הוי
 כן הוי
 כן הוי

והנה נתיישר שמהרה שם אלהיה הוא בנך בלב ועם
 פלג קר נשם ואלהים בתי מן שביסוד טר
 דבינה הנה נבונות נשמים ונה נשם הוא בנך
 כשם שם קטל ומשם היה נשעך נשמה משנה
 ומנו נחה אלהיה דעריך כשם ועם הוא בנך -
 שכל למענה כי פיסוד של החכמה הנה שכל ונה
 שם לעולם ולא פסיק מוונתו ולא משם כאשר -
 החכר בתי פלג בלבד עם השכל עצמו בטלון -
 שהיא יסוד החכמה והיה בנך תנה עם שני קטלום
 נכס נ אלהיה הנהין דאפן וההין ומחלה וכוונת אידך
 נקשר מה בנה כי הפלג הטלון קשור ביסוד -
 דבינה שקול אף של אלהיה דההין כנמל נש הנה
 אלהיה הנהין דאפן וההין שהם ביסוד הבינה -
 נקשרים עם השכל הטלון דחכמה להוצרה
 הקשר קצוה והנשרץ דלג פסיק כלל וכן -
 באשר פתור כללית דאמורה נשם פד מה פן -
 ששם פנך דלג ששכל קטלון בסוד החכמה
 עם נ אלהיה הנהין דאפן וההין שבסוד דבינה -
 והשם א שמוצור באשר שחבר כללית שמו
 אדעם דנה יהוה פנך נתיישר שקול יסוד דבינה
 הנה דלה נתיישר שישבו נשמה דלהיה ועם נ
 פלגים ששמן בנך נתיישר ונתקשרם וכללית ששם
 כללית ששם עב פד מה פן שביסוד החכמה
 וכל מה ששם עב ונה נשם קטלון ששם
 נתיישר הנה פלג פקום ונתיישר עתה א הכונה
 הנה כי אחר אחר הששם פלג פקום הנה א -
 קטלון א קטלון ששם כח החכמה ששם
 נתיישר פלג פקום השכל והשם אחר אחר כנתיישר

אפן הנה זה מונה על מה -
 שכתוב במלכות דבינה
 כי למה מלכות דבינה ולקחתי
 לכהי שמה ד אפן דל אלהיה -
 במלכות ואחר שפירכי אף ביסוד
 דבינה כדאש למה מלכות דבינה
 עוד יש פקום כי ד אפן קם מדרת
 ונש כי אפן כמדוי שהן כנמל כתיבה
 ברוך ואורש ששם למה מקבל מדר
 יהוה דשם עב הנהין ששם דאפן
 כנך בקונה קבל כדלג נשאר -
 מוכ אונות ביסוד דאפן הנה מוכ
 והשאר טקן למה ששם נשם ועם י -
 אופיות דמלכות קם כמעטן קבל
 ומעטן שכתובה ד פקום ד יהוה דשם
 עב פלג פלג מעטן קם כתיבה -
 אחר דשם ד אפן דשם עב מדר
 דמדר וכן אחר אחר עב ד יהוה
 דשם עב נ דשם פד קד נד וכן נתיישר
 הנה אונות מדר כמעטן קד אפן
 דמדר ימי מה היה ונהיל לא ששמן
 כשם אחר ד ביסוד כי ששם עב אחר
 הנהין נשם נשם כדאש אונות ד
 בתי למה אף כמעטן מהמלך דאפן
 כנך עם נשם ששם כדאש אונות
 למה עב אפן ששם למה אפן אחר
 דשם למה פקום מדר פקום
 ששם כדאש כדאש כדאש כדאש

שלך

כוונת הברכות

שלה בלבד שהיא היסוד שבה וואתכ ארץ להמשך השפעא המלכות שבה שהיא
 עמה היסוד שבה כמובא ענינו אזלנו שהוא קבוצה הנק' שטל מעשים (צמח -
 וקרא בפפרהו כשרהמו) ושהו כתי' המעשהו או נהמזים בהרבארה וקרא
 שהבין שהיא ברה אשר תנה הודך והענין כי יסוד הזכר חכמה נק' כלל השמיר
 שלה נק' ענה אשר כנה בוקר ויחי דתתעו בעקוננס דתי וקרא כי ענה ע"י המעשה
 כל שפע הנל ביסוד שלה בלבד אז תקרא היסוד שלה אשר ושמעם תמשך אחכ
 א קנה והוא העמה של היסוד שבה הנק' קנה לפי שהיא נעשה מע' איה דואן לקין
 ההין כגל שהם כמתן תנה ונה כל השפע הזה קמשך עם הוא פתי' חסדם -
 שדוק בה חכמה ואלעם בעמתי היסוד שבה הם ה' צבורה וקראים הודך לפי -
 שהם מעמאעין מן קוסר עד הוד בעדע ולבן כלם נקראים הודך וכל ש' לה צבורה
 מתקבלים אחכ בעמתי היסוד שלה הנק' תנה כגל ונה ענה נעשבה חסדם של
 הזכר בעמתי שבה ששם הם צבורה כנה וכל זה נהמז במלתי איה ברה אשר
 תנה הודך כנה אחכ במלתי הויה תבין כי ענה ילא שפע ממש מן קעמתי של
 הזכה ולחץ ועמשע עד ד' המקפים של המוחין דת' הנק' עם קויה וזהו סוד אשר
 פנה הודך של השפע כי מן עמתי רכינה הנקראת תנה הודך כנה ששם נמשך של
 השמים שהם המקפים של המוחין דת' המעשים של השמים שהוא א"ל הנקרא שמים
 ואינם כשמים ממע במוחין פנימים של השמים כמז' מקופים כנה אכס צדך
 לבין ענה ששם קהויה חן אוד עמתי נש' היא כלב במטון כלב של כדך שמשך
 השפע הקולן תאן צבורה הרבה ו' המוחין הם וקראים עב' קנה פ' אהם כנה
 כלב ותבין להמשיכים ולבוללם כולם ששם כן האחרון לפי שעה קיא נק' כך לפי
 שהיא כמנה וק' כן דיעוק משה אחתו ודורך שמה קין שלג יהיה כלנו במטון כדוך
 שהוא כלב ב"כ ד' קין ששם הם כלל שמעם כל שמה ד' חן כגל ששם איה
 דת' קה' הם כג' קטל ואור ילד דת' קל כשעון ויהי כנה ע' ששם קה' ממע
 ד' נשט חן במטון רב ותחזור לקחיה ד' קין כשעון ששם כנה ששם קה' דל
 במטון כדוך עם ד' אורה ויהיה כלל כהיה כדך אהה' עם צדך כלל פעם -
 אהה' משך יעקוב עם קויה סוף סוף כלל כהיה ששם שמה קויה חן
 והטון כנה כשעון היא קויה וכתתיהו ה' אהה' בורה חן סוף שדבוקה
 בכל ששם אהה' תחזיר עם קויה חן אהה' כשמה הנק' לקרא המלכות א"ל

כאוקמה כי לאהות יקראו ויאמר זה אחרונה היא מלבנה וקבון שנעשית אהיה
 זה אחרונה שם שלם הנה ארצנו נמר נחברו יחד הנה ארצנו כשם הנה עצמה
 זמן חלוקה שם של פניה חיים אלה שכל משק היום בליו של דבר המהר כל
 עקב דבר שכל בעמל הכבוד ושם יש חספת בליו מן הגל ומן מה שאמוכר
ברוך דאריז כבר כענו כלוק כל כונה וכונה כשקום קראו לה
דמקור וכלן נפלא בקשר דבר הא"י עלי דע כי יש פרש בין
עילת אהו ברוב של העתיה לברכות של הנשים ושאר העתות

זהו כי בברכות העמיה הכונה היא התעוררות משה
 לשלם וכפורה הנקטק הוא סוד התעוררות משלם להלן ונדבר בפסוק העמיה
ברוך הוא יסוד המבר כי יסוד הנזק נקרא כלבך בסוד להנחמה לא ביהודי
 והוא יסוד ד"א שבטך יסוד ד"א הוא משפט מעליוה הפכי
 וכאן שפס מתחברים נק' יסוד ד"ק כלשון ברוך
 כי נבטל אל יסוד המבר בסוד נקרא אה
 שמוס אדם ונפ' אה שני תעלה הנבלים אה
 בחי החסד בסוד אה נק' שהוא חסד הוא זה
 וכבר נבארו בעמיה

ברכות הנשים

ברוך הוא יסוד ד"א בחן סגנן ועמיה
 כמך יסוד ד"א בחן בסוד אה
 אכל דקיק נפ' לי ידעו עיט והנה כענו
 ג' יסוד ד"א נק' סגל בהיות שכתבו
 יסוד ד"א הנק' כלשון זכר ברוך עם כאן יסוד
 ד"א בחן הנק' ככבה בהיות שכתבו יסוד
 הנק' שיש הפרש ואין קושאין שמה אה
 שנק' זכר היינו ששהלן זענ' לערך
 חיות וכשנק' נקבה היינו כשהחזון
 להדליק עשין י"ג איון קושאין כאן
 כלק' החזונים כאן כלק' השפע וה'
 יאיר טיטנו

ד"א בחן נק' עם הוא ברוך כי יסוד ד"א בחן מחובר עם תקורתן שכתבו ד"א יסוד
 ולא מתפתח
אהו חסד הנה חסד אהינו נופי כי ה' נבנות הם ה' חיות ונמשך השלם
 פ' ואם התקם לה חלקים יהיה לכל חלק נה מה שהינו הוא נבונה מעל
 הטולם

העולם הזה אחר שמקבל חימתן שטע מעובד ע"י השכל הנח המעוזש את חימתן
 משטע לבד העולמות שהחתיף ונק מלך העולם מלך הקשטט כעולם וזהו חזון
 קרה למי שיש עולמות לבר " אחר קדשנו באין מדרכי אלה לטוב וקדשנו יצא
 נודע שכל קדשנו בא בחכמה וזהו יסוד בלשון קדשנו ממיני כבוד יסוד דלשון ולכן
 יסוד קדשנו שלם לבח כי הוא צנוע ואין לבדו כענין
דנה אחר שבארנו על טהרה הוא הענין בהיכתב ברוך כי ב' דברוך דחמק א'
 דחכמה שזכור שנה לברך וזהו דומה לחימתן הקדושת אשר חלש והנ'
 דומה ש' חתיף עינין דלשון עינין יסוד דברוך לבן באי בהיכתב ברוך אחר ב'
 דברוך שגם חלש כגון וקנה ד' דברוך ללשוןנו אנה ב' ב' ב' וקנה דומה לבתי
 שקול לשלש פאזון והה ל' נזכר ב' ב' ב' קדשנו ולשנה שגם טקדוים ברוך
 וקנה ד' דומה ש' חתיף והוא כגון דל' נזכר בהיכתב ובהיכתב ל' ידעו שט
 ובהיכתב קדשנו שטח החמשים דחמשין שעה כינה וזה הכתיב כולל כולם וזה הוא
 שלם השני משנה אצל לערוך לחמך עליו הנה משכל עבה ונ'

ענין הציצית

נבאר

חלקה מדרוש עינין ה' חתיף וקנה יש שני אחר בין השלש קדוים א'
 מלתי קמן כעשייתן כי כמלה ב' ב' ב' שיש טקדוים ככל -
 כתיף מחיבט כעבור המטה ומעט בו קדש ארבע חומים עד חמשים וכופים -
 לשטם באופן שיהיו ארבע חומין שגם שמונה כפלים ויהיו קדושים שנים כל -
 השמונה חומים ואלו וכבוד בחומה האחר מן השמונה עד שיהיו שלש אחר גדל
 ושני שלשים טעם וי' מן חומה קדש אחר שיקשר כסופו פה שלשום -
 ברוך בו החוליות כולם י' שיש סימן בארבע חומין ד' מן קדשנו שפיטון -
 שגם נשג אחר של הקב שלשום יהיו באותה קדש - קדשנו הוא היוכר
 כאשר קושהם קשר חזק וקנה קדשנו הוא כן שיקשר אחר מן קדשנו
 חלקה שני קדשנו זה ע"י זה ואחר ברוך וישנה חוליות חלוקה כל נ' כבוד חלקה א'
 וחזק לקדשנו שני קדשנו זה ע"י זה וחזק לברוך חלוקה וכן ישנה עד ארבע פעמים
 שגם בין כל שמונה קדשנו נארכט חזקת של חלוקה והאנה קדשנו
 הממונה א טקדוים יהיה בהן כבוד וכשני שמונה כבוד וכן יא' ונ'

ענין דציצית

יב בהיות סך הכל כמשך קו"ה אחד . ואומנם כמלה קטן היה עושה מעורר למה
 כדעת האצור והוא שהיה עושה שני טקנים סמוכין זה לזה כעו"ה בכל כנף מול
 כנפות המלת ויבנים לאשי החומים בעקף האחד יעבדים דק שם ויחזור להכנס
 דק יקב קשת אשר בלדו ויעל אש משבר הראשון באופן ששתי קצות החומים
 יהיו תלמים מעד האחד של הצדף ולאח"כ קושם וכופים כנף במלת גדול ומשך
 שטח קדשה קוף במעך על הצדף מעד האחד לבד ולא משע אדה הצדף כעו -
 במלת גדול . גם עומס מספר הבהמות שאם נלך הולך במשך שם אה"ה דה"ן -
 שיש כפואם ומלך ומלך מלכו מלך אורוב כעו שיפאר פה הצדף עלתו שמוטנו
 יתאן קדשה הוא כנף כנף אה"ה דה"ן כמלתו במשך כנף . ומעם היו שש א"י
 גדל ושע שלשי ענף הוא כי קדשה דומה לט המלכות והיא יתאן כה"ה דמ"ד
 מלאחורו כמות שלש קטלון שהוא במקום החקף וע"כ שלש א"י גדל כנגד שלש
 קטלון דה"ה וכ"כ שלש טעף כנגד השלשים קדשה דה"ה ששם היא המלכות
 גם אין לחוש כלל למע שנתפזר בני אשכנז לעשות סימן במלת כה שגמ"ד יטח -
 קדשה הוא על ראשו . גם אין לחוש כלל כמה שנתקן קדשה בני אדם למעט שלש
 לקצור קצות החומים של קדשה התלוים בה שלש יתפר שגיפתם . ויש שינוי בין
 מלת גדול למלת קטן כי מלת גדול צדף שגמ"ד יה"ה ראשו מעומת כו כי זהו -
 המלת המלת הגדול שהיא לעמך כו את הראש כעו שיה' . אומנם המלת קטן הוא
 מעמך את הצדף ולא את הראש וכעו שיה' . וע"כ היה נהג מזה"ל שכשיהיה
 לוכס את צדית קטן כעו כשעה שפיה עולה מן המבלה וכי יתאן כמה זה היה
 מעמך כו ראשו ומכך להתעמך כדכתיב ולאח"כ שוממו מעל ראשו ומכנס
 כו ראשו ומנהדו על הצדף כדק לבישמו . ואומנם זהו השינוי הגל כי מלת
 הגדול הוא למעלה מכל המלבוסים ומלת הקטן הוא למטה והח"כ המלבוסים
 ושלש כדעת קצת מקובלים שמתחין אורה למעלה מן המלבוסים והוא שיכוס
 אומנם יתחמו על האלק ומעם הדבר הוא צדף ומלאכי סמוך למה כעמך כה"ה פ"ד
 כמה שג"ל למעלה טען צדית קטן שקולץ דף כ"ז ע"כ מלת של ק"ה כ"ד
 כה' הפעמות של צד החומות הצ"ה ומלת כל שאין חלקו נראה מתחמו מ"ה -
 גדול כה' קדשה ששם וכעו שגמ"ד שד"ה ונ"ל מדק"ל מלת ולכ"ה ק"י
 שג"ה . ונה"ה חופן קטימות צדף שגמ"ד ק"ן משמעות וט"ש כפ"ד וט"ו

כעמ"כ

ענין הציצית

מעשיהם יאמנעו וכו' ומה שכתבנו והמופת וכו' שהם מעשיות
 ראשם באלה וכו' וכו' קצת השם על המלת על צ"ל פה יורה המחשבה
 סביב עונם ואלהם ומה שכתבנו וכו' וכו' שכתבנו כח פונדק
 כי וכו' שכתבנו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 כמלת ז' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 כי קילך האמת ואח"כ יחזירנו כמנהגו אשר וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 כח אדם לבד שכתבנו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 ומעשהיהו בשני לבשה הספר גדול בליל יח"כ וע"ש וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 ענה כענין חסדך וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 הוא זה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 איננו רק כעשיה אך הענין הוא זה כי לעולם כל בחי' המלת הוא אור המקיף של הכני
 אשר מקיפת אדם וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 שיכור כמנהג כי אדם הוא בבחי' הלב בלילן בבחי' ואדם הוא מקיף עליו הוא כמנהג
 בבחי' שיכור ואח"כ צדקה קטן שמתקיימת אורו כמנהג קמנהגו ואדם הוא כמנהג
 עשיה ביאור אדם כזעיר פ' בחי' עשיה בלבד וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 אין שהוא כמנהג כמנהג כמנהג עשיה לבד וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 שאדם הוא בבחי' יורה של גדלות מעשה אך ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק'
 שהם ק' ק' ק' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 ועם רבין טען שם שה' בשם צדקתו שהם בחי' אין הדירה ואמרנו שזהו צדקה
 דממנו וכו' וכו'

ענין הציצית

דע כי כל צדקה הוא בחי' אור המקיף הטמדי וכו' וכו'
 בקיות ז"ל כמור השכור חך קבוה היה בבחי' נק'
 בלבד וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 א' פשוט בלבד וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 אמתם מלת הוצול הוא אור המקיף דמזעיר כהוצול גדול שגדל וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 ועל שמו דאיש וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 ועל שם המלת איננו מלבד קטר שלש הדת שקוא צדקה של ענין האדם עד
 החזה אשר מעשה יורה התקפה מאחורו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

שהנשים

צנין הציצית

כח

שהעשים פמורות מן הצדקה ואמנם ל צדקה יצאין מעד כבוד העלית נאום
 המקיפין אר הקכה ילבן טק צדקה כענו שית בדנוש אחר ומה צדקה לעון נקכה
 ולא צדק לעון חבד לפי שהם כח מקיפוס א הקכה ומה קמטם קזל שצדק להקטנת
 כעמיתר ישמעלים להחזיר כל הוד צדקה לצדקן כלבד והוא המצמט ט עס עיקר
 מעליות המלבב בטדע ולכן כהיות האדם כהתן כיהו אה איון ליה צדקה קטן שהיא
 כח הקטיר בהיותו בעיבור הוד הבינה ט עס כיהו אמנם ככואן א כיהו כמטרת
 שהיא מקום כעספה לבד והיא כח המלבב כיהו הוד אחר שהנהלו שעהם זון אה
 הוד כח העלית הגדול והנה עטן אהוד צדקה כלם יצאין מן היסוד קנה צדקה -
 עליון וטעם הקסוק מכנה הארץ ממורות שגמטנו צדי לצדקה כנה כמקור פ שלחן
 דח קטה עיל ועטנים הוד כיכמו שמן הדעת העליון שהיא הלאון שבמך קפה
 יצא ממנו כח הקכל המקיף ומלבית כמבואר אכלט כן מזה היסוד הנחמן יצא כח
 קכל המקיף ומלבית אהס כח אהוד צדקה נה ועטנם הס כמה שטרע כיהו קה
 חסדם ול צדקה והה צדקה הם מן הבינה וקן מטכך וכבר נה כיהו אור המקיף
 למאן הס מעטם אהיה שהיא כיהו כי משנה כח הכח המקיפין ולכן עטן צדקה
 צדקה אהס כחיה צדקה שהם אור המקיף לעקה ואמנם עטנים נה כדעת
 המן ומה עטנים כה יצר נודע כיהו האשה כוהת כהת אה למע שעשה כה
 וקטן הוד כיהו המלבב לה היהב ק הויה א פשוטה כה אורוה ואחר כיהו
 האשונה של המלבב נעשה כה מלמיה הויה זו כההין ומהו עטן ההוא כוחו דשכין
 כיהו ומה עטן יהו כיהו נעשה כיהו מנה ובמלמיה הנה יש כוה אורוה והם כח
 הו חסדם ההיב כה אכל הויה לה היהב קה אורוה הפשוט והמעט כ לעולם
 הויה כיהו אהו סוף שהיא טק אמה ככוכב ולכן נהמה כיהו אהוד אהוד הו שהם
 כמלמיה אורוה ועטן כיהו הויה אהוד לפי שגם הויה נכלל כיהו אהוד -
 כיהו נאום צדקה שהם נעמטם כה ומהו עטן ה קשהם ול איהם שיעטל
 כיהו וכנה כיהו קשהם חסדהם של קיסוד הוד קטיר ושוק כנהוד אהס כלהם
 כה איהם שהם אהוד קה ויה אה ט לעולם סוד אהוד הוד כנהוד ומה לפי
 שכיהו אהוד איהם ל מלמיה כיהו אהוד וד כה מלמיה תיוד שהיא אהוד אהוד
 אהוד אהוד איהם ל מלמיה ומה כיהו אהוד וכך עטן ל מלמיה אהוד אהוד
 הויה פשוטה שבה הם שמונה והם א חוטין שכל כיהו ועטן ל מלמיה אהוד

ענין הציצית

נה שם ברוש של המין י' שהם ל' כחי שנמשכים א' הנקבה כביצה לאטונה שהם
כחי הטבט וכחי קרוח וכחי הנשמה וכחי נשמות הלהקים כסוד אור זרוע לזהק נשם
הימני " ענין הציצית דע כי ענין ציצית ל' הספרות מלשון מלשון מלשון
החכמים . גם הוא מלשון שיטר כמו ויקח כ' ציצית לאש
וזהו מש' בזהר פ' שלחך דח' קטר על' כר' עש' והכין אונת ע' מה שכתב
לך בבאן ופי' העטן כמה שגדע כי הנקבה מקומה אחוה ז'א' מן החזה שלנו ולמטה
וזהו יש מקוץ א' שהוא מקוץ א' כל הז'א' וזהו סוד המלה שאמרו עליו כמדת
שבו נשמת הקד' במלת לבנה כשאויר ונעבור . וזהו א' ב' כ' א' א' ש' —
קדושה אור גדול של המקוץ הזה ולבן אינו נ' השמישי קדושה וזהו א' א'
העלוי יש לנו בהם קצ' השנה ולבך נקרא השמישי מלכה כגדע . והעטן כמה
שנ' כיוש בהש' דאל' חזקאל דשעה דגליל טד השיה דק'א' במקום העולה —
מכבוד המל'א' שלו והוא מאיר כמותן דק'א' ומל'א' קד'א' למ' . ועל' ישאר
קול' דשעה דגליל מן השיה דק'א' עד השש' דמקב' במל'א' שלה נמש' כמות
כ' כ' ענין המלה של יד וזה דק'א' הם שעתה שמורה ב'א' באר'א' א' . והע' א' א'
קול' דהש' דהך נ' ע' לשון דבר'א' לפ' שהו' מער'טט עד דאש' זמיר שהו' א' א'
אכל קול' דשעה דהש' דק'א' הוא על'א' נ' ציצית לשון קב' לפ' שהו' מער'טט עד
ועל' עד הש' דנ'א' והם כחי העל'א' הנ' כ' המלה על'א' המ'א' א' ח' כ' ש' א'
וש' כ' א' נ' בעטן המ'א' של כ'א' ושל יד' כ' המ'א' הנ' ש' המ'א' ע' הכ'א'
א' המ'א' שהם העל'א' כמותן דק'א' וכמותן דנקב'א' נש' . והע' א' כ' מ'א' מ'א' —
כ'א' דק'א' א' הם מ'א' מ'א' A'
מ'א' י' א' A'
המק'א' המ'א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
א' A'
מ'א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
קדושה א' כמותן כגדע וצ'ה' כמותן של צ'א' א' א' א' א' א' א' א' A'
הוא כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
מ'א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'

המל'א'

ענין הציצית

כט

המשנה אצל החזנים והיה יוצא האלה החטמה והחסדים שבדעת מלא והאלה הבינה
 והנבירות מעלה זה והיו כולם מהפשוטין בכל המעלה ונעשה בה' הקץ של בהן צדק
 ונלמד ששמוטה מתורה מל' שנה עם הקויה הכמורה כלפי היתה כמורה עד הקץ ין
 כל ימיו מן ע"ז והיה כלל שמוטת קו"ט מן ע"ז וזו נלמדה מזה כי ימ"ב צמח כמורה כמורה ין
 גם אינו משופק קום שמוטה מוטת שנים בה' צמח ין יצאין כלל זה וזה כלל זה
 ממוחין דאבא זולת הקץ כדק שיש משני צדדיו במוחין דאבא דאבא לבן דאבא דאבא
 כמו שצדק בה' וזה נלמד עם שנה צדדיו לשון שערות גם נק' צדדיו לשון קפדנות
 ככל מלשון מדק מן החופים והעטין כי לא הקדשן דעשה דאבא ודעיר דהפן אמתו
 כוונת מלשון צדדיו לבין שיושלבו ויהיו נהלין דק העוקף מלחונתם צמח שין בבאור
 כי אס' קו' ימשכודק פניהם לא היה משמחה ומשפלה לא אהד' על פי פנוא
 כדעיר ולא זעיר כנוקבין וע' מעשיית כלבית המעלה הם — עוקף ולא פנים —
 משלכין דק אחרו ולא לפנים וע' משפלה אהד' כפני זעיר והיו נק' עין זכר שטי' —
 משלך ועלה הקוף קולא דק אחרו יכול אהד' להפלה כפני זעיר שגולת זכר וכן
 ע' השלש צדדיו של קולא דעשה דעיר דק אחרו יכול להפלה כפני נוקבין וזהו —
 צדדיו לשון נקבה וזה ע' שני המעשים ונחזור טהא א העטין כי הנה נל' אצלם —
 בעטין האורות המעשים כי יש שני מיני מקיפים א' אלהיה' הוא מקיף החי' והעטין
 מכולם שמוטתם לא נבנה כפנים הוד' זעיר אלא נשאר מבחוץ מקיף לבד כללית קול'
 והכ' הוק' מקיף יורד קמון מוטת אחר שבעים האור הפנימי הוד' אור זכר ונוקע —
 ועלה האור המוחין הפנימיים למעלה בבחי' שערות הראש ושם הם בחי' אור מקיף —
 חוזר כז' ראשונות שבו כלבד שהולא מקום הראש ועליו כי כל מה שיש בפנים שהם
 ז' מוחין הפנימיים נב' הם מל' מוטת בחוץ בבחי' אור מקיף חוזר והם שערות הראש
 כג' ועליו כי זה האור המקיף על השערות הוא מקיף פנימי שבה שאר חוץ כלבד
 ולא הם בחי' קדושות של המעלה כגון שצדדיו אמתם המעלה הוא אור מקיף עליו
 והוא אור יורד ח' מוטת והוא יורד צדדיו מוטת והוא מקיף לבד כללית קול' כולו
 אמתם קדושתם הם מקיפים אחרים שמון הכלה אור מקיף הפנימי דאבא הנה קולא
 דעשה היתה כעיקר קול' ע' ש' אור המוחין הפנימיים לחוץ ונוקע במעלה דקול'
 דק' אמתם כללית אום סמוחין במעלה ע' ש' אור מקיף בחוץ אמתם אמתם אמתם
 מקיף של צדדיו אמתם אור העצמות וכדו' דמ' א' כללית בה' וזהו —

כיארתו

ענין הציצית

כיצד איך המלה קולא מקיף חיצון כולל כל יצא אך הדיבור הם מקיף הפטע שהם
השערוה שאינן מקיפים רק לאטורה שבן לבד וצדק שנה לבאר שהם אמת ולעיל
שהפסוק נמשכן עד החזה דק האתורה עד השא רחוק וקטן כי כח יעבד אור
חמקין של השערוה הנל ולכן נבארם כאן ענינים דע כי המוחין הפטעיים דזעיריש
זכח והם מוחין של עיבור ושל יעקה ושל צלמה וכבד נודע כי המוחין של עיבור ושל
יעקה הם שמורה של אהים אבל מוחין דצלמה הם קויות ונודע כי ככח המוחין של
צלמה חזו נחין המוחין דקטנה למטה חוצה אבל עכ"ל הארבע טלה ממנה למעלה
מבדק חצת למעלה על הראש בבחי' שמורה וקנה מן המוחין או יצאין ז' מיני
שעל וצדדים שמורה ממוחין דצלמה ונמשך שיעשן יתיר ממוחין הנקרא וקולין קיפין
מוחין דעיבור ולבחי' המוחין של צלמה הם קויות דע"ל כח מ"ה כן שכל הוית' יש
כה שער אורה לבן נק' שער שהם אורה שער ונפ' לפי שהוא כעצ יוד לאטורה
שכשם והנה הקולין היוצאין ממוחין דעיבור הם קורמין לצד ג' של השער והם
הולכים וצדדים ממש ממש ע"י ביאת המוחין דצלמה ואה"לם גדלים כל צדכן ומעטין
למטה עד השא צדוק בנר החזה כול ואה"לם בחי' הדיבור הנל ואמנם קטמין יצאו
אח"כ כמותן הנקרא ולכן אינן גדלים כ"ל ואינן ארוכין כמו הקולין של זמן העיבור
ואינן ממש שטין ק' עד ראש של למה כעצ הנבון דזעיר כישם השולח השא ללח
והנה או הנמשך הם שמורה ונה קדמם והם גדלים כמך השערוה הארוכות הנק'ר
קולין ואמנם השערוה הם יתר קדמם והם גדלים באמצע כמך הנמשך הם והם
יצאין באחרונה ממוחין של צלמה ונ"ל הם קדמם יתר מכולם ואלו אינן ממש שטין
ק' הם טומבורה בצלמה ובה שא דק' עמנו לבק' עמנו וע"ל או השערוה היוצאין
ממוחין דצלמה אינם שטין וממשכן לצד מטה אמנם הם מקוים למעלה בצלמה
כה לבק' בבחי' אור מקיף א השא דזעיר ואלהיו כפוסים היה אה"לם ונהל שנה מן
הקולין ולח"ה ומחיהם בצלמה שמה דזעיר אבל הקולין והמשך שהם לבחי'
לשא ללח ונהל כנ"ל הם כפוסים ויורהן ומשכן למטה עד השא ללח ונהל כנ"ל
נפ' יש בחי' אח"כ והוא שהקולין הם מן מוח החמה והנמשך הם ממוח סביבה
והשערוה ממוח השער לבן ממש כח צלמה מלפניו וקולין כפוסים כפוסים
ואיחוסר היסב עטין ק' לבן למ' אה"לם כנ"ל ונחמהל קולין פתח קולין הם עטין
כחי' הקולין היוצאין ממוחין כפוסים של קטנה דפי' וצדדים והם ל' מוחין וצדדים

ל

ענין הציצית

הס' ד' ציצית. ולהיותם הם מהמכתבן ארבעה יחד דק לחוה זעיר כגל לבן על חר-
 קאל דמשה בלבד / והבן זה משדל אם לבח' זעיר אם לבח' חקק' זכזה רבין מעם-
 למה משמין המלכה בראש קודם החרת התולין כגל כזוהר צמח לחטקי מלכה
 פועלים הפכה והטען הוא ממש שהפסלם הם ממנוחין דגלגל קטן שהולקנים
 גאוקם ממנוחין דעבור באקדמו למנוחין דגלגל ואלה חכ' המלך ולוינו טל הדיש
 למקליון הקטן המנוחין להפועל כדעת ביון שארפא כל עקר הדעות הם ממנוחין -
 דעבור יחד יתקן עם המלך כי אינם טעמים בחי' דעות ארוכים מעשים עד השק דמקב
 גר שבוטו ממנוחין דגלגל וטיקר כוונה הדעות הוא בעבור הקבה טעונו שבאר בזה
 ועב' קטן כמור סוף הדעות והנה כון שמה המקור שהם הדעות הולא מולטע וטען
 הן סמקין הכול שהול המלך ועוד לפי שאור המלך שהול המקור הכול הול אור
 צול משדל אע"פ שאיננו מושג אינו כגל שט' אין קדושא במלכה אבל טע' כו כעלמו
 למעלה אורו צול משדל ועב' לעב' הפיכות האו אין הדעות נכבס ונגלם אל כפוס
 המלך כל כפיו ואינן דבר כפועלמן. עוד מעם אחר כי כבר ביארנו כי כל אור
 המקור הול ממש עד המנוחין הפועלים וכמו שבפועלים אין האורות נגלם אל
 מן החזק ולמען ששם הוא פיוס יסוד דאומת הפועל המתלבש הך זעיר ולבן עד
 שם אין פח באורות לבקוע ולצאת לחוץ להאיר בשערות ולבן אינם מקבלים עד
 למען פועלים גלגל האורות ועוד כי עד שם היו השערות שחורות כעור כגל -
 בארדל דנשא כי שערות דזעיר אומתו ואל תקב' הם ארנפן. ולהיות כי החפס עקן
 לא נגלו כפועל לבן אל הלבנו השערות בחוץ אל כפוס החזק ששם מקבלים החפס
 ונס' כי שם יסוד דאכל מתגל ויאלץ כל או האורות לחוץ ומלביטם השערות וע"י מקבלים
 השערות שהם הדעות ולמען זה החן הוא שהיו הדעות לבן. ונמצא כי אע"פ שהמלך
 הול המקור אל התפשמות דזעיר עכ"פ ביון שאין לנו יכולין להשיג אורו ולוינו רק כיכר
 בעלמא אך הדעות נעלמים כו כגל אכל כפועל א החמה אה מקבלים הדעות ולבן אין -
 עק' שיעט המלך ק' עד החזק לבד וזקו שאמרו כגל עד שיכפה כאשר נרוכושל קטן
 כי הדעות האו הם ממנוחין דקמנה כגל ועד החזק הוא הרוב כי קה יש למעלה כחכ -
 חזק ועוד ששם הק"ה שהוא עד החמה נמצא שהול הכוב' ולבן עק' שהמלך יהיה
 רחב בשיעור שיעט רחב עד החזק של אהם ונלמד ששמוטה כי מלכה כגל עשר
 פועלים שם מ"ה יטן הוא מקור כל יס' דזעיר והדבר אכל כפסק' והנה נר' כי המלך

הוא

ענין הציצית

הוא מקיץ לכל הזעיר עד פנים היסוד שלו. גם נודע כי הצבורות היתה לנו
שכיסוד דזעיר הם כלבד ממותרות וע"כ אין ראוי להעיל צדקות בעלת לא עד
הרחק ז' אצבעות כלבד ולא יותר מפנים הכנה למעלה לה שלמעלה מן זה המסוס
אע"פ שיש עליה החסדים עכ"ז עה"ן לא ימחקו הצבורות וע"כ אין קצתות מעולם
בעלת לא כז' אצבעות הבהרנו שהם צ' צבורות המותרות ומה שנתלשון -
אצבעות הוא כמה שנתבאר כי החסדים והצבורות הם הצדקות של אה"ך וה"ך -
אצבעות הימנים הם החסדים וה' אצבעות דשמאל הם הצבורות. גם לא יפחת -
מקשר צדל והוא אה"ך אצבע והמעם לפי שכבר נתסדר התשענות ה' אצבעות שהם
צדל ואצבע אחת ^{קצת} והם נחלקים כהפ"י חז"ל נ"ה. ומה שכתבתי החסדים לעלות
מן היסוד למעלה להנהל הזעיר איך מפתלקת ההלכה והעיקר של הצבורות אשר
שם. אומנם אין שוין כי הצבורה שבצבורות כולה אומרת במעשה. והיה שבצבור
כולה ממותרות לפי שבשעולים החסדים מהמותרים חז"ל ומהלך צד ממותרות שג'
פועמים כנה כמקומנו ולבן יש ככולו כח המעשה. אומנם המסוד שבצבורות ממותרות
הוא לבד לפי שהיא ממולצת כיוון שהיא כנה צבורה שאחר קצתו הנהלן כלת מעשה
כי הנה הנהלן מן החסדים אחר עליהם. אבל להיות צבורה של החסדים גם למכר
שכבר נמנהל כהנהל לבן שאחר קצתו ממותרות. ולבן כאשר אנו משערים לדע'
כמה הוא מעשה הצבורות הוא כמסוד של הצבורות שהוא ממולצת מכלם נחז"ל -
הוא הממותרות ולבן אנו משערים בו שלא יחזיק מלא קשר צדל כי אין צדל ק' שג'
קשהם וא"כ צדל הוא קשר א' וע"כ אין ראוי להעיל צדקה למעלה מקשר צדל
ולמעלה מנ' אצבעות. ואע"פ שז' אצבעות אלה הם ה"ה ונ"ה שהם אחת וקמ"ה
ומנה עכ"ז כולם נק' אצבעות על שם האצבע שהוא הצבורה שבצבורות כי הם
כולם צבורות הם. והמעם שאנו מערדהן קצ' אצבעות כדל"כ מנ"ה ז' א"ך קשר
צדל אנו מערדהן אחת לאפ"ו מקוף העטן הוא כי הנה הצבורות יורה רחלה א'
היסוד ואח"כ יורה הצדקה מעלן למעלה וכשהם יורה א' א' ולא בדיק קוים -
ואע"פ שבצבורות הם שומרות בדיק קוים עכ"ז החסדים יורה א' א' ולבן שיסוד ז'
האצבעות הם כדל"כ מנ"ה ז' א"ך קשר דק יורה אבל כשהם דק עליה א'
כילן שלמה דק קו האמלע' ואינו מעשים לא כדל"כ קו ימין ולא כדל"כ קו שמאל
והמעם לפי שאם היו מרובעין דק קוים היו מאוהים זכ"כ שג' הצבורות של נ"ה

ענין הציצית

לא

פעם אחת שנית דק עליה והיה מתעטט אור החמה העולן ולבן אינן עולן לא דק
 חקו האמצעי לכה יאך כהנעם א כצבור עלונות שטחן לא נמחקו ארז מרפשעין
 בדק קוים כה למתקם נמלא כן אינן מי שיהיה חק שני פעמים כעליה וכי הדק דק
 היתה לבנו יצם נמלא כן דק עליה אינו עולה זה ע"מ לא דק קו האמצעי ישר
 מעומד ואינן עולה מן הקוד לנכח ומן הנכח לכה ומהר לב עלונות שא"כ יצם
 טרה היה ראוי למדוד מן ע"מ אורך להיות עולה מעומד דק קו האמצעי לבן העדל
 הולך מקוץ וכולנו מעדה קשר הצדל וואט"פ שהוא עולה דק קו האמצעי ולא דרך
 העדל כבוד כי ארנו קמטם לפי שאנו מקוין המעטעט שהולך החסר כנל ונהנה
 המלכות היה חלק לחור זעיר כנודע ולבן כטה מעיפה הדיבור ארך להתעטע
 מעיפה היושטטלים והיה לברוך שנה הדיבור הימטם להשליכן לחור דרך
 הפתח השמש כי שיעטו א הטא דנוק העומד **אל"ף** מטאן שהנוק לקחה
 בחור ובכר שמש כנודע דנוק בשמש אן אחיד **הא"ה** השעט אלוט של
 שהם הצבורות ועט אלוט האחרים ושאר דק פנים **אחור** קודם שהכל לב פעם
 של האדם והמעט הוא כי הנה נל לעיל כיהל אלוט **נגד** תפילן הר וכפ"ה יצם קו
 יוצאין מן קד מוחין דק מעט והנה השעט מהם **הכרע** לעינים המלכה קודם
 שהם חסדים וצבורות שכל עת אוקם כלבד שנוטם **ההצילן** כנל כזוהר פ בחור
 המלכות פה יורה בחור אכל כשמותה פ"ב אן **דק** ק" ע"כ
 לקחה יצם ק"ב אלוט אחרים שנוטם דק הפנים כנל והם ח"כ וואט"פ שקוצר
 דשעה קנל הולך קד מוחין כולן וכולן הם נמשכין דק האחר כנל ע"כ כיון שהם
 מוכלעים הך האור המקוין שהוא המלכה הנה האור המקוין קנל מולך שנה
 הדיבור הלא דק היקח מחוץ סביב הזעיר ומולכן כפ"ה הזעיר ועשאהם שם יצם
 יש מעטות אחר והוא להיות מקום עלי הדיבור כמקום החסדים המעולים לבן כוקט
 האור שלהם דק האמצעי של זעיר ועובר כהך ע"פ דזעיר וינאלין א הפנים
 עוד יש מעטות אחר והוא כי מעטות הנל נחלק לשנים והוא כי הנה יסוד החכמה
 הוא באמצע העצו ויש צ"כ חלק אור הדיבור שבוקט כמכו ויש שמקוין וסובב אר
 יסוד דאכל וינאל דק פט הזעיר והה ק"ב בח' וכולם נשאלים ביחד ונטל הבח'
 המקוין וסובבות האור החלק ממנו וכו' ונטל העובדה דק יסוד דאכל ע"מ
 האור וע"פ חיים הלוח כיה וע"כ כאשר אנו מנעין ממנוך לשמע ישראל אינו מקבל
 קל

ענין הציצית

ה' ציצית ומעשימין אונן בחנה להורות כי שנה שימשכו המוחין והתפרסם בק"ש
 יאירו כולם מבחי פנים " **ודע** כי כמו שיש בחי' ציצית כח' אדם יצאין מן
 המוחין על שיכור ראשון והם הנק' קולן' קנה צ"י בחי' ציצית בלשון
 העקב' אמנם לא שיעלו שתי נשים מאחורו שהם להק' נחל' כגד' בחי' שיער הק'
 לעצמו והם דגלורת וק"ל להק' והם דעקה וק"ל לחל' והם דשיכור חבל יעקב שאין לו
 הק' אשה א' שהיא דור המדבר כמבואר אצלנו במ"א אין לוק' ב' מיני שערות ל' לו
 וא' לטוק גלה הנג' באופן שיש שני מיני ציצית א' בציצית עלת דעשר וא' בציצית

דעלת הטקב " **והנה** על לעיל טען הציצית שהם אור חוזר מקי"ח שהם —
 השערות אשר בהשק' דק"א' וערה ית' דרוש פנים אחרת ששמותי
 ממונה ק"ל וצ"ע לקשר עם זה הדרוש ק"ל' וזה טעמו הנה נצ' אצלנו כי יש בזה עיר
 ב' מיני מוחין א' מעד אכס' וא' מעד אימנ' והמוחין מעד אכס' מלמכשין כנה' של אכס'
 והמוחין דאימנ' מלמכשין כנה' דאימנ' ועדכר ערה במוחין של זק' הנבטון פלג
 ק"ש כמבואר במקומו שאח"כ בצלורת שאהן' או בסוד מוחין לת"ר צמח' וכלאין'
 מוחין אחרים א' דראשונה וכל בחי' משא' השנים שהם מוחין דאכס' וממוחין דאימנ'
 יש' מוחין והם ח"כ ודע' כלול' מחסדים ונבורות' ונפ' כל מעוה נמוח' כללמכל'
 ק"ל' נמצא שמנוח חכמה מעד אכס' הם ל' קויות ט"כ ס"ד מ"ה' כן שהם חסדים ס"ה'
 חסדים ונבורות' ומנוח הבינה מעד אכס' הם ל' קויות של ל' אורות דאשנות שהם
 י"ה' בלבד ככל הו"ה מהם והם ע"ד הנה ממולאין בדרך ט"כ ס"ד מ"ה' כן והם ל' אורות
 י"ה' ומנוח חסדים מעד אכס' כלול' מעד מוחין צ"י והם ל' שמות של אה"ה ומנוח —
 הנבונה צ"י כלול' מעד שמות של אה"ה' אכל' המוחין דאימנ' הם צ"י כלל' מעד
 מוחין אלא שמותיהם הם באופן אחר והם כי מעוה חכמה דאימנ' הם ל' שמות
 אה"ה הנ"ן ויה"ן ואל"ן ויה"ן ומנוח בינה דאימנ' הם ל' שמות אה"ה' ממולאים ע"ד
 הנה ומנוח חסדים של אימנ' הם ל' שמות אה"ה' ומנוח הנבונה דאימנ' הם ל' שמות
 אה"ה צ"י' ושם נ"ב דרוש של ק"ש כי כשעלבים' אנהמוחין כולם הק' הנה' —
 לאכס' אור דאימנ' הם מתעלבים' ונבנס' מעוה הבינה דאכס' הכלל' מעד מוחין דל'
 שמות י"ה' כע"ז דאימנ' ונ"ב חכמה דאימנ' ומנוח הבינה דאימנ' כבוד דאימנ'
 ונ"ב בינה דאימנ' ונבונה דאכס' נעשה חסד דאימנ' ונבונה דאימנ' נעשה צדק
 דאימנ' ונשי' או המוחין כיסוד דאימנ' וטעם במוחין דאכס' נשאתו ע"ד כן כי —

חכמה

ענין הוציאת

לב

חכמה שלו נק חכמה דאבא וחכמה של איתמא נק כינה שלו וחסדו שלו נק חסדו
דאבא וחסדו דאיתמא נק זכונות דאבא וכל שאו קד כח נחלבו סנה שלו ונקוד
מוחין דאבא **ועתה** נכח לבונה דעליות דע כי מן המוחין דאבא הנל
של עק המלכות **כונה** דאבא מהם היה בחי הקץ של כהן גדול כנל
בדרוש שקדם אל כל מן המוחין דאיתמא דכח וק המלכות כונה דאיתמא כנל -
יצאין שני מעי דעליות אל הויל ד עסות מן מעי החכמה דאיתמא שהיא כינה דנכח
כנל ואלו הם בחי דעליות שהיו נהנן בזמן שפיר התקדו קיים שהיה כל עסות מהם
מין חומי לבן וחמה האמתי היה של הלב. אבל אחר הקצבן הם קבל חומים לבנים
ואין הלב לב שלו קד דעליות של אחס הם בחי ד מוחין דכונה דאיתמא ואין שם קבל
כמו שאבא ד ואין עק לחזור ולהזכיר כי כל שו דעליות חוץ המוחין שמשמש -
טעמן אליו חור שערות הנחט בבחי מקיפים והם יצאין מן המוחין כעמדים טעמן
דק השערות הנה נכנס כל מה שיש בטעם כן יש במקיפים וחכמו ואל פטעה כנה
ודנה למטה יד כי איתמא שקדעות שאלו נהנן טבה אחר דחכין הם קיצאין ממחור
כונה דאיתמא לבד טכד ודאי שאין לא ד עסות דמוח דחכמה דאיתמא שהיא כינה -
דאבא שנת מלכותה שם למעלה אל שאין הדבר הקוץ נעשה על ידו ואמנם ואל
היא בחילבשות תוך דעליות דכונה דאיתמא נם יל למעקבה טען כ מוחין קדחכם
שם חסדו עכונג דאיתמא אך חוץ יצאין כ מעי דעליות אחס מהם והם נבלן
באיהם ממחור טעמן. ומשום שאטעמן ישו דעליות ממחור חכמה דאיתמא שהיא
כונה דאבא כנל וסם נק דעליות כנל ווע ד עסות ממחור כונה דאיתמא והם נק
דעליות לבן **ונבאר** מהו טען ד עסות כנל ד וועטן כיהנה נל שם
יצאין ממחור חכמה דאיתמא שאינה אל כינה דאבא כנל והיא
כלולה מר מוחין שסך שמונה קומות ואלו קדק עב סעמקבן ואסתמפת
מספר אבות ופיהם סלל דמפת כלבד סלל מים ישבו ס חונת וס סגד
חומים שיש בכל דעליות מהם אך קפיטי שהיא זהו רבן תרין בדיק דאבא כנל
ועכ כנה שלטת ממחור שש של דעליות הפועי צדק למטה מן הלב. וועטן
הוא כנה של חסדו הוא לשל כלומר איהו כונה חכמה שהיא יתה חסדו כנס
עליו כנה של חסדו מוחין ק עכונג דאיתמא חכמה של אל יבא קסטו ואל
טעמן כנל לשלם הלב חומין עבוי ס חומין דכל שם יהו שקל דעליות ואל

ענין הציצית

כפי זק יש קושיא שאיך היה מספיק שיהיו להן חומים לבנים ולא לבדו של קבלת ואינו
 כן שאם שכלל הד' ציצות יש חומים של קבלת וא חומים לבנים אך העטן הוא כי כזה
 היה האחרון של כן שהוא דמלוי הקיץ וטודט כי בל מלוי הקיץ הוא במלכות ולכן
 כמה שם יהוה הציצות שהוא בחי המלכות אנו לוקחים המלכות שבו היא כעלמה
 לה עלים המטפר אבל כן ציצות האחרים שהם עכ"ל מלך זהם אחרים וכלל
 יש בו ח' אצורות של מור איון אנו לוקחים את המלכות עצמה שהם של ט"ו דמז -
 כלבד ולכן יש קבלת בבולן אבל בחי המלכות הממשלמת באמת יתור מספר קלכ
 חומים חונה היא כפי הציצות שהיא נוק כנה ואמנם כבר נל לעיל שכל שם
 משלו הד' יהוה שבמזמור כינה דאימתי אימתי מנן אצורות לבד ואם נבדח המלכות
 שהיא ח' אצורות ששם האחרון כנה יהיה הוא מלך אצורות שמורה וזה נבאר
 שאינו כן אבל העטן הוא כי אפי' כמה הכנה הציצות איון אנו לוקחים המלכות
 טלמתי למעט קנל אבל מה שאנו לוקחים ממנה הוא בחי המלוי שלג לבד והעטן
 כי כפי מן הקיץ האחרונה של שם שהיא רוממה במלכות בגודט יתלך קני' אחרת
 דמלוי הקיץ כנודע ומה מלוי דמלוי קני' קני' כן אצורות בקנה יתלך דלתה קני'
 קני' ואלו יתלך קני' קני' כמטן חומ ומה עטן החומ החמר שם בכמה הציצות שאנו
 מעל מעטן אצורות מלוי קני' שהיא כן חומ ואמנם החומ קני' כנודע בציצות
 כלשון ספר קבלת והוא לעמוד במלכות קני' המלכות שכלל שם ח' אצורות
 מטעם זהם עטפה קני' גדול כמלוי הקיץ והם כע"ל פ"ל אהרן עטן קני' קני'
 מה ענין אצורות מה שאנו מרפסם חלקים בזוג כן סקו וכן אצורות סקו קבלת
 הוא בחי חכמה עין ספר ובמורה אצורות כי קבלת ח' אצורות עם אצורות כמלך
 שהיא כנה ונ' מקומות אלהם אצורות יוס"ט קנה הוא בחי המלכות של כנה
 דלפי כפי אצורות המלכות כן עמה מלכות דנה אצורות כנה ומה
 כנודע אצורות ששם אצורות יהוה חנה מלך פתוח ככל עטפתה קני'
 חלש כנה כמורה אצורות ששם אצורות ומה קני' אצורות שאנו כמטן אצורות
 המטן הם קני' אצורות ח' מוטין אשר כמות כנה דנה אצורות קני' קני'
 אצורות אצורות כנה כמלויים נבאר ומה יש ח' אצורות מלויים ששם אצורות וכלל
 ח' אצורות מלויים נבאר אצורות אצורות אצורות אצורות אצורות אצורות
 המלכות עטף עטף ולכן איון קבלת דנה כמטן חנה ומה קני' קני' קני'
 קבלת

99
 1

ענין הציצית

לג

התבלת אינו מטעב את הלבן והלבן אינו מטעב את התבלת ונמצא כי כל א' מהם
הוא מטעב כפי טעמו וקשה שבין שאין תבלת למה אין אינו טעמו טעמו מן הצד
כחמץ קזה אף הטען הוא כמג שער כי כל בחי' מהם הוא דבר כפי טעמו ונמצא
כפי טעמו כמאורה של מוח החכמה דנה' דאימאן ושא' הם דמוח הבינה דנה'
דאימאן וכולם לבנים לב חומים ואין צורך א התבלת להשלים מטעמם ונראה נבאר
ענין ד' מוחין האחרים שהם חסדים וצבורות הנה דעת דנה' דאימאן והנה אין צדקות
כפי טעמן יצאין מהם אמונם הם נבלים למעלה ומהו האמנם שצדק שיהיו חומי -
הצדקות כפלים לעצמם ושארם והוא מטעב מן הקן והם צדק ונל שהטעם זה כקוב
דחומים א החסדים והצבורות שאינן נחשבין למוחין - כפי הטעמו דנה'
כפי טעמן הם הם נבלים למעלה ולבן הם כפלים ושזורה שהם מלכה היה דנה'
לצדק שהחסדים והצבורות נבלים כהם ומה הטען - בדבר דהיינו כקשה דאש
שמעתי כגמלת ממשגל' וקשיא לי מוכח כי ההחסד החומים נטיין כהן סימאן
לדגם גם לב חומין כנגד לב אורות שיש כל שמורה סטיח ב' כי הוא מכוון
שלהם ממולאים וכן הצבורות לדגם הם לב חומין - עם הפ' כאן :
ואף כל הפ' חומין יהיו כללים לב חומין כלבד של מוח הבינה ולאח' זכרתי -
שאח' מנה מלכה שהחסדים היו נבלים כחכמה והצבורות כבינה וכמה נראה
כידול מכוון והוא כי ד' צדקות דהבלת שמורה חכמה דנה' של אימאן כנה עם
שזורה גמ' לב חומין דמוח החסדים הם הנבלים חבל לב חומין דצבורות כלבד
הם הנבלים כד' צדקות דלבן דמוח בינה דנה' דאימאן שהם שזורה וכפלים נב'
עם זכרתי עוד אח' שאמר לי מאה ילבי הנה נל לשל כי כל צדקות היוצאין מן מוח
חכמה דנה' דאימאן אין בהם אף לב חומין כלבד ועם שזורה שהם לב טעמו
אמטין הוא עם הנה כי החומים השזורה הם הנבלים כללית לב חומי החסדים עמדם
אין שאו החומים גמ' החסדים הם לב שזורה עם הנה חומים טעמו יושלמו ללב
ש' או ונמצא כי צדק כ' דכפם הא' הוא השלמה ע' או החומים של החסדים והכ
הוא ע' התבלת כנה ואם לא היתה בחי' השזורה המושלמת לא היינו יכולים להשלים
ע' התבלת ביוצאין שם בחי' מ' כנה שאינם הם שמורה שלב' צדקות ונחזור
לבאר מ'ש לעל כי האמת הוא שבחמץ הנה אחר החלבן אין כנו כח להגיל תבלת
כי אין אינו משיעין ק' עד מוח הבינה דנה' דאימאן אמנם ודאי הוא שאין האור

הוא

ענין הציצית

ההוא העליון דמוח החכמה נענט מלצאת ק שאינו יוצא ע"י מעשינו אכל ודאי
הוא שהוא יוצא בהתלבשות הן הצורות מוח הכינה וא"כ מוכרח הוא שיהיו העושים
הצורות החכמה דאימאן בצלעות כינה דאימאן . והענין הוא כי אם נחבר ד שמוות
יהיו הממלאים שמוות החכמה עם ד שמוות א"י הממולאים שמוות הכינה
יהיו הכל כענין שנות חיים ומהו סוד ויפוט לך שנות חיים כי כבר פוארנו לך
שהמוחין דזעיר נק חיי המלך כגל בסוד התפילין ושאם המוחין שהם חוב דנ"ה -
דאימאן נק שנות חיים כגודע כי חוב יחד נק חיים משא"כ כענין ה' הנה דע"ה
יהנה נודע כי אין כל האורות של המוחין יוצאין כעליו הך ג"א לא מן החמה לענה
אחר שנשלם ונעמד יסוד דאימאן וא"כ כל האורות טובהו בתוכו יוצאין מן המוחין
הך ג"א כעליו . ואז היסוד דאימאן לקח קצו אורות לעלמו שהוא מספר יוסף -
שהוא בח' היסוד ושאר מספר האורות של המוחין יוצאין לחוץ כעליו ונהא"כ -
הסוד קצו מן שנות יסוד אצות . ומכור כי כל מה הוא צ"כ כפי השערות המוחין .
כ"ל וא המטה כי בו אמתנו מדברים כי הם בח' הצלעות כ"ל . ודע כי מידע שמוחין
מן מוח ק"ל הוא שהיסוד לקח קצו אורות כענין יוסף ונלמד בחמה מוח שהכני
מדברו שמה היסוד הוא היסוד של אימאן כנו . גם נלמד כמה שהכני מוחין
דברו והוא יורה אמית' כענין והוא כי זה היסוד הוא מה שהדעתך כמקום אחו
כי ישרש ממדווג עם למה בימי החול בעת המנוחה ואינה מעבשמה ק שדאימאן
ושם כמקום החמה יש בח' יסוד ובו ממדווג ישרש עם למה ופ"ט טעמו . ומהא"כ כזה
היסוד הוא ק"ל לקח קצו אורות לקח חו"ב למה ונהא"כ הם אורות כענין אצות
ופ"ה יורה נבון כענין לפי שמה היסוד הוא חבר ונק' צ"כ יוסף וגם כי יסוד התפילין
עלמו הנה יוסף הוא טולה בבאן לבח' חו"ב וכמש פ"ט שלח לך דת קמ"ב ט"ז על שמו
ביעית הרין וכפ' פקודי הוסף איהו להפ"ה ואיך נלעיל נעוד שמה היסוד אהך לעול
קצו האורות לקח חו"ב עם למה אכל יסוד דאימאן אן אהך א"כ לעלם . ונהא"כ
לעם ק"ל שאין האורות מועלים אלא מן החמה ולעמה לבן אין הצלעות מתחילין -
לא מסינים העלית המסרנים בחמה דזעיר כ"ל בדחש שקדם לה . ונהא"כ כיון
שאן האורות של הצלעות טובהו דף היסוד דאימאן כ"ל ויצאין לחוץ כעליו לבן
נק הצלעות כענין כ"ה היסוד של אימאן הוא אה"ה דה"ה והוא כ"ה כ"ה
ומהו סוד מעבש הארץ וכו' כ"ל בדחש שקדם לה שררש כפ"ה כענין הצלעות

והוא

ענין הוציאת

לד

וזהו בחי' האחרונה של הקפה הנק' כנג' שהיא אהיה דהקין פקוד שלה - גם
 אפרש לומר כי הנה נודע שבג' האשונות דאיתא קנא אהיה א' הנהן וכג' אמתעות
 דלפין וכג' תחתנות דהקין - אומעם כהבש' נה' דאיתא תוך זעיר אז עשין
 בג' אמתעות ולא הם אהיה הנהן בג' נה' ודלפין כהוד ודהנהן בימוד - ואז הוד
 גמאל' בי' קד' מעוזין לוקסין מהארת מלבנש' דאיתא אשב להם והם ד' אהיה -
 דהקין והם מוד ד' נטות העלית - וככה הוצאונה שאין אהיה דהקין אלא בימוד
 עכ' כעובם דק' עם לוקחין כולם האלה משם ועכ' כל אבטרים הם בח' כנה -
 אגוף אהיה דהקין כנה - ושאם במלבד שהם ט' דעבות על שם אורוק המוחין
 עשין עשם כמעין דערת כנה - גם פתי' ההארת שלוקחים מלבנשי' נה' דאיתא הם
 ג' כמעין דערת כ' ל' שעתים כנהן חוק בג' דערת - והנה אחת דארם לחוז אטפי' -
 אכולם לקח האלה משהיה דהקין קנל טכ' משהאורם עמנם לא נבטל - והענין
 הוא כי הנה נודע שבל' לנגד מוחין דנה' דאכא הם עכ' מ' ט' וכללית' מענין -
 דנה' דאיתא הם ד' אהיה ב' שותין ודלפין נה' דהקין - ואז א' הוד מוחין היוצאין -
 טנה בבחי' דערת עשם מוחין דנה' דאיתא הם בח' ד' אהיה א' והם בג' קנל -
 וכאשר הפירוש י' אורוק העיקרים שהם אורוק הפשוטות שלהם ישארו -
 הנשאר שהם כמעין דערת - והנה בבמה בח' נחמז עשם דערת - ונהנה עבאר מה עשה
 מאל' היו אורוק - והענין כי א' הוד דערת כבד נה' סל' דהקורם הזה שאלכטתם
 הם לחל' - אבל כה' ונה' היו אכא אינה לוקחין שתי דערת כנל במדר העמית
 עשה דערת הם דק' פנים דזעיר ושהי' דערת בלחור דזעיר וכנל כדרוש הקורם
 לה - ונמצא כי עשה דערת של לחור הם לחל' ושהי' דערת של פנים הם לקק' השא
 העקב - ונהנה עשה דערת של יעקב הם כ' אהיה הנהן העלונם שהם כנ' עכ' -
 ושהי' דערת של חל' הם כ' אהיה א' דלפין נה' דהקין והם כנ' דלל' - והנה אס' תפיר
 א' אורוק הפשוטות מן דלל' דחל' ישארו כנל והוא מוד פ' פכו וכו' וכו' כי ככה
 א' האשה פנה וכה' והם בחי' מעכ' שבה העולם ע' א' אורוק והכולל של
 כל המעכ' - אבל שתי דערת דעקב הם כנ' עכ' כי הוא בחי' מיפת מעין דכנה
 שבהם כולל מעין עכ' וחס' העב' ד' עמקס' א' אורוק אורוק הפשוטות של
 כ' אהיה דחל' כנל עם א' אורוק פשוטות של כ' אהיה שלו - היו י' אורוק הנה
 והחכם עם עכ' קנל ונהן כמעין וישכב עמה כללה קנל כי א' הנהן שהם

מין

ענין דהציצית

מייץ דכוון עמנו איה בעהשכיבתי עמך ומהו ענין ויש כב ויש כב כבא בחזק
 והוא כי ה' אבותי מעבדך הם כחל כנה אכל לו שביעך קם כב אבותי וכי
 הפשוטות והנה בעמזורת חל פבץ און לעחתי הן כל הד' אלה ובעבדל כדדו
 הקודם לה' וכבר בארנו לעיל דכערת דהפליט עסן לב דסבור שבעה חלום
 כגון אלה ובעבדל עבד יס פהם בח' לב כהכונה וקחלו כי כבד ב' אבותי עבד און עמם
 עקרא כנה שש אהיה דהקין והנה כשם דהפשוטות וכחלולו וכחלולו מלואו ויש
 כחל אבותי וכעבד קם עול כדבור ככל דכערת דכערת :

ועתה

עמך כערת דכערת והנה נח' לעיל עמך כערת נח שם בארנו עמך
 דכערת דעמך ועש' עמך ב' קטלעות עבדל קטן וקודם שבעבדל על
 דכערת הבין כונה זו להורד ולחבר החלה און שקם ב' אבותי ה' עם אורו -
 שהוא עשר ונחמין לו המוחץ שהם אור מקיץ על קטלית כנה ולח' החבר אור
 א עם ה' החלה שהיא חל נהגה לה בח' קטלית המעטן עמך עד השא הלה כל
 ויחוד קם הוא כנה לב שקם לב דכערת נח' לב עמך חכמה וקם עול עמך
 יהו דה' כנה לב ודע כי ד' יחודים יש כל אבותי הקדיה מוכח און לבין בהם -
 המיד און כאמלע היום וקם היקון מה שמאן האדם בשוגג און אפ' בעמוד ולא
 הרביל און לא קרא קט' און לא קט' הפילן און דכערת וקט' עול עמך הרביל
 פגם בה' תראה הט' הפליה וקט' עול עמך הפילן באיזה יום שיהיה פגם
 בה' עילאה כי אימאן הן הפילן על כרא כדודע וקט' עול עמך באיזה יום -
 שיהיה פגם באורו וקט' עמך מן יחוד קט' באיזה יום שיהיה פגם באורו -
 ובה לבין אנה פגמים צדק ליתר ד' יחודים כל יחוד על פגם שלו וקנה הם
 ד' יחודים בד' אבותי הקדיה יחוד א' כנה קט' באורו ויחוד ב' כנה הפילן
 באורו באשונה ויחוד ג' כנה דכערת באורו ויחוד ד' כנה הפליה באורו קט'
 אחרונה ומוכ ליתר ולבין אנה ד' יחודים כל יחוד בזמן קיום הפליה קדיה -
 ועל אס יחודם ככל שאר שעות קיום קול עוב מעלד וכבר נח' כאן עמך ה' יחוד
 ה' שהוא כנה אורו של הקדיה שהוא לתקן פגם דכערת וכעמך שאר הענינים
 יח' בח' כל יחוד וכן כמקום הראו לנו שהוא יחוד קט' הפילן לעמך קודם שיהיה
 הקט' של שחרית וקט' על עכבית וכשהעמך הפילן הפילן ל' יחוד השני של הפילן
 וקודם שהחיל העמידה של כרוך אנה אנה פסוק אר"י שפתי הפתח יחוד שאר

הוא

הוא עיקר מלכות התפלה בבנין ליחוד ה' של התפלה כמו שית' במקומם. צפ מוב
הוא לבנין כסם ביחוד כלם כשתשכב בלילה לשון כנף שם במקומו. ולאח' רבך
הכפף ותבין באומרו לה תשעך כדלית שרת' הם לב' גהם סגור ייחוד הנז' שהוא כנף
לב' וכנגד לב' חומר הציצית שהם סוד לב' נבוכה החכמה. צפ דע שאך להסתרבל.
כדלית בשעת תפלה צדית ופסוק' הפסוק ואלהים אלהינו וכו' ועם יתבאר
הכונה הרי"ן. אומנם צד' צדך להסתבל כשאר כל היום כדלית בסל' דע וכו' ש -
וראיתם אורו וכו' והוא תועלת גדול א הטעמה כד' שלך יודמן חמא לדה וגם כד'
לש' תועלת גדול. ותמונה שרפון כשעת ההסתבלות שלך בשעת התפלה כי
הנה עין סוף כנף קל' והוא בתי' לחמור' של מלך וכשמתרבל כדלית יבין כי סוד -
הכנף הוא אלהי' דהרי"ן כנף ומליו הוא צד' כנף קל' כמו הטי"ן. ועכ' צדך להסתבל בו
שני פעמים מהאחרים כד' שיהיו שני פעמים ט"ן והם טעמה היות שיש בדעת שהם
כד' ומהם ופ' צבורות והם בג' ס' ומצ' ופ' ה' כי ס' לראות כ' ט"ן פ' היא התפלה
ולאח' בבנין לשאר הכוונות קנל'. ואמר ל' מנה קל' שעה ל' היה פנו כח השנה -
להסתבל כמלך של זעיר ק' כמלך של עקב וכו' הרי"ן לנו כוונת ההסתבלות הנז'
ואת' ממנו ח' דלת' אם אמר ל' שבנין כדלית הוצאות א' פ' ופ' ראשון זל' עיקר " -
סוד התפלה יצאנות כפ' טרות כיעקב רח' פ' דמור' ומדקאמר שם כי התפלה הס'
בהיה והצדית יד' המלביש לבהיה משמט שם קול' אע"פ להיות קמלית מוכפה
על התפלה. וצדך לעיין צד' משם אם צפ' משמט משם אע"פ להקדים לבישת קמלית

קודם התפלה
שער התפילין

ענין התפילין קצת כהמלך של ראש יש בהם כ"ף אחברת כמעט
איה' ול' כלים כנגד ד' אזהרות איה' יול' פרשיות
כנגד שם הוי"ו יול' שמות האלהים כנף חיים כיהם סוד ח"י המלך שהוא זעיר
וח"י נמשכים למן הכונה והחכמה הנה חיים והוא סוד פסוק ה' עליהם יחיו -
וארזאל כל המענין תפילין מאריך ימים. וצדך לדע למע' האזכרות והכתיבם הם -
המונים כשמות איה' גל' חן הציציות צפ' נבאר שאר כוונות ומעמ'ם. והענין
דע כי ג' בת' היו א' ח' הוא כסוד העיבור ראשון וקנ' הוא עיבור השני אומנם -

ענין התפילין

כח האמנות אנה כבוד עיבור ולבן העיבור הראשון והחברון לעוזים כעם אהיה
 כי בואו שם מה מורה דאיהו מסתן לחלוק בנה כזוהר פ' אחר מנה דנה עב -
 אהיה מען להמשכן להלבא סלג ופ' הדבר כי בביאת הנשיר במעו איומץ היה
 או מעין כבדו סלג סלג סלג ומהלכות היה את שמו כבודו סמיות לבד עקרה
 כפונת אהיה: זכרה בנה ומהלכות היה סלג סלג פ' שנים וק' מהלכות ששנים
 והנה עם הלכות סלג פ' הדס כל סגד פ' סגד סגד (אמר עין לקמן מעמיס -
 אחרים להרוע סלג סגד) ולפי ששם היו כמעט איומץ והיו יוקר מעולמי מוכס -
 כבדו מוחין למותם תוך הבינה לבן עמיס כבוד פ' סגד סגד מלכות ומהלכות
 ומהלכות אהל היה כבוד עיבור אף שערב שמו א ששה קצרה שלמים ומהלכות
 היה שביעית לבן ואז המלכות לתקנתו מעתה לבד כעכע ולעקרם מן הוק וקד
 מאן הו שאחז א העיבור וכנכנס הם דפדשיות כנגד עם הזיה ולס היה כבוד -
 עיבור היו שם אהיה כלל ועטן ו סגד סגד הוא כבדו פ' עור חלה סגד כבוד
 עיבור ונתן ו מעתה לעיבור ששם ככדו אז חכמה אמרן מקום כבדו חכה רח
יבבי דרומא ולתמן
 בתה ומהלכות מעט הם איו חכמה בינה וחוד שקן
 נתן עטמן וכנכנס עם אהיה המורה על העיבור
 מהנה ומהלכות פ' הכרס סלג כמותן עכמים קורץ
 כעכע אל היה עתה חכמה כבוד כיהן כבוד
 מוח ועתה עמיס כיהן כבוד מהנה סגד הקדמה
 מו וס העטן כי כבד דעה כי מוחין או איון מן
 איומץ לבד פ' כללם מן אכס סגד הוא ככדו סגד
 עמלן כי הבינה היה כהים א החכמה והכנה
 ולבן כנכנס הוא שם אהיה שהוא כבינה וס
 העטם הוא כי איון המוחין עכמן כמעט אכ
 בהלכותם תוך נה דאיומץ ואינו מהלכות קה לבנה ולבן נק שם אהיה וס כעבור
 קב ונלעד ששמיטי מהנה קל כי עכמן וס העיבור קב של העולה נק אהיה
 לפי מכיון שהוא כח עיבור הנה נתקשרו קה קמות מחמר ועל מהלכות
 ובללו כל הו כבוד הלבח מעטן ו כמות סגד כעבור הראשון ולבן נק נב אהיה
 שקוף ככ סגד עתה קיזת השמות שבתלה על האש ו לבד הוא לפי

שגס

ענין התפילין

שהם ל' מוחין כנגד ל' פרשות וכל א' כלול מכל קד' ולכן כולל פה מן ל' יסודות
 שימור' ולמעט ענין קבלת של יד הכלל איכות איש בה הוא ממש כענין שביאר
 בתורה של ראש כי צפ' היא כלל מכל קד' צפ' זהו כלל וענין ל' פרשותיה קס' כי
 בגב אין ספק פתח מוחין שהם נ"ה כל א' כלל משנים' והענין כי המלבוב נעשית
 סמכות נ"ה קס' כלל ענין וס' המלבוב נחלקת צפ' באחרים להג' כללן והה
 קס' ל' פרשות' ולפיכך שהם כסוד ארצין שאלו שכולן אינם רק א' כנגד שס'
 ארצ' ולכן אין צד ל' בהם רק ביתא' לבד' וענין ל' שיעין שבה הוא כי הנה שני -
 מוח' המלבוב הם נ"ה והיא ארבע להאיר מצד שיהיה ל' מוח' כעלה וס' שמתנהג
 ארבע קס' ל' מוחין ונ"ה קד' ומהם מלאהין כזה שאין מוחין הלה וע"פ קס' ל' שיעין
 וטען המטבירה של המלך קס' ל' שמונה אלהיה יהיה ארצ' שהם בג' ידן ומה
 סוד ויעבור את מעבר ידן כי דק' או עובר כל העצם מתחלה הא' עד סופו -
 והנה נ"ה לעיל כ"ה ארבע העין המלך של ארבעות ארצ' אשר נביבים בתפילין קס'
 ארבע לרצון כזה צד בג' בתקונן סוף הקוץ כליותא' שהיא ארבע' ו' ואיך א' שהיא
 ארבע' יד' ונ"ה שהקבלה של ראש קס' ארבע' על כזה על כן הארצ' שבהם ארבע' יד'
 משאכ' שאר כל הארבעות כענין עין ועין נ"ה וכיולת כי כולן סוד ידן ולת' חיינן
 ונ"ה למע' יש סוד ל' בהם ובצ' א' יש אלא ביתא' קטן הוא כמש' לעיל כי המוחין
 דמש' קס' מל' נ"ה טר' דאימא' והנה פיסוד נחלק ל' כמות שנתבאר במקום -
 אחר ולא נעשין מתענוש' מוחין ח"ו וס' הנה קס' שנים ארבע' וקד' קס' ל' בהם
 אכל המלבוב אין צד רק דתן מוחין לבד מבתי הנה דמיר ואילו הנה ע"מין דמיר
 חז' נ"ה טר' הנספ' וס' שלפ' ע"מין היו נעשין בהם א' דתן מוחין הלה היו טר'
 שני בהם כדומות הנה דאימא' שנתבאר טר' דמיר קס' שנים' אכל כאלן אינו
 רק כי הקבלה שלהם כלבד היא כוללת א' המלבוב לבן נחשבים לביתא' לבד' -
 נ"ה ממש אחר וכו' יד' מ"ש כדוקר' פ' כדאימא' דתן כלל ע"ב דשמואל חיתוב' מקוד
 דתן ל' משה וקשה שהה קטל הוא הרישי' והקוד הוא החמישי וכבר ביארנו
 הה במקום אחר וס' טר' ט' הקוד יסודתה היו ארצ' ונ"ה טר' כי אחר הנ"ה שלו
 שמונה כנגד אחר הקוד שלה וכן אחר הקוד שלו שמונה כנגד אחר הנ"ה שלה
 וס' נ"ה כ' מ"ה קטל על נ"ה של הקוד קס' חלקים לשנים ל' שלב' הקוד קס'
 בח' דל' וע"ב ארבעין לחלק לשני דל' וס' ארבע האחרים שלהם קס' מחוככים ביחד

ענין התפילין

מפני שהם ממששים לראש הנקבה והם מוכתרים להחבר יחד ממש כי מקוץ עמק
נעשית ראש הנקבה כי הנח והקוד של זעיר הם ממש משין לקוץ ומקום נעשים—
שניהם וכולל א' מפתח בין שניהם כי שער הפנים חלקים לשנים כנף ופצל אחד
מחובבם כנף : וזהו א' מן המעשים שהנחה נק' תה' פלג' עמק' וצד' כיון שמהם—
ממש נעשית ראש הנקבה הוא מוכבה שיתחברו לבן אינם ס' כיתה' כלבד' כי אין
בנקבה רק הקו' מוחין כלבד' ואו' השנים נעשין כיתה' לבד' לפיכך הנ' : ונס' למטה
למעט מה נק' הכיתה הזה שם ארז' כנל' לפי שהוא עמקו עמק' ועשית דאש' על הנקבה
הנ' ארז' אבל נה' על כיתה' אין הראש של זעיר עשית מהם אבל הם נבטמן כרכו
וכשהם נבטמן כרכו אמ' נחלקין כיתה' חלקן דל' לתת' ימנ' ושמש' ולבן הם נק' ענ'
בתים : ונס' למעט מה נק' שם אהיה' על שם הבינה עשית הנק' כן אבל בנקבה אש'
הנה' דזעיר מלך האחרים אינן נק' כלל על שם הזעיר רק הם עמק' דאש' הנקבה
ממש ולבן נק' ארז' על שמה' : והנה אמרו בכתובין הקוץ יא' דפ' לא' עב' וכד' איה'
קבר' ארבע חיבורין דל' שמהן דאינון כל' פרשין דתפילין הד' וכד' דתפילין דהשא'
וצדק' להבין למה אמר בתורה כל' פרשין דתפילין הד' וצדק' תפילין דהשא' אמר' כנ'
אבל הטעם הוא כי הנה הזעיר יש לו מוחין פנימים ומקייסם וכח' דמקייסין סמוך הם
ד' מוחין שהם חיצ' ודעת' דכלל' הקו' עמק' ולא' הם הד' שמות כנל' כי התבונה דכיתה'
הם הנה' ואהיה' והחסדים והצבורות הם הנה' וארז' ולא' הם כח' התפילין ששם אור'
המקייס של המוחין : והנה' ד' בתים שלהם הם שם אהיה' לפי שהם עשית ע"י סיפור
שני של זעיר כדרך הבינה למשור' לו מוחין ולבן הם כח' אהיה' כי הם לשלם כח' אור'
המקייס סוד התפילין ואין עיבור' לא' כבוד' אהיה' כנל' גמ' אור' ד' מוחין עשיתו ע'
בתים מקייסין ואמנם חנה' שלו עמק' אה' כבוד' פנימים אבל אמר' נה' דפנימיהו'
סוד בתים אין : אבל בנקבה הם פרשין ממש כי נה' דרכו דא' עשיתו פרשין ולא'
בתים כי אין אינם כבוד' אהיה' כי אין אהיה' לא' כבוד' עיבור' : והנה' התבונה עשית'
שהם ד' ספ' עשיתו כח' התפילין שלה' : ומש' בארז' ראשיתו דח' רצב' עב' דחלק'
דל' לתת' נה' אין ד' נה' וכו' כי כבד' עבד' בארז' נשיתו קלה' עכ' א'—
כשהם כח' מוחין פנימים אינם רק ד' מוחין כי הקו' עמק' הם מוחין כבוד'
הדעת' אבל כח' אור' המקייס שהם כח' התפילין אה' הם ד' מוחין כי התקין עמקין'
נחלקים לשנים : והנה' שאקשה כאן ואמר' ואי' תמנ' דל' ארבע אינון וכו' כי
לעולם

ענין התפילין

לז

לשם כבוד אור התורה הם ארבע שהם אחסרתם דאכיו ודאיתיה ורחן
טעון וז"ל דמקטעך כולו כחשיה ואיתן תפילין דהשאל כי העמדה והתפילין הם
כהן אור התורה יתבאר לבד כבוד אור כחשיה שחן מוסין כלו בלתי מלך דלעילא
איתיהם בן מוסין וז"ל אור התורה נהגן עשין כלו בלתי מלך דלעילא וכו' כי
על עמדה כבוד אור התורה הו"ל וערה שבגמ' כחשיה הם ז' לבד וביאור הענין
ואמר הענין דמחנה הקבלה כלל למוטן החן טעון ולחכי אינם רק ללמוד
ועון הענין שיתן שיש בהפילין של אור שיתן של ז' פאשין ושין של ז'
למשן הנהגה כי המוסין הם ארבעה ארבעה פאשין שבגמ' טעון
הענין רבם טעון ז' מוסין לבד נכנס סכתי' לו הנה שיתן של ז' ושין של ז' זה פאשין
אמר כי המוסין הם ז' ארבעה לבושים שהם נ"ל דאיתיהם הם ז' נכנס כבוד אור
שיתן של ז' ושין של ז' יש סוד גדול ביה הנה המוסין של הקמטה באשר
באמצע המוסין של הפילין הם טעון ארבע כחשיהם ארבעה פאשין דלעילא הם
שפירוש דלעילא ארבעה הם המוסין כבוד אור לבד לכהן דאיתיהם ארבעה פאשין
המוסין הוא הענין וזהו הקמטה דהשאל ארבע פאשין דלעילא וז"ל איתיהם
המוטין דלעילא שהם הנשים בלתי מלך דלעילא פאשין דלעילא הוא כבוד ש'
שפירוש נסו לטעון הקדוש כי שש' חות' נקדש ונכנס ביה שיתן של ז' מלך המוסין
הקמטה דהשאל הם שש' ארבע שהם טעון ארבע פאשין דלעילא וז"ל איתיהם
המוטין דלעילא שהם הנשים בלתי מלך דלעילא פאשין דלעילא הוא כבוד ש'
כחשיה הו"ל המוסין דלעילא נכנס שבגמ' פאשין טעון ז' מוסין כלבד וזה
הם ז' כבוד ז' נכנס שבגמ' פאשין ונכנסין טעון ז' נ"ל דאיתיהם טעון ז' ושין
הו"ל ושין ז' ושין ז' שיתן דלעילא טעון אשר דלעילא של ז' פאשין דלעילא
של ז' פאשין ז' ושין ז' ארבע פאשין דלעילא ארבע פאשין דלעילא
איתיהם בלתי מלך דלעילא נכנס פאשין דלעילא ארבע פאשין דלעילא
ז' ארבע פאשין דלעילא ז' ונכנס טעון טעון טעון איתיהם טעון טעון טעון
כחשיה דלעילא שהם כבוד המוסין של ז' פאשין דלעילא פאשין דלעילא הם
איתיהם טעון טעון ז' ארבע פאשין דלעילא ארבע פאשין דלעילא
איתיהם טעון טעון איתיהם טעון טעון קשר קשר קשר וזהו פאשין דלעילא
המלכות וז"ל איתיהם טעון טעון פאשין דלעילא ז' איתיהם טעון טעון

9

ענין התפילין

לח

שהיה הוד היא מספתי מעת עד החזה לבד לפי שמעם הוא התחלת החל אכל -
 רצונה הימין היא נצח ולכן היא מתפשטת יורה למטה ושיעורה עד המיבור כי
 תלך במיבורך שלם כנל בארצות נשא יומם בתקונים דת על עוף בסוד הרצונות
 ועמלך כי רצונה השלם היא קצרה ורצונה ההוד היא ארוכה ולפי שכל פינתם
 כרש' דת ככח ע"כ נאמר כי רצונה הימין היא ארוכה **צ"ח** הנה נפטרות ביעקב
 ורצונה השמאל היא קצרה ואין מוקשיה כי יש נאמר דת ד' ע"כ בטען -
 בבחי' המצח אכל בתקונים מדבר בבחי' הכיתה - **נ"י** דקבוע אומר שא"ל
 עמלך כי השמאל צבוב הוא הימין שלה והשמאל - אחרון כנגד פני קבוע בסוד
 שבה הוא הימין שבו **והנה** כיון שעתה הם מתפשטו עתק ט"ג נגמ' ושמעו -
 עד החל שהיא פ"ק נמור ואינה כעולה שהיא קצר עדוקא בעתק כלת המוחין -
 הפלן דעור בלבד והחל הפלה של יד בפרישת מטעם שהה בעיבור אהך שיהיה
 וכל עמלה של החל היא מן השמאל וההוד על כן שתי מכור העובר כנגד מכור
 הרצונות נמשכים דק החזה והאחד משארית שם - אמו שהה מעם שאוב -
 והשתי מתפשטת עד המיבור כנ"ל ונהה כבד העובר כנגד נס כי תקלה -
 הוד עתק כי נ"ה ע"ל נ"ה נחמדו בו ונכוננו ע"י - אהך כי הפניק כשה אמו נס
 הבינה בסוד כונן שמעם ברבוע נהו שאמג כאן בטען הרפילן כמוןן שהה -
 תהן רצון נ"ה דאחידן בה עליה וכו' **השמאל** שלה הוא ימין שלו -
 הוד עתק כי נ"ה ע"ל נ"ה נחמדו בו ונכוננו ע"י - **בסוד** רצונה כנ"ל פה "

ונבאר

ענה כללות אחר בטען הפלה של חלש ורצונותו והקשר שלו והפלה של יד והפילן העקב ורצונותו
 והקשר שלו כבד נל במענס אחר כי המוחין דמעיד נטשו מזווג אולא ונהה יש
 בהם זכחי שקס ז והם ז פנימם וז מקיפים בחי' הראשונה היא כי בתלה -
 כשעשו למוחין או כהוד אולא ע"י זווגם ונשאלו הו מוחין שם בסוד העיבור
 בבחי' מוחין פנימים בחי' שניה היא כי כמון שהמוחין הנה הפנימים היו מבחי' -
 מי פת זווג תהן מעלה דהקטן דעתיקא אשר נמשכה ל מוחין דאולא נאח מתרבה
 האלה המוחין דאולא נעושים מוחין למון וכע"ז ע"י אורה האלה דמעלה קה שרץ
 נעמק האלה באו המוחין הפנימים אשר נעמדהם שם בסוד העיבור ואח מתגדלך
 אולם בחוף להם שם כמקומן כנגד הפנימיות נעשה שם אור מעין בחי' ז היא
 כי מעם נעמדה האלהם עד למטה כנ"ה דאחידן נשם נבטין תהך פנימיותם של
 נ"ה

ענין התפילין

נהי' דאיתמל ומתלבשים שם אחר שיצאו מעיבור ונולדו ויצאו לחוץ יודע כי כלבתי
לא אין הכונה שעקבהם מתקומם חו' רק כי ע"י כפי האלה דמתללן קדשא בנא נטפח
בהם כח נמאזיהם למענה מעוקומם ושרטם קולא נשאר קיים למעלה לעולם אך יש
הכנה אחר והוא כי השנים הנקראים אחסנתא דאבוי ואימיה לאוהם שאינם יצאו
הם עצמם רק האלה שלהם לבר' אך הרבן עמיהן הם עצמם יצאים ונמשכים ברא
כי לאו צעזעין הם באווא אכל אינם אחסנתא דלבוין רק הם שלרא לא שצנצנין הרב
אזא דיק צעזעית פקדון לבר' והם הנקראים הרבן מוחין דחסהם וצבורה קצבלים
ונששים מוח אחר והוא דעת זעיר' ונחזור א העטין כי כאשר אוקמוחין יצאים מן
העיבור שבדרך הטבע העליונה הנה דשני מוחין הנקראים מוכ' שהם אחסנתא
דאבוי ואימיה בנא אינם יורהם הם עצמם רק האלה שלהם כלבר ושרטם שאר
למעלה בכל הבחי' כולם אכל הרבן מוחין הנקראים הרבן עמיהן שהם חלק קאן עצמו
בנא עצמיהם מעשה הם אשר יורהם ונמשכים ברא ולא האלה כלבר' וכיחזור
העטין הוא כי אחר שהיו החלה בסוד העיבור באווא נלבשו שם בבחי' האלה אציל
ובאשר יצאו ונלבשו למטה הרבן עלת דראן הוא ככח בהלבשות שטלבשו -
החלה באווא ואז נלבשו הרבן מוחין דמוכ' בנא דאיתמל' בחי' רביעית כי שם מוחם
כאשר נלבשו חזק נהי' דאיתמל עמם שיצרו ונלבשו הרבן עלת דראן נטפח
בהם האלה עצמיהם כי האלה מתחונן של נהי' דאיתמל עצמיהם והאיכו שם בבחי' אור
מקיפה שני נב' כי כמות שבה יורהם למעלה הרבן אוקא הם בבחי' אורות פנימיים ומקיפים
כך בורהם עלת דראן נטפו מעוה אחר הנקרא דעת וקה הם ענה צ' מוחין כלבר
שם היוהם ד' מוחין' נב' אלהם מעשה מואא נלבשו החלה בנהי' דאיתמל נשם היו
כשהי' בחי' שטור בחי' מוחין פנימיים בדרך נהי' דאיתמל ובחי' מוחין מקיפים מוחין
להם ואח"כ נלבשו הנהי' דאיתמל עם המוחין שבהם בדרך השא דזעיר עצמו
בבחי' צ' מוחין לבר' הרבן צ' חללי דנלבשו דזעיר ועם נב' היו בבחי' שלישיית' בחי'
מוחין פנימיים ובחי' מוחין מקיפים כנגד שלעולם כל מקום שהיתה שם קדושה
איתה מסתלקת ונמשכת כל אלו הבחי' הם קיימות אצ"ל שנבטו אח"כ קצמחין -
הרבן זעיר שרשם שאר למעלה קיים לעולם לא שנטפח בהם האלה ונמשכת -
עד למעלה נב' וקה נשלמו ששה בחי' הנאל ונשאל ענה כי יש שני מיני מקיפי'
אין מלבד השה בחי' האורות של אורות מוחין פנימיים ומקיפים בהיותם הרב
אוקא

ענין התפילין

טל

אורח בנתיבי און איין אנט עמוקים בהם ק' אחרי צאתם לתוך מלאוץ מסוד העיבור
 כי אדם שבתו כתי ענין מוחין פנימיים ונתי כתי של שינת מוחין מקיפם
 האחר הוא כתי וקדמוין מתלבשים כתי דאיותא מים שיכנסו בהם ד' ז' ז'
 כ' א' מלמד המוחין הפנימיים אשר כנגד הנה' היה צ' להם אור מקיף שלהם
 מבחוץ הנה' דאשתי . וקשני הוא אחר שנכנסו המוחין מלמבשים כנגד הנה' .
 והכל יחד נכנסו כנגד נלגהת דזעיר כי נס אור חזרו לצאת כתי אור מקיף שלהם
 והנה יש לזק בין שני המקיפם האו האחרונים כי המקיף הראשון מהם כיון -
 שאור מוחין למטה יורד לכן הנה מעט נשאר כתי אור מקיף לכל הקולות
 מלמטה קיימם ועם אור המוחין לפי שהוא טלון מכולן וחופף על כולם . והאור -
 מקיף היה הוא עיקר מלאות אור המקיף העלמי של קדמיר מעט ממקומו .
 כתי וכו' למטה כתי דאיותא . אבל במקיף השני היוצא אחר שנכנסו המוחין והנה'
 דאיותא כנגד האור דזעיר איין זה נקרא אור מקיף של המוחין כי אדפיא מהם יצאו
 לתוך גוף יבין מקיפין איהם . אומנם הם יצאים וכולמים במעלה ד' ז' ועם האור
 מקיפם מעט כאמרו כנגד בין שני קיימים . וזה המקיף שם הוא נקרא אור
 המקיף של כל כתי קפנים של זעיר והבן זה . והוא שאמר בארץ זומא דת' ד' ר' ע' ע'
 כי מן המוחין משיבו נהיר אנפי . ואמר ד' באוץ צווי אנפי . וזמ' הפסוק . והיו
 למעטות כן עיך כ' אור המקיף היה אשר במעלה ד' ז' הם עלמם סוד התפילין -
 מעט אשר הם במעלה ד' ז' שם אור המקיף של כל הפנים שלו ומקומם הם כן -
 שתי קיימים במעלה במקום הנתי התפלן ועם כולם אור המקיף היה מבט
 בין שתי קיימים ומקיף פנים של ז' אשר הם למטה מן קיימים כנודע כי הם נק'
 בהן פחות קדמין כגו בארץ . וענה יבאר לך היטב כי כל אחרות שכנגדן
 הם כנגד איה' וד' הפרטים כנגד שם הוי"ה . וד' בהם הם כנגד שם איה' כגו' -
 כקדמית הקוים דת' א' ע' . והטעם הוא כתי שהודעתך כי כל כתי אור מקיף
 של זון כלם הם מבתי שם איה' וזהו כנגד שיפוי' כתי האחרונות כאלו התפלן .
 האחר הוא כתי אור המקיף הראשון העליון היוצא מנה' דאיותא מים קבלים -
 כנגד האור דזעיר . והשני הוא כתי המוחין פנימיים אחר שנכנסו כתי חללי -
 נלגהת ד' ז' . וה' הוא כתי אור המקיף הכולל מבחם במעלה . והנה עיקר התפלן
 הוא אור המקיף היה אשר במעלה אומם ד' ז' שהיו בו שתי כתי שקדמו ליו ועם

כתי

ענין התפילין

בחינתו טעמו ולבן כחי הראשונה של המקיף הראשון הוא כח השם אלהים על
 כל אלהיה הוא אור מקיף ואמנם שם במקומו למעלה מהשאר דגל חי -
 אפשר לבד לעשות הפולין כנגד בחינתו אמנם לבד **כח** דהיינו שאין אלו
 העלמים אינם כפי טעמו ולא נכבדו רק עיקר **טעמים שם**
 מעלתו נשאר למעלה כבוד אור מקיף עליון וצד **מעשה כנגדו כבודו**
 הם מעולם ומעלה למטה כמרחין הפנימין אחר **טעמים הפולין כנגד**
 שנתכבדו בחלל ולעולם דגל וזה כנגד ד המרחין **מקיף שבמטה**
 הפנימיים שמשם יצאו הן הפולין יש ד פתיחות כפולין הא וקם כח ד אחרות
 הויה כהמרחין הפנימיים הם בחי' ד אורו הויה ואינם אלהיה כמרחין פנים
 וכנגד אור המקיף העליון למעלה מן המרחין הפנימיים נבדלו כפתיחות ד אורו
 שהם טעם האור המקיף כמרחין הפנימיים שהם בחי' הפתיחות וימן הם -
 מעלה אור הפתיחות שהם בחי' הפתיחות למטה לבן הם נבדלו כפתיחות אור
 המקיף היה חשבונם כל אחרות כמרחין שם אלהיה שהוא שם אור המקיף ונמצא
 כי אור הפתיחות הוא יורד צד מן הארבע פתיחות עליון ולבן נבדלו כפתיחות
 ואחרות והבין מה וכנגד בחי' השלישית שהיא המקיף השני של המטה היוצא מן
 האור הפנימי היו בחי' הארבע כחם של הפתיחות שהם בחי' אור המקיף אשר הוא
 ביה מקיף א המרחין הפנימיים וכן אלהיה לפיכך היו הם אור מקיף כנגד ונמצא כי
 כל ד בחי' של השק דגל שהם נבדלו בחי' הנב' בולם נמצאו כפולין כלבד שהם מקיף עליון
 ופנימי ומקיף קמון והם בחי' אלהיה יוה אלהיה וכמקום אחר בארנו זה דרך
 הפרט והעלם ואמרנו כי אלהיה הראשון של כל אחרות הם כנגד עיבור ראשון
 ואלהיה השני של הכתום הוא כנגד עיבור השני ושם הויה שבאמצעם הם ארבע
 פתיחות ומה עליון סודו יורד כפתיחות **ועתה** נבאר מי הוא הנהגה של
 כל מעשה אור המרחין פנימיים לאלה לחוץ **במקום המטה היוצא**
 שם אור מקיף וכמה יבאר טעם היוצא קמון כמור מן הפולין והשני כי הנה
 כהיוצא קמון כח וכן לבד שהוא קמון קמנות היה הראש שלו כמקום שהולך
 עומד הנהגה שלו בימי הנבדלו וקמון כשעה דהשק דגל דעוד מאחוריו עד
 השק דגל איננו מניח ומתפשט עד שם אמנם כאשר הנהגה דגל ונמצא כי
 מרחין דגל ונמצא לם לא אחרו צד וטעם למעלה ואם מניח עד דא הקבוצה

ענין התפילין

ה

כנודע ואז יש שם באחוריו דלקי ההוא קולא דשעה דהשן דאין שמעתיים שם
מומש כמעקום הדטה דלקי כהיותו הוא גדול כשיעור קנז שמעיעטד חס הקבוע
ולא עי' ההוא קולא דשעה יזאליס התפלן כמו שבחזר בה ולכן הקמן פטור מן
התפלן שאין קולא דשעה דאין מעיעטא הרשב"א בהיותו כחזן הקמנות שחשאו
היה למעק כמעקום שהיה קרה שלו כחזן העלמא וא"ר וזה כחזן היטקה של קולא
כבר נ"ל שאין טולא ק"ל ושומר בין שני קדושותיה דתפלת מה שמעיעט דאשו כחזן
העלות ויוק משם ואין קולא דשעה דאך כבר מנעין כדטה שלו ולמה לא נתייב
אין כחזן וקנה כחזן קושקין שו מעיעט ענין אן מעיעט ק"ל ויש לך ספק איזה מב
או קדושתו כחזן הוא מה שמעיעט אכל ודאי שהאן מהם הוא אימנ' והוא כי כבר
נ"ל כחזן קדושה שהיה כוש הוא שיהיה האם למעק מן א"ר נ"ל כי כחזן היטקה
מקומה ומטלה מעיקר טר שיהיה הער לית מן קשהים אין להם תפלן שהיה
עלה אכל כדלוח הוא עמנו טולא למעק ואין ק"ל כ"ע כחזן אן שח חמו לית
ע"כ ואין מעיעט קולא דשעה והספק א"ל הוא א"ס — ואין קולא דשעה מוכיח א"ס
אשר להסך אזהרה כי קדושתו כחזן מעיעט — כחזן א"ס
דאשו טר חס קדושתו על הקבוע אכל כחזן האם מעיעט יורה למעק כן שהיה —
כדועיק ואם חס כחזן מעיעט מן גדלים אשכנזים ונחלל שהיה קבוע יורה למעק
מקומו ואין מעיעט כחזן מעיעט א"ר שיהיה מעיעט א"ר כ"ע כחזן כ"ע
שאין מעיעט א"ר מן התפלן למה דחזק נ"ל שחזן מעיעט א"ר שחזן מעיעט א"ר
הוא חזן מעיעט וזה כחזן מעיעט ענין קולא דשעה דאש חזן מעיעט א"ר כ"ע
מה שאין דאך שחזן מעיעט א"ר התפלן כחזן מעיעט א"ר כ"ע חזן מעיעט א"ר
דמעיק כחזן מעיעט א"ר מעיקר מעיעט א"ר מעיקר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר
למעק ואך פרשיות התפלן א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר
דמעיק מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר
זכו ומלכו כ"ע מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר
פרשין נ"ל מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר
מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר
למעיק מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר
מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר
מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר מעיעט א"ר

נמשכן

ענין התפילין

עושין לך האמור כענין של א"ל וטוב כי הנה מקום פיוס א"ל הוא כעבורך
לכח לארץ ומשם ולמעלה מרחיל לך מעניבורך לכתב ולתבן כע"כ בארצך וא"כ
על לב היו ארכים להמשך אורח השטרות כה לענין כהש"ל דזעיר ולא טר ח"ש
כרפן אשר אין ראש דזעיר מעט שם כג' אבל קטן הוא מוכן במה שכיחתי ובשון
הדעת של זעיר הכלל מהרן עמקן מ"ב ומחברנו שם כי אורח קרן עמקן הם כתיבין
פיקון עילאין דע"ז מוטע א"ל והם נק' השי כרפן לארץ דע"ז דה"ל ונתאין —
ומלא כי מ"ש בארצך דהקול קולך דע"ז ארמטך טר כע"כ צ"ל קידם —
השי כרפן א"ל פרושו שם למעלה למעלה בארץ עמקן
בארץ השי כרפן הנה שנסשו כתיבין עמקן ד"ל קולך
דע"ז שלו ומלא כי פיוס קולך דע"ז לארץ הוא כרפן
אחור הדעת של א"ל מוחה שבו קול השי כרפן לארץ וקול כתיבין עמקן לו
כתיב מוח פנימי דע"ז הוא מוח א"ל לבדו כלל מהרן עמקן לו שפוח מלפני כסוד
דאמון ע"י א"ל קולך דע"ז קולך שאלו מהם אורח קולך סלחתי לך שאלו דע"ז
לענין כסוד א"ל קולך והיו ל' מוחין אלה כתיבין מוחין אחרתן שם ח"כ דע"ז וכל
הם קול פרישת התפילין ובאור קטן הוא כי הנה קולך דע"ז דע"ז לארץ
הוא א"ל דע"ז מן המוחין שפוחה ד"ל ולקטעטרות הם שפוחין קולך הם כללות
דקיס אשר כרפן עמקן הארות מוחין לארץ ועמקן טר לארץ שטרות כי הם
כמו אריות דקיס חללים ובמקום פיוס השטרות קול שם פיוס ל' השטרות —
ומשם יוצא קול מוחין פרישתה לארץ לחן וקול נודע כ"י א"ל מלביש ארץ
א"ל קול שלום ונ"י לאור מלבישין לבי לארץ ועמקן כי קולך דע"ז ד"ל א"ל
מקום פיוס קול טר מבורח ד"ל לארץ ארבע שם הוא הש"ל לארץ ג"ל חמש —
ומלא סקולך דע"ז קטעך ד"ל חמש שפוחין לארץ שש שש פיוס —
כרפן א"ל כרפן לארץ א"ל קולך דע"ז דע"ז מוחין שפוחין ארבע —
כג' ומש כע"כ הדעת מאחורו במקום הטוב דע"ז שם מוחין קולך דע"ז ד"ל
ושם קול עמקן דע"ז וארבע בהארצות דע"ז פרישתה קטעך ד"ל חמש —
השטרות קולך שלום כתיבין א"ל דע"ז פ"ה וקול מוחין כע"כ ד"ל חמש
פארה קולך שלו אשר שם הם השי כרפן לארץ כ"ל שם קול עמקן דע"ז
וכן ארבע הארות העמקן הארות שם שם קולך מוחין ומלבישין שם
כע"כ

ענין התפילין

כ"א

במקום ההוא ועובדו הארבע לפנים סך המוחין דזעיר ואז מתגבץ אור המוחין -
 פנימיים דז"ן ונאקפין המלא דזעיר שהוא כנגד העוקף אשר עם הכתר קראל לשטה
 ויאלים עם הארבע בבחי' אור המקיף דתפילין ומבחי' הכתר קראל דשטה בחחורה -
 הדעה דוחה את האור הפנימי ש"ל לחוץ במלא מעבד מקום ההכאה ודוחה את
 האור לצד פנים של זעיר במלא שלו. ולמעט הזה נמשך קראל דשטה דק האחור
 כה להכות עם בעוקף זעיר וע"ה הכאה ודחיפה זו יתגבץ אורות דמוחיין דזעיר -
 מעבד מקום הכאה אשר בעוקף ואז מאוירים במלא דזעיר ועשין בחי' התפילין
 ומלאכי כ"ה כהנהג' לה היו המוחין בהיותם כפנים ק' דמוחיין וענה ע"ה האור הנוסף -
 בהם ע"ה האור קראל דשטה דאחך כנגד חלקו הדרון טמון שבדעת ועשו בחוץ שני
 מוחין מש"כ בהיותם כפנים. וענה נמשך ד פשוות בתפילין והם הם ד פשוות שהם
 ד המוחין דזעיר אמנם להיותן ק' כנגד ומע שגם להם להיותם ד הוא הקראל
 דשטה לבן אחר שם באדרא דח ק"ט ט"ל כי ההוא מוחין עילאה דאחך עם ד מוחין -
 דזעיר חינוך ד פשוין דתפילין דל כי התחברות ההוא מוחין עילאה עם ד מוחין דזעיר
 באמצעות קראל דשטה הוא עם להיותם ד פשוות בתפילין ולא היו ד' וכזה תבין -
 נמה היו ד פנים בתחלה של ראש מש"כ בתפילה של יד כי כיון ששקר אהרן פשוות
 הם ה' מוחין טמון דזעיר כנגד סג' שג' שג' ה' דחימה לבן עם הכריס היו ד'
 מש"כ כנגד כמו ש"ה כ"ה. ומלא ענה כי המוחין האלו בהיותם תלה בסוד אור
 המקיף האשון קטלון היו ד מוחין ולא"כ כשג' שג' כנה' של הכינה ג' כנגד ה' ה' ה' ה'
 ג' ג' ג' של זעיר עש"ג לבד כי הדרון טמון נג' שג' יחד כי סוד של הכינה ולבן -
 בתפילין של ראש היו שני שנין אחר שג' אשין וא' של ד' אשין :

והבאר

ענה ענין פשוות וקשר הפילה של ראש. הנה ענין קשר התפילין -
 כראש ענינו כך כיהנה כל מעלת אור ישוב אור חוזר והנה האור
 קשר ש"ל תקראל דשטה כג' ועמשך עד התפילה של ראש כמקום המלא אהך שיהיה
 לו אור חוזר למקום האשון שהיא בהיות אהרן דהמן קיימי הנה קראל דשטה דא"ל
 אשר מוכנס קטלון בתפילה של ראש ולבן חזר אור שג' פשוות האלו ונתגבץ לפנים
 כ' אשין הפנימיים זמלנו לחוכ עד מקום הקשר של תפילין ועם נעשית ד' אשין
 סוד ד' באחד. כדק מי שמכה במקום א' שמבחי' ההכאה חוזר לחזר וכדק מי
 שזרק אבן בכח צדל למקום א' שמזכה האבן לחזר. וענין ד' זו הוא כ' כיהנה

העיר

ענין התפילין

המיד אנו אומרים שהנהי' של הבונה נבנו עס המוחין כהך נללהך דק' ואלמנ
המלכות של הבונה שהי' יורב החונה מהם כדלי קוס שם הי' נבנת טמנס-
והי' שם דבוקה עס הנהי' בדעת של ז' פנים מן הנללהך אבל אינה ככלל המוחין
והנה כאשר האור החזק הנל של ל' פשוות תפילין של ראש חזק לחזוהו ונבנת דק'
המוחין פנימיים און האידו ל' האורות הא' עס מבטנים ונלבוש בלוחה המלכות
של הבונה הנ' עם הי' ל' כעב ל' אורות הא' המלבושים בה ואז נקב האור עלהם
באור בענין ^{מבטנים} המלכות קשר של תפילין ושם מלבוש בתי המלכות שהי' בתי' ק' של
הקשר וכתוב מלבושים ל' אורות של ל' מוחין ואלמנ לפי שאין שם פ' של אור -
המלכות לבן אין שם פ' בתי' עור לבד כי קטור הוא כסוד המלכות ואין שם בתי' -
פשוות כמלכות לפי שאין שם מוחין ממנש כמו התפילין וטיין ברוש י' טשים -
של המלך ושם י' עטן ל' ח' ובה נה עטן קשר ונע כי בתי' ל' זו שהי' הקשר של
הפלה של ראש הי' בתי' אור המקיף הטעמי של המלכות האל והוא טומד כאן למעלה
ומכאן הוא מקיף איה' ובה מן הדלת חזו שהי' הקשר של הפלה של ראש והי' אור
המקיף ל' המלכות הנ' האל שהי' בתי' הפלה של י' כמו שנבאר הנה י' אור
זו הדעת של הפלה של ראש והנה הם כוללן ה' מוחין באופן זה כי הדעת הימנית
שם הוא בתי' חכמה וחכמה של ז' נרעה השמאית שם הוא כינה ונבנת דק'
וענה ה' מוחין נלבוש בנהי' דאומת אבל לפי שכיבוד שם הוא טקחה עימך
דחמד אורה המועט ששאר ממנו לבן אין אנו ממדתן רק ארת הנ' לבד ולכן -
ל' השני דעתה נ' נ' כלבד ונמו שה' ל' בטעמה אינה רק בתי' עור כלבד כנל
לבן עם הדעתה הם עור לבד וכולם הם מבתי' אור המקיף מבחך וכבר נל עטן
הנל והקוד הנל כעב כנסת המוחין פנימיים להלבש כרכם ואמנר ה' ^{התפילין}
נלבוש מוח החכמה כנל ואח' נלבוש מוח כינה כהוד ואח' רחן טמנה כיסוד
והמעט הי' כי לעולם בתי' נלמו ון באהך בין כבינה בין כזעיר לעולם הנל שכהם -
הוא קל יורב מההוד ועצ' שש' שהנל הוא יורב צובה מן הקוד ועל' הנל האמר
בתקונים דחמ' ט' וחקנ' צבואה והל' צבואה מן השני והוסוד צנ' נ' נ'
שאקים שהם שתי קהתיים המוחות קומן לדחוקים לעל' אצ' הוא מוכח שי' י' א'
למעלה מן ומכור כלל' למה מקומות שהנל ל' מלך והנה ט' היוש כן -
נלבוש כי כאשר נבנו הנהי' עס המוחין שכתבם להלבש נל נללהך דק' הנל

9

ענין החפ"ל

כב

עם החפ"ל הוא הנפשו תולה ויחירו הקוד עם הכינה
 ואחריה יסוד עם קדוה וצדק וטהר מעין פלגים
 כי הנה רצונה הימנית שהיא הנצח של הכינה הילך
 קצרה ולא נבטענה קודם מיכונא דלכא דלא ואלה
 קשמאית שהיא ההוד של הכינה נבטענה עד קוד
 על ז"ל וזמן טען מ"ט בהקדמת התקנות דת"ט ט"ז
 ולא נבטענה דה"ל שלמה עד הוד אחרטענה וכו' כי זה מורה שהקוד של כלבד
 הוא נבטענה עד הקוד דזעיר משא"כ כנצח שהיא יורה קצרה ונשאה למעלה
 כנ"ל ונשם הדבר הוא כי הנה לעולם הנצח הוא בסוד הרה והקוד הוא בסוד המלכות
 כנ"ל ולכן לא נבטענה הנצח דכ"כ לא עד החמה שהיא
 הנק' מיכונא דלכא לפי שטר המקום הזה הוא בחי' ז"ל
 לבדו אך מן החמה נבטענה מעתה לכן המלכות נבטענה
 ועם עם נבטענה הנצח לעק' הז"ל ואלה נבטענה
 הקוד כלבד עד למטה עד הקוד דה"ל לפי שטעם מן -
 הפיק המאון דקוד דזעיר עם נטעיה ממח כינה דמלכות והנה הקוד הזה הוא מן
 הכינה העלונה שהיא איומא ונבטענה עד מוח הכינה של המלכות ולפי שפתיכות
 שלם לכן נשענה עד המלכות וסוד הענין יוקם מבואר הוא כי הנה נודע כי ד"ל
 נבטענה דמלכות חפ"ל חבל הנקבה דוכאלה הס' צבורה ולכן הזעיר הוא חנק ולוקח
 כל השאר חסד אשר כד ש"ל ואלו נשאר א הנקבה ק' שטעם מוחצ' ממנו
 כלבד ולמעט זה נק' הזעיר ממנה כלפי חסד לבן הרצונה הימנית נשם הוא בחי' -
 החסדים כנ"ל היא נבטענה מיכונא דלכא דה"ל ונבטענה מן פתיכותו כלבד דה"ל
 שהיא ממקום החמה של לפי שטעם ולמענה הוא החלה ראש הנקבה בחוץ ולכן
 עם בחוץ נבטענה ואלה בחי' חסד הזה שכלענה הנצח ומה שנשאר ממנו שהיא
 דכד נבטענה מאד נבטענה עם פתיכות זעיר ומה נבטענה עם פתיכות עד -
 המסד דה"ל טעמו אך דע שאע"פ שעינתך דחסד נשאה בזעיר לבדו טכ"ז בחי'
 מוח החכמה של זעיר לרוב צולב האור של ל"א נבטענה מפניה אטעם עם הנה -
 נשאל על עד המלכות ואלה נשם רצונה הנבטענה הנק' קוד עם היא ממקום
 מבחוץ ומבטענה עם עד מקום הנקבה ונבטענה עד מקום המיכונא טעמו של ד"ל

ואין

ענין חתפילין

ואין זה מכוון לכתוב קול כי מקומו מוכרח דעפ"י והמשפט שכתב שם הוי"ו
לפי ששם הוא התורה נ"י ד"ק ונבטין הנכונות שם לכתוב ב"מור של ד"ק
כדמיון המוחין של זעיר שכתבו בנה' דאימון זלפי שזעיר רופן חסד ב"מ
למקח מהאין שימרון דכופה ק' טעם מאמר וכולה בשארם לבקשה יעשה
טפה ב"ל י"א המלכות ק' נשחין לבד ששם חוב וכו' י' ק' ק' ע"ג ק' ע"ב י'
טען זה ב"מור שביאנו למעלה כחלת דרוש זה טען ב"מור שיש א' מוחין דזעיר
וככל א' יש מוחין שמונים ומקויים והמקויין הנחמנים שבבולם הם כה' הנחין
שכפולו מן הוא כפול נוק דזעיר י' כי הנה תורה היתה כ"ח המוקיף עלתם שבבולם
ככה' קשר המלה של האש ב"ל כי אהו הק שדגוה המוקיף השמתי על המלכות
אח"כ נמשכו ככה' קראוה במור אור המוקיף נשמו וכלה ק' ב' דמורה ק' מלחין
חכמה וחמר מלך יתין וכינה ונפילה מלך שמשא ולורה של יתין כה' החמה שכה'
נשק ב"מכונן דלכ"א ומשם נבטין י"א והמשפט של קיסור שבו י"א דמור
החמה י"א דמורה קיימתי המשפט של המלכות במקום שבו א' מוחין קיימתי
שבה' וכן דמורה קיימתי המלה מוח קיימתי ושימרון דמורה המשפט של
הכונה שבמלכות ומקום זה הוא מ"מור דנפת' ונשחין שנה דמורין כלכלה
שקם חוב ונפילה ואלו נבטין ד"ק מ"מור דנפת' דזעיר ונלכשו מן דמורה שיהי
באוקמה חכמה בנה' וכינה ונפילה כהוד ומהו כח המוחין שמונים של המלכות
כנה' של זעיר י' א"ל י"א עור האהרן כהוד מן דנה' ד"ק כה' חור המוקיף
ואח"כ נלכשו נשחין קיימתי דמור חלל וללחן כה' ששן דמור שנה' ונפת'
נ' קיימתי של המלכות שמונים ואח"כ חמור לבנת ככה' אורה ומקויים שמונים
כמור המלה של יד דמור ששחן כה' והנה נבטין כל כה' של המוחין של המלכות
אך הם שמונים דמורה שבו אורה ופתיחן של המוחין של המלכות שמונים
כחמורה' ונבטין שנה טען המוחין שמונים כהוד וללחן דמור ואח"כ שבו
טען המלה של יד שקם המוקיף של המלכות שנה' וקיימתי כה' המוחין שמונים
אינם ק' ככה' דמור מוחין כלכל לפי שהימור של הזעיר אינו מוכפ"ט של המוקיף
הנוק כדמור ונס למעלה הנ"ב הימרון דמור נשחן אורה המוחין ששחן
מחמור כמור שבו ולכן אין כלל מן מוחין ששחן של זעיר נשחן כה' המלכות
נשחן כה' חסד המלכות וכה' דמורין א"ך המלכות היא בשמשא פ"ה כה' מן

השמשא

ענין התפילין

מד

השאל כי בשמאל יושב כיוון צדק וכוונתה לראש לאח חכמה בלבד ואומנם
 וראי קול כי היסוד של מעור וראי שצפ קול נבנה בהשן דנוק וכמו נבנה נלבש
 עיניו דעבורה וכזה קרבין מטעם כזוהר הסוד נגיל לשמאל נכונה קולין וקול
 כח' היסוד בחיבורו כחן כמלכות לפי שטימורא דחסד שבו הוא מוטע מתוך וטיקד
 מה שיש סוף ביסוד למטה כהיותו כמלכות הוא כח' עימורא דעבורה ולכן נק' היסוד
 כח' ק' וכזה קרבין מטעם למטה דמקן של נשים קלה והוא לפי שאין בהם כח' חסד
 קדמה לפי שקדמה קול כללית קרבן טמון כחלק בשביל שיוכל להיות מוכרע בין
 חוב' ט' שמאל ארבעה עשר חסדים והצדוק אכל קדמה שלה אין כוונת
 עימורא חלק דעבורה וכמו שביארנו על פסוק בלשם אלקים וכוונת טמון זרע
 הקלוקל כי דעת הטלון יש בו ה' היות חסדים שהם כנ' לטוביה הקדמא
 קל' וה' היותו בצדוק שהם קל' שט' והקולקל אכלמה לחס' עם החסדים ראוי
 קדמה כמלכות אין כוונת עימורא דעבורה שהיא קל' א' יש כלום שהיא קדמה
 פלג ולכן אמרו שדעת קדמיה הוא קל' וקדמה
 נבאר טהר טמון הפילה של יד' כי הנה כמעט שנה לעיל איך ט' קרא דענה -
 דאך נאסבה פניו של מעור צפ' יתירה האחר המוחין כמלכו כח' הפלן של
 האש צ' יש חר קרא דעשכ דמחית מהשן דמעור על השיה דמעורוהק כנ' -
 פארה טעם דק' קרא טכ' והוא מכה בעוקף שלה ואז טאצ' וכלמין אורוה קמחין
 שלה כמלח חלה ועשין עם כח' הפלן שלה הנה הפילה של יד' כמו שיר' והנה
 מכה הפלח אז קרא דענה בהשן דנוק גדל אורו המעט מעור דעומרא חסד
 קמחין הך סמור דעור כנ' ועי' נשלמו כה' ל' פשויות כמילה שלה ודע כי אע"פ
 שאומנם כ' קרבן טמון קס ביסוד דמעור טכ' עקים הלויים כפוא' שלה שהם -
 כנ' דמעור ק' שאר' הם מוכרעים ביסוד של מעור לערך קדמה שלה כמו שנבאר
 כה' למטה כמקרה קדושה כי זה עיקרה איה ק' קרבן מוחין לבד שס' נוה' דמעור
 ועי' כדנש' שנבאר ענה כה' והנה מטעם היות' ל' פשויות של הפלן שלה כבית
 א' בלשם המלך כמפלן של ראש שהם כו' כמים קרא כמה שנה לעיל כי כמפלן
 של ראש נשאלו ד' המוחין שטמון של אור כמק' א' ק' שנלכשו כנ' דאומ' -
 וכן נשאלו הם ל' פנים של אומ' א' ק' המלכות עיקר המוחין שלה אינם כ' כחיות
 קמחיות נה' דאומ' הך א' ואח' כלמ' למוך כמלח' ית' חדרו לקד' בעורף

דמעור

ענין התפילין

דמטיד בבחי' קשר של דלת של הפילה של ראש כי מעט המעטת המוחין של המלכות
 כ"ל ומעט כי עיקר המוחין של הנקבה הם בחי' נ"ה דאיתחיל ולא המוחין טעמן
 וגם למטה כחץ אין מעלבשין כהן ק"ה וקוד עלו בלבד ב"ל ובעתים
 בלבד הוא כלל המוחין שלה וכבר ידעתי ב"ה הם הם פלג ופסא איתים פ' עמל
 חד ולבן אין כמלכותם כהן בלבד אבל הפרטיות הם ל' כי סוף סוף ד' מוחין אינן
 בצורה ונהג טמו שהפילה של ראש חזר האור בעורף שלו ועשג נ"ס בחי' הקשר
 שלהם כן הרפילן שלה חזר בחי' האור החזיר חן המלך שלה ומה כפ"ס במוחין
 שלה ומתחבון לו ה' הארות במחך היסוד של מעיד אשר כהן ולא בולט מחוץ בעורף
 שלה ולא עשה כהן הקשר הפילה של יד שהוא ע"ה י"ד לפי שששה חן היסוד של
 מעיד אשר כהן שהוא ע"ה י"ד וכ"כ הוא בחי' ד' מוחין שלה שהם ל' פרטיות דמלך
 של יד ע"ה שביארנו בהפילה של ראש ונהג ט"ב הרפילן של יד הם קומץ ופין של
 המוחין במעמק דנוק הרגה חל וצדק לרה מעט למטה ט"ב הוא בחי' ששה
 של האדם אך העטן הוא כמ"ש לעיל כי ראש המלכות הוא במעמק דל"כ שהיא
 החמה של חץ נהיה קרובה ללב וא' המדוע השמש דמטיד מעד עימאל דנפונה
 אשר לה כ"ל כי רובה מה שמש ולבן אינו מוחין אורה הפילה שלה בעדוע השמש
 של הזכר כי שם מקום ראשה ומה טעם מ"ש לעיל כי שם קל מוחין של חץ כמעט
 אינה לוקחת מהם רק עימאל דנפונה לבד וכל הנ' מוחין האחרים לוקחים קומץ
 כמעט כולם ומה עימאל דנפונה הוא בחי' פ"ק המדוע השמש דמטיד דמטיד כ"ל
 ולבן מקום הנחה הוא שם כפ"ק הנ' של המדוע שמש דמטיד דמטיד ש' חסד כ"ס
 אחיזה של עימאל שלה וגם כי הנה ביארנו לעיל כי חן עשק ק"ס מתקדשה
 כרפין דחץ ומשם נמשכו היות שהם עימאל דחסד א' מעיד וקצת השמש
 דחך שהם עימאל דנפונה לנקבה ולבן נ"ס כפ"ק כחץ ע"ה בחי' דמטיד של
 הכתף ו' נ"ס מעט אחר י"ד לך במה שנה לעיל בעטן נהיה י"הם על טען למח אין
 נהיה י"הם נ"ס מן המדוע ולמעלה נ"ס ט"ב בחי' המדוע השמש י"הם נ"ס דמטיד ודק
 שם בפנימיות נמשך רוח דחם מעמק קדשן של המלכות הנמשך נ"ס בחי'
 הפילה של יד דק פ"ס חץ למה נמשך כפ"ק של המלכות חן מלכות השמש
 כחץ בחי' חץ כעטן חן נוקבין דחן נמשך " **ועתה** כחץ דרוש אחר צדל
 כולל כל בחי' הרפילן של ראש שהם של מעיד

כהשן

ענין התפילין

מד

כדמסק דהתל והתלן השקב וקשר שיש בכל ז' תפילין הנז' וכד לבאר כל זה אחר
 שברחוק נעדר כמה שאור וע' השוואתם יתבאר וכל הפתחים הנז' ומה שכתב
 לעורר הנז' למען יזכור קודם התפילין קום כיום וליון זמנם פתלה ועוד כיהי כפי קול
 בדושים קודמים הנז' שאי איפשר שיצאן אורות המתקיימים במעלה דזעיר און —
 דנוקביה יתום במעורר התפילין ק' אחר שבבר נבטמו המוחין פתחים כהעלך
 דזעיר ולתמכר ההולך קודם דשנה כסם וכולגין במעלה ועשין תפילין דראש וכעוד
 בפתלה של יד ואז לא היה לנו להטח התפילין קודם התפלה ק' אחר נמר התפלה
 כיהי המוחין פתחים קיום נבטמן בזעיר לא כעמדה הנז' תפלה שחר ואח"כ
 יצאין המתקיימן במוד התפילין ולא קודם התפלה ועוד שיש שרר אחר בתפילין —
 בטלמס ט' ק' תלה נבטמן המוחין פתחים כעוד ואח"כ יצאין המתקיימן במעלה
 כפי תפלה של ראש ואח"כ נבטמן מוחים פתחים כהעלך דנוקביה ואח"כ יצאין
 המתקיימן שלם כעלה שלג בבחי תפלה של יד ואז תוך התפלה של יד קודמת
 לתפלה של ראש וז' להיות סופך ונס כיוון שהתפלה של יד היא כעלה דנוקב
 חזק היא נק' שחברת שחל על הזכר ונז' על שמו התפלה של יד ועוד ט' למעלה
 כיהי כפי מעלה התפלה והתפלה מנ' תפלה שכל יום נבטמן מוחין ואחר התפלה
 חזקן להסלק המוחין ומעמטין זון ואז חזק כל היום כולו הוא זמן התפילין —
 מעורר שאין בחיפוש נעשה ק' בזמן התפלה לבר נס שאור צורת כלה וכפתי —
 כעוד לעיל ט' תפלה של יד היא כהתלה תפלה של ראש כאל' וכפי הנז' לעיל הכל קול
 באז' בזון אחרים וזהו לבאר כל פתחים שו' נבאר עמקם פסוק שימט בחותם
 על לבך וע' תנעם כמה וכפ' התקוין שהולך בחי תפלה של יד המוחין במעורר —
 וכעוד קל' יצא ית כמה שבבר ביארנו חזק כלה מסלק נס השימוע של המוחין
 של זון זמן בדיוט שביכר הלה על מעורר חזק ונס באז' פתחים הנז' נכ' כי
 הפתחים של המוחין של יד מסלק לעמדה נבטמן ראש חזק פתחים של המוחין
 שלג נבאר שך עזיר ממש כמקום חמה לבו של זעיר ומשם קול מתקור ש—
 הנז' נע' הנקבה ש' הזכר שימט כמותם על לבך וקע נז' נס כיהי חזק הקור
 הפ' קודם התפלה חזק הנקודה על הנז' שהיא הנז' שבה נולה מלמעלה מתקבל
 קדש הקדשים של כהונה על זרוע השמאלית על עזר ושמירת נס פכ' שמו חזק
 הנז' נקודות אחרות מחכמת שכן למעלה יצאין חל למעלה כביע ועומדות נס

67

תפלה

ענין התפילין

הפלת השחר ואז ע"י התפלה הם עולות כמות שיהי כמקומה סוף - ואז אחר אור הסקרה
שעלתה אורה הנקודה העיקרית ושמחה בזכות של זל סבב אז התעוררו של המוחין
דזעיר תמר למקומה כדך זעיר באור הכקר ונס השימו של מקרה שאין כללה
טון כשמעוה החיה של זעיר כלבו כגו הנה טבע יאלא ממש אמוץ ונבנה כחשן
דההיא נקודה נקם שם בבחי' מוחין של הנקודה ההיא ככפ' עס צדפה של זעיר
אומנם תלה נמשך השימו שלה ואח"כ השימו הלה כמו שנשאר טהה כה'
כענין התפילין - ולכן נבאר החלה טען של התפילין ונאמר כי הנה כאשר זה השימו
של המוחין הראשונים הוא חומר ונבנה טדך זון כנה אז חומר אזור שלקם נמשין
כחי התפילין כמשימה ומשאל כי התפילין אינם טסין לא מן אור השימו קשעני
מן המוחין שטברו בראשונה ונבטקו וכאשר אח"כ אנו מתפילין הפלת השחר
אז באים מוחין אחרים חדשים נקם מוחין אחרים חדשים כמשל דזון ממש -
ואזכר השימו יאלא בבחי' תפילין כמשימה יוכיח טוכן למה משימה התפילין קודמין
למשימה התפילה כי התפילין הם מן השימו הראשון שמתר בהם קודם זמן התפלה
כאז הכקר ואח"כ ע"י התפלה באים מוחין שמשל אחרים חדשים כמשל דזון
עם כהה י"ל למה זמן התפילין הוא כל היום שימאחר טנפ' כל היום יש בשימו -
דמוחין סגן משל דזון לבין ש"כ תפילין כמשימה דזון כי מוכח אורה השימה -
יאלאין התפילין אכל כללה שאפי' השימו של מוחין דזון משתלם לכן אלא זמן
תפילין לא למשי' ולא לדקמה ואומנם טכ' כדאי כי יש הפרש בין שפת התפלה
לשאר היום כי כשעת התפלה שאז יש מוחין נמוכים וממש צדו של דזון לכן סקר של
משימה תפילין היא אה כשעת התפלה אכל כשאר היום שאין התפילין לא מוכח שימו
כלכל לבן אין התפילין אה משימה וחובה כמו כשעת התפלה - נקם טען התפילין -
המשין כה באורה הנקודה של החל משימה בחורף של זעיר כי ענה ששלה אורה -
הנקודה באור הכקר עד זרוע שמש' של זעיר ועומדת שם ככפ' שמון אה טאל -
טען בחורף של זעיר כי השימו של המוחין שלה היתה ככפ' כלבו של זעיר אך
זו הנקודה היא בחורף ונמנה בזרועו השמש' דזעיר מבחורף ואח"כ יורה שם א -
הנקודה יאלא השימו שלה מוטך לבו של זעיר ונבנה באורה הנקודה בה יותר שמו
של זרועו ואז משמש השימו הקוף לחיה הנקודה כמקום מוחין - ואז ככפ'
השימו הקוף לטך אורה הנקודה כפלה של אה זן אורה הנקודה כפלה של

ענין התפילין

כה

יד כי אורה הנקודה למקום מאחין. ואז בהכנס הרשימו ההוא לתוך אורה
הנקודה נקשרת אז בזרוע השמאלית דמער במקום הקבוצה לפי שהוא כנגד
קלב של מעור בה לקחת אורה הרשימו שלה אשר שם ככל ואז נבנה אורה -
הרשימו ממשיך כראשה בחי' תפילין. ומשם כי כשק הזעיר עצמו הם תפילין -
בזרועו של לבו אבל בבחי' הנקבה הם תפלה של ראש שלה. וכמה יתעטן שינוי
מאמה הזוקר הם הם תפילין דמזרוע של זעיר או אדם הם תפילין של ראש דמזוק כי
הכל אחת ומשם כי תפלה של יד היא תפילין ומזרוע כענין תפילין של ראש של זעיר
ועתה ידך שנבאר ד' א"כ למה הנשים פתוחות מהתפילין כראשם כענין האנשים
אך העטין הוא כי בחי' או התפילין של יד תואר בהיות אורה הנקודה נקשרת בזרוע -
שמאל דמער ואין בה פירוש כלל שהן נלבן אין אמתו עושין למח' שיה עמך אבל למה
דמזרוע אורה בחי' ז"ל עצמו שהוא קושר אורה הנקודה עמו בזרוע ע"י אורה הרשימו
כנה וכל זה הוא שמהות אורה וז"ש כחוקם על זרועך לפי כי ענה כמות אורה
שאת אורה בת אורה. וכבר ענה הענין למה קודמין תפלה של יד לתפלה של ראש
והעטין הוא כיהנה אורה הרשימו על החל שהיה עטין תוך החזה של זעיר ממנו וע"י
עסק הנה אחר אלה ככל וכנה כמקומו היה עולה מזה הנקודה של כנה רחל למעלה
פשת אור בסדר ממנו ואז ירא אורה הרשימו שלה שבתוך החזה של ונבנה באורה
הנקודה פה ועושין בה בחי' תפילין כראשה בהיות קשורה בזרועו וזה עשה ע"י
שאלו שתי ידים מלכת התפילין ומכאן הברכה וע"כ עשה המעשה הזה הנ"ל -
ואח"כ כראות הזעיר שבצר היא יש לה תפילין כראשה מהמחנה שנתקפה בזרועו
אצל הרשימו שלה אשר שם בחנה אח מהקנה בה והוא ממשיך הרשימו של זעיר
למעלה ונבנה בו כחשבו ואז עשה בוצ' תפילין של ראש ואח"כ גם זאת הוא ע"י -
המעלה שאלו מקיימין בה תפילין של ראש כמדת כי אין דבר עשה למעלה
לא ע"י מעשה החריטם בט"ה. ומשה קשה כשאלו קשה אחת מע"ש כחוקם על
מזרוע כי ענה כמות אורה. וזה נ"ל קדמית התפילין של יד לתפילין של ראש ואח"כ
ע"י קש והעמידה באים מוחין אחרים חדשים לעסק הזרוע ככל כי זה הרשימו אינו
ק' לבחי' תפילין כנה שם. וענה כיון הפסוק מה היתה קולתו בה זמור גמולת
השפ"אש וכו' כל כי נתקנה בתוקן שנעשה בה כי אורה הנקודה היא חכמה של חל
וחי' עומדת קשורה בזרועו השמאל ואז נבנה בה הרשימו ונעשה בה תפילין וז'

בחי'

ענין החפילין

כח' האקפיטשם הכתוב שהם דכה התקודה הדין עמדה האומרת כך לפי הזמר
 בעלה שימט בחורם וכו' וכיאה הוזק עטן קנאה לה בייכאשר הוא ישמנתה
 בחורם על זרועו ימשך נפ' אין הנעלה לפי שהיא יתקנה קנאה ויקון נפ' בורח
 במנה שנתקנה כנא וזש' לשפיה רשפי' אש' שלבכה' יק' אשר ל' לא קס' באש' -
 שהוא כח' אורה התקודה שהיא כתר וראש שלה . ונתנה בזרוע צב' שלה -
 שהוא אש' ונעשית' אה' היא רשפי' אש' כיונה משם . ונעשו אז כה' התפלן -
 שלה שהם נק' שלה כה' י' כי הם כח' צב' ונ' ונ' היות היות אים מן י' שהם
 סכמה וקבינה . אל איוז הק' י' אשר מהם נעשו המוחין והתפלן שכל אשה
 ונפ' המוחין בעלמם שלה הם חוב' שבה הק' נפ' קס' י' :
ואחר שנהכל העממים א' השאות הנל' וכיארנו מה עטן של אה' הפילן
 כולם נבאר ענה סדר י' אה' הפילן או ואמנם הפילן של אה' -
 דזעיר כבר נ' היעב' כדדושים שקדמו לה ונבאר ענה התלה הפילן הדאש
 דעקב ואח' הפילן דהאל' כ' בן קול' סדר י' אה' כמנו שנבאר כ' : והנה ע' -
 שנה בתפלן של ראש' שהם י' אלא ע' הכאה קול' דשעה דא' כה' שא' ד' ק' -
 בן הוא העטן כאן כ' נפ' כה' שא' ד' ק' י' ש' חר' קול' דשעה ומה' ש' ד' ק' אה' ו
 עד מקום אה' החזה שלו עמנו אשר שם הוא השא' דהאל' באחורה דער' ונפ' -
 מסת' ונפ' הקול' קול' דשעה כנ' המעלה של המ' שמש' כ' דדו' -
 קצ' לפי שהיא עומדת א' עס זעיר ונעל' אים פנה כלפי' הוא קול' דשעה :
 והנה המ' אינה מתלבשת אה' ק' מעט' ק' עומדת באחורה כל' : ואח' ש' ענה
 היא מחוברת ודבוקה מעט' כ' של זעיר אומם הראש שלה שהיא ע' אינה
 רכין ומחוברת לעמה כל' כה' דזעיר ק' אומ' ע' ע' לאש' כל' הנ' -
 המ' חבר' אומם כ' ד' הראש' כ' מש' וכש' א' א' מחובר' ויש' שם מקום פ' -
 ותל' ואויר' בציה' . ונעל' א' כ' מקום הד' שלה כל' העומד באמצע' הוא
 המ' באחורה זעיר' אכל' חוב' שבה אים דבוקים עמו . נפ' יש' עטן אחר' והוא
 כ' הראש' שלה הוא קטן אך רוח' מקום החזה שלו הוא ז' המ' מן רוח' הראש'
 שלה כנודע וכאשר ראש' עבקה כ' באחורה קו' י' ע' ד' רוח' ע' אה' -
 מ' ד' ראש' הנק' . ונעל' כ' הוא קול' דשעה ד' זעיר' נח' ל' -
 ומכה כ' דזעיר' עמו מ' ד' המ' של הק' א' ומכה א'

דנק

כ' כ' כ'
 ד' ז' ז'
 נ' נ'
 ו' ו'

ענין החפילין

דנוק כמו שמתנה קודם לשעה דאחך בראש זעיר עלמו לפי ששם היה קדמור
מלבא אפואחך שם והיה סיבוב ראשו מפסקת בין ההוא קודם לשעה להקול
ועתה לחך לכל באן שיש מקום בעתה דזעיר עלמו מש' ארה ראש הנקבה
כנה לבן כלמה שיכול להחזיר עם כחי' עלמו של זעיר הוא מהחזר ומחזר
שם ועוד ב' שם בזעיר הוא קודם לשעה דאחך מכיס בעתה דזעיר מקום
שערות כמותם לכל באן שהוא מעל דנוק אינו מענה והנה נודע כי ב' ^{ענין קצרים}
המוחין דזעיר מעמשעין מן ראשו ועד רגליו דק' נ' הקוים שלו ואע"פ שבשך
זעיר עלמו אין הפרשמות ההוא נק' מוחין ע"כ בערך יעקב ונחל נק' מוחין
ודתקפה היצאת מעם נשעין מוחין לעקב ולחל כנודע ונמשל כיהיה קודם
קודם לשעה המכה כשט' ארה עתה דזעיר הוא מענה כשט' הקוים שהם ^{ענין קצרים} ^{הקוים} ^{הקוים}
פקין אמתעיים דנה' דאחך ונה' לחימין הנכודים הך חנה דאחך ששם
המשמות מ'ם דזעיר כללים מתח' לחבן נעמו' דלוימין אך כדעת של
זעיר אינו מענה מפט ששם מתו וכתם און כנה' והנה בהיות ההוא
קודם לשעה מכה כשט' הקוים דח' דזעיר עלמו כנה' והוא מחזיר כהם ע'
המורה שמשבין דק' השערות שלו מן המוחין שלו ע' דנה' בקודם לחך ששם
סוף שש' וית' מול' עם חסודותמה דבאן ולימין חסוד' וכינה דאחך
מחזיר משל' כשט' דזעיר ויעזין לחך דהשם של' דשם כנ' עיי' בחנה'
הש' שש' דזעיר אחר כפס' עם זעיר' אחר' יעקב סטב' כל' פ' חל'
פנוד' לח' שש' דזעיר ח' קודם לשעה כשט' של' יעקב ומשם הך דאחך
דאחך דמחין בנה' וועל' דאחך לח' כשט' של' יעקב שש' ר' פ' חל'
כשט' דזעיר כשט' דזעיר ח' דזעיר כשט' של' יעקב ח' ח' ח' ח' ח' ח'
שם סוף שש' של' יעקב וכן לחבן ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
אשם סוף שש' ח'
פ' חל' דזעיר ח'
שש' ח'
הש' ח'
א ח'
דעקבן ח'

עושין

ענין התפילין

מז

שלם ושם בשלש העליון של התפלה שם טומד הדעת שלק המיד ואמנם למעלה
 כראש לק ישם הקו המוחין שהם חוץ לראש ועוד יש לה חוץ לאימא כמורה חוץ
 כולל ושם כפיזה שאין בראשה רק כחי שני מוחין לבר שהם חוץ ועכ"ל מלקין
 לר מוחין על הדק הנ"ל כי הדעת האמיתית שלה שהם **צ"ל** אימ הדעת האמיתית
 שיש לה דבוקה הוא למטה בענף שלה לכן איש עולה
 בשם המוחין ועל כן לא היו חמשה פרשיות בתפלה של
 יד כי התפלל הוא כנגד המוחין שבראשה ועל כן הם
 פרשיות ממש דומות התפלל של ראש דמיר אבר
 הדעת שלק שהוא למטה בבחי צנח אינו כבחינת
 מוחין ולכן לא חידה פה שכתבו יאמנם עטין הדעת שבה הוא בחי קשר שיש
 בתפלה של יד ולכן הוא ע"פ יוד שהוא בחי הדעת שצדו יוד בדומה היסוד כנתיב
 ולהיות למטה בענף אין כוונת צדו יוד מן העור כלבר ואין כוונת פה שיהיה בחי
 המוח כשאר הפרשיות האמנם דע כי אין קשר זה בקשר תפלה של ראש כי שם
 היא בחי אחת שהיא לזה אשת מעיר עפרה מעטו ועומדת שם באחרו ועכ
 קשר תפלה של ראש הוא החוק מן התפלל עמנם כי תחלה נמשכן שתי דעות
 מהתפלל ואח"כ החוק מן התפלל נעשין שם קשר ההוא החוק מאד מהם אבל
 קשר זה הוא עמנו ה"ל ממש בחי הדעת דע"מאד דבוקה שלה מאד הפנים
 שלה ולא באחורה בקשר דתפלה של ראש לא שלפני היותו למטה מן הראש
 גם כאן לא היה תוך התפלל המורה על המוחין אמנם היו למטה מהם בבחי עור
 לבר לפיכך שאיננו מוח אבל עכ"ל הנה הוא בחי מוח אע"פ שהוא למטה בענף
 ועכ"ל כוונתו כי פנים דת"ל ט"ז דאצטקך ללא יטה הוא קשר התפלה
 של יד ולא התפרד מעטו כלל ועיקר שאם יתפרד הדעת שבנופה מן המוחין
 שלה הוא פנים גדול מאד מאד ולכן קצתו מאד שם במונה על היותו הוא ללא
 לאפואק לה מנו תפלה של יד כי ככל הוא בחי פה"ק ה"ל עמנו לא שאו מוחין
 ויהי ענף משאם בקשר התפלל כראש שאין בו בחי מעיר עמנו פה"ק אחר
 של אלה ועכ"ל ע"פ להסדרו ולבחינתו מן התפלל עמנו של הראש לא שיש לה
 דבוקה עמנו ה"ל הדעות כלבר וא"כ נמצא כי קשר דתפלה של יד אינו דומה
 כלל לקשר תפלה של ראש כי קשר תפלה של יד הוא צ"ל מכללת המוחין של ה"ל

שהוא

ענין התפילין

שהוא הדעת של ה'צבור' שבה ובהיותו למטה בענין של ה'א' כח' טו' אבל שבו
הוא מכלל המוחין של א' שיה' למטה. האמנם פירשנו רחל טעמו אינינו טעמו
כלל בהפלה של יד לפי שהיא נקודה קטנה של כתר שבה ילבן אין לנו טעמין לה'
זכר אף למוחין שבה עם הדעת שלמטה שהם הפלה של יד והקשר של א' אמנם
טעם אינו קושרן הפלה זו כזרוע שמש' להורות כי שם צ' טעמין נקודה לה' יד
נקשרת שם כנ"ל אך בהפלה של יד טעמה אין לה שום קשר לא המוחין שלה כלל
לפי שהם מוחין שלמים כבחי' כל פירשנו רחל שלמטה. ולא תשכח כי כל מה שהיה מטה
השימושו של המוחין כלל כנ"ל. והנה כמה תבין טעמן ההוא קצת דשעה דזעיר
שאמנם לעיל שאינו מכה באמצע כנוד הדעת לק מח' צדדו והוא כפ' הקוים
של חוץ והמטעם כבר נל' לעיל אמנם טוד הוא למטעם זה כי יחמה שאין שם טעם
דנוק אצ' למען יכ' שם ויחיר על חנם במקום שאין שם מוח. ואמנם למטה
לא יא' כבחי' קשר כמו אחרו' דלמה של קשר דהפלה של הקשר שיה' אין הקשר
דשעה מענין שם ואינו מכה בו ואיך יא' לחוץ כבחי' קשר אבל טעמו הוא מוח
הדעת טעמו של רחל אשר במקומו מעט ואינו כולל לחזור כנ"ל. ואם תשאל
והאמר כי זה חסדו המעלים של אימתן המתפשטים כדרך זעיר ככל הקוים יעין
ושמט ואמנם כנודע ולא' באשר הקצת דשעה דזעיר הנה כשנ' קוים דזעיר
איך אינו מכה אף בחוץ אשר שם ואינו מכה בחסדו המתפשטים שם כנוד
דזעיר ולא מכה ההפלה ההיא וכל' להיות דעת רחל למעלה ^{כח} מלפני חסדו יח' יח'
הימשך כי שיעור דחסד הוא למעיר ולא למקרה אף אישאר כי זה טעמו אצלנו כי
כל כטן צפוף של רחל נעשה ע"י אורה שני חסדו. אבל הטען כי אד רחל מפת
שהוצרכו לבנות פירשנו רחל טעמו לבן הלואי שיסתיקו להם הטען ואין טוד כח כנס
למשוק כח' דעת. וטוד כי קשה אפי' המוחין טעמם שהם חוץ לא היו יכולין
לצאת לללא ע"י א' ה' חסדו המעלים בהם והם אשר נעמטם בהם כח' להוציא
האדם לחוץ ויכלו למשוך בחי' הפולן לרחל וללואי שיסתיקו להם. וכבר
הודעתך שא' תשכח כי למה הוא מבחי' השימושו של המוחין כלל. ואמנם
הקצת דשעה דזעיר אשר האיר שם בחוץ שפסגת הקוים דזעיר לא היה כוח
כפ' לקצת א' המוחין של חוץ לרחל אלא ע"י הארה ה' חסדו אשר בפנים כנ"ל
ומעם הדבר הוא לפי שקצת דשעה אהך להוציא האורות רבוע שם הפולן הטקב
והקשר

ענין התפילין

מח

והקשר שלהם שהיה להם העקב והפילן דהוא ולבן הזרדך אלו השני חסדים—
הנהגה והנהיג מוחין דהוא גוף יכלו לעשות דעת החסדים כהוא כדאשה לעלה וכזה
הבין מעם אן למע קודם דשעה דאחך לזו הודם ק הארה תפילן דזעיר והקשר—
שלהם סגור והקשר דשעה דזעיר הודם הארה רבוב והם תפילן העקב והקשר—
שלהם והתפילן דהוא ועם למע בין שהודם תפילן העקב והקשר שלהם כאור החור
למע לא הודם קשר לתפילן דהוא נב אך יבין עם הנה והוא כי קודם דשעה דאחך
קשר כדאש זעיר אשר שם הארה פתוחים כשהו מתעלה נה דאיומין ועם דאכך
פגוע ועל בן לא היה כח בקודם דשעה של אחך להודם תפילן דזעיר והקשר—
שלהם סגור אבל קודם דשעה דזעיר הוא מכה במקום שהחסדים מתעלים תוך
זעיר שהם שני החסדים הנה ועם כישם טלה יסוד דאכך כנודם ואורו גדול ועם—
הוא מתאיר בשני הקוים ימין ושמש הוא ועם אורם הכ חסדים הנה כנה דאכך
נה דאיומין אשר בתפס חוב דאכך ודאיומין ונעלה כיש כאן אורו רפוס מעד
מעד ועם היה כוכב לעשות כל הכח הנה שהם תפילן העקב והקשר שלהם—
והתפילן דהוא וזעיר שבעד העשיר עשמו אינם שם כפתי מוחין טכז בטק יעקב
עלה קס עשין להם מוחין מעשש צמורה כנודם ופכה למיבב היוקם שם כנעלו
גדול ופאורו רפוס כנה אבל טעם דלהם שהיה להם בה לעשות כל הכוח הנה שהם
תפילן העקב לעקב ולזה אשה תפילן להלך בלעשר נה להל לא יכול לעשות
לפי שבעד האור דרך הנה מכה הקבוק שהכו באחור זעיר ובלעשר ועם—
העקב שהיה עמו צול וזאת כבוד אור חוזר חוזר הארה דרך חזרה ששם שכת
א במקום שצדאן מכרת לה בעקום הול ואדאן אה תפילן כעלם שלה ואך טעה
יחזרו ששם שלעית לאחור א קשרן שלה להודם קשר איה ונתפרז מוחש—
המכש שכתהים מנה אכן ככתהיל א העקבין הולכש עם אה חסד חזרה—
לאחור מכת גדול שהיה כעט ששקף אבל ששחור ששם שלעית לאחור לך
ככתהיל איה חשור ועוד כי הכ ככתהיל הנה לעשות כל הכח הנה שכתהיל
שיש אה שורה ועם מעה שלף עשקבן קודם דשעה דאחך ועם לאיש קשר
פגוע סגור כדשיון קשר של פגוע שלף עשקבן וזמנים הקשר של הנה של יד
שהיה דהיה יוד כבד כחורנו לעיל שאין זה קשר כלה באחור תפילן במוקשר
הדאשן אחים הוא מוח הדעת הפגוע עשמו דהוא לא שלה יוסי לעמה כעקב—

שלה

ענין התפילין

כענין שלך ככל לבן הוא מחוץ א התפילה של יד שהיא בחי המוחין שבראשך
למעלה וזה נה' מעל הנח' כי לעולם כל בחי התפילין הם לעולם כמלה לוחכת
זא' או כמלה יעקב או כמלה רחל כי אין התפילין יוצאין לאמבחי המוחין -
אשר כדרך הראש וכלעין האהבה לחוץ ואז' התפילה של יד לוחטשד כפי -
מחושאכין קנה תכתי דודנו שהם יוצאין ממרוט עצמו דמילי עקהאין שם מוחין
אמנם הם תפילין היוצאין מן מוחין דהכל עצמה כמלה שלם לא שלה יותר שמורה
שם כחתי דמילי חנו קושקן אורה שם כלה " **ודנה** למעלה נה' כמלה
של יד הולכתה יתפלה של ראש כלה' וכפי קדמוש קנה נראה
שהוא כלה' נה' תפלה של יד וזה ששם אחת שמעתי מומה אל בענין ששם
למה קדמו תפלה של יד שלם לתפלה של ראש שלו וזהו כי הנה תחלה עשין
לה מוחין מעל הבחנה כי ההתפלה של יד הוא כבחיחה וזהו חנו עושין לה
מוחין חלה' כלה' ואז' אח' נמשכין נה' איה מוחין חלה' מעל האז' וענין חנו
כי אח' אשר הנחנו תפילין של ראש ככלש' הענין אה' נמשכין ששם שנת הקדמות
כסוד חנו' ונמשכין אחריה הראש ושם מלואים באורח התלבוש אשר שם שיהיו
דהר' הנה קשב תפילין כסוד הנה' שהיא הקשר ופאחורה פיה התלבוש וזהו
אמנם י' קשב ראשית מוס' נה' שר תפלה של יד שהיא מקדמית וזהו עשין
איה מוחין כסוד האז' " **ופעם** אחת שמעתי ששם אח' למה התפילין
קושקן א התפלה ואז' חת' כי דממש קנה' כי התפילין הם כבחיחה ששם
הם אה' מוחין והם מלואים שיהיו כללה' א ששם הבחנה " **ופעם** אחת שמעתי
מוחין כי ודאי שיהיה יש כן לענין וכן למקרה סוד " **ופעם** אחת שמעתי
מקום התפילין איה יש א תורה למען ששם כוח כין קשרי כן קדום וזהו
יהיה מעין המעשה כין קבלה דמ' שש' אה' חנו הנתת תפילין אה' הענין
יש לה מוחין כמשה' נמשך והתפלה יש לה תפילין כסוד " **ופעם** אחת שמעתי
התפילין כמשה' נה' וזה' המעשה למען כי בחו' להנח' אזהר תפילין -
מספק א' כמשה' נה' וא' במשה' נה' וזה' כישש' קמברות
למען ששם קדמוש קושקן יש פאח' למען שהתפלה תפילין חנו' כמשה' נה'
כקודם בתקופת ששם ובהקדום זכר פתח כרת' כפי נח' של דלת תפילין -
דמלמן דלת דמילין קדום באמנת ועל דהך לבאר ענינים קשה תחלה ששען
עמוד

9

ענין התפילין

משהו אל כישטן החלקן שביטקם העולמו. אם תלה בבגד עימך לחסד או
 עימך לבובת בהשאל דאל. וכפי סברת פני. בבגד תלה החסד ולבן פ' שמעתי
 קדושת לב וקדושת שמעתי. ולסברת ר"ה קול לקח כי תלה בבגד עימך דעצה
 לבן פ' דהיינו אם שמעתי קדושת לב שמעתי. ולח"כ שמעתי דק אחר משהו אל ועמו
 ית כי שמעתי דכפ' של פ' שמעתי. ובשטן פ' קנה ע"י אלתנו כי ישמחין להשג
 דזעיר מוסרין לקח ונשמעתי דאזמתי. והנה מומחין דאזמתי ינאלין התפילין של
 סברת ה"ה אל ועממתיין דאזמתי ינאלין התפילין בפברת ר"ה אל וכנה לא פלני ועד
 להטקושת דעור בשתי סברות שלום ינאלין ענה למה יש שינוי ביטקם ינאלין
 כי קנה היסוד דאזמתי הוא נוקבי והוא חוב ולבן יש כוונתם להכל כעובו כיחד תהן
 עמך לחוב כיחד כאלו כנה מעמ בחסד מלכ פנים ומעור הצורה מלכ אחר
 ומה היסוד לקח סוף חסדיך בין שמעתי מעברת ביטקם כי קנה הוא נטון כך
 היסוד דאזמתי. והנה התפילין של ר"ה הוא כולו מעבקות קנה דאזמתי לכל בתלה
 עבקות קנה לזמנים שקם ט"ה שבתם חוב ולח"כ עבקות היסוד שבתו החסד
 והבולס ולא ינאלין כפודין בשמתי דזעירי תלה ינאלין חסדיך ולח"כ בינה
 ולח"כ חסד מהן מדד פנים ולח"כ קבוצה שחיל מדד לחוב ואלו של פרשיוכר
 ככר סברת ר"ה. למעט בתפילין דעממין לקח קנה החסד וקבוצה לקח אינם
 יכולים לעמוד שיהיה חסד פודין לקח מהוא חוב ינאלין אל מלך ולבן תלה
 שבטן עימך לחסד כפודין לבי שהוא גדול משהוא דעבדות. וכאשר נכנסין
 עימך דעבדות לטבו הוא דוחה החסד לחוב דק פ' היסוד. ולמעט חין העטין
 כן כי ודאי שאינן ינאלין כי קנה חובק יסוד לקח הוא ומסתיים מעט כפודין
 היסוד דזעיר חוב אי אפשר שינאלו החסד לחוב כדרך דזעיר חוב העטין
 קנה כי ענה הוא בעת התלה כניסת לקח היסוד לקח כך השק דזעיר ולא
 מהחילן לזאת לחוב כפודין התפילין לכל לח"כ שנכנס כל היסוד לחובין הדבר כן -
 כמו שבאר. ונס טען אחר כי קנה מעברת עממין היסוד לכל
 והנה עד המקום הקול יש שתי עורות א היסוד אך כענה שבו לא יש לקח לבד
 והוא מן כשר כי הטור ח"קן ככר כנה במוד הפרטה. ולבן כענין שם החסד -
 המתפשטין כטכו אינם ינאלין מפי היסוד לחוב אינם הם ינאלין לחוב דק התפילין
 דק והקד הקול. ועיקר ענינם שאר כפודין כיון שינאלין דק מסך משלכ אם היו

ינאלין

ענין התפילין

ואין דק פה יסוד כי אז הכל היה יוצא לחוץ וזהו כבוד ביארנו בענין כוונות
הצדקה וקטע כי החסדים והצבורות הם שמונת של אהיה נשם נרבי אוקס על אבן
הם שמונת שלמים של ל אורת אכל החסדים והצבורות דאיתא הם שמונת חסדים
כל א' מנצ אורת אהו כלבד וחבר מהם ה האחרונה וזהו באשר בענין נשם
הצבורות כן היסוד לאבן נשם אין להם מקום לעמוד עם פלג ואז ההפ"ן —
אחרונה על שמונת אהיה של הצבורות הם וזהו למטה עם החסדים כי היסוד —
הוא צד מאד ואין יכולות להיות למעלה וזהו החסדים דאם לדבק בשמים שהם
יסוד לאבן וגם דאם להיות עם הצבורות אלא שאינם שבלים מאד צדד המקום ולכן
הם עולים ממטה למעלה מן הטעם ולמעלה ומקופות ארת היסוד לאבן בחוץ —
וזהו יסוד והכמות פה חסד יסובבנו כי הפועל הוא כבה' אבן נשם הוא מעלה
הכמות ולכן חסד יסובבנו דונעת החסדים לאבן שהם סובבין ארת היסוד שלהם
ונשאל כי ביסוד דאיתא יש חסדים וצבורות שלה וגם חסדים לאבן אכל ביסוד —
לאבן לא ישרק צבורות שלה לבדם וממטה זה טף היסוד נשם ה' כמעשה —
אכלנו בענין הרפת טקטן מה טעמים והמטה הוא פ' יש פ' כו' חסדים וצבורות
כנ' י' וזהו בפנים נתי לאבן בהשאל דאשר הוא עקבים נשם של ארת
דשעה דהשאל לארך ולא יוצאין דפילן כפ' חסדים ואח' כנה ואח' קבורות
שהם כפנים היסוד וחסד מטה דארת להדר כנה וצדקה ואחר שאלו הצבורות
יש מקום להחסדים לכנס כן היסוד ומה שהיה החלה מקיפין בחוץ הם בענין —
למקום שאלו דק מסך העמה לבנים מן היסוד ועולן למעלה ביסוד כפנים ולא —
הם זאלין ממקום ההוא וכלמין לחוץ במעלה אחר שאלו הצבורות וט"כ פרשת
שומע היה אחר פ' והיה אם שמע וזהו כשהיו החסדים מקיפין היו יכולין לצאת
במעלה קודם הצבורות ואז מה מטה כנסתן כפנים מן היסוד כי ע"כ נשאלו
וזהו אחר הצבורות והענין הוא בלוי אפרסר לצאת לחוץ במעלה אס לא כהיותם
מלכשים כלבש שלהם שהם הנה עמם לאבן שהם בחי הכתים שלהם של —
הפילן בחוץ וע"כ קוצבו לכנס כפנים כה שאלו אח"כ עם לבושים אומנם כל זה
אינו כעת החלה כנסתם אכל אחר שכבר שאלו בחי הפילן לחוץ אלא אינו כן אכל
כאשר הם יורדים ומתפשטים נתי לאבן וזהו למטה כן לא אה אוקס המוחין —
המתפשטין המיד כנודע שכל רגע כמשך המשך שכת המוחין מן אוקס א אשר

ענין התפילין

ז

ולא ע"י אובי הקמטץ המיוחד ש הדר הם מהמשמין להכך כי תחלה נכנסין הנבלות
ויצאין לתפילין ונשען קמטץ ונשארם כמעט מתן תפילין הכך נהי שקיה—
פחלה וכו' ובזה נבין לאלה המעשה והקדמה למה שביארנו בסוף אפר ביה שש
עבורה דאין כולן עמדה כפסוד לאינן והוא הכך כל חללי הירגז עם הק"ס וקנה
ע"י חילוק שבין פסולן למטה רש"י וכו' אבל בכל הפרעין הם שוין . וכו' נבין מ"ש
עם בזוקר כי אזהרפולן עממם הם פסולן דלמשן דאית כי ליהוהם ממנוחין דאכא
נראה משעלם מן הכינה הק"ס עממא דאית וא"כ אהם פסולן הנה כי הם למעלה
ממעט וקבן זה . וז"ל שם צ"ל ב"מ דהקים יושבים ועמדותהם כראשיהם כי כבר
ידע כי שיעמא דחמך הוא דנכוחא שהוא ז"ל וצ"ב הם נמשכן הקמטץ חסמם א—
היסוד נא להם פדהקים וחממם שיעמא דנבוכה שהיא עימא דכנף היא למעלה מהם
כי פמשק והים אים שמעם היא למעלה מ"ש שמעם וזהו שכן ועמדותיהם כראשיהם כי
עם המעלה שן שיעמא כנודע ושיעמא דנבוכה שהיא כתי המלכות צ"כ עמיה וקין
למעלה מכלל שם מעמא כפסולן דה"ל שהעמיה היא למעלה מן הזכר כמלך הזה
שהיא עולם חזן הנ"ל עולם קנה וקין יהבא דמוותיה . ונמשא ס' הפסולן למעמין דאכא
הם רומעין בה"ל אריות שם אה"ו ופסולן דמעמין דאומא הוא אריות שם יק"ה כנף
בזוקר פ' משעל דת"ה ובעתקין " **ועבאר** הדבם הנהבן בעת המעלה הפסולן
כאשר יניח התפילה של יד בראשונה ערך להושיט קדוה שמעל כנף
בזוקר והמעט להם כהדורות כ"ל זה כמוד אור המעקת כ"ל דכך להשם שמאל
המה באשק ולתכק ביד ימנו כמע"ל שמאל המה באש"י וצ"י ומיבוק הישן הו"ל
קאשר פוקי הרעע סביב צדונו . וכוננו שכן זה הו"ל כי קנה הנ"כ ה"ל שהן למעלה
ודאשק כנגד החזק שלן כן שיה לרועהו ונמשא כי אין מיבוק הזה נמוך כנפ"ה
ק באשק לבר וי"ל פסוק הראשון שמשא ותחת באש"י ולא אמר לבאש"י בנ"ל כפסוק
האחר שאי בתח באש"י משעל אבל אמ"כ כפסוק אה"ה צבור של העמיה אה הוא מיבוק
נמוך כנף שם שמחבך נ"מה מעמם לפי שכבר נב"לף ולא הו"ל שמאלו תחת לבאש"י
ל למעלה מן המוקום שהיה בתחלה באש"י אבל ענה הו"ל צ"י ולא באש"י והמה ע"י
מעמם הנה שמאלו . והנה ל' שם שלן ישהם י"ד'י נעשין בה פסולן שכנאשק כ"ל
כדושים שקדוה . ובעת המעלה הפסולן שליד ערך להיות התחלה פדעו ולבסוף
כעלת . וקיסור הפסולן כתי כענה הזדוע כעין ש"ן ככונה . ואת"כ כנ"ך כפרק .
קאמ"ע

ענין התפילין

האמטעי של קדושתו וזה כבודו והם כבוד שבע הנשנות הראויות להתלה טכית המלך
כמו שדעתו גאון יצא המלך של בראש מן הספר ודע כי יצא קודם שיכרוך ז'
בכבודו יצא לכל להלך המלך של בראש מן קדם שיקבור ז' הכבוד
במקום הקשר של הקבורה אשר להנחם אך אחד שקשר ז' בכבודו יצא לכל להלך
מין הכים ואחכ התלה יכרוך ז' בכבוד סביב קדושתו ואחכ יצא תפילין של ראש שהם
תפילין של בעלה זעיר : ואחכ שכבר כל בעלה שהיא התפילין של זעיר של ראש אך
יכרוך ז' בכבוד באצבע האמטעי של יד שמאלית הנך אחת והם סוד הקדושתן שמקדם
אחתה ונתן לה המטע באצבע הנך וכרוך כבוד האמטעי בפק השט של פאצט
הנך ואחכ יכרוך סתה כבודו אחת בפק התפילין של אצבע היה בפק סתוה סמוך
לכף היד שלא בפני הנוהג לכרוך ז' בכבוד בפק התפילין של האצבע : ואחכ
שהנח תפילין של ראש מוב הוה שישם סוף קלות פדעוה בתוך סתוה כד של
יצא בארץ הקר מן אדם המפקהו להנחם בליוור בארץ : ועדן שלן להפיק דעתו
מין התפילין באופן שישם על ארסן בזמן התפילה בין ככל היום כולו אלה בסניזונים
או ארבעת התפילין כל מה שזכר שהאדם שופק בתפילין : ומעלה קיה ותהיר בענין
הזה במלך מלך כי טען סיסת הדעת נים פילוק המופן העלונים ואין טעם צדו -
מזה : ובכר ידעתי כל יסוד עת שמעלן נשמרה האדם למטלה ומורה נטענין
ומתקן וזוהו של טכיות קלות כפי טק עליה המורה הקדש נפעם אן דלה מורה ז'
נשמרה צדק חכם צדו שהיה בעונש באשר היו בראש להטלנו למורה צדוה וקיו
מטענין אורו על שפעם אן היה מטין בקדושה וכל לצון באומה : שלא נענו למק -
ולא נלד לכהלה נאזשי הכוונה הקין שכן והפית דעתו מן התפילין ועכ"ל אך לזה
במלך מלך : ומורה לזה עה למשאר אז התפילין שבכאשר שהיה החלום עליה -
עמוקים עד המעבירה ויהיו נפרהם הדברים כל אן טכיותו עד למעלה במקום -
מושב המטענות שלהם נס אה שיטכיר צדס בשעה הקפיה מעבר לעבר להפיק
בהם באמטעי החלום בין בית לבית באשר היו המפון אורם וכבר ידעתי בהם יב
הפירוק ז' מכל צד : נים היה נהג להנח יחד בתפלה שחמה שני זעיר תפילין דרשי
ודרר : ובתפלה מנתק היה מעים בתפילין דרר לבדם : ואחכ עה למשאר תפילין
כסדר דשי קל לא שהיא אצבעים של אצבעים בותב סקונה מרובעש כנז בשמחה
בכל עש פיו באופן הנך שיקו התפילין נענץ ער למעלה נים שיטכירו קודם באמטעי

ענין התפילין

כל מקום שהתפילין צריכים להיות שם או היה מעתה חשיב כמעשה אחר שטעם התפילין לו -
 והיה אומר כי התפילין הלא טולין כשהם קבועים של רש"י ודבר כי המוחין דאבא ודאית
 שניהם מתעבין ביחד ונשעין התפילין אחר ולכן שיעורם אבנים כעז אבן אבן
 וכעז אבן אבן - ^{למען} למען אבן התורה שהיא חזקה הנה הוא באופן זה שהיה
 שהיה התפילין של יד דרש"י ודרש"י במד' ורבינום בזרות ופשיס תפלה על יד תלה
 אורה על רש"י על מנינם קבועה ותפלה על רש"י על הקבועה אל שפיה על התפילין
 של רש"י סמוך לה ^{לדבר} ככתיב ואח"כ יברוך שבו קראתה ^{למען} כעז הכתוב בספר
 חינוך והיה קראתה תפלה כדלית למענה תחת פלגיה ^{הטובה} וכל שם
 מנוסח כחפז בכל הכרעות פולם אשר שם למעלה - ^{שמונה} שמונה פה סמוך לה
 בקבועה שכזרות ובאבן אבן האמה ולא התגלה הן דרש"י
 רש"י בלבד ^{למען} כמור שמונה הם כזרות ואח"כ תפלה
 על ראש וצ"ה שיש תלה תפלה של ראש דרש"י ואח"כ תפילין
 תפלה של ראש דרש"י ויהיה קשר של רש"י ורש"י מלמעלה וקצר מעל רש"י כח שיהיה
 התפלה על פתח חרות מעשה למעלה מתפלה דרש"י ובן הקטב דרש"י יהיה פתח חרות
 מעט למעלה ממקום הקשר של רש"י ונעם הנחה התפילין דרש"י קודם תפילין דרש"י -
 קודם כי תלה נכסין המוחין דאיתא ואח"כ המוחין דאבא ולכן בעת יציאת התפילין
 קודמין אל איתא על אבן וזהו ענין הכונה שהמוחין כעס התורה התפילין של רש"י
 הוא כן כי תלה הדין אמש על תפלה של יד הוא כדאיה ואלא כהוא הוא בא"כ
 ושם ט"ה ענינים ושם מה הדין הוא ששה בעולמות אבנים אח"כ קודם שהתבין
 בספר תפלה של יד שהיא להטח התפילין אחר שכבר היא מונחת על קבועה הזרות קודם
 שהקטנה הבין כך כונה קו וכבר טארתו ענינה לשל כעטן העל"כ עטן ד -
 יחודם שיש בו אזהרות הקויה ויחוד התפילין הוא בה"ל דאשונה ואמר לבין שיהיו
 הפס שפס האדם אם איהו פסם חטא ולא העת התפילין ופסם בה"ל דאשונה ויכוין
 ליחוד יחד הדין לבין הפס ההוא וזו כוונתו הבין לחבר ב' אזהרות י"ה והודיע
 מיכוד אף לשונה זנוב כה להמשיך מוחין לקוין כי מהמוחין ההם יצאו התפילין -
 כזרות ואח"כ הבין להעלה תפלה עם הזוהר כזה הו"ש הדין דאשונה והודיע
 סוד מלבנה העולה עם זמיר למעלה בבונה לפי שהם מין א זונה הנה ואח"כ קודם
 לא דאשונה לבי ו"ה אחרונים שהנא כעסם המוחין ע"י דה"ל דאשונה לקוין

9

ענין התפילה

והוא אחרי שמוטת שלם יבין כי להנחה היא כחשונה לעבד לבד כהן וכו' והנה אס-
תכיר כל בחי' או הם ידעו זהו כג' לז' והוא מלוי הויה דכח שהיא באשתי שהולך
המולאה את התפילין וכמו שכתבנו ונש' בזוהר דתפילין הם אשתי על פניו וכו' וכו'
כי היחוד הזה הוא באותה האשונה של הקוים ואלהם תפארת תפלה שלמד וכו' וכו'
הכמה וכו' וכו' אה' מה טקון נעשה ע' הכמה וכו' וכו' אה' שיש כל' אה' כח
פרשיותיה והם כג' אה' פשוט והוא בחי' עיבור האשון כמבואר בדרושים הקודמים
ואח' הבין לז' פרשיותיה עמ' שהם ל' מוחין שבה והם ל' אותיות קלה פשוטה והוא
כח' אמן הינה ואלהם הבין לבית התפלה שליד שהוא בחי' לבד והוא בחי' עיבור
שני והוא שם א' ל' במלוי אה' ל' ל' ב' יוד ואלהם הבין כי שמונתן של אה' יאה'
אה' הם כג' ופ' והם כג' יאה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
תפלה של אה' וכו' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
כעולמות אב' ואלהם הבין שיש כל' פרשיותיה כל' אה' אה' אה' אה' אה'
שהבין אה' במלוי יוד והוא בחי' עיבור האשון אה' הבין לבית הינה והוא שם
יאה' וכו' ל' פרשיות עמ' והם כה' ל' המוחין שהם כה' אה' אה' אה' אה' אה'
והבין למה שהודעתך כי כל' אה' מן הד' מוחין כלל מהבנות וכו' הבין לז' שמות
במלוי של יאה' במלוי ט' כ' מ' כ' והוא מוח החסדה כה' אה' אה' אה' אה' אה'
הבין לז' שמות אה' מן אה' כ' האשונים במלוי יוד והשלישי כה' אה' אה' אה' אה'
במלוי קה' והם מוחי הכינה ומה קה' שתלם יוד יאה' אה' אה' אה' אה' אה'
כל שאר קה' וכו' הבין לז' שמות אה' במלוי כה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
וכ' לקניח תפילין ע' הבין אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
שהם של החסדים ושל הצדקות כה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
מדכה מה קה' תפילין ע' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
נללן בהם ע' מה שבארתו כה' במלוי אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
נללן אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
שמות אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
התפילין שנה מ' המלך כ' כדחשים שקדמו וכו' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
אה' הוא תפילין דאיתן אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
החבר כללית כל השמות של ראש ושל יד והם כה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'

כמנ

ענין דהתפילין

נב

כמען ז' הוי"ו ט"ז ס"ג מ"ה . וכבר אמרנו לעיל שאין להסוּח הדעת מן התפילין
אפי' כהפלה עצמה כז' ולא תכל לבוין זה כל כוונה זו בכל דבר כי איה עבוד
ככוונה הטהרה ולכן ד' לך שהבוין כוונה הנא בעת הנחה התפילין . ואח"כ בשאר
ענין תפלה און באתמ"ט היום הבוין כוונה זו קצרה . שהבוין תחלה כי תפלה של
כאש הם אה"ה יה"ה אה"ה טעמים ואח"כ הבוין בשל יד שהם אה"ה יה"ה אה"ה
כשומע וישע השמות האלו הם כב' ט"ז ס"ג מ"ה וא' ילמד מעטיך כוונה קצרה הזו -
בכל דבר ודבר פתח אפי' כשאתה אומר תפלה זולת בעת העמיה און בעת
עסק התורה בלבד כ"ל . והנה הבוין ברעיון כי יש א' במלוי אפי' למד הוא קפה
וז' א' ממשל אפי' הם כב' דכ"ט והם סוד ש"ט נהוין . והנה בכוונת התפילין דרך לך
קבלת מנוחה מל' והנלמד מדבריו שדרך לבוין א' כוונה קצרה הנל' והוא בשל כאש
אה"ה יה"ה אה"ה ובשל יד אה"ה יה"ה אה"ה והם כב' ק"פ כמען ט"ז ס"ג מ"ה . גם -
כוונה סתומה של ד' שמות של יה"ו וז' של אה"ה נלמד שג' דרך לבוונם כאן אפי' של
שם מוסר יה"ה מן ד' אונותיו און המוחין באפי' הם הוי"ו אה"ה וצמנים כז' -
בק"ט . וא' הנטה אפי' יש אה"ה בתפילין כי כבר נ"ל לעיל כי הכינה באפי' הילך
חכמה א' אומץ ונ"ס מלבד זה נודע כי כיון שהתפילין של אפי' מתלבשים תוך אפי'
אומץ לכן נ"ל אה"ה כמנהג . צמח ט"ו כפי קבלת יעקב דני דט"א פי"ו . כי המוחין
באפי' כיון שמתלבשים במוחין באומץ נ"ל אה"ה כמנהג .

בב נכבד באוקי בדרוש הכולל כי כלם הם והנה על ז' כלם הנל' מנפיה
הטור והנה הנשמות נמשכות מופט משורת הכלם שהם כ"ן . והטולמות
נמשכים מנ"ל הכלם טעמן . והטור הוא חיצונית שני בפת טעמו והוא חיצונית א'
החיצונית . והם האחוהים החיצונים ומה הטור הוא טעמו טור אחד טב שהם שני טורות
דבוקים הנקראים צ"ל והוא הכונה שמתפסק בין אשור לבוקיה ונ"ל כולו מן שוקת
אפי' הנ"ל כוונתו דשכיבין כ"ל נשא באדמ"א דני' ואחר הנשיה נחלק זה הטור
ונשר לשנים כמדע כי אין חיבור בבשר אפי' בטור כי לא חמדהיה לו ונ"ל בפת -
טעמו ואפי' דבוקים אפי' בטור ואז נחלק הטיל ונעשה שני טורות קל"ח ודוכסמוס
זה למעיד קל"ח לתפילין כי הוא בחי' מוחין והדוכסמוס למנוחה מלכות (צמח
וזהו טעם אפי' שאין לתפלה התפילין כיון אפי' לה קל"ח)

והדן טען כל' אפי' התפילין כי היו אפי' אפי' כעבוד הראשון ל' התפילות דנ"א

ענין החפולין

דמער ון החטונה דהוד ון החטונה דהסוד וכל אנוכי עשיך נהם כל אכבודי
 ואלו נפולקו מילא אח"כ לא אדרכה היה טפוסין בו ותר ונעלם ה' ה' ה' ה'
 עשיך ובהאך הך יעלה נכו' והכל יחד נק' ז' ונל' מן מוכרח קול שכל דבתי יקוני
 כשנתיים בהשילן שהם כל אכבודי דבתי מקיפין דמוחין של עיבורי ועשית
 אח"כ ד' חטונה דעמ' ון דהוד ון דהסוד וקמקיפין שלם שהם ששילם דה' ה'
 כתר ד' החטונה ו' אח"כ בייטקה נכנסו בו ד' החטונה של חסד ו' החטונה דעמ'
 ון החטונה דה' ו' אח"כ נ' חסד כו' דמוחין שהם ד' חטונה דחסד וד' חטונה דה'
 ו' אח"כ הקיפין שלם שהם שני שלשי הדעה כתר ד' חטונה ו' וכן ככה אה' א'
 אחרונה דחכמה נ' אחרונה דבינה נ' אחרונה דדעת כק' ו' אח"כ ד' חטונה
 דחכמה וד' חטונה וד' חטונה דעמ' ו' ו' אח"כ הקיפין שלם שהם חסד של ד' חטונה
 ומה חסד של ד' חטונה הוא הנה כתר חמשה דק' ו' וקבל כתר דליליה כל
 ד' ו' חטונה דה' חטונה דה' חטונה דה' חטונה דה' חטונה דה' חטונה דה' חטונה דה'
 וביטקה כל ד' החטונה דה' חטונה וכל חטונה כל ד' החטונה דה' חטונה דה' חטונה דה'
 נחמו בכל אכבודי דה' חטונה דה' חטונה

צריך

עין כמה שכתבנו במקום אחר כי התפלן הם מעמין והם חטונה
 ונל'ד כמו שביארנו במקום אחר כי התפלן הם חטונה דה' חטונה דה' חטונה דה'
 קלפה אחמה כפטיע' ונ' קהו מה שאתרנו במקום אחר כי מוחין דה' חטונה דה'
 ד' חטונה דה' חטונה דה' חטונה דה' חטונה דה' חטונה דה' חטונה דה' חטונה דה'
 מעמין עמ'ם כה' במקומנו והרשימו הוא אס'ן החטונה דה' חטונה דה' חטונה דה'
 שלששים קראים מעמין אינם ק' רשימו דמוחין וא' אינו פ' חטונה דה' חטונה דה'
 כה' חטונה דמוחין

דנה

כאמרוחין דלא משתלקים ענה אחר החופן כנודע כי אינם חוקים לא כענ'
 קמ'לה ע' מעשינו ואח"כ חוקים ומשתלקים ויזא'ים ועמ'דם על ראש'א'
 בסוד קמקיפין וקמקיפין באשונם שהו' לו כ'אש'ר פיו דמוחין בסוד פנימנוהו הם נ'
 מהעלם יתר למעלה ממקומם מקיפין על המוחין שמשלקו ועשו מקיפין כה'
 ואמנם כשמשלקים אן המוחין ככה נודע שכל דבר של קדושה נשאר דוש קעיד
 לעולם ולבן אפי' שמוחין משלקו נשאר קדושה שלם כמכו בסוד מוחין והנה
 מקיפין את המעור כמדת גדולה ו' ונ' חטונה דה' חטונה דה' חטונה דה' חטונה דה'
 ויזא'

ענין התפילין

וידעו ומנוחה בה' כפיין כנף כדורש התפילין ויש בו קפח' בלתי של המוחין האמתיים
 לא שקם בה' השמו סוכר ואלוהים בלתי אף בלתימו הדוא תפילין מנוחו וטלה
 כבוד מקיף והמוחין שאלו ביום ספור מקיף מהעולם יתר למעלה והמקיפים —
 אמתיים גם הם עולים יותר למעלה ולא להשימו שנשאר בנוקביה טום אחר הקבלה
 ובהם כפיניות זעיר ומשם נשאר כבוד מקיף א הנוק' ועיין במקאמו כילעולם
 אינו חסר בה' וק' פנימיים דאוסטאנט' (נמצא) כי כאשר בלתי ידא אף להשימו
 אקזטור חוזר א בה' וק' אקביה כבוד נקובה וקוה גבלת המישומ שיש להם כי המוחין
 שגם הם בלתי אונת גפילתן לעמה מהם כאוץ כי התפילין של שחר הם נשנים מהחיות
 אחור אף לנכנס בהם ואלו כק"ש חזקהם לנכנס המוחין טעמן דנבלת —
ודע טעמן הקטן דעמיר לא נר' לי קומב זמן סו"פה אומם מה שקבלתי -
 מנוח אלה הוא כי בהלכה יש לו מ' דקוונ הקטן כלבד ואח"כ אחר —
 הינת לו טעמים נאים שנבנו מקיפ' אכף דלם דלם טעמלן דקון גמור ספ' ב"ב —
 תקונים אהו פרוש עד שבתמלך קנו כי עק' נב' הוא כוונת בלתי כפנים שגם מקיפ' —
 אכא כנף במקומו (נמצא) כי מלי דקון אינוק אחר טעמים טעם אומם היוק בוט' —
 תקונים בדקנה לו ידעתי פתיית שמון הדיית' אס הוא קבנ' ארע אנכנסו המוחין -
 פנימיים ואלו שגם ד' דלתי אענא אחר שנת י' וים אחר אואסר אנכנסו מקיפ' —
 אומם דלתי אומם הכלל שאלה פי תתקנ' דהא ונס התפילין כל כולם הם ארוכ' —
 מקיפ' האזאיים מפתמות קמשיכ ואים דמון המקיפ' א'ם דלם שגם מקום —
 אנכנסו כלל סך זעיר אומם או המקיפ' הם מהאונות פנימיים טעמן שמזרו -
 לזה כבוד אומם מקיפ' ובהן קבלה המבטא אסוד עגך כמקום אסוד ובלתי —
 כי רמלם סתתו לאלה המקיפ' אף התפילין שגם יותר נכונים מאלו של סקנ' דלתי —
 פי הה דאז' נחייב כפיית התפילין קבנ' אחר היות מבין ע' טעם וסתקנ' סתתת —
 למנוח יותר אחר ואלו העט מיע מקיפ' שגם פתלן וסקנ' אס גבתי העשרת כנף —
 כפי דרושע דתי ק' ועש' כל פי בת' —

פ

פירוש פ' סוף פ' ד' דלתי אענא אחר שנת י' וים אחר אואסר אנכנסו מקיפ' —
 שגם ד' דלתי אענא אחר שנת י' וים אחר אואסר אנכנסו מקיפ' —
 כפי דרושע דתי ק' ועש' כל פי בת' —

עניני התפילין

דן

ואח"כ צ"ע הי"ל ויהי כ"י בי"אך וכשנתנו הקרבן עמקן שהם חוץ הם לערך
המלכות וכשילגד תקפה איש משהם תחלה ולבן כשנתן אבא מ"פ החכמה נתן
הבן מ"פ החסד הנניז בעויה ואח"כ נתנה הי"ל מ"פ הנבייה קצוזה בעויה ולבן
בעת קלד ק"ה קבולה שנתהווה באחרונה יצאה ראשונה והי"ל ויהי אם שטע
ואח"כ יצא החסד והי"ל פ' שטע ואקבר חסד

1870

Received of Mr. J. H. ...
the sum of ...
for ...
this 1st day of ...

ענין התפילין

נה

אחד ל' מנהג שעה'ן לא היהנו כח קטנה להסתכל במלכות של מעור דק -
 בגלל של יעקב וכו' היה לכוונה ההסתכלות הנל ואת תפולין קאת'ם
 אחרי של שבת וכו' והוא חזקתה של תולן והוא שכן זל עיקר

ובאר ענין התפילין והתלך נכחו סדר כתיבתם ככר ידית שבת שיות של
 ראש עבריים אצט אצט שנות כל'ן ופלה ופלה וכו' פלשה שיה של יד -
 נברבות ל' שנות כל'ן ופלה זמה סדר חילוקם פלשה של ראש פשה קדש'ן
 אצט שורותיה כמה יודבר שמה כחמי' כל'ת' פלה שנה והיה כי -
 כי ארך שורותיה והיה יוכל פטר יהיה משלמה פטר להם פלה שעת -
 שורותיה שמש' טעם לבחך לאור פלה והיה אס שטוט שורותיה והיה
 ונתן יכול כשכך פלשה של יד פלה קדש'ן שורותיה שבע יודבר
 ארבעים סדר שמה ארבע שבע יקוה כל'ת' יהיה משלמה פלה שנה
 והיה להם ולס' לא מלה לשלמה ל' קוה כל עטר פלה ש' שמש' אר' -
 משודך היום כביד לאור על מחמת פלה ד' והיה אכל נפשכם וכל
 יחד בכם אשר יהיה בין שיטכם כהך וכשערך זמא וכל מה כפי חילין דפי -

ובאר כונה כל פלה ופלה מהם ואח' נפלים כפלה שעות שלהם -
 פלה של ראש פלה קדש'ן היא אותה ראשונה של הקויה ואח' -
 והיה פ' י' אר' ראשונה ואח' שמש באורן של הויה ואח' והיה אס -
 שמש ה' אחרונה של קויה ונה נל' אר' יש הויה אחד פשומה כלל'ת' אצט -
 פלשות האו טוד דט כי מ' אר' הקויה הפשומה נמשכים מוניה ל' שמה הויה
 וקס ט' מ' מ' ונל' אס בה וקס ט' באורן מ' באור' ומ' באורן וכן -
 באור' אחרונה טוד דט כי מ' מ' הקויה פשומה נמשכים מוניה אצט שעות -
 ל' אר' וקס מ' אר' נמשך אר' הוין ומ' אר' נמשך אר' דל'ין ומ' אר' -
 נמשך אר' דל'ין ומ' אר' אחרונה נמשך שס אר' כול'ין ונס ל' שעות הנל -
 כול'ין ל' פלשה דל'ין של סדר שלהם ומ' כי קודם שיכרב פלה קדש'ן וכן
 כיל פלה דט קויה ל' של הקויה פשומה וקויה שס ט' אר' שלם והיא שס אר' -
 הוין וקס ככב' והיה כי י' אר' י' כיל פלה אר' הוין של הקויה פשומה
 והיא שס אר' שלם והיא שס אר' דל'ין וקודם כתיבת פלה שמש י' כיל
 פלה דל'ין היא ל' של קויה פשומה והיא שס אר' של שס אר' דל'ין
 וקודם

ענין התפילה

וקודם פגשתי נהיה אם שמשע יכוין שהיא ה' אחרונה של הויה פשוטה והיא ששה
אחד שלם דבן והיא שש אף לית טמן יודי וכך סדר בפונק . עתה כשפונק מדר
הארכע שימורה של פגשתי קדש יכוין קודם כפגשתי השימה האשונה פגשתי פשוטה
של הויה פשוטה ויכוין באור יוד דמלג טב ניטק במלג אף באהיה הויה פשוטה
שתי יכוין באורה דמלג הויה ובאורה גמלג אהיה הויה . וכשימה של שית יכוין
באורה דמלג הויה ובאורה יוד דמלג אהיה הויה . וכשימה פשיטה יכוין באורה דמלג
טב ובאורה דמלג אהיה הויה . ועדו יכוין כל שימורה של פגשתי וקודם יכוין פגשתי
לד בחי כוונת שבה שהם לה האשונה של הויה פשוטה בכל הפגשתי . ולשם פגשתי שלם
מחולקים ל' אותיותו במלגים כל שימורה . ולשם אהיה דמלג מחולקים ל' אותיותו
מלגות כד השימורה . ועדו יכוין כל שימורה של פגשתי שטע לד בחי כוונת שבה .
שהם ל' של הויה פשוטה בכל הפגשתי ולשם מלג שלם מחולקים ל' אותיותו מלגות
כל השימורה . ולשם אהיה דמלג מחולקים ל' אותיותו מלגות כד השימורה . ועדו
יכוין כל שימורה של פגשתי נהיה אם שמשע יכוין כוונת אשר כה שהם ל' של
הויה פשוטה בכל הפגשתי ולשם כן שלם מחולקים ל' אותיותו מלגות כד השימורה
ולשם מלג מחולקים ל' אותיותו מלגות כל השימורה .

ואתנם : כוונה הפשוטה של הפלה שליד הם באופן אחר כי הנה הם ל' שימורה ואתך לתק כוונות ל' א' בחי והנה הכוונות שלהם דק ל' הם אהיה

האשונה הוא שיש ל' אותיות הויה פשוטה כוללם ארבע פגשתי . טודיש ל' שימורה
היא אלון מלג אותיות הויה הנז' והם שש סוף באורתי . ושם מלג באורה האשונה גשם
כן באורתי ושם אף לית טמן יוד באורה אחתונה . טודיש ל' שימורה ואלים מלג
אחורה הויה הנז' והם אהיה הויה באורתי . ואהיה דמלג באורה האשונה . ואהיה דמלג
באורתי . ובאורה התלמי אהיה שש יוד (א) מימנה ק' שם אהיה במלגות כנל ול' פגשתי
או מחולקים כל פגשתי של יוד כי קודם פגשתי קדש ל' קודם השימה האשונה יטן
באורה מלג הויה פשוטה וכשעט שימה אהיה הויה דמלג פגשתי שולבו יחד ויקדם
אהיה ל' פגשתי של יוד שימה יתקב . ואתח ויתק השלב של גשם -
שימה הנז' ל' מחולקים כל השימורה והם ששה אותיות ויצחק שמה אותי של הויה
פשוטה במלגת הכל והיו כל אותיות וכשמתלקם היו ל' אותיות בכל שימה פגשתי -
יחל . פגשתי דמלג יודי יודי אהיה יודי . וכעדו יכוין קודם פגשתי שתי אף האשונה

ענין התפילין

על הויה פשוטה וא טלוב שיש שמה שהם איה בלפן והויה דאפן והקדם
 איה להויה למעט הנל. ואח"כ יחלקם לשלשה שלשה אורחות בכל שיטה מהז -
 שיטות עד הנל. וכללז יבין קודם פשת שמע א ו דהויה פשוטה ולשילוב שט
 שמקד יום של אלה דהויה ומה דהקדמה הקדה להויה ואח"כ יחלקם הנל -
 אורחות לשלשה אורחות בכל שיטה מהז שיטות עד הנל. וכללז יבין
 קודם פשת והיה אם שמוע א"ה אחרונה של הויה פשוטה (א.עם א"רע בתלוי והנה
 אין בהם ק"ץ אורחות ולכן תחזור לבין פשע שנית אורה הפשוטה אחר הכל יהיו
 י"ד אורחות וחלקם שנים שנים אורחות בכל שיטה מהז שיטות. וד ד"ץ כ"טלוב
 זה יש עוד כוונה אחת באלה דצד פשוט של הפלה דד והוא
 ראשונה רבין א מצב אצורה דפשוט ומלוי ומלוי המלוי דהויה דע"כ וחלקם לחלקים
 שהם ששה אורחות בכל שיטה ושיטה י' וכללז שעת רבין עד הנל במ"ב אורחות
 דפשוט ומלוי ומלוי המלוי דהויה דא"כ וחלקם לששה אורחות לכל שיטה כנל.
 אכ"פ של שישה רבין עד הנל במ"ב אצורה דפשוט ומלוי ומלוי המלוי דהויה דמה מחלקים
 לששה אורחות בכל שיטה עד הנל. ובכ"פ פועי רבין א שם ס"ז וא שם איה הויה
 וא"ס מצ' וא שם א"ה לל"ג ט"ן י"ד על סדר הזה עצמו והנה הם מצב אורחות אחרות
 וחלקם א ששה אורחות בכל שיטה ושיטה כנל ולכן דעת להחלקם לפיך כה שלם

תפלה של יד

א	קדש י		והיה ה		שמע ו		והיה ה	
	מ"ב דע"כ	קמ"ס	מ"ב דמ"ב	קמ"ז מ"ב	מ"ב דמ"ב	קמ"ז מ"ב	מ"ב דמ"ב	קמ"ז מ"ב
א	יהוהיו	יאל	יהוהיו	האל	יהוהיו	ואל	יהוהיו	האל
ב	דהיו	פיו	דהא וא	פיו	דהא וא	פיו	דהא וא	פיו
ג	הי ודו	דדי	האי ודו	דהא	האי ודו	דהא	האי ודו	דהא
ד	יוד לתה	היי	אוד לתה	האי	אוד לתה	ההי	ההי	אוד לתה
ה	יין דוי	ודו	אאל פוא	ודו	אאל פוא	ודו	אאל פוא	ודו
ו	וינו דוי	אוא	ואל פוא	אוא	ואל פוא	והה	ואל פוא	אוא
ז	והי יוד	יהי	והא אלה	אהא	והא אלה	ההו	והא אלה	אהא

ענין התפילין

תפילה של ראש

והיה ה		שמעו		והיה ה		קדש י		א ב ג ד
אלה	יוד	אלה	יוד	אלה	יוד	אלה	יוד	
הה	הה	הה	הה	הה	הה	הה	הה	
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	
הה	הה	הה	הה	הה	הה	הה	הה	
פ	פ	קמ	מ	קמ	מ	קמ	מ	

ונבאר מוד כתיבתם כי הנה תראה צדק שיכתוב הפסלן של הראש ויהיה שמו ויכתוב
 לענה וישחיוס' ולאח' יכתוב הפסלן של יד ויכתוב וישחיוס' ויהק' ש'
 ופ' צדק' ליהדר כל מה שיוכל לכתוב כל ה' פרשת של הראש און של ה'יד ר'פ'ים ולא'
 כ'פ'יק כ'ינהס כ'שום דבור כלל ועיקר' ומ'כ'ב'ב'א'מ'ש'ע'ס' וא'ס' ה'א' ק'ק'ן א'ז' ח'ול'ה ו'א'ינו
 י'כול ל'כתוב ב'ל'ה'ר' פ'רש'י'ו'ת ב'י'ח'וד י'כתוב ב' פ'רש'י'ו'ת ה'ראש'ו'נה ולאח' י'כתוב ב'פ'רש'י'ו'ת
 ולא' ש'פ'ז'ה ק'ש'ה' ל' י'כתוב ש'נה פ'רש'י'ו'ת ה'א' ש'ו'מ'ב' ר'פ'ים ט'כ'פ' ולאח' י'כתוב ש'נה
 ה'פ'רש'י'ו'ת ה'א' ח'רו'ת ב'י'ח'וד י'א'כל ב'ין פ'רש'ה ראש'ו'נה ל'ש'נה ל'א'י'פ'יק כ'ש'ום א'ו'ק'ן י'ה'נה
 א'ס כ'תב ש'נה ה'פ'רש'י'ו'ת ה'ראש'ו'נה ה'פ'ס'יק כ'א'ש'ב י'ח'ו'ל ל'כתוב פ'רש'ה ש'מ'ע י'כתוב
 ה'ח'לה ו'י'עב'יר ה'ק'ו'ל'ע'ו'ם כ'ה'ו' על ה'כ'ת ו'ידבר ש'ל ק'ד'ש ל' וע'ל ה'כ'ת ו'ה'יה ש'ל פ'רש'ה
 ש'נה ולאח' י'כתוב ש'מ'ע ו'א'ילך ו'ש'י'א י'ש' ק'א'ת ח'י'בו'ר י'וא'ס כ'ב'ר כ'ת'ל'ה ב'ל
 ל' פ'רש'י'ו'ת א'ז י'עב'יר ה'ק'ו'ל'ע'ו'ם ע'ל ה'כ'ת ו'ידבר ש'ל פ'רש'ה ראש'ו'נה וע'ל ה'כ'ת ו'ה'יה
 ש'ל פ'רש'ה ש'נה וע'ל ה'כ'ת ש'מ'ע ש'כ'פ'רש'ה ש'לש'י'ת ולאח' י'כתוב ו'ה'יה א'ס ש'מ'ע
 ע'י'ב' ו'ה'יה ק'א'ת ח'י'בו'ר י'פ' ק'וד'ס ש'י'ח'ו'ל ל'כתוב י'ת'ל'ל'ך י'ה'ו' ר'פ'ן מ'ל'פ'נך ה' א'ה
 ז'א'ה' א'כ'ו'ת ש'ה'ש'ה ש'כ'י'נ'ק' פ'ר'ע'ש'ה י'ד ו'פ'ל'י'ח'ט כ'ב'ת'כ'ת ז'א'ת ש'א'ת כ'ו'ב'
 ח'פ'ל'ן ה'ל'לו ל'ש'ם ק'ד'ו'ש'ת מ'ע'ק'ת ר'פ'ל'ן ש'א'ו'נו ה' א'ה'ינו ו'ה'א'ל'ט מ'ע'ו'ת ה'כ'ת'כ'ה
 ו'מ'ע'ו'ת ה'כ'ו'נה א'כ'י'ר י'וא'ח'ב י'ח'ו'ל ל'כתוב ע'ס ה'כ'ו'נה ה'ת'ל' י'ש' י'כ'ו'ן כ'
 כ'פ'רש'ה ה'ראש'ו'נה י'ש' ע'ש'ה פ'ס'וק'ים כ'ג'ד י'פ' ו'כ'ג'ד א'ו'ת'ו'ת ש'ל'ה'ו'ת ה'פ'ש'ו'נה כ'ת'ל'
 ו'כ'פ'רש'ה ש'נה י'ש' פ'ס'וק'ים כ'ג'ד א'ו'ת'ו'ת ה'א' כ'פ'ל'י'ה' ו'כ'פ'רש'ה ש'לש'י'ת י'ש' פ'ס'וק'ים
 כ'ג'ד א'ו'ת'ו'ת ש'ל פ'רש'ה ז'ו' ו'כ'פ'רש'ה ר'פ'י'ת י'ש'ט פ'ס'וק'ים כ'ג'ד ט' א'ו'ת'ו'ת

ענין התפילין

(זמן דשם כן שהיא מלכות) למוז שהיא המלכות הממלכת מטעם שטלה שהם
 כחכ חנה נה' זכרון טל המפוקים של ארבע פגעות קס כמען אל והוא שם אל
 האל קסם סג כמעט שהם ז' ז' ואלף כנז כרע פ פיתח מד' וכן הוא סגד -
 אל היוצא משם אהיה הוהן שהם זכ' ז' ואלף וכוונה זו הוא כד פגעות המלכה
 של אדם ארץ כד פגעות המלכה של יד ימין א שם א היוצא משם אהיה הוהן כנז
 וזשם א שגוף כחמד וכמט חמד א כל היום כנז כזוהר פגות ויקראי נס יכוין כי
 פלחיהוה שש כחמלן סן כל אמצעות והם כמען אהיה פגות ולכן כשכונב הויה
 כאשר יכוין לאור אן של אהיה וכחמט הויה האמצות יכוין כה של אהיה וכמט
 הויה האמצות יכוין כל של אהיה וכחמט הויה האמצות יכוין כה אחרונה של
 אהיה ואחמט סדר כמען הסג הויה כה כאשר אהיה וז' כשלישית וז' -
 כשלישית יכוין למשך א הויה של פגות האמצות כה הויה שבפגות שלשית
 ומשך א הויה של פגות שנה א ארבע הויה שבפגות רביעית כבוד חכמה וחסד
 כנה ופגות כמט שיערב אר לך כנה כמה שבעת למטה נס כשכונב שם הויה
 איו שמה מכלם יקדש שם כראשונה כהן וכלכה ואחכ יכוין כשכונב אהיה -
 אהיה לך קים והם ז' ראשונה כחכ כוללם כהם כל הים כי הכתוב כל קו -
 אהיה ומהלך כה יסודי זה חמט כולל כל קו ימין חמט והכנה כולל כל קו -
 אהיה כנה ומהלך כולל אהיה ואחור ל יכוין א החמט כחוד א הכנה -
 וכחמטין שמה מחולקים כחמט והיסוד כולל והוא כהם למלכות ואחור
 הכן לחנה נה' והמלכות כולל אהיה כבוד שיה סדה מענה של כנודע והכוין -
 לכח אהיה לנה העלון כמעט מכחכ ואחור א אחרונה הכן א ים שנכללם
 כה כי האהיה אהיה דו שהם עשר נס ככין פאור א ששט וכאור א -
 שם סג וכאור א שם מנה וכאור א שם סג נס כהיה האהיה של כחמט החמטין
 יש קנה שיעיים שהם אר כ כל אהיה יהיו כהיה יוד כנה כחמט אהיה סך א וכל
 כה כהסן האמצות של שם הויה יהיה להן כמען קוד קמן מאד יוצא לחן למטה -
 כנה ו מעט כמט כה והיה כה כזוהר פגות לבר כה כלק חת רכ עב ומה אהיה
 ד' וכל כה כהן יהיה לה עת ומה קוד קמן על האם וההיסוד א וכל כה -
 קוד יהיה כה קודן אחר למטה אהיה אחר כמעט נס ומה אהיה
 וכל כה כהן יהיה קו ששט א שנה כמען א אהיה כהן וכל כה כהן יהיו

ענין התפילין

מה קוים עבה כעין שני וויין ולא כעין זייטן וזה ארבעה עב^א צמח והד' לאחד צדך לבית
וכל צדד קדמ' יהיו שני ימין כעט ראשית הימין כעין אמה עבה וצדד סמו
ליהפוך והשמאלית כעין ישיבה וכו' וזה הייוד אלעזר לבקן מן הקמנות
השמאלית וזה ארבעה עב' וכל השוין יהיו קוים כעין ז' יסג בקמ' י'
וויין ולא זייטן וזה ארבעה עב' ושלשה למטה מלה' אם יש סמך שהשתנויים לבס
שראינו כעטן צדוד כהפכת האורות כיון הספרים והאשכנזים והשכל' כי יש סמך
לבולם וסודות והמוזים למעלה וכו' וזו שראינו כעטן כהפך הדמושים והיחודם
שלם לבמה מיני צורה ודיופים מעתה גם ארת האורות ושלשה לו כהפכות על ארת
הז' של ארת טא' שעושים אותה כהפך חין ואמר ל' כי יש לה' יש להעז כפ' התקונים
והנה כעטן כהפך שם קויה אבאר לך מאמר הזוהר פ' ויקרא דתי"א ט"ב וכו' -
יבאר לך סדר כהפכה אומר שם וט"ד מאן דכע' למכרה שמתקדשין וכו' ועין
כהפכה שם קמה הוא כי קמה יכתוב אותה הז' ויעשה תהלה קולא קדושה ואח"כ קולא
קדושה וואח"כ קולא קדושה ויכוין כי באותו כללן ז' ראשונות וס' הם צדושים
אז אורות שיש במעלה ארת יוד שהם כוללים כל יס' כנודע כי באות יוד נכללים כח
כחלה קולא עבה ואותה ז' היא כוללת וק' ואותה ז' כללת המלכות גם יוד כג' עשה
שהם יס' מעלה לברא ומתבאר לשל' אח"כ יכתוב אותה וכהפכות עטן חיצון
אותה כ' כסוד וט"ג יס' מעדן ולא אהפך לעלמין חן וחסד כ' בשאר הקהן
אזל קדש יכתוב ארת' וואח"כ ישלם ארת' כי יתפשט קו אחד לקוף וקו אחד
לכותב וקו שלישי בלוי ועומד כזה ד' וכזה נעלם שאותה הז' קשורה בה וס' קד'
קוים הם חסד קן ורחמים' שהם חסד בלוי צדודי הוד' ה"ה סוד' וזו הששה הם -
כללים כז' קוים ספג המתפשטים ויזכרים מן הייוד שבהן חיות הימנו של ה'
כח"כ יוד למעלה וההכזה הוא מקושרת ה' עם הייוד שלפניה ועם קו של אחיה -
זה ז' אורות יס' כללים ביחד' אח"כ יכתוב אותה שפוא כחבור' וואח"כ יכתוב
ה' טנה דומתה ראשונה לעמוד ז' הקשר ששלם עם ה' ארבע' ארבעים יש שינוי אחד
כי פתוחה מה שכתבנו יעשה ארת' בקרן חזרה הימנו דה' ראשונה יעשה ארת'
ז' בקרן חזרה בה' בה' מה צורה נכ' ונה' בה' כל ה' היא קשורה יחד' י'
והזהר שאין כוונתו למען שיניח חן וחסד בלוי לעל' לא חסדו דאז כי כעט
שמה יכתוב ט"ד הנל שיכתוב אותה אח"כ יכתוב ויזכיר עליו ארת' -
בשלימותה

ענין התפילין

כרעפים - הכאשון עד החמה והוא נק' אבן עילאה וכו' הוא ישרא סבאן סן החמה
 ולמטה נטלז הוא באיטאן שחלקת לשעם ועב החמה נק' אבן עילאה גמטס -
 ולמטה נק' גמטס וכו' שתי אמות דא שחמה של קוד' ששם ית' אס דחמא דבב
 לאזא לבן ארך שהיו בו כל' ז' ב' ח' תמל' וכל מה יתבאר לך בזה שבת כולל
 כעטן סדר בתכרת העם וכיאור העטן הוא זה י דע כ' באות י' שבשם ב' גמטו
 אזל עלאין וכאורה גמטו יעקות' והעטן כ' ארת יוד' במלוא ס' ז' אופרת
 אות' י' הוא אבן קטן י' ונס הוא קטן י' קטן י' ונס אמות יוד' ששם עליו חיד' קס
 פעול הכינה כי נס הם כנ' ית' של אימאן ונס אורה היא עשית ית' פפור' ז' על
 כי כבד ידע כי הכינה נק' ארת' ולפי שאומאן שלאה עמיתא ית' מן התבונה לן
 לא נעמה בלע ארת' עממה ק' במלוג' לבר כנ' ממשא'כ שאר קרעפס זמק'
 להענות העלם הגבול' נס נודע כי לעולם כל מלא ארת קטנה היא בת' מלע קמרה
 לעמם שהיא מטה איו והיא כנ' עמית מלכות עם ית' בי ית' לקח קהן עמקן של -
 חסבם גמטו וזמ' כנ' ק' קמרה גמטו לנ' קמרה והתלה ביה ארת' עמיה דנכונות
 במכו ומלע גמטו של ק' היו בתי' קמרות ולבן קמרה קמרה מלע קמרה נס -
 העמק קמרה כי ק' הוא עם מ' האשן ומלעו הוא ית' ומשם נעמית קמרה קמרה
 חנה כנ' ית' שהיא מלע של מ' נס העמק כ' מלעו הוא כנ' אהים והוא ק' ולפי
 שהקמרה היא ק' לבן לקח קמרה שלו שהוא ק' וכן הוא העמק כן בא' כי אבן
 הוא ז' אומאן לקח קמרה מלעו של אבן ששם אמת אמות יוד' ועמית אמת וסון שהקמרה
 ה' כנ' ית' וק' עטן ק' כחכמה כל שאמ' שנת' אלתנו כי הוד' לקמרה
 היא חכמה עכ' ק' כחכמה והשנת' ארת' הכינה עם החכמה קמרה כעטן אהים
 כי נס באורה חכמה קמרה באורה יוד' ראשונה של ששם שם לבן כל הקמרה
 היא חכמה משנת' שש' אומר טור ומכס ככנה פ' כי עכ' קמרה ששם
 שנת' באורה ראשונה היא פ' עכ' קמרה חכמה שמה כ' אהים כעטן י'
 נס החכמה קמרה באורה זו השנה ששם נקטען הוא כי נס כהאשם ארת' כחך
 והס כ' ישאמ' קמרה ע' מ' ששם באורה לעל טל פירוש מאמר וקח' דתי' ט' ע' עם
 כמכות ארת' ששם ברמלן והוא שאמ' ל' עכ' קמרה ששם ק' ק' ק' ק' ק'
 שלם כעטן י' ארת' ישאמ' וישמה ארת' ק' כנה ועמית כי קמרה ששם ארת' ק'
 הוא ארת' ששם ק' ק' והוא חכמה ששם קמרה והוא פ' קמרה קמרה
 קמרה

9

ענין התפילין

נט

העלונות כשהם אופות י"ה וכלם יחד נקראים א"זא כבוד הבן כחכמה ורחם סביב
 כנ"ה ונהג סוד העטין הוא כי נודע שמזון דא"זא לא פסקו הבר לעלמין ולהורות על
 זה החיבור והקשר האמין הזה נחמדה הבינה באות י' של א"זא ונתחבר א"זא
 באות ה' של הפסוק ומכאן החיבור הזה נשאושה בחי' שהם א"זא וישפוק כנ"ה.
 אבאז שטן זה י"ה ונחמור מעם למע באות י' נמלה הטק' א הדכורא וכלות ה'
 נמלה הדכוסא א הנוק' א"ך העטין הוא כי נודע שמש' בזוקר באדרא זוטא דת' ד"ך
 ט"ו דא"זא פתחא נפקין וכחדא שהן ולא פסקו מזונייהו לעלמין הוא בא"זא של א"זא.
 אכל כישפוק ישמענס שאין זועם הבר והוא כחמין יתקתיןן שאם התבונה הודך
 כבוד האם כדכבד על האפרוחים כי א"זא אומתא היא כדכר ג"א ואין שם זוני' וכמה י"ה
 לך משליל נשבעה ק"ה שלא יכנס פירושלים של מעלה עד שישגא וכנסו כדוושלם
 של מעלה שאלמו ולא אכל כעוד ונודע כי ירושלים של מעלה היא אומתא וירושלים
 של מעלה היא מלכות וא"זא היט קאמר באדרה האמין דא"זא לא פסקו מזונייהו לעלמין
 דעלמין אומתא נקד י"זא מערן דלא פסיק וכו' א"ך העטין מבואר ט"ו האמור כי א"זא
 של א"זא הם שאין להם הפסק כלל א"ך ישפוק ישלם הפסק ואין להם זוני' אלא לפקים.
 ונמלא ענה כי א"זא של א"זא דמזונייהו הבר לכן אומתא נקשה ונחמה עמו יחוד צמור
 באזכר י"ד של מעלה ולא באות ה' קומפדת מן אות ה' י"ד אכל ישפוק נמלא באות ה'
 כנ"ה וכדמור העטין הוא י"ה וכבינה כי הנה ישפוק מעלבשים זה כדכר זה כדלכנס
 בבחי' מומין טך השא ד"א ולא נמלא כי ישפוק ה' על מעכל ומעלבש טך התבנה
 והוא סוד אות ה' הנבלה באות ה' דאזונה שבשם מעדייר לעל ונהג א"זא שט' -

אופות ו"ה שבקו"ה הנה הם בחי' זון "

דד ש' ועמו עבוסח ביאור הדך האמין כנ"ה ונה הדך השט הוא כעטין -
 עיבור א"זא טך אומתא ינה נ"ה שט אומתא י"ה הם א"זא ונה אות ה'
 המעוק באומתא היא ענה ל"ו כנ"ה ונה שפוק הבינה היא אות ה' ואות ה' שבבבבב
 היא העט לעיבור הזעיר טך אומתא כי כבר ידענו כי ז' מענים היו א הזעיר והם עיבור
 דעקב ומחין וז' מענים אן א"ך שיהיו פעונים סגס קו"ה כי"ד הנה נודע כי א"זא
 הוא בחי' ונקודת לבד וכאשר נכנס כבוד עיבור במעו ימיו אז אקבלל בלב ג' הלב
 כנודע ונה בתחלה לא היה בבחי' קו"ה שמה נקודות מן עליו כי למעשה היתה
 מיקת קמלכס כנודע ולא היה ע"ה ו' אחרת שפס' ונקודות מן למעלה מן וכלשו

עגם

ענין התפילין

נעם כבוד העיבור אז נבלו ג' נקודות מן שמו בבחי' ז' זעירא ונעלם כ
 תלה היה' ארבע ועשר בהיותו כעיבור הך אישן עשקו זעירא והיא בחי' ז' זעירא
 שבתך אורה והיא ז' קמיעין בלתי לאש כי הראש הם ג' ראשונות ולפי שלא היו בוק
 שנה נקודות בלבד לכן אין לאש לאורה הן שבתך ה' ראשונה שהיא ז' זעירא ללא שנה
 לא שאלפי איינו שיעור ז' ארובה בלתי לאש לא ז' קמיעה בלתי לאש סוף למעשה
 בבחי' הלה בלתי בלתי ולמעשה קרא מש' בעני' דכעיה דכ' היא בלתי ואז תלמוד
 כנג' לה לקודות שאינו מכלל עקב קביעה איננו הוא בחי' זעירא שבתך כבוד
 העיבור ואלה' יאל' לחץ ואז עשה בחי' אורה ז' שבשם ואיננו בעבר זאת מוכן אינו
 בא דמן היעקה ואז עשאת ועשה ז' ארובה כי תלה היה בלתי בלתי ועשה
 עשאת ונהלך איננו היה מסב לה לאש ולא היו בוק וכן עשאת עשאת עשאת
 היעקה ואלה' נבחרת בו בחי' לאש ואז הנהלך המעין כעשה ואז בלתי ז' ראשונה
 ונעלם והיו בחי' ים צמודות העללה כלה אורה ז' באת לה לאש יעבד עטן -
 המלכות ביקנה בתלה הינה בבחי' אורה פשיעה לבר נקודה בסוף אורה בהיותו
 בעני' אינו ואמה אלה' משם אז צפ' היא עשיית פלעם ועשיית בבחי' אורה -
 אחרונה על השם כנודע ונהנה עיקרה אינה לא ל' לבר כמבואר לעיל בעטן אישן
 איננו כאשר נודע עשה הזעיר בבית ראשונה והניח בה שהוא והעשאו והולך
 בחי' הקוץ כוחך דעה בעוה ואז עשה כהך אורה' שלב' אורה' אחר לא עשה
 צפ' היא ערה' עלימה

דרך

וכו' יבארו שני הדרכים הראשונים והוא ענין מש' אל איש מזרחית התלה
 יולדת נקבה אשר מזכרת בתלה יולדת זכר והענין כינה אולם הם כ'
 אחרונה ים של שם הוי' ואורה יוד' במלחה הם ג' אחרונה ואמרנו כמאר ובתקופת צד
 הוא אכזב ז' ברא' וז' כלה' שהיא צה' ופי' הדבר הוא כי הנה עקר אכזב הוא אורה
 ז' שם ים עלו ונהנה כאשר הוא מזרחית מפי' ההזרע דהך שתהיה כולל זכר ונקבה
 כולל שם בחי' זון ולא הם שני אחרונה וז' שבמלוי יוד' וכמאל' כי כאשר הוי'
 מזרחית הזרע מפי' דכוכב ונקבא בתול' וסאתהם צ' אישן עשפבו ומה שיה' וז'
 עשאו לז' לבן עתה אישן הוא ה' אורה לז' על' ונקבא על דכונן קה' כאשר היא
 מזרחית יולדת נקבה תלה ואלה' דכורא' ואפי' כשהזרע קביעה הזעירא לחץ התלה
 קיבר ואלה' הנקבה שם שני אחרונה ז' שבשם הוי' וכאשר עטן הוא כי סה

ענין דתפילין

ס

כפי כלל בחכמה שאיבד החלל היה החכמה יוד וכאשר היו נשמות
 בנו כדכונעם זון שדגשמים בפני וד זול ל פרוע כי זול קול מוכח ז באצונת
 שבו יעקב וקצת אחר מוכח ל אחרות שבו כבד יעקב כי גם בגיור הקנה לרב
 שאל לך אמת ופאונות שבו וקדוק נשאל נל ל כי אין לה מקום ס כד -
 בחכמות מסודר יעקב נש כהול שם נגה ילו נהים וכן קול שגשג סוף
 ולמה זון כפה וד כמלי היוד כהיותם באבן ולחכ כשנכחזת אמת ונכנו לו -
 הקים במעיה ולא אמת נעמית שמונה מן אמת הארות העיתים כה על און
 לה יאבי אמת אמת כה לבן מרחשין כה הארות והל של הקנה שמונת למשל
 כהול אשונות אלה והז של עשיר עומדת למטה ככה וף שלם ולקום שם בבתי
 ו של ו קול אמת ד ממש שהיא עמדת אמת ונה אמת נקראת עולם ככל אשר
 שם לקיים טוונתם ועמדותיהם כבאשיהם והנה כתי' לל נל צדק טליון קיושב בעולם
 הדל שפאכית ושמי שלם כחזו והיא הקנה שהיא כתי' ל כעין שגה על האש
 אורו שמיא לביק וזהו עמדתיהם כבאשיהם כיהל עשוי פטין עמדת ממש -
 ומקום על ראש הו' הה כ' מה שהיה כהול טרף שהול זכר בחו וד זול ל
 נכס בחותם כעק שנתם באמת ונמש לו שהול כ' בתחיל ואלוה כ' אשר -
 קדמת בית ופ' אלה אמת לחון אז נתחפו ואלו זול ל ו' כהול שהול זכר ולחכ
 נוקבין ונמשו שבו אמת ו' שלם קו' כי האשה נעמדת לה יור ולחכ זכר כהול
 הול כעטן קחמסם זכ' בצורת בי החל קול אמת קול כבוד קדמ של זול
 שישבו ל חסדם וכל צבורה הו' ו' ולחכ אמת הם חסדם קחמסם

דדד קול אשר מחד טד קוד שבו יחכ אמת הול קיפוד שבו כי שם מוקבלים החמש
 נבחרת כבוד והיא האול לקנין לארץ וכל צבורה סלום האמות של הקו' ו'
דדד והול כפי ד' כ' קו' של יסוף קול אמת יקבל המנהל ל' השכל
 וידוע אמת קול כהול המנהל קו' כי אמת קול חסד וכל צבורה
 וכל קול חסד קחמסם וכל קול צבורה קחמסם כדעת למשל להחמק
 וז קול היסוד באמת כי שם יתום ומקבלים יוד כלם קסמ' וקבוצו נשם מכתמים
דדד עטן כמנת שכתבו לעל כבוד כהול קחמסן והנה עטן קול אמת
 שימות ככל שגשג מל נשיות שכתבה של האש קול כי קדמ און לק
 ל מקיפס כלבד כחזו לכל כחמל של יד וש' שימות כנגד המלכות שישל ז'

קחמסם
 אמת
 אמת

מקיפין

שער התפלה

סא

עלו הנה קבלו כמעין אלם שהיה בחי המקיפים עם האמהם
 עלו יראים בקט דמספר בכר מתחלה קיולו פנימים
 ומקפס דאמין ונמסמן במלת ישראל פנימים דאברך
 ופמנה במלת ישראל הנה ז' אהים אחד הוהן בעי ש' ואחד
 באמהם פמנים שהם בעי ז' אחד באמהם מלאים
 שיש בהם מלא אהרות וקטש האר שבעמין מקיפוס
 דקמנה דאבא לבד במלת ישראל והוא באופן זה כי יה
 מלאים של חמנה קבון כו בדיק הכאה יוד פמנים קי קס
 ש' ויז' דאקים דבינה הנה יוד פמנים קי קס' ויה'—
 דאקים דדעה הקמנה הנה יוד קי' והבנות הנה יה'—
 פמנה אה שיש מס דבר חמה בקט דקמנה שאם נבמין כו שהיה בחי שנכמין —
 בקט דעכר ובקט ששל המנה ויש אח כוונה משונה והוא מלי ש' שהיה בחי
 (עין כי ש' הוא בפנימיות אבן כנ' במקום אהר) ואם אהרות שיש באהיה לשפין
 פמנה ומלי ומלי המלי וט' ואפשר כי האהים פמנים קס פמנים והממלאים
 קס המקיפים וט'

שער התפלה

כדוש

שלוחה קן הבין כי ז' ימנה שיש כזון הנקאים ט' והם הויה אהיה
 הויה אהים הויה אל' הנה כנגד ז' פמנים שיש כמין דזעיר או'
 קי' דאמהם שהם בחי עיבור שלם בעמידה דלחש שהיא למנה כנה שבו שהנה
 זכ' פמנה שלו דעיבור ואז חוכמה פכ' הנה נ' הויה אל' וכו' המזון הוא פכ' כסוד
 פמנה שלו המנה עם פמנה שלם המנה שאז הוא נ' חנה דזעיר ואז מס עולה
 האזכ' כנ' בחמה המעיה אז הוא חוכמה הויה אהים וכו' המזון הוא פכ' בחי
 פמנה מעלה שבו עם פמנה דעלה שלם שאז נ' חכ' דז' ועלה ט' שם אח'
 הוא חוכמה הויה אהיה שכבר הוא בחי ביה הנה אהיה שלמה כיה דעלה וזה
 קאמנה נבלת אפי' שערך היסוד בויעבור או לעני' שאינו אה בשחמה דמס
 ועין במקומו וזכאה כי כל עמיה לתש וקולם דמלת שחמה יש מזון ואז אח'
 אין מזון אה במלת אפי' וכנה יתעץ כי כל אחד יש מזון אה שחמה קמלון הנה
 כנפלה

שער התפלה

בבית אפיס ואפיס יתקב והל קאנניס לתם עבן זק מאלד :

גם כבן משם כי זונג שלם לאזל טלחין כבול לגם טעמיה ככדלח אחר
 אינו אחר הקבץ קי זונג חיות הטולמות ומטנו אנו טעמי כפי טעמן דעלול
 סק"ש וגם טעמיה לקון לאפי ולקול דבריה אכל זונג דמחן וטעמיה לבס לטעה
 אד איכוס לית טעמן הטקק לקון של אפי ומחן הטקק לקבא דכדלח דמחן דעלול
 לקיוטק וקון דכדלח :

המוחין דעלול טלחיס לשע ביה וק עבטין בק"ש וז' דאשעט טעמיה וקאנניס
 כי תחילת יש לקב טעמן הטקק וכטנכנפין וק דעלול אינע טעמן
 לטעמן הטקק וטעמיה יחד זק כטק זק ולק טלחיס מאלד טעמן הטקק כי אפיס -
 מטעמיה מאלד באור טעמיה . וכטנכנפין ד' דאשעט דעלול אד דמחן טעמן הטקק -
 כבון ומשם זק לטעה :

ענין ק"ש כקדמיה טעמיה . תלה טעמיה זונג החלטות השפ"ה ומשם טעמיה
 האפי לקטיר והוא טעמיה כו דמחן דאכא הטקק משלם ככל
 מוחין הטקק טעמיה ישל לקעלול ס"ן טעמיה קודם טעמיה ככל מוחין הטקק
 כי כל מוחין הטקק הם טעמיה ומשכין ממשטור בינה אד מוחין דעלול הם דקו"ה
 והם ממשטור הכינה . ולח"כ באדלונן טעמיה טעמיה כעשורם כל קל פרטין טעמיה -
 כלבד ומקדוונן כבחי פטמיותם והם תולה טעמיה מוחין חודשים לעק הטעמיה
 מדהנה לטעמיה ממדהנה עד יום ממדהנה ויורה להם ולק דקטן דאח"כ זק דמחן
 כאכא ונרקן כו האפי כדעט שלו ומשם טעמיה למוד שלו ולק מקדוונן טעמיה חיותי . ולק
 כעמיות זעיר שהיא דמחן וקטמיה שלו הם טעמן כמור ס"ד טל אכא וקב"ה ס"ן
 זק אמתא ולק מקדוונן א"ל יחד ולא מורד בעמיה דכיוק דהיא טעמיה ע"ב דוקן כמור
 אצלנו כדכוס אור טעמיה דקטע טעמיה ויעד טעמיה עמותו עד קיסוד כו ומשם כמור ס"ב
 ולק קיין ככללוג וכרובק ממשטור וטעמיה ד' מוחין כמור טעמיה קל אמתא דע"ב כמור
 יוד קי"ז ס"י . ולמשם טעמיה ד' מוחין טעמיה אפי אפי ד' טעמיה כמור טעמיה -
 כמורט . טעמיה טעמיה אפי טעמיה כו. ד' אמתא ד' טעמיה כמורט וז' אמתא
 כמורט אחר זב כמורט כמורט אחר וכל זה כמורט ד' טעמיה . ופ"ה טעמיה כמורט
 וכל זה כמורט טעמיה . וגם כמורט טעמיה טעמיה (כמורט טעמיה טעמיה) של
 אמתא ושל אכא אפיס כמורט מדהנה טעמיה ע"ב כמורט . ולקטע דמחן
 של

ואז כמורט טעמיה
 ד' טעמיה טעמיה וקס
 ט"ב ק"ז טעמיה כ"ן וקטע וכו'

שיעור התפלה

סב

ודע

על וק' דנלמג נל' בדרוש קדשית ט"ט י'
 ס' ט"ז יהי במוחין דשיבור כמנה כה' וכוונתה כמנה כה' וזכור זה לבוכו
 כמק' ונחמו כ' קוץ קס באוטן א' ונל' בדרוש קדשית וכן בקט' ודע כ'
 אינן ק' וק' דאימאן אהרם דקט' ולא דאכאן (צמח משמע קט' דקרבנות ולא האר'
 כגזט) והנה אחר זה ארץ חזון על בה שוכנמו ז' באשונות דמוחין דאימאן אחרים
 סתם נבנמן כל סל דאכאן ופלה נבאר זה ואח' נחמו דע כ' אלם דאימאן דור'
 אה"ה הולין כמנן אלם וקנה נס בח' ז' לבנה הנבנה כזעיר נק' אלם והוא אה"ה
 הולין וז' אהרית אה' כמלי יואן קס לבושי ז' באשונות דמוחין וז' אהרית וז' ד' דאה"ה
 הנ' קס לבושי וק' דמוחין ודע כ' הכח כשנבנמן ז' באשונות דאימאן וז' כמנן
 דאכאן מרחיל לטוח שער קט' ואז' מוסוף כ' נלמד שחבר פה טהור נבנמן לט'
 דאלם דאימאן ואח' ז' דאכאן נס נלמד שיהיה חזון אחר נס לאלם דאכאן וז' אהרית
 לב' סג' טהרם יש חזון א' שהול' לז' ולמ' דאימאן ולז' נלמ' דאכאן וז' וז' אהרית
 כהר' ז' באשונות דאימאן יואן ז' באשונות דהר' כצדן וצדן כנ' ז' אה"ה וזהו סוד כה'
 אבר הצדן דזעיר ומה נעשה וכוונתו ז' באשונות דאכאן אימ' יואן עכ' חז' וכן
 ט"ז ז' באשונות דאימאן דנלמג שהיו כאלם כשנבנמו ז' באשונות דאימאן כאלם
 יואן קס יחד ער ה' טהר כצדן ואח' יואן ז' באשונות כהר' ונ' כמנן דקטנות יואן
 כהר' טהרם ואז' יואן ז' באשונות דנלמג כנ' דזעיר נס כהר' ז' באשונות כמקומן
 אחר כמנן ק' חסרם כמקומן כי כבר העמיל דאימאן היא כהר' דזעיר ונבנמן
 נס כהר' נס נבנמן חז' טלמן דזעיר כנ' ט' ז' פיקין אהריתם דאימאן
 טהרם נס ק' כמנן כנ' ואל' נבנמן ק' חסרם דחז' וענה קה"ה סוד דאכאן
 שהול' חז' יואן מ' דאימאן אה"ה אל' נבנמן ז' באשונות דאכאן כפר מוחין ק' אלם
 אהרית וז' אהרית למה ער ד' דזעיר נס כהר' ז' באשונות כנ' דזעיר אהרית
 טלמן נבנמן אהרית כהר' ואז' מנבנמן נב' כהר' כנ' וז' אחר כל ק' —
 נבנמן ז' באשונות דאכאן כהר' דזעיר וז' באשונות כהר' דזעיר וטלמן —
 מאין אהרית דזעיר וז' באשונות כהר' דזעיר וז' באשונות כהר' דזעיר —
 כהר' נבנמן כנ' ז' באשונות וז' באשונות כהר' דזעיר וז' באשונות כהר' דזעיר
 כהר' דזעיר דאכאן חז' טלמן אל' טלמן וז' באשונות כהר' דזעיר וז' באשונות
 דאכאן חז' אהרית דזעיר וז' באשונות כהר' דזעיר וז' באשונות כהר' דזעיר

דומל

ז

ס

שעת התפילה

זה הזמן העמוס של שנים פעומות גדולות ונשואות וצפון זה הזמן יום מקום עליונים
 מעלתו רחוק דעו: ודעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר
 איך נוסעו זה הזמן לזכרון ואף כחזקת מוסדו דעו כי זה הזמן
 לכד עד הזמן ודעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר
 מזה דודקה לזרד: ודעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר
 מזה הזמן ואף כחזקת מוסדו דעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר
 שעתו הישנה נהנה בכלל זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר
 בדור זה כלל שית בקרעונית כחזקת מוסדו דעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר
 עמוק לכל זמנה יסוד לחבן מספרים כיסוד זעיר עמוס: ודעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר
 גדול שעתו העמוס שית זמנו דעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר:

הקדמה

עושים עמוס כחזקת מוסדו דעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר
 שעתו העמוס שית זמנו דעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר
 עמוס כחזקת מוסדו דעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר
 עמוס כחזקת מוסדו דעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר

הקדמה

עמוס כחזקת מוסדו דעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר
 עמוס כחזקת מוסדו דעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר
 עמוס כחזקת מוסדו דעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר
 עמוס כחזקת מוסדו דעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר

ענין

הקדמה עמוס כחזקת מוסדו דעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר
 עמוס כחזקת מוסדו דעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר
 עמוס כחזקת מוסדו דעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר
 עמוס כחזקת מוסדו דעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר
 עמוס כחזקת מוסדו דעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר
 עמוס כחזקת מוסדו דעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר
 עמוס כחזקת מוסדו דעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר
 עמוס כחזקת מוסדו דעו כי זה הזמן הוא הזמן החשוב ביותר

שנים יז' יחור עליה אחרי גדולה ואמרה גם היא לחור תקודה לבר באחור. ולחכ -
 גדלה כל האחור וחכ תקודה כפנים. ולחכ גדלה בכל חנה דזעיר פכב ותל -
 בחנה העמיתה דחול במחנה. ואם תרם יורב גם זעיר טולה יורב דאכה היא לחור
 תקודה באחור וס' ואלה גדלה פכב עד חכ דזעיר. וכל ש' הס זונס דיטקב ותל
 וחכ חופה תקודה באחור כי גדלה הזעיר נכ'. ולחכ גדלה פכב עד כתר דזעיר ותל
 הזונס הוא ישרא כהל. וכן טעם חס יעלה חס עלות אחור אבה לחור לחור נכ'.
 ולחכ עקב פכב וזכור כלל זה. יחכ חנף חור בחיל להטעם דחור דחור חן
 בחיל ואין חסן טין כיבב הס עונות כחור מקין ואינו חסר קי הכנסה. לחכ
 שחור חס' להטעם דחור חכ חס' יורב עליונס לעקבית להיות חן פכב ולבן אה
 עקב חן חס' שיעלה חיל לבדו ותל חנף ח' לחיל חור ח' ועלס לעקבית
 ועלה כל אחור וזה חס' תקודה פכב חס' (ונלמד דחמה בהיות באחור
 נסמך חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 לחס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'

ח

לגדלה

שער התפלה

נל כח אצל יצאנות תחלה הגבורה כחן זונד אדם ומה היה אצל . הבן עמנו -
 בדתה אל בהיותם באחור נהם חסדם ונבזרות נהם ע"כ קל . י"ג חסד דכונא . קל -
 לבנה נקבא . ויש זונד אצל מהלכו ולמשך ניש ככל קומתם זשים וזהו כמותה -
 ככתוב במקום אחר באורך :

התפלה

איה נבגרת בשום קיום כי אים אורה קמלה דלא אשהמשה לאודטן -
 לבן בק"ש הקנו שישמיע לאזנו אכל הכח אמה ע"ש דקמטר כלחישו
 אים קמלה נשמעה לאזנו לא סלקן כי אה שומעין לה -
 קח ידנים וגם מרערכי בקרה אכל באקיא בלחש שאינה
 נשמעה לאזנו אז היא נחמתי מאלד מעבר טבע כור -
 האדם שהיא פגמיה ונחמתי ונר מאלד מן הפמנה לחמל
 ואים כחיים אהב ונה הפך סברת מהרהק בבית יוסף שפך
 שובר טוב קול להשמעה לאזנו ועיין בפרהק ה וברושלמי
 נשטן כדכה הפך סברת וכן הקורא כפ"ה חר קאה נחד -
 שפיק ואי קהן קולן ציע מהימנהתן כי התפלה וקהלת פ"ה
 כאלו קנו משלמא עילאה דלצביק אינו משלמא בלחש והולך
 קסתי שבפ"ה וקס"ה דנפיק מן הקיבל כאשר כתבנו דת
 ל כחמה רדכ"ה נקראת טולה שבג"ב "

בעמידה

היחוד (דחינו בלחש) הם אחור ופנים -
 דכ"ה וקבוע ויש"ס . ובחז"ה הם אחור
 ופנים דחכמה השפ"ה . לבן עהן איון זונד אה לנשקב עם סת
 אל שפ"ה במקום צב"ה בחז"ה דלא כגודע י אך כחאש ח"ש
 במסמך הסלוקתים אחור ופנים דכ"ה השפ"ה ואז יטלים להקדוונ ק"ה כחל כג"ע
 שאין אל מהדוונם ק"ה בהיותם שום בקומתם :

צריך

עיון שאמרנו במקום אחר כי עיבור ויבקה ועומין הם ד' כלם שיש כל
 ס"ה וס"ה וזה אמרנו כי כחל איון למשיך אה ש"ה כלם לבשר אחרת חזק
 למד אה"כ"ן וס"ה וכאשר ס"ה וע"ה וזה אורח הנל כ"ה כלם דמפ"ה קדמתי זה
 אה כחל יש עומין ונה לו להיות ד' השנה בחול"ב

בהיותם

אצל כחל הם דתן בבתי אהים באחוריהם שלו שקוא"ה . וכפ"ב דחול

שער התפלה

אז הם בחי' פול לבדק מען החזק ולמעט ולזד חזקה היא
 פנים של אהים דמלוי יודין והוא עשה שם מלה דקויה
 דפנים וכתבתי אז חזק עולה פבץ ככל אורף זא כמנהו
 ונלמד שמה יצר אמירה סמטה שטרבט במקום אחר
 והוא דכעב החי' דאבא שלג בחול קמא עב קל
 וכעב דחול הוא הו עב קום וכעב דפנים הוא עב
 קל לקחה פול שהיא חזקה זא הקרא מלה כנה
 במקום אחר עיין בפ' עולת
 כשקב דח קמא עב

וכדינותם
 אבא קם דמס כלהים באחוריהם שהם זא אל אלה אלה אלהים חזק
 כו ואחרכה באחוריהם וקראויהם קהם אמת כי' אחרכה של אהים
 כאשר ביארנו על פי הקהם ימנשו ולא קהים דבוקים
 זכר כזה ויקו כמנען במדבר כמול אק כשאלה היו
 עס האחרים קם קו
 ושעם דאין נק קהים
 ואז קה אהים דכחי פנים דמלוי יודין שהם פנים חזקה
 עליונים שבשם אהים וזא קמא אז עס מלה קויה דאבא על פנים וכמקרא עלתך
 כל אורף זעיר כלו (אמם ופבץ ודא)

בעמידה
 באכור נבשו כל המקפים נכ דקבונה דלג ולחמ' זאן כמנה
 ונענו למל והנהלה על האחר ולז עמפה כון שאנה לקחיהם עי' עזר
 וכל זה כמלה פאקה ולח חזקה פבץ לא שביא אז כמוד קונה כי' בלח אבא
 איתם קנודק קמנה כפבץ ולח חזקה נה דאיתם לבך קמא זעלה פבץ למנה
 ואח' מסתלקין ונעם אהם ולא היא שפמנעתי מהחיה למנה לבד פבץ שפבץ
 אבות ולחמ' נמנה לנפם מקיפ קבונה כעמיה וכברכת כהמס נבשו מקיפ
 אבא נל זק כמול ולחמם כרה זעלה למנה פבץ כמנהו כילא היא לקחה נה
 דקבונה דלג וזא נה דאבא לבד ולבן קם שנים ובינה אית חזק קמא לקח נס ז' סו'
 קבונה דם קמנה וקם עיכר ויניקה ומוחין וכלמה שיש להם כמול פבצונה דלג
 יש להם כיה כקבונה דם קמנה וכעבתי לקחין ז' סו' דם כיה והוא לאבא
 וקיא דכיה

קריאת
 עמן ז' סו' אהם כיה נפ סמטה ודלג לבל אהד ז' כלם שקים
 עיכר וקמנה ומוחין קם מ' כיה כי' כנה פבץ קבנה דחמ' חמ' לקח
 כעמן קמנה וז' נכ כי' קה יש קמנה למח כמול נחם היא אבא ונמנה ומוחיה
 פבץ מהחיה למנה ועוד יש חזקה פבץ כמול פ' ויש כל כיה קמא עמ' עמ'

לעלה

שער התפלה

סה

לשם שפיר ושלום בתיבת דתא' ושלום בתיבת כהנים מקיפי ארץ וואיני יודע מה היה
בתיבת יע"ו

האמת

הוא כי בשפת וכסבועה עולה לא על ידנו עד הקטן דא"ל וכשאר
ישמחו בוים אינו טולה רק עד אומתא טולאק עי' מעשינו אך משאו
אינו טולה רק כרבעה ובפסח הוא כשאר קיימים עובים לא שכלל לאשון טולה עד
אימא טולאק משאו ולע"כ כר"ח טולה על ידנו בקבועה כמון שהוא ביה' ממילא
עם זה אינו אלא בעת המוסף לבדו ואח"כ חוזר לכה ובחול טולה על ידנו בקבועה
השניה כחיינו וכן בתיבת רבועה ראשונה בחזרה עמ"כ אך אינה טולה כמנהגו
רק אלו אך כר"ח טולה כמנהגו

ורא ע"י

כי בחול דלחש דשחרת נבטו כלקטנימים ובחזרה נבטין כבבב
אכנה מקיפים דאומתא לבד כי טולה לא נה' שלן בחנה וחנה כח"ד
ואח"כ פסח דאומתא ואז נס אומתא טולה יורד ושלמאק מקומה כמקומה ולא נוסדה
וחנה ראשונים אום מעולה וטולה שם הול ויעקב בחנה נהבן מה ומקיפי ארץ נבטין
בערב כהנים ובוטבור ועם טולה הלא יורד ואז טוליס יעקב ופול עליה שלמאק
אך אינו רק נה' דלא של אומה קער כי איין עלין כמנהגו

הסתכל

כי איין עשר נק לא צול עם קימלו אלם פטיט דרבעה בח' דלה' ואז
הוא ארץ ואח"כ חוזר לקח רבעה בח' ה' סתומה כז' בחיינו ויהיה
כנ"ל ואם הוא פסח ולבן אהך שבעין יאך יהיו ארז טיט מעוזן כמוד הסדרות וקטיע
ואח"כ קטנה עלה שני בבנה עצמה הק' פ' כנל כלל פסח ואז נחלק לשנים
שקם ארץ ופסח ונשאלו ל' בח' שני קבונות ושני כינות וכל בח' מארבעתן יש
אלם הכוללת פטיט ומקיפי וסאטאלם אלם רבעה ל' לענה ארז נבט אלם רבעה
שלשית וכן קטנן כשהי' הכח' וזכר מה' ארז טין ככ' ק

המזבחין

דנבלת קים עב' פ' מה' כן ועם י' ארבות דל' השמעה קפשוטיה קה
המ' איכרם וקר' יש המ' נס כו"ק דנבלת שקם ל' שמעה קה' ויש
המ' בעטות (שמח כך מאלה ונלעד כעבור נס טיין כפ' רכונות דת' אב')
כאוסן יורד נעם והוא עב' דל' ו' ארבות מה' נכ' עב' דל' ארבות דקו"ה דכ' נאן
קנ' עב' כמנן הו' ול' אה"ס כמנן קה' אעמ' וק' הע' דנבלת נהמון כולם כהו"ת
פשוט ושלמאק והמ' נעבור נהמון כהו"ת ושמעה דל' קים כמנע "

שיעור חתמה

דע כי החתמה היא שנתעלה ונעשו כבוד חבד כגדע קנה המעין שלבים
 בח' הדעת הכולל ז' מחין כי הם פהן עמון כגדע קנה חבד וכאמאעיתם
 יש בח' דעת המעשה ונק' ה' וכללית שלשון נק' דעת ונק' חנה ונק' אכסם אכסין
 ויעקב אל שכלים נק' אכסם יתק ויעקב ז' אכסם לה יתק למעלה בהשן אך המותין
 שבתוך שהם קהרן עמון והמבנה כגון נקראים להי אכסם לה יתק ואלה יעקב
 וכל ז' לו הולך דעת אחד יתק וכן כסודותה ששמה של פה כעב כן

בענין לה נפשית החסדים כעמון דלך בשמחה וכללית כגדע קנה עמון
 אכסם כן יתק כן בחסד יתק בחנה צבור נפשית כגדע קנה
 ובארה קדוש כה' המכונה וההנה חיבוק יתק בארה חונן דעת לזו נגלה הדעת
 כעמון וזו נקנה העקבה כלה עד סוף העמידה כי כבבת אבות נפשית לעמון
 כמלך עוזר קוסרו ונהגו לנהן וכבלי מען אכסם חזרו לכתב כחך והתחילו
 להשגת כעמון עמון ובארה צבור כעמון שמשל על כגון ונלמד ביהו אמיתות
 הדבר ונתבאר זה כמעקום אחר

אמנות אמנות אכדו המתנה מרעוה ואל תעש עמנו כלך ימינו פהם במוד ז'
 אכדו יתני אמנות אכדו הם אהיות ישרות לזכר הם כגד חסד
 המתנה ואלה הם השגן צבובי אה העש עמנו כלה וכן כסוד אה' ב' כגד חסד
 שהם ישר והפך וכן כגד שם עב' ה' הוא קהלים ה' הוא קהלים הם כגד ל'
 אהיות העש והם כגד חב' ה' מלכות כי חכמה וה' נקראים ה' וכינה ומלכות
 נקראים אה'ם וכיוון כי אה'עם יחוד אחד נמצא ט שש פעמים ה' הוא קהלים אה'ם
 נקרא ק פעם אחד וחזקהם אה'ם פעמים אה'ם שבע פעמים כינה הרוב על -
 ה' הקראן ששים אה'ם שמתה אה'ם מלכה אה'ם הקטיבה הם ה' שפה ה'ם
 כגד כינה כי היא כוללת עליונה ונש' כי יש להן שעה ושעה פעמים ה'ם
 יש כגד ה'ם שנה העולה לה' והוא שבת אה'ם עולה ק לפ שהיא שש
 פעמים עשה הם כ' אה'ם ואלו עשה הסוד אה'ם עולה כי אה'ם שש וזה דהקטיבה
 היא ה' אה'ם ונש' כי שמינה כבנה והקטיבה כמלכות ומלכה כה' ונש' פעמי
 העש פעמים נש' לאלו קנה וזו היא מעשה שם כן יב' שש שעות הם יב' אה'ם והוא
 שם כן יב' העש כה' מלך ה' מלך ה' מלך והם ה' מלך כינה ה' מלך ה' ה' מלך
 מלכות ועמון נקדוה מלך כמנה יבנה הרומז להוה הוא כי נש' הם ז' ראשונות

אין

שיעור התפלה

אין למצו בהם שכבר עברו או כי תוסיף הם. ונקודת כתיב במלך לשון טבר כתיב
 כתיב כתיב טבר למעשה חזק ליום הוא מחודשים קי עם לשון טבר שיד כתיב.
 ונקודת יתלק במלכות שלא עתה הוא שיש להם קץ וסוף ובה שלטון קי יתלק
 לשון טבר כי אין להם סוף וקץ. ולכן אל במיוחד באהיה צו הוא הונה והוא היה
 והוא יהיה למה על נ שמוע שהזכירו ולא באורם האופרהם הוא היה קורס הולקה
 עם אין למצו מיוחד אהיה רק באהיה אל כי האם טיוחד כתיב הם אהיה אשר אהיה
 בן צרט לארבעולוס לחזק הוא שפט השפט לעדק הנקרא אונל וחזרע כי הוא אבר
 החולקו ונקרא אהיה לומר נפשו. קן שלם בארץ הוא חיבור יסוד במלכות
 וכן בן שלם במלכות בן על מוצר וכו' על הוא הנשפט עי' הקרא אונפיר. ומועד
 הוא מטה כי ששטות כל האבות בה הנקרא בעט כל עתו הוא יסוד בתיבור מלכות
 נקרא עמו. ואתה בארץ הוא מלכות אברה ולכן אין למצו כתיב עמו:
 וסוד יתק. הנגה כי אין אלו שגלים כנצורה כתיב עלמה קי שהשתח עס
 הימין והכלל כו' יתק יעמדו ומהלכו ופחד כו' כלומר ממעב על אהי -
 אברהם הנל. ולכן למצו כן כלל האמהם:

יענו

סוד ויתפוד. דעלך כי הוא כח ויקהל מלך בנח. מעכבה שברכה עס
 חסר ים עם זק הרהר ולמד כלל בחכה קם יב וסם סוד הואו
 אעבדה דאפיקה ו אורח קם יב והדעה הוא דאש המלך מושל על כלם נפשו -
 באת אן שאלך בן שני סוףן יה קם יב וא' כמען אורד. ואלו שיתם קם הין מדוק
 וקם כער אמרנו שיהם וק' לבם וכל אחר מעבטע עליה אומע יש כלל אחר יסוף -
 ושמה ולכן הוא יב אזה צפונין של החסר יהיה הלאשון ואחריו בא לרה כחש מעלה
 כיתה וישן כחש קדם ששמה כי כן פרס הוא יתכר חסר ואחרונה ויהי כל שפ
 מכל השמה האופר שפני תפוד. הלאשונה רוחה למד יסוף והחסר שכה. וקשטיק
 לעד ששאלת נצורה שכה. והערה של יב היא כבוד הדעה ושם אין יוען ושמה כיהל
 הוא אחרת אחר תפול הוא יסוף יתדי. הוא אום המלך קנעז כבינה אומע חנף -
 אוקרבו צופנין ופנין ושן יתין המעל וכי אפתיס כד קשם הלאשון יהיה קורד
 כישור ונאם תעל אהיה כחש על עת יתין. ששמה למד מעלה ומעלה החת עם
 קחש ליה שאלת על יב קחש יתין אפתיס. והנה לא קחש שמוע קחש פתיס
 מלכות קדום הכלום כתיב ופתיס אחר קחש עגם כתיב כי סוף שיתק נקרא

קוי

שער התפלה

הו"ה כן יוסף נקרא הו"ה הקטן כבוד צה ובהר אך קטם של הו"ה שביסוד הוא כחלק -
היטן והר אשן של החמטס והחסד וכן צב שם הו"ה שבג"ה הוא כדעת אהרן הרואה
ואורו השם נקרא מאור הגדול והיסוד מאור הקטן ולכן אנו שפתיים כיסוד חלק
הראשון מוטו שהוא חסד ולכן הוא כפוף מעטף כי הוא מאור הקטן חסד האורה
ואנו מחברים אותו עם המאור הגדול שבדעת ושם לא כפוף מעטף כי שם הוא שלטון
דכלל ואח"כ אנו מחברים שאר הספי שכינתם כי מאחר שנתחברו כאש וספי אך
יש יכלה באמצעים להתחבר ואז מתחיל החסד להתחבר דב ימין שבו עמד עמל
שבו נהם אלוהים ונדע כי א הוא בעלת החסד כבוד כי הוא הוא אור קדושה והוא
כומת להקלה הכינה בו ואחריו הוא מדת הו"ה ששם שפתיים חלק הכפורה
החסד והקן וענה נחברו שניהם ונתחבה ספי' החסד ככל צדקה ואח"כ נחברו
הגבוה כשנה צדקה והם נחטן אך אפיס מדת חטן היא לשון חן השייך כלו שהוא
דבנה אמנם הוא החמטס שבגבוה והחסד שבה כי חן זה כאלה מצד הכינה שפתיים
פנה כי חן מעורה מדוק ושמותה ואז כינה מאורה את פניה בשמש והו"ה המושגת
וכאן מלת ו"ו יתרה וחטן ע"ד שבגבוה של באמצע עטמו ופחד יצחק כי בכל עת
שאנו מעגרים השמש אך הבת לחבה א המכרת הוא ה"ה קדושה באותו השם
עם ספי' החסד שגזכרנו כל חוס ויהו וחטן אמנם אפיס באך אפיס אין לחבה עם
הקודם כי הקודם לפנה הוא שמש נ"ל ולכן אנו אומרים וחטן אך אפיס כי אין קבר עה
בין שני שמשים קבץ עין ושמש ואז שני שמשים נעשים אחד כי מתחברו ד
השמש שנה עם צד היטן שנה העליון כחטן חזקה פה הכינה ועשה סכל יטן חסד
זהנה אך אפיס הוא צדו מעטון כי חטן הוא מתגבר עם במו שאר"ל והוא חזקה
בכונה ואך אפיס מופת שיש כעם חזק ואמנם שהוא מאריך חטן נכנס ואח"כ
חטן צבי דסה כמו שאר"ל מאריך אמו וצבי הנה א"ל הוא צדו מעטון אכל עם חזק
החמטס שאינו מופת ענה החוב ואח"כ ופ חסד ואח"כ והוא כפוף חזק לבן פ"ל
בולו ורוב חסד כי באך הוא עיקר חזקו והנה רוב חסד הוא חזקה יצר טובה מן העל
אמת במדת כבודו כי חסד הוא לפנים סוף חסדה ומה גם באמצע רוב חסד שהקוף
לפי אפיס חסדה אמנם אמנם הוא חזק ואח"כ חסד הוא כלם שפתיים חסד
מן חסדה ועם כח באמצעו כוונת חסד הוא חזק חסד וכל חסד הוא חסד
וצדו חסד וצדו חסד הוא כבוד אמנם באמצע חסדה חזקה חסד חזק על

שער התפלה

ה' י' שבו ק'ת' אחיזת החיטתם כגו' כזוהר שור' השיפס על ש"י' ד'א'תעסד ש"ד' ז'ז'דו
 ש"ד' ק'ש"ח'ס' ו'א'ז' ט'פ'ה' ג'ח'כ'ח'ז' י'ט'ו'ן' ו'ש'מ'ט'א' ש'כ'ל'ת' ש'ה'ו'ל' ו'נ'ח' ה'מ'ל'ך' . א'ח'ז' ס'פ'
 ק'ט'ל' ו'ק'פ' ג'ל'ו' ר'ח'ג' ל'א'פ'י'ס' נו'ש'א'ט'ו'ן' ו'ז'ו'ן' כ'י' ה'נ'ע'ה' ה'ו'ל' א'מ'ן' ה'י'ו'ע'ן' י'ק' ה'ח'ס'ד' ו'ל'ה'
 א'מ'ט' נ'ו'ל'ד'ת' ח'ס'ד' ל'א'פ'י'ס' ו'א'ח'ז' א'ח'ג' נ'ג'ש'א'ן' ט'ו'ן' כ'י' א'י'נ'ו' כ'כ' כ'ח'מ'י'ס' כ'פ'ל'ט' י'ל'ה'ט'ו'ן'
 כ'מו' ש'מ'ר'ת' ח'ס'ד' ט'ר' ל'פ'י'ס' ד'ו'ר'ת' ל'א'ז'ו'ן' ק'ץ' ו'ר'ב'ל'ת' ה'מ'ט'ך' ש'כ'ר' מ'ע'ד'ה' א'ח'ד' . א'ח'מ'ט'ס'
 כ'פ'ל'ט' ט'ו'ן' א'י'נ'ו' ח'מ'ס'ב' כ'נ'ת'ו'ת' ש'כ'ר' ה'מ'ע'ר'ת' כ'י' כ'פ'ל'ט' ה'ט'ו'ן' ה'ו'ל' ל'א'י'ט' ה'ח'ו'מ'ל' ו'ש'כ'ר'
 ה'מ'ע'ד' ק'ט' ט'ר' ל'ת'ך' ד'ו'ר' כ'פ'ל'ט' ש'ה'פ'ס' ש'נ'י' ל'פ'י'ס' ד'ו'ר'ו'ת' . ו'א'ח'ז' ס'פ' ה'ת' ה'ק'ו'ד' ו'ק'ס' ו'פ'ט'ע'
 ו'ח'מ'ל'ת' ל'א'ז'ו'ן' ש'מ'ע'ה'ס' כ'ט'ו'ן' כ'י' ה'ס' ט'ו'ן' ק'ש'מ'ט'ל' ו'ז'ה'ך' ל'ע'ת'מ'ס' ע'ס' ה'ה'ח'מ'י'ס' י'ו'ה'ר' ט'ו'ן' ק'צ'ו'ן'
 כ'י' ה'ש'מ'ר'ת' ה'י'ו'ל' ל'ע'ט'ל'ה' ו'א'ז'ו'ן' כ'כ' כ'ה' א'ח'י'ז'ת' ה'ח'י'ט'ת'ס' כ'מו' כ'ה'ו'ד' י'ק' ש'מ'ט'ל' ו'ק'ר'א'ח'י'ז'
 ו'ק'ט' ע'כ'ת' י'ק' י'ע'ק'ב' כ'נ'ג'ד'ע' ל'ו'ד'ש'ס' ח'ס'ן' . ו'ק'ר'א'ש'ו'נ'ה' ה'י'ו'ל' כ'פ'ל'ט' ק'ט'ש'ע' ז'ב'ו'ל' ש'ה'ו'ל'
 כ'מ'ז'י'ד' ל'ה'כ'ע'י'ס' . ו'א'ח'ז' נ'ח'מ'ל'ת' ש'ה'ו'ל' ס'ח'ו'ת' מ'ה'נ'ל' ש'א'י'נ'ו' ח'מ'כ'כ'ר' ק' ה'ש'ע'ג' ו'ל'א'ק'ס'
 ש'נ'י' ק'מ'ז'ו'ב' . ו'א'ח'ז' ש'ה'ב'ין' כ'י' נ'ש' ה'נ'ע'ה' ה'י'ו'ל' ה'ע'ו'ז'ה' ב'י'ך' ה'נ'ק'ל'ת' כ'ה'ה'ל'ן' כ'נ'ל' כ'פ'ק'ו'ז'י'ס'
 ש'ל'מ'ס' ט'ל'מ'ר' ו'ל'ח'ו'ה'ה'ס' ב'י'ת'ה' ש'ה'ו'ל' ק'ס'ה' פ'ק'י' א'ל'כ'ו'כ'ה' . ו'ל'א' נ'ת'ג'ב'ל' א'ד'ס' ת'ש'ס' ט'ר'
 ש'מ'ט'ל' כ'א'ח'ו'ו' ו'נ'ש' ט'ל'ה' י'ש'ר'א'ל' ל'א'י'ש'ק'ר' . ו'נ'ש' כ'מ'ה' ה'ו'ע'ל'ה' ה'פ'ל'ת' ד'ו'ד' כ'א'ח'ו'ו'ב'ו' ע'ו'י'ו'מ'ו'ן'
 כ'י'ש'ט'ך' ט'ל'ה' י'ש'ר'א'ל' ש'ה'ר'ק' ש'ר' ע'ס' י'מ'ע'ן' ח'מ'ס'ד' ש'ע'ס' ה'י'ו'ל' כ'ה'ה'ל'ן' נ'ע'מ'ת' ב'י'ך' ו'א'ז' -
 ט'ל'ת' כ'י' נ'ש' ה'י'ו'ל' ש'מ'ט'ל' כ'מ'ו'ה'ה'ו'ד' ל'ה'י'ו'ת'ה' ל'ע'ו'ז'ה' ב'י'ך' ו'א'ז' ה'י'מ'ע'ן' ש'ב'ה'ו'ד' י'ק'י'ה' י'ו'ה'ר'
 ח'ס'ד' ו'ש'מ'ט'ל' ק'ט'ל' כ'י' י'מ'ע'ן' ה'ה'ו'ד' מ'כ'פ'ר' ה'פ'ש'ע' ל'ה'כ'ע'י'ס' ו'ב'מ'ז'י'ד' . ו'ש'מ'ט'ל' ק'ט'ל' -
 ס'כ'פ'ל'ט' ל'כ'ר' ה'ט'ו'ן' ב'מ'ז'י'ד' ל'פ'י' ט'ו'ן' . א'ח'מ'ט'ס' ע'כ'ז' כ'י' ס'ט'ר'ס' כ'מ'ע'ט' ש'מ'ט'ל'י'ס' ל'ת'ך' ל'א'ז'ו'ן'
 כ'י' ע'כ'ז' ז'ב'ו'ל' מ'ז'ד'ת' ק'ט'ל' ש'ה'ו'ל' מ'ז'ד'ת' ה'ט'ו'ב' ה'ת'ן' ט'ע'מ'י'ס' ע'ל' מ'ז'ד'ת' ה'ה'ו'ד' כ'י' מ'ז'ד'ת' ה'ה'ו'ד'
 ט'ל'ת' ט'ר' ל'כ'י'ע'י'ס' ה'ס' ל'ד'ו'ר'ו'ת' ו'נ'ע'ח' ה'ו'ל' ע'ר' ל'פ'י'ס' ד'ו'ר' ו'ת'ן' ט'ע'מ'י'ס' ל' ק'ס' ל'פ'י'ס' ו'ל'ה'
 ה'ט'ל'ת' כ'נ'ל' ל' ה'י'ב'ו'ת' נ'ז'ד'ג' ח'ס'ד' ל'א'פ'י'ס' נו'ש'א'ן' ט'ו'ן' ש'ה'ס' ה' ש'מ'ט'ל' ק' ה'ס'ה'ת'ן' ש'י'ת'ה'ה'
 י'ז'ב'ת' ק'ט'ל' ע'ל' מ'ז'ד'ת' ס'ה'ר' ו'ז'ה' ה'ט'ל'ת' כ'פ'ט' מ'ש'ע'ב'ת' ה'ל'ק'ו'ת' פ'ק' . א'ח'ז' מ'ז'ד'ת' ו'ת'ק'
 ב'י'ס'ד' ב'י'ס'ב'ר' מ'ז'ד'ת' ה'י'מ'ע'ן' ש'ב'י'ס'ד' נ'כ'כ'ה' כ'ש'ס' ה'י'ז'ה' ה'נ'א'ש'ו'ן' ע'פ'ס'ו'ק' ע'ש'ט'ל' ו'ק'י'ל'ח'
 ה'י'מ'ע'ן' ש'ב'י'ס'ד' ש'מ'ר'ת' א'י'נ'ו' א'ח'ו'ה'ס' מ'ז'ד'ת' ק'ש'מ'ט'ל'ת' ג'א'ב'י'ס'ו'ד' ו'ה'ו'ל' ו'ת'ק'
 מ'ז'ד'ת' ל'ע'ט'ל'ה' ו'א'ח'ר' י'כ'נ'ע'מ'ל'ט'ע'ל'ה' ל'מ'ע'ה' ו'ס'ו'ל' מ'ז'ד'ת' א'מ'ע'י'ת' כ'ע'ד'ע' ו'כ'ן' ו'ת'ק'
 כ'ו' כ'י' ע'ס' ה'י'ס'ד' ה'ו'ל' ו'ז'ע'י'ל' . ו'נ'ג'ד'ע' כ'י' מ'ז'ד'ת' ו'ת'ק'
 כ'ס'ג'ת' ק'ו'ז'ת' ב'ו'ן' ל'ג' ש'מ'ט'ל' פ'ס'ו'ק' ע'ש'ט'ל' . ו'כ'א'ח'ו'ו'ב'ו' ש'ל' י'ז' מ'ז'ד'ת' ע'ל' ק'ס'ר' ש'פ'ר'ש'ת' ל'ן'
 כ'כ' כ'א'ר'ו'ס'ק' ל'א'ז'ו'ן' ה'ט'ר'ו'ת' ש'פ'ר'ש'ת' ס'פ'ס' ל'א'ז'ו'ן' ל'ז'מ'ת' כ'ו'כ'ה' ל'ת' ש'פ'ר'ש'ת' כ'פ'ר'ת' :

מ'ן

שעבודת ה'

מין נוקבין הם מן המלכים שבעשיה הם נחמס הך הקלטה של העשיה
 וקרובים להם וכן מלכי הים קרובים לקלטה היטהר וכן
 כבהאך יונה יש גם כן בעשיה והוא מעבר בידו של השם והגמ' שיש
 טעם לשם יורהם על המלכים ומעלהים אולם טעם (למען יחייבו מעלהים סדר
 מקם טעם) מעלהם אולם על היטהר ואם קרוח של הערה ינה (למשל טעם טלה) עד
 מלכי היטהר ומעלה ומעבר טעם מה שיוכל כל זולת היטהר או היטהר קטן וקטן
 כמות שם כן שביטהר ואז עולם שטקם (למען שטקם כ"י נורח דעק טעם שם כן)
 עד הכהאך ואז הטעם עם שטקם כן דכהאך טכרהם ועולם עד נוקם דאם ושם
 טהם כיסוד שלם כסוד מן עז וורהם קחמהם מן קכר נמשנים נקנוה טולטה
 וכר ידע כי יש חסדים דאכל ויש באימתו ונבנות דאכל הם חסדים דאימתו וכר
 נבאר כנל כן דעלה חפים

שם כה הוא מעלה מן דאימתו ושם טכ מעלה מן דאכל ושם מנה טעם מנה
 דאם ושם כן מעלה מן דמלכותו למען דאכל לקדם מן דמלכות קודם מנה
 יעלה דאמתו קודמתו למד דאכל וכן חלל כסדר כמותו כמותו דאמתו
 יעלה דאמתו וכן קודמתו למן לך עינה יעלה מעלה שאן כמותו עז אכל
 דהטענות מקבל מלמעלה מן דאכל (לעך אזה)

דומה מעלה זה טכרהם ד מלמעלה נבול וראיה לבונכופה אמתו שלטון אינו את

בענין איסור קבוע בשעת הקבלה ובשעת קהאך הטהר והדגם טעם חסדים מעלה
 כזה לה' יונה באמת הקשורה שלו שכתב שחייבים קבכמה לקוביח -
 (מודר בשעת הקבלה ובשעת קהאך הטהר עם כל דאם אלא יפתקו הנכבדים לקוביח
 למודר בשעת הקבלה ובשעת קהאך הטהר ועזאם ככתוב קוביח טוכיח עז למנה שבני
 ישאל שפסוק זה לא קשה אתה למדו חמא ולמעלה קבכמה ולקהאך הטהר אשר
 קבכמה אמתו שלטון וכן עינה ה' מעלה אמתו שפסוק מעלה מעלה טוכיח
 לב' אמתו שלטון נבנה לב' קהאך שאמקל עליו ושם ואני כרוב חסדך ועז ל' אמת
 כדאי לכתב כביתך מעלה טעמי כי אמת כרוב חסדך וכן ולכן אמתו נכלו כחמקך
 וכשנבאר אמתו כחמי כלומר אמתו שחמקל כמותו זעכדכך אינו חמקך מורה
 לעלמי ובשאר טכרהם חממי כי אמתו חמקך לבד ולמען אמתו כעבר חמקל חממי
 וכבר קבכמה רבא ואלה חמקל חממי חמקל חממי חמקל חממי חמקל חממי חמקל חממי

שער התפלה

ואם קהלת הטהרה ודחשה בתוכה חמור ובקולו השאמט
 זמן חול שצדק למנו ימנע
 ומה שהנה בשעת קהלת הטהרה צדק האדם לבין —
 ברפאלן שעה כיוצא
 שימסור נפשו ואלו דרום החכם לז"ל הם כבלאי
 דקיימי קמי סתא קיימי טוקמיה"ו וזה שהטהרה כל
 הלא סתאי חקני י ואם כבוד שעת הטהרה חמור ואורה
 קודם כל האמור :

הטבורו שבתפלה נקראת עבודה והנה המכוין בשעת חזרת הטהרה בשמחין האדם
 מעלה עליו הנה כאלו הטהרה הנה הטהרה כל שמוא חמור כלתה והב' ששומע כטובה
 והב' שמוא כמחוק רבנן ועוד צדק לענין שישימשו ששבה כח אדם שפי' ש"ן ואלו לאו
 הוין ככסה למשלם עליו כל יאמר הנה יש עשה חלבי לא יפלא נס' אל לבן צדק למנו
 לבסוף חלביאלן ששפי' ואם כמשובה השיעור הדברקות וק"ש נבו הדברקות ואל יאמר
 אדם ככל יום את ששכים לבד מה יחוש השיעור אדם אצמק לבטל פעם ופעמים
 למדוך עסקי על זה חמור כפרת כמי בכס יחא' שומע בקול דברו וכל יום כן לבד
 חנה הלך דיום חנה פנה היום אשר הלך היום חשכים ואין נגד לו ומה יאמר האמור
 שהוא חקוק לבקש פחונותיו עליו צמח כמס' וישען כאליו ומה כאליו חך האדם
 דאני לשוכיה את עמיתו להוציא יקר מחולל :

מספר

בבבכר יד סלמור כל האוחז ס' ערום נקבר ערום יל טהר פשעו ומה
 חמורו שיהיה נקבר ערום כשטל שאוחז ס' ערום יאכל ס' ערום יאכל
 חלבי ששש אוחז ס' ערום עלה כלבו וכמת שכח שום חלול לוי שלם חלה חגבו
 בנקומו וכעבור שחלול כבוד ס' עשה שיהיה נקבר ערום ופי' שיהיה נקבר
 ערום כלל שכר הפלגה שששה חולל כל שאוחז ס' ערום לל כל האוחז ס' ערום
 כבתכם וכלאום כל שום פי' והנה כדכרוקים נפי' חמור נקבר ערום חולל כל
 האוחז ס' לקרובו ואינו חקויים מה שבתוכו נקבר ערום כמחולל בערום
 חמור חלה דורש ועל סקויים :

מאמר

פ"ק דכרובת מאי והמוכר בעיניך עשיה חמור כה שסמך חלול
 לטהר ידנה שמתם חלול לטהר לחטוק מ"פ שאסמך צדק הן
 על האדם ואין לו חטור לפי מה שהטל בטהרה לו שחמור יבדק ס' ערום
 יחבר לו פי' חמור והחמורטם וכענין חמור ואלו כל הסמך חלול לטהר חמור
 ענין כל היום שהחמורין שחמור סמור בטהרה שאם לא יחולל חמור חמור
 הטהרה

שערי התפלה

התפלה לעולם אינו נחזק אלא שיהיה חומתו שהתפלה בעין טליו וכן טעה חזקיהו
 שאין שומר עליו וצדק לא ימנע ממנו הפחיתים כמשל לשלם שבטתו כמשל שמים—
 שהטעה לכל איש וקדוהו בחיבתו ופחדו באורו ושלם שבתו והוא הנחב כשיתק
 משיב שיקדוהו להפלתן של צדקיים וכן טענו ל' לנישגנה מרדכי אלהי ישראל
 כה שישאלו מיטקס לעזרום לתפלה 4

כפיסן טוב להתל לבטב הירקן חול הפש כאשר שמיטתו מפי
 החכם המן וכל קאהי כמקור דתקן לעכתי ילהי

קרי שהקדם כצדק החומר וקרה שהיון נש ורחה ושמהו שהיה חלק לאהיה
 חומתו שמתור ופח באפיו נשמר חיים ונפול קוס חומתו מסודר אל הקלס
 התקומה ומשגרת האדם משלמתוהו העבש להכרתה מהילשך דחיי לפי שקוף מלך
 דין וכל שגלה י' שנה קדם הטענה כי דוט ולבן אין אדם לעק בארץ אישה יפסה
 עבד אלף יחמון וידוע שהחמון פגם וכנס וחלוקה (אין) ל' שנים שנים בארץ
 בנפם ומה חול העשש קמהלה וכשהיא בטנופה

הטעם והחומר והקרה

ובכרתוהו אנה יכולה לבאור ולהשיג השלמות
 האמירה שהיא סודות הטהרה כח להדבק באברהם
 כי לבן נבואה ולבן שאין אונה צפיה בשיעור
 קומה שפס מדובר הטהרה והטון ששש המסך
 ומשילם צפיה לבין קומה לבאור ולבין בדכרהם—
 העלונים קדושים ומגורים שמתור הטהרה הטהרה
 משעבר נפש שמשעבה אונה כמקומה להדבק
 החלק ככל גופו שיהיה חומתו אינה יכולה לבאור
 אלא ומתען בה חסדו הטהרה כמנו שאין
 מזההו כמגלה הטהרה כשהיון מלאכה כהשם
 ועלה בה חלוקה שאין עבאית בה הטהרה כי אס
 טכור ומקוללות נשגיהן זכה וכה חזרונים
 פה הדברה והקרות כהקדם כלהם כן קמש

כשהיון עגולה ומה לא טאקס יום כה הדברים הקדושים העלונים נכסדו כחלוקה
 וסברתוהו אין כלום מלפך כמור שהחולה טאקס כמלפן הוא משלם הדברה חמורים

ואוקב

שער התפלה

ואורכ הדברים המכבדים החל וקרא לקבל לו הבהאות נהגן לו סממנים מהם
 כלשה שבאופן הדברים יחזור המכט למכט הראשון ובהיותו כשהיה כך קמנו
 החלה להמיר החל סממנה אהך שיקבל עליו מערות הרפואה השובה כפי צרכים
 וכתעבור בשקופאפר ומלקיות ומבלות ומתהר ממינות ובהם קטנות בה שיוכל
 להשיע להבין בדברים העלמיים שהם כבשנו של טולם שהיא זאת החכמה הנעלמת
 וממדת הקדמות הפשטי טה עד טהר כמות שאמר טה דלת ליה פורחן לאתגליא טר
 דחן כבדאך התי מלכא מעשיחא שהיא זה קומן שטי מוהנו הקדוש הלאי כהקדו
 יתק הלהא קל טה בוח הבואה שהופיעו החחול להאיר עיניו באור החכמה הלאי
 היאך הנשמת מעיט כל חי לשיחיה הנעלות וסיוט מלמטה כמש קל הטלמנים
 דברים לתחומים כפול והפשטי טה אמר דאהך התעוררות מתגלה לשלח בה שיהיה
 סיוט לביאת געש ושוקיה במהרה כיונינו שאנו כמים הצרות הבופות חולו וכל
 הסממנים שאנו ר' יממש טה שיהא בעקבות מעשיחא אמרואים כמטמנו זה כי אם
 יחד לא בעד ומתעלגת אור החכמה היאך טה הקדוש האמיתי טה והוא לא היה
 מעלה שום מוד מעודות החכמה הקדושה היאך למי שהיה כואך ברוח הקדוש כפי
 כמטמו עד שהיה טובן לו תקון לתקן את כל אשר עיוור וכמו שהרופא הבקי טמן לכל
 תולת קסם האהך לרפואת אורת החול כך טה היה מכיר הטון ואומר לו המקום שפסם
 ונוקן לו התקון שיהך לאורו טון לבבם נשאו בה שיוכל לקבל האור הטלון כדכתיב כפי
 מדעך לבך ירושלים לטון הטטי ומה כמותינו הפנים והדעים נבקש כישועך
 של מעלה הוא טה הך למנוחה ועמד אורנו לאחיות ואין מי שיפיר המסך המכהל -
 כינו לבין אהינו שהם הטונות כמש הנבא טה כי אם טונותכם הם מעלה כיניכם -
 לבין אהיכם וכעבור שארזל הבא למחר מספישין אורו אמתהי בה למכות את טמני
 למנות למי שזכה לשוב בהשבה שלמה ורצה למדר נשאו ולכנס כפרים החמה
 בה שיעיירו כנשאו הדפס השלמות הקדושים אמתי לבתוכ הטונות שהאדם נשאל
 כסם בבחורוכו אובקמרה כמשה כי יר לב האדם בע מעשהו והרפואה שיהך
 שיעש לכל טון וטון לרט המקום שפסם מה יעשה לתקן ומה תשובה שיהך לעשות
 לתקן את אשר שחק מהשכל בה טפי הפטי דכפונות והקונים שיהך לכל טון
 וטון ויש הטלמנים שיהגלו על כל טון וטון בה שחיה לכבוד מעשאו וישוכ לך ולחמה
 והוא יר נשלה יחד עיניו באור הטה ועלה עיניו לבאות והבין נבאיות נסודות

שיעור התפלה

היהו הקדושה והתעומה ומתה עליה כל השלח וסבת כל הסבות לט מפיל המות
 לפי כפי כבודו ומתהלל ומתקט ושולט טור ופיוט שיעורו וספיוט ואלהי מעשי אלה
 לכל אכשל בכבודו ושיהיה עבודתו רציה לבנו ושכונתו לעובדו ומתעורר
 כלבב שלם כי כבודו לב ויעזרני ויאיר עיני באור תורתו הקדושה אעפ"י שאיני רואי
 ולא כדאי לכנס לפניו מומחצתי אבל הכין לעקר מפי ששון אורו לכן נשעתי פני
 כחלמיש ואדע כי לא אבוע ולאחיל עזה מועס ה' עושה שמים וארץ והנה מעותו
 לבטב כפאת חול הנפש בגלל האשר נשעתי מפי מורה מלה"ה :

בקוץ לשון דע לבגלה נב' אמה והכל כמוב אצלנו כמטה הפ' מלה"ה :

הנה

הדשע נמור שנתהו ועקב לעמה ימחולנו הקצה אעפ"י שאין ששה אלה
 טוב שאינו מתקייב בו כי אם הן פועלת מחוייבות כבודו הפולן והפלה וביאור
 יטע טליהם : ולא אחר שאנו וישנו כנף יפה לשואת מלכה רבות אך פתחו -
 שיהיה כדחלו ופחיתו שלא לקבל פס' אמה שאם הוא על מנת לקבל פס' -
 יפתחו (החזיר על הפס') אזי זוכה למלכות דא"ל ה' הנה : ולא יעסק בפרה -
 המיד כדחלו ופחיתו שלא לקבל פס' אזי זוכה לכה"א דא"ל : וזו היא השואב נמוכה -
 טלנה כי הנה נקטר המיד עם אור ואינו כעולה הנהא שאומר עליה ובפס' טכס -
 שאחיה אומם ולבן נב' יהו' : ומלאכי כי כאשר עוסק בתורה לשמה כדחלו ופחיתו שלא
 לקבל פס' הנה זוכה לכה"א דא"ל וזה טעם כולל הקו"ה ונק' השואב של מטה :

ודע

כי ששנת החומה ואלמו טענת שם אורחם אורטור וביאור והכל כפי
 קטנס שטנס שם ע' החסד דערה רשין : והבין ומיד כשיטעה בשואב
 כשאלמות בגלל ודאי ישוב הוקנו כבדאונה שלם ושהן עליה כל יקר דא"ל ויבנה
 מענה החסד הותחשך ויאיר בו האור ומאיר : ולא היה לא אפי' שלא יקיים כל -
 דמילת שאדם מעברות לא שיעשה מלכה אחר לבד בקונה בכל פרמיה ויחזיק
 בה בכל ימיו ולא ימנה לעולם אפי' בכל אונם שבעולם ותמיד בה והיה כדחלו
 ופחיתו שלא על מנת לקבל פס' הנה נחשלו כל ימיהם כל הנהא עתה ושהיא עליה
 אלה אחר דא"ל ודע כל קאומר אזה פ' טעמים כל יום מעבדו וזו כל קעושה
 מלכה אחר מעבדיו לו וכו' ופן זק מלמד : אומם נדאי שארץ לקיים השואב המעבד
 המעבדות לקום לששוק בגלל :

הפלה טפוח

7

תפלת ערבית

ע

תפלת ערבית מעט שחברתי כפזת קט' הראשונה שהיא אשר
 בדרכי מערב טפס עד פיו כל העבודה סגור טק
 וסגור אופי וגם באשר סת' ידך ופניו זולתו יד ימין על יד שמאלך על -
 החזה וטעם סגור העינים ית' לך בטעם בסכך למשפטים דת' צד' על' ומתדו
 על המזל שפירא ולתלת עיין ונ' כי קנה סת' נאמר כה ואלה היתה יפת תואר וקו
 טלמון שפירא חבל לתבה עיין כמו כלתה אחותה שאל' בה ושיטלתה פזת ומעם
 הדבר כי לתה טוענת אחוה השא' דזעיר ומעטך שפט מעיין הלנה ללנה ועשין עם
 כה עיין לך סת' היא מן סתרה למטה בלחמה זעיר ושם בטעם כמד זעיר ומעקים
 יפוד איתן נחמדם מרגלם כנעלי פ' ומתוהן לתל שהול' כח' היופי אומנם אין שם
 כח' עיין כזעיר כה סימטוכו וישעו עיין סת' וט' כינה יופי המגלה לתל וללך
 ללנה כי שם האזות מכומין זכנה העינים ללנה ולל' לתל . וקנה בלנה היא חושך
 ומתבין עיני סת' משא' ביום בטעם המגלה השמר וט' דהך לעזר העינים לעזר
 על החשך וסיה רבין מהו טען כח' קחך ומתוהן מעטך ועם למג החשך -
 חול בלנה על כיים . ומעם לתבוק הירם זוט' זו הוא מה שנבאר כה ברבלי השמר
 כעמידה כי קחמם המגלעין כעטל דזעיר מחמד למטה דהך לחכך הימין -
 כעטל ומשאל פיון לתללן שמשלך ביימין ומשאלך כעטלן מעטע ועד' יתפתק
 דהמטל ביימין ומשאלך מעטלך קחמם שלחמם ומשאלך מעטלך מעטלך מעטלך מעטלך
 מן קיום ולכן קבלת הימין גמול לעטם הנה

תפלת ערבית

היא שאל' כפיון ולכן יצתה קט' ספרותם משא' ספרות
 מענה שהיא חתקטיו וזה הקט' ספרותם ספרותם ספרותם
 קפחיה חך יס' עשר' אין סת' בל' גמול קל' חך של' עט' חך -
 כפולת' ימול מקוס נבנה ואין עט' שר' מתקל' שר' חך און סת' סת' סת' סת'
 קילת' קחמם כלב' שהמטל' לחמה כהיל' לבג' חמ' אהיל' ימול' פנח' עט'
 און אומרים כפכה זו קמבל' כיון וכן לל' כה ימול' חך קח' קח' חכ' חכ' חכ'
 לעים יצ' און אומרים קח' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ'
 קח' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ'
 אומרים חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ'
 ולכן און חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ'

אלך

תפלת ערבית

שאל הזכר יורה מן האד' א הבראה כמו שיה' ומודווע שנת בתעק זו שהיה חזק
 קדש הקדשים דכפאק ע"י אטו אומרים השכרנו וישאלו כשאתה שאלו היא טולה
 מן הבראה א אד' ושם מודווע שמו ומשמע שיה' נב' לא ישאלו אפי' בשכר
 לפי שבשחרית ומטה היא בעולה למטה והיא משערת קמאק ושם היא צהר
 א הגמ' טנים שיהיו כפי' מן' ע"י עולה אפי' כעוד כה' להטולה למטה אך בשכר
 הוא יוד' כפאק כהכל הנז' והוא המעורר המאוקה ואין אנו צריכין לעשות עולה
 אפי' לעורר אוקה יעור ישמעם אחר כי בשחרית החסד מתעורר לחוד זין פ"ב -
 בעוד ש ואין אנו בעלין כל המשלות העולמות ומעלן נשמנו ונרואנו ונשמנו ונשמנו
 מעשיה יודה כראק עד האד' כפוד מן' ע"י עולה אפי' על יהו' וכמתנה אד' מתעורר
 סוד הין שהיא בגובה ואין כנו כח לטול העולמות ולעורר אותם כיון שהעולם -
 נבאל כהן בעוד ש ע"י הוא המעורר אד' וכולה העולמות ועל ידו עשה חזון וע"י יש
 עולה אפי' אפי' שאינו על יהו' ככ"י יש חזון וכולה העולמות ע"י קוביה יאמנם -
 כפי' שיהיו אד' חזון שהיו הוא כפוד אד' אך בשכר למה שיהיו אד' שיהיו
 החזון ויש אמתנו אד' כנו כח לעורר וע"י לא יש עולה אפי' כיש קנאה אין טרה
 קמנה אף כיום אחר חלק בעצם וכוה וכן למה אין חזון באד' בשכר אף למטה
 כפאק הנז' ואמנם טען החזון הזה דעפיה ענינו הוא כי באד' הלאה קמאק
 סוף היסוד לבדו ארץ אד' א הבראה סוף קדש הקדשים ומודווע בעלבוך חזון
 אד' ומעם באים ששעור לאדם המודוועים קודם חלק ואין חזון זה משפוט שמו
 תלמיסם חכמים פני בפי פקודתם אין אמת אפי' נבאים ע"י קדש הקדשים יעורר
 חזון באד' אד' חזון עמו מודווע עם המלכות ומשפוט ששעור למלכים חכמים
 ולכן ענין אד' חזון עמו מודווע עם המלכות ומשפוט ששעור למלכים חכמים
 כי אין חזון אד' חזון עמו מודווע עם המלכות ומשפוט ששעור למלכים חכמים
 משפוט מלכים חכמים ויהו' ע"י חזון עמו מודווע עם המלכות ומשפוט ששעור למלכים חכמים
 בעד אד' חזון עמו מודווע עם המלכות ומשפוט ששעור למלכים חכמים
 ולפי שכן חזון אף כפוד ענין מלכים חזון עמו מודווע עם המלכות ומשפוט ששעור למלכים חכמים
 לחזון חזון חזון עמו מודווע עם המלכות ומשפוט ששעור למלכים חכמים
 שהיא חזון חזון עמו מודווע עם המלכות ומשפוט ששעור למלכים חכמים
 והענינו מלבנו מלים ומעם כיון מן חזון חזון עמו מודווע עם המלכות ומשפוט ששעור למלכים חכמים

ק"ש שעל חמטה
ע"א

ע"ש חילוקו ושאם המלאכים העבדאים עמה והוא לחיים טובים ולשלום שאם החיים
הנמשכים מבינה הנה"ח המלך אפרתה חתן מלכנו ונ"ס לשלום שהוא היסוד נחמד
העמידה היא בא"צ

הנה פפואה ק"ש שעל המטה נב"כ ע"ק כוונת חזונה ק"ש אינה אלא לעשות כל
ולא לבחי' זווג מממש ועם ע"ז ע"ן כל המה מה ענינו ונעתיק קלמו כבאן
דע טבל זווג וזווג שישי בין באימלא בין במקרה דמזי' דהך חתלה לחוזה לעשות
בה בחי' כל נחמד זווג שנ' להוליד ולהתעבר מממש בחי' עמדות נעמס הדבר הוא כמה
שהודענוך כי כאשר אבא נדווג עם אימלא ביאה לאשונה בעת בחירת העולם הנה
השפוט בה אורה הנחמא הנ"ל כסבא דמשפטים דשקן בה בעלה לעשותה כל כה'
שהוא ראוי להתעבר ולקבל מופת הדעת כתיבוי והנה זה הנחמא עממן בה בביאה
לאשונה הוא נמשך מן הדעת של אבא אשר הוא שם ט"ז כמל' יולד כנודע והנה
זה הדעת של אבא הוא נמשך מדעת עליון החופת על אימלא והוא מיתל הי"ז דהקנ"ד
דעתיקא כנודע כי אימלא כמלא אלהלן וזה נמשך בו נ"כ מן פמקל השמיני העליון
ממנו אשר ביארנוך כי יש בו ז' הוו"ו דע"ב הו"ו והנה לאשונה כל או ההמשכות הוא
מן הדעת העליון דעתיק יומין הנה בשא' דלא אהדע אשר הדעת השולט צ"ח בלילית
ופותח לא"ל והוא בחי' ההוא אימלא דתיב על קדמיה דמחמא דא"ל והנה משש נמשך
עד דפת באבא ממזדונה למחמא נחמד דע"ב של אבא נמשך עד היסוד עכו הקל
נתיב אל ידעו שיהי וממש ידא ונגה כיסוד של אימלא בביאה לאשונה ונמלא כי -
היא כוחות דנפק מניסוד לאבא הוא חתן אימלא דביא וכתו מעבאר בה' והנה היא
כוחות הוא כלל מן ז' שמות דע"ב דמל' יולד והם בג"ד הו גא ה"ז שמות שמקן בה'
בביאה לאשונה שאלמלא הם בחי' הכל אשר הם נחמד כוונת השני נוקן בה שם א'
של ע"ס שפוט ע"ב תבות הבוללם הו אהמא כנודע ואז הוא מ"פ דרטי"ת מממש
להוליד וע"ב בחי' ה' הווא כנ"ב צ"וה שהולקסה וע"ב הוא בג' חפ"ד שהוא זכר כנודע
כה"ש פ' בשאל וי"ל פדיוש ח' נע"ש ונודע כי חסד צ"ח כשמתח דאמה ונמלא כי
זה היסוד לאבא ^{היא} נמשך מן חסד וחזיה להג ברנה שם ע"ב דמקן לעולם הוא בחסד
וכן הוא בג' חסד כנודע וא"כ הינחם נ"כ ע"ב שאם ה"ו קצתן הוא כי חנוט ימין הנה
חסדו שבו ז' סקן הנה חסד חסדו כנודע כ"ו וימי נחמד סק"ן קס מעתלן -
כמלא לאמה ועממן אבאימלא וע"י נשית בל' ואסו מ"ש כחמד כי חסד מעבון
למעבדותה

ק"ש

ק"ש שיעור חמשה

למעשה הנהגה. ונמצא כי בחי הכל הזה אשר התחיל אצלנו לזמנך נק' אורח דכ"ח כי
הס סוד חמש ספרים. וק"ה צבורות שספור דומה נק' אשך דכ"ח. וק"ה חמש השנה
בחי שהם ביסוד דאיתך נעשית לעלתך דק"ה כנז בארץ דת"כ ע"כ נביח -
על צילתך חר הקיסר ומהם טענה בחי מוח הדעת דק"ה. ונמצאם באמת ק"ה -
שמן היסוד דאז"ל טענה הדעת דק"ה אומנם להיות שנים הא' אורח דכ"ח הוא דומה
דנעז ביסוד דאיתך כ"ל לכן אנו אומרים כימן נה' דאיתך נעשו ז' מוחין דק"ה
ולאז אנו מוציין את אבן לפי שהיא אורח דכ"ח כבר הוא ככלל דאיתך כיה דק"ה
לקחנה כ"ל. ונמצא כי אחר כ"ה ראשונה דבהגה השלם איתך מפתח דכלל שיה
הנודע בספרך דאטעוהך והוא ה"ל הכולל וק' כנודע וספרים סתמך דאיתך כי
נה' שלם נעשו מחוץ בהש"ה ונמצא כי מקורה נ"ה וספרים הך הש"ה דק"ה ולא אורח
הכל הנה אורח דכ"ח כנודע לקחו ק"ה ולא חזרה איתך לומר סגולה כבב"ה
כבחי כנ"ה סוף שחזר ספרים סתמך כנ"ה. ואח"כ כנודע שט קולך אבן להסוד
בה טעם איתך כל אחר ולאח"כ נודע טענה והלכך א כל טענה וקנה כה דרכו -
המיד טענה כי מאחר שק"ה ספרים סתמך המיד נמצא כי לעולם איתך ה"ל ככלל
וק"ה סוד אסבר יקרוקיה הנה מסוד הכ"ה קו ירוק כנודע כמקונן וק"ה נק'
איתך קסוד על שחזרה ער וכל טענה הנה כבב"ה. וקנה אורח הקודם ק"ה
כה ככל דומה איתך לבב"ה כיהנה הוא נמשך כ"ה וק"ה ממשך שחזר וק"ה דק"ה
ש"ה לשורה כל ז"ס היא ונמצא לה מיעוד ש"ה לנסוד שלם לשענה כל וטעם ק"ה
כי לעולם בחי הולבנת בעשיה אצל החלטה היא דכ"ה להיות כ"ה ואיש לר"ה
ידעה מוטע החלטה וכ"ה כ"ה איתך הרשון אלה סתמך והיא כ"ה איתך
וכ"ה איתך החכמן והנלמד וספרים איתך אע"ה מוחל בה פתי ק"ה איתך אבן
כל מלך ירוק. כמו אורח של כ"ה סתמך הוא וק"ה לקח חזרה לשענה לדעת
שבו וק"ה נהגן ביסוד שבו ושע"ה דומה לו ק"ה ק"ה מלך ק"ה כ"ה ק"ה ק"ה
א נמצא כי נחלק להלכה מוטע א' כ"ה וק"ה כ"ה כ"ה כ"ה וק"ה
לעלך ש"ה ז' כ"ה כ"ה ז' טעם איתך איתך וק"ה נ"ה כ"ה איתך ש"ה ש"ה
ספרים כ"ה סתמך סתמך. וק"ה איתך איתך איתך איתך איתך איתך איתך
כ"ה כ"ה ד"ה איתך איתך איתך איתך איתך איתך איתך איתך איתך
וקטן איתך כ"ה כ"ה איתך איתך איתך איתך איתך איתך איתך איתך

ט

שכ"ה

ק"ש שעל חמשה

עב

שבת חזר ומסתלק ונרבה כמקורו כמ"ל ואין הנקבה משתנה מעדו לא מעדו
הבינה שהיא רבונה אף על פי שכל ענין שבת ויבואה א הקדש בשנים שלום ושלום
כי ההמלכות חזקה להיות בטלה ולכן אינו צריך לעשותה כל כבוד קלה לה ונס
לבינה על ידי כי היא מקדוונס און כבוד כי היא לא שונה לעשות את האומות כל -
ואת כבוד אומות נמשך און א זון דכיתה לא שונה נב אחר חזקה לעשותה כל ואת
כיום פק"ט דשמש ישבא (צמח שאל בק"ש האר"י) הוא און משמש להולד באון
ובשנים שלום הוא און משמש להולד באון נשאל כי און חזקה ללה לאון ולזון
הוא להבינה שיהיו מוכנים לעק און און וכע"ז פתח כל יום ויום לגעס קנה
ואמש בכל און ואון לאון עולין און שם כבוד מן ועב אינו מעלין נשמותינו עם
און למטה ומה ע"י מסירת עצמנו להנה על קידוש השם צמח זוהר כי הא דת רבא
ואז יורה נמשך באומות הכל קנה שהולך בח"י הו ור"ז ע"ש מפירת משנה
נעשית כל בחזקת קלה ואת כבוד נמשך און תחתן - נפשו למיתה לעק און
דאון ואז נמשך און הו תחתן א המלכות ופתח נ מותין דחבד דעיר הס -
מאירן בעל גלגל דתק ואת כבוד אינו מפקידן נשמותינו עם כבוד מן דק פקדון לבד -
כי הוא ללה ואת נותן קדש כה הו תחתן והוא עם כן דה"ק בהכונה ובמלואו
שהוא כב' ע"ב ק"ס כבוד והוא כב' הו והו הכל שלהקבה תפלה ואת כבוד
אונס של היום שהם שמש לאון נשים שלום לאון אהם אונס נמורה להתעבר -
להולד ומה עשה בכל יום ויום יפ נר שם בעטן בידך אפקידותי כי שנה -
היהם של בינה שהם א אכנות ימינים ונ שמשאיים שהם עטן ה אורחות מעט
כפלות הם נעשו בח' כל א המלכות להיות לה כמס הקמ ואלו נמשכין לה משם
בוכו שבבינה שהולך חילת שם איה"ה כי יש הוא כב' ידך ואלה הם של בינה
נשים במלכות כל בית קיבול להיות בתוכו המן בין יד הימנית לד שמאלית שהם
הו ע"ז וברכס הקמ

69

בענין חכמה

אמרנו בזוהר פ' בראשית דף ז' ע"ב דאנליח עלי שסין
ע"ב בתפין ובארטון נשם ביארנו כוונתו וכל כי שם
כן ע"ב הוא ע"ב המין ובהם הו אורחות ופתח גליח עלי הו אורחות שהם כמטן
חכמה ואת גליח עלי ע"ב המין טמין ופגד עטן מה הוא כי קנה הרפא נשאל קס
ע"ב הו כי קנה הוא כב' חסד והוא בארץ אך הו הו הם צבוק שהם ס"ג מה כן שכל

א

ק"ש שתעלה חסד

אין חסד הוא ע"כ כמבואר אצלנו בענין הרפ"א פ"קין וקם מן הכנה ולמשך לבן
הם צבורות ונמצא מעלת עליו ל שמונת ע"כ ס"ה מן כל א' כח' ע"כ ואז
כלומר נאן הם כלומר כל הרפ"א פ"קין וע"ן כדדוש קב"א פ"הוא העקר באוק
החסד איתכיה ז' פ"קין דזרוע ימין וחסד כ"ז ע"כ קם ה"ו וזה ה"ו נבן -
א"כ באימון כחונן באשון לעשותה כל ונק' אורח דכ"א יקוץ חסד
החסד' א"ך מ"ן שבה הם ה' צבורות בבג"ד כל ז' : יל"ח ה"ע טעמו ה"א חסד
מ"ד שבו' והנה זה נמשך מהדעה דא"כ אה"א ע"ב ה"ו"ן וכן ה"ו טעמך טעמו'
ואימון זה הדעה של א"כ וס' הוא נמשך מן דעה שלטון שקוץ כחמ"ל י"ד דהקנ"א
הנשפט ממנו שמש"י שיש בו ז' שמונת ע"ב ה"ו"ן ושלשום הם ה"ו וס' שס' נמשך
מדעה שלטון דעה ק' יומין הנ"ז כלל ה"א ה"א (דעה כלל ה"א כ"מל וכמ"ל)
והוא נ"ך אורח דקדומת דמח"א כ"ז ע"כ : והנה מהדעה דא"כ נמשך ד"ך היסוד
שבו ק"ך נכ"ל ידעו ע"מ ואר"מז ביסוד דאימון וכ"ל ה"א יע"ש פ"סוד דא"כ
נ"ך אורח דכ"א והוא ז' שמונת ה"ו"ן ועל"ן ה"ו ועש"ן כ"ז כל ולבן ה"ו הוא נכ"ה'
והנה מדע כי חסד הוא המתגלה כ"ז האמת ולבן ה"א קו"ה דע"כ אה"א כ"ז חסד
והס' ז' פ"קין שבו ז' ע"כ : והנה הסוד של חסד המכונן למעשה ה"א כ"ז כזוקר
י"ן קוץ שמש"י אורה כל' וכל' זה הוא חסד אורח דכ"א נחלק לה חסד' יל"ח דכ"א
הס' צבורות שביסוד שלה וקם קמ"ן ע"מ"ן : והנה כל ז' מה טעמו ה"א כ"ז חסד'
שנדרוונ טעם כב"ה ה"א העולם כה"ל ה"א' ואז שמש"י כל' וכ"ז שבה ח"ל
חן חסד' ע"מ"ן אז יכולה לקבל מ"ת חסד' ע"מ"ן שהם מ"ת ה"א ש"י
של מ"ד ואז רא"ה לעבור והכן קמ"ב טעם כל' זה כי ה"א כ"ז ה"א וק"ב וק"ב
והט"ך שבהם ע"מ"ן ש"י תכל לקבל חסד' חסד' עלונים שהם הט"כ דכ"ה וק"א
ש"ש ע"כ א' קטל כל' ה"ך ק"ך ה"ו ושנים יחד נ"ך ע"כ ע"כ ה"ו להצות כ' א"ן -
ע"כ בעולם א"ס ל"ע' שנים ומהו סוד והנה פ"ה משנה אה"ן לבי' ל"כ -
אה"ן חסד ע"כ ול"ו צ"ה ה"ו ושנים פ"ה שהם פ"ה נ"ק"ן נמשך י"ב שנים -
עש"ס הטעמה כדדע"י כל טעמה י"ד א"ה מל"ט ש"ך במ"ק ד"מ מן ה"א דוח"א דעה
כ"ז ה"ו ה"ו וכן זה מהו ע"מ"ן לבוש הטעמה קטע"ך שמהו דוח"א דעה -
כ"ז ה"ו וס' מהחסד כמ"ד א"ה א"ה שדוק מה"ו וז"ל לבן א"ה הוא מ"כ ש"ה

והנה

ג"כ נכונה

ק"ש שיעור חמשה

עג

והנה

משאן הע"ב ה"ו עשין המוחין דזעיר ונשאל כי נחברו אויול דט"א
 ואשן בכ"א חנה ביסוד איומ"א ומג"ס נבקרנו על לבן דזעיר כג"ז -
 באר"א ומ"ב לו עשה דעה ד"א וכבר ידע"ב דע"ב דזעיר עשה מ"סוד -
 דא"ב ומ"סוד דאיומ"א וקול עט"ן זה שאמרנו נה"כ"ן זה ונה"י"ה כ"ה האו"ל
 אחר שגמולו א"ב"א דאיומ"א נ"ן שלה נה"ו שאנו אומרים כי נ"י דאיומ"א הס מוחין
 דזעיר ואין אנו מו"ן א"ב"א כי נ"ס האו"ל ש"א מ"נו כבר נחשב שהולך
 מאיומ"א ט"מ"ג ונשאל כי כזו"ב באש"ן דכה"ה עולם דא"ו"א היה כש"ל נה"ל
 ש"א"ה כל נ"א ח"כ ע"ן כ"ה מ"פ"ט ט"ב דט"ן וכל זה נ"ן כ"ה"ה דאש"נה ולא נעשו בו
 מוחין דזעיר כג"ז ולא מ"ל בש"ן כסוד ק"ל"ס ונב"ש"ן כה"ש"ן דזעיר ש"ה"ה ח"ל
 כ"ו ו"ן מ"ק"ה ונ"ן א"ז מ"פ"ח"א דכל"ל ש"ה כמ"כ"א דאש"נה"א ולא סו"ה"ס מ"ק"ו -
 הע"ן דאיומ"א כי יסוד ש"ה נ"ל"ס ונ"ג"ג כד"ע"ש"ל וסו"ה"ס פ"ח"ה"א דזעיר מ"ע"ל
 הסו"ה"ס פ"ח"ה י"ג ע"ן סו"ה"ס פ"ח"ה"א הוא נ"ב באו"ס"א אחר כי א"ז ע"ן כל זה -
 למ"ד ע"מ"ו והנה איומ"א לו עש"ה כל ופ"ח"ה לק"ל מ"פ"ה דזע"ש"ל א"ב"א כ"כ -
 ה"ה כג"ז וקוד"ס היה ב"מ"ה דחומ"ה סו"ה"ס וכא"ש ע"ן זה כד"ע"ר דזעיר ח"ה"ה
 איומ"א לה"פ"ה פ"ח"ה ואין כ"ה ד"א"ו"י לעי"ב"ו וחומ"ה"ה י"ה"ה ב"מ"ה כב"א שו"ה
 ומה"סוד א"ס"ר ח"ן א"ל"ה הש"ר ש"ח"מ"ה ע" כל כ"ה"ה ודומ"ה כב"מ"ה כל ש"ה
 וכל זה ה"ן כב"ה כי ל"ן א"ס"ר י"ה"ר"ק"ו מ"ל"ר איומ"א קו י"ד"ק הפ"ק"ה"ה כב"ק"ו"ן
 והנה כא"ש חומ"ה איומ"א לה"ד"ו"ו פ"ע"ס א"ס"ר ע"ס א"ב"א לה"מ"ש"ך מוחין א"ח"ה"ס -
 ח"ד"ס"ס א"ז"ר כנוד"ע ע"ך לעש"ה כ"ה תמיד כ"כ"ה יחד כזו"ב"ן א"ן לכל ו"ן לעי"פ"ה
 ה"ע"ו וכן הע"ן המ"ד כלל הזו"ע"ס דא"ו"א לה"מ"ש"ך מוחין למ"ד הוא כ"כ"ה יחד
 כג"ז כי עולם חומ"ה"ה ב"מ"ה וזה ד"פ"ה תמיד והנה אחר ש"מ"ן זה הכל כמוחין
 דזעיר א"ז ח"ה"ר זעיר ונ"ה"ל מ"ל"ב"ה כב"ה"ה כ"ה"ה נ"ב עושה א"ו"ה כל -
ד"ע כי ע"ן עש"ה כל זה הוא כי נ"ס ע"מ"ן לה א"ז כ"ה מוחין ע"ל"א"ן כ"כ אש"נה
 נ"ס מ"פ"ט ע"ן כב"ה כנוד"ע ולא נ"ס"ס י"ה"ן ה"ה"ה"ה ח"ס"ה"ס ה"ס"ה ע"ן
 ה"ו וכל ביסוד שלה ועש"ן כל"ש כ"ל"ק"ן כי א"ן כל זה ביסוד ל"ב א"ה"ס מוחין -
 מ"מ"ש ככל קומ"ה"א"ב"א והכ"ה וכלל קומ"ה"ר זעיר וכלל קומ"ה"ר כ"ה ו"מ"ן כלל"ה"ה
 ח"ס"ה"ס ה"ס"ה ע"ש"ך נ"ס ביסוד שלה"ס ולא ה"ט"ק"ה איומ"א ומ"ל"ב"ה מ"ק"ל"ן מוחין
 א"ד"ך כ"ל"ה"ס זו ס"ב"ה וזו"ל"א ונ"כ"ה"ה ע"פ"ה וע"מ"ן א"ז"ה כלל"ה"ה ח"ס"ה"ס של

ק"ש שיעור החמשה

הו' בסוד אצ"ל ואז נעשה כל ואח"כ חומר אבן להמשיך מוחין טעמן פשוטים של
זווג וטוהבן באימאן בסוד מוחין וכסוד זווג צ"ל ומסס טעמין למעיר ולנוק ביה
בסוד פראת טעמו ואח"כ בסוד זווג והכין זה מאד כאשר בילדנו במקומו. והכין
כמאד מאד כי המוחין דזעיר יש בהם כמה בחי באחור ופנים וכעמיה ולבן
טכ"פ דהך לשון בטען זה של קנפירות: וכבר ידעת כי מס' מס' ב"ן טעמה קהו'
ומע"כ שקוף החסד נשאל נפ"ח ונמצא כי החלה נמשכין לו מוחין וכן סוף מ"ב ב"ן
ואח"כ מע"כ שקוף חכמה ומסס טי"ב דזעיר מאש. ונחזור לענין ביהנה זעיר
טובן הו' זה בסוד זווג אצ"ל ל"ל אחר שנעמדו ועלו בחיק און ב"ל. ט"ש מאד כי -
זהו עיקר זווג אצ"ל ואז נמדוד נעשה לזוגה כל ונמצא כי אם לוקח מוחין דכתי' הו'
וקס נ"ק מוחין דאצ"ל שהם הס' מע"ב ב"ן. והנלמד כי כשיכור מוחין דכ"ן ולבן אין זווג
כלל בשמיה ידועה מוחין דמ"ה צ"ל ולבן יש זווג דנ"ק. ובאצ"ל מוחין דמ"ה וקס הו'
צבורה. ובכ"פ מוחין דט"ב ואז טעמו ואז נ"ק זווג צעור דנשגור ב"ט טנה קי"ג -
חסידין. וכבר ידעת כי כל הידען דמלבנה מלבנה בעשיה וזיר שם והוא מוכנה -
ששם תהיה סגולה נ"ס היא באימאן ברה כמלה ואיש לא ידעה מספר הקיענים שלם
יהלחזובה ופרטין דע"ג נסתתמו כנל פ' פיתחם והכין זה. ונמצא כי להיונה טשיה
וכפרת בלילה ונ"ס שהיא אחר החיפון אין כח הלה פתח לה מדווג כבעלה והיא כמלה.
ואמנם כשעלה סגור אצ"ל באצ"ל איך נהגן לה הכל הנל והוא כי דנה אובת קהו' שלקח
מאומאן בדעת שלו שהיה הו"ן נתלק לענים ונעשו כ' שמעתי ב"ן דה"ן כי כל יוד של
המלי נתלק לב' ה"ן ונשאר בן בו וכן בה עמ"ל ט"ש מאד. ונמצא כי האי רוחן נתלק
לב' רוחין חדו בדעת שלו וחדו בדעת שלה ונמשך עד היסוד בה בסוד כל ועין מאד
איך כל מה הרוחן קולא בחי מוחין וכבר המלכות א העשיה שהיא כללה או בשער
היום אחר ההפלה הנה מסתלקין ממנה אובת הכל ואובת המוחין ולבן טעמיה -
כמלה ועולן כזעיר ושל מעיד שלן באור מקיף כנל בסוד פשוטו דהפלין. ועין -
איך קהו' שיש ב"ן מוחין דזעיר קס ט"ב קל"ס כולן דכ"ן ונלמד שאין אלו כדע"כ
לכדו כי מסס טי"ב קצרט לעשות כל ונשאלם דנוש זה נ"ס ט"ש איך ע"י החסד
הנן מען אכ"הם מוכן לו נלה בסוד אהא חסד ופ' שלקן ומה פכ"פ
טעם שאחך למסור נעשו כללה בלשון פקדון כדכתיב בדרך אפקוד דוחי ילדך
בלשון מתנה יהיה כפוסה בהשכיר ואח"כ מן הדכ מהר"ו לנה באר המב.

כהמלה

שער השבת

עד

בהתלה קללה י"טן האדם על צדו השמאלית בנה כהמנעם ק"ל והוא מוכר מאד להכניע
החלטה ומתחיל מאד י

חללה יכוין בן סוף בלילה וכשתהיה ע"כ בקמץ וכשתהיה מ"ה בחולם
בעטן חמורה של איש איש צדק שיקיף לאטו כמנחה בסוד מאזנה אכילת זרעך
שהוא סוד קדש העליון ומרגליו כמנחה בסוד יסוד ומלכה בעטן וממנו
אקבץ ויל יטן לדרום העולם חסד ויש שמשל לצפון העולם צדקה י צדקה וזה
משמע בעת הזאת דוקא כנה במנהר חלק נ דת

שער השבת

אפשר

לפני כל עלייה בשבת שבת ועלייה בהפלה לחול שטולן פנימיות
נ' אמונות דעשיה וטעמים חלקות לחלקות ד' תחנות דהיה כל

יה קול בבחי' השמחה ב' ים יש בהם חלקות שקים השט בלם ופנימיות שהיא כלי
השלישי וכן העטן בכללות העולמות שטולן פנימיות נ' אמונות שלם דעשיה
ומלביטין חלקות נ' תחנות דהיה שלם וכל נקודת חלקות ב' ים שלמה וכן
עליה מבונה ב' ביה דהפלה יום באשון דל' קול לעשות ויש עלייה בהפלה
דחלקות ופנימיות והכל הוא בשמחה וכיום שני נ' עלייה חלקות ופנימיות
והכל בשלמות וצדקה יוכן הכתוב בכונת שבת ב' באכה עולם העולמות וכוון
שמחה לבד וזה במקום אחר כתוב שטולן פנימיות וחלקות אך העטן הוא
כי בהפלה החול עולן חלקות ופנימיות והכל בבחי' שמחה וכשתה בתוספת
שבת בשדה עולם חלקות ופנימיות העולמות לבדם וכעמדה והפלה בשבת
עולן פנימיות וחלקות דשמחה ים כרגע במקומו כיצם בהפלה החול עולם
העולמות ולא פאר לתרץ כי בשבת טלו העולמות חלה בשדה ואח"כ קפנימיות
דשמחה בהפלה אך כחול לא טלו העולמות חלה אלא נקודתו במקומו ואח"כ
בעת עלייה העולמות בהפלה נבליה העולמות חלה עם השמחה ועולן י

ודנה

פנימיות העולמות הוא דשמחה שיש בעולם קדוש כמן טמחה העשיה
שיש בה נ"ן וכו' וכלם נקבאים נפשי דעשיה ועמנו זה העולמות
עמין נשאת טל פסח חנה לבני אדם ועממות דהיה שש כו"ט וכו' בלם נקבין
דומן בלם ומונה דהטמחה עשין דומן של ב' לבני אדם וכן בלם עמית
הכחקה

שבין על דעת כס סל ויק וי
פיו שחז ורפי כפיה

שערי השבת

7

הכחלק וכו' וכלם תקראים נשמות דכחלק נמצאות זה וכו' וכן בעצמות דאצ' כולל
 ה' נצ"ן וכו' ואפי' הנפש אשר כאן תקראת נשמה לעצמה פתק דכחלק י ומצוות
 זה העצמות נשפין נשמה לעצמה לבני אדם וכו' והחיות העולמות הם
 העצמות וכלם זבי כלם דעשוק וכו' ומצוות ששין כלם דנשפין והם האומות
 דעשיה ותקראים כלם דנשפין ומכלם דעיה שיש בהם ה' כתי' נצ"ן וכו' כבתי' כלם
 והם כל המלכות וכלי זעיר וכלי הכינה וכו' ומצוות ששים המלאכים דעיה וכלם
 תקראים כלם דרוחין כמ"ש עשה מלאכי רוחות ומכלם ה' דכחלק ששין —
 ומצוות הערפים וכסף הכבוד ותקראים כלם דנשמה וכן ומכלם של אצ' החמש
 ומצוות נשפין המלאכים שאין שמים משתנה' עלונים דעיה והם תקראים כלם —
 דנשמה לעצמה וכל כתי' מלא' יש בה עיבור וניקה ומוחין כון באורות וכן מכלם
 כי יש כלם קמנים דעיבור וכו' אורוקא נפש דעיבור ויש כלם דניקה אומות
 ואצ' אורוקא דוח דניקה ויש כלם דמוחין פנמים ואורות נשמה דמוחין ויש קושין
 לכל הנב' שהם כחכב כמקום אחר כי צד האורות היו בעיבור דכאמין עס הכלם אצ' —
 אין עיבור דאין לכלם כפי עצמם ולאורות כפי עצמם ונלמד כי יש אף מעורר
 שבתונתם הישן כחכב כהפך כי החיות והפנימות הולך כלם וכל זה טע' עולמו
 אף שחלה כחפפת שכר עולה פנימות העולמות לכו' ושלל שכר עולה גם —
 העצמות שנשאר למטה ועמו עולה החיות העולמות דעולמות צד' וכמקום אחר כחכב
 כפירוש כי יש כלם וכחכב יש אור דעצמות ושלל גם הוא לנצ"ן שהם מוחין דעיבור
 וניקה ומוחין וכפי' אומר כי הן כלם אחרם של אומות בהם מהלכאים דמיני מוחין
 אן בסוד אור פנימי דעצמות וכזה הספר מבואר כפי' כי כלם דעיבור הולך נפש

והניקה דוח ודעולות נשמה וכו'

ודנה

מסקנים אחר רבין הימב כי החיות הולך סעודות שכר שהולך מוחין
 הנצ"ן והם הכלם וקבלות קס מוחין הנפש דעצמות והאורות כמ"ש
 לרוח חיה לרוח מעולל וכל אחר מלא' ויש כון פנימות וחי' חיות' כי כחפפת שכר
 היה כבתי' הכלם התקראים חיות וקול כלל מפנימות וחי' חיות' כנז' כמקום אחר
 ששלים פנימות דנ' האמות דעשיה ונשפין חיות' אף החיות דנ' החיות
 דעיה ופירוש הולך כי כתי' הפנים נק' פנימות וכו' האומות נק' חיות' וכל זה
 כלם התקראים חיות' וכן כבתי' הנשמות שכולן אור העצמות הן פנימות יש

ענין השבת

ערה

כו פנימיות וחיותו של עולם כח' פנים ואחוריים. שאלו כי נס האורות והכלים נקראים
 פנימיות וחיותו כי הפנימיות שלם האורות הם כח' פנים והכלים שהם החיותות
 נקראים אחוריים כעק האורות. וכע"ז כל כח' מעשהו כללית משפיק. כי -
 האורות ישרים פנים ואחור ופס פנימיות וחיותו דאורות הפנימים. והכלים
 ישרים פנים ואחור והם פנימיות וחיותו הכלים החיותים א האורות הכלל -
 קולת כי מלת פנימיות כל פנים. ומלת חיותו כל אחור. וכזה יוכן אך כפולת
 החול וכן כפולת שבת כהוב שעולה פנימיות של העשיה ועשיה חיותו א חיותו
 הדעה. וכן כשאר העולמות. לא שכן שהפנימיות והחיותו שניהן שוות כי זה
 פנים וזה אחור כעק הפנים המאיהם הם יא"ז הפנים קרחתים יהיו אחוריים -
 כעק האחוריים חליונים וכמו שנה כעק כבונה עקפנים שלה הם אחור דכיה -
 וכן דגוינוש מה שאמרנו כאן כי חיותו היורה הוא שם מ"ז דלפ"ן ופנימיותו
 העשיה הוא האורות של שם זה עצמו קר כי כל אחוריים עלונים גדולים מן הפנים -
 החיותים. וזה כפולתן אך שרש שמדבר בבחי' האורות והעמות כי לכן הורח
 כפולת דוקינשים ואינו כפולתו שלם הכלים והכן זה מאד. נס נזכר -
 במקום אחר כי שם כן הוא שמתה העשיה העולה בדעה והוא מה שאמרנו במקום
 אחר כי הוא טעמו שמתה העשיה לא שהוא סוד האחוריים. ולכן שרש עטון זה
 כי כן שזה הוא כפולת שאמר א"ז זה כי נס החיותו שלה משא"כ כבקר שלא -
 שלה כי הפנימיות כנה כמקומו והכן זה מאד. ולא יקשה לך הנל שם. לא שיש
 הפס כי כפולת שבת הפנימיות העשיה העולה בדעה הוא בבחי' העולמות אך -
 כפולת שבת החול אינו עולה ק פנימיות הנשמות ולא העולמות והכן זה. ודע
 כעס אמרנו שבחול עולה פס בחי' העולמות. ודע בענין הא"ז שפנימיותו איהיה
 חולין אך הכונה כי סוד הנעם הוא כבינה א"ז אינו מדבר עמה בכלל הא"ז -
 מא"ז שש"ז חולין הוא האמת שהיא כחמה ונודע כי א"ז כעז חמה לא -
 שפנימיותו שבו כסוד וכפן כחמה אמתה שהיא איהיה נמשך הנעם ומאן האחוריים
 שבו חולין. והכונה כנוד הבונה ויש"כ כסוד ורכס כבינה שם הפנים של הפנים
 הם קמור והאחוריים שלה הוא ס"ד והכן כלל זה מאד כי שכללוג הא"ז שבי בחי'
 והם חוסר כל ד"ס דא"ז הם כללית חמה (מאן ד"ל וכיה) שהם ע"ז וקמ"ז -
 דשם א"ז דקמ"ז באחור ונ"ס חנה שלמה כחמה כסוד והכן כחמה. אך
 עולם

ענין השבת

עולם כההוא הוא כבוד כתי השעה הנקראת כונה אשר כחוננה היא וחכם—
כבינה שהיא יאסוף אשר פטמיווקם הם כתי האחרים דאז' שהם קסד וקמנד
ואחרים שלהם הם סד נקמף השט וטיין ככוונת ויקיטמס
צמח מה שאמר כי תוב' אז' הוא הרוץ לקושיא אחר דהיא כי בספר לקושים—
דני כל הנה אחר מחמשה חלקים שיש בין אונ' הוא כי אונ' כחול שגון אכל
זון הם זה לענה מזה וכפי זה גם כהוא אימא לענה מאכל אז' זכאן משה
כי אונ' אז' ויאסוף הוא כההוא וזה צדך לומר נב' בספר אדם ישר דניך שאמר
אכל אז' לנה ואימא כההוא "

הנה כל העולמות הם זה תורה וכל עליה ועליה מוכרחין שכל העולמות
יבטמו ויעלו כה שלא יהיה מקום פנוי ביניהם ונה כחול אין עליה
קמץ העשיה עד נוק דאז' ועד ככלל אך דאז' אינו עולה כלל אומם סקופים לפי
דלם שבו נבטמן כמוד פנימים זכאים למקופין אחרים גדלים טמם ונלמד שהם
כתי אונ' עכמס כי אין דבר אחר כנבים ואומם הבטמ מקופין הנה אפשר—
כשע מעליות או שהקמיר יגדל דאשו בכל קומת גבה המקופים ויחלבו כה—
ונמלא כי דאשו היא עולה והמקופים במקומם עומתם או אפשר להקט שבמקופי
יורה טך דאשו וכאשו עומדת במקומו ונה כחול לא קבלה אונ' היה זולתי—
שאין עליה כלל א הלא כחול ואפשר שאף עליה זוככלל ואז' יהיה עד מה שקבלה
כלל שבת שגם אה אין עליה א הלא והמעליות אה הוא שדאשו במקומה עומדת
והמקופים יורה ונבטמם לטבה ונה קבלה החילה כעטן שבת אך אה' קבלה
יורה מערש ונה הוא היותר אמיני שטלו הפמך והוא כי אה שטמם שהמקופים—
יורה דאז' ישאר מקום פנוי בין סקופים שנבטמם כשחיה של שבת למקופי לא
הנבטמן כלל שבת כגודע שהה שני הם בהם כפרית אחר של הפבונה הו כגודע
ואיך החלק ויהיהו ז' אמצעות שבה אשר כמכס מקופי לא טן אכט דאשונוק
שם שבהם ס' דלם וישאר חלל ומקום פנוי ביניהם אך קעטן קען כי דאש הלא
היא נבלת ועולה למעלה עד שחלכשך אה מקופי לא דלם כמכה ומקופים—
נשארם במקומם וגם קא אינו עולה כלל במקומו טמנד וכן דאשו במקומה עומדת
אך קעטן כי נבלת ועשויה נבלת ומלכשה אה המקופים ונמלא כי ז' דאשוט
שבו במקומם קסאקן עומדות קן שגדלים יורה עומה שבת חלק ככלל ונמלא ב'

ענין השבת

דליתא ונס אחכ דאחכ בחי' אבות העולמות ובעל'ה הפנימיים שהם הנשמות
 וכשחרה שבת בענין נס מקיפ' וי' דעלם דליתא ואחכ דאחכ ובעתידה שבת
 אז יורשים מקום און נעמים ולא עובדים און שיתעלמו נס הם במקום אהך ואהך
 במקום טריק נסן עולם כלם עד אדם קדמון (צמח נלמד שער אדם קדמון היינו
 מן מיכורו ולמטלה) וזהו כפי' העלונם מן אעיר וכן התחלתי' ומחננו כבר נכ'
 לעיל כול' זמן שאין הזעיר עולה רק במקיפים שלו אין העולמות התחלתי' ומחננו
 עולם נס' ל' זמן הזעיר עולם וכולם במקום אכן לפי שקטלה אעיר ז' -
 התחלתי' שלו ו' זמן המקום לעלות כל העולמות שהחלו ז' -
 מדה נס' ב' אחר למטה משקוף ז' זמן זעיר עד שנמלאו נה' דעשי' -
 פדים ככל שבת' אך אם לא היה מעלה דעשי' שהיו נכנסין בו המקיפים
 לא היו העולמות התחלתי' מחננו עולם ואח' ל' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז'
 כשעולה יוצר מן המקיפים אז בהכרח שלא ישאר חלל ולא כל העולמות שהחלו
 עולם כפי' השיעור שקוף עולה נס עולמות שעלו עולם להעיל' במקום ז' זמן ז'
 כפי' אין אדם שוק להיותם במקום אחר שזה מעולה זמן ז' זמן ז' זמן ז'
 כל שבין שהם אורות ולא דבר נשמי ויכולם לכנס' לו כך לא ונשארם במקום אחכ
 לה מקום נס' שאינם נשואים "

זהנה

הכן והנחה כי טרה פטמים דליתא נכנס' חיל' אחכ
 דאחכ ואחכ ל' דליתא ואחכ ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז'
 דליתא ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז'
 דליתא ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז'
 זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז'
 דעבי' ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז'
 ואינם נכנסים בתח' ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז'
 שם ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז'
 על האמצעות כ' חסד' שבהם הם מעולם ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז'
 אך יש בהם ז' חסד' שבהם הם נכנסים שהם נכנסים ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז'
 ועוד שלשיב' כי אורות ז' חסד' שבהם הם נכנסים ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז'
 מקום שור' ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז' זמן ז'
 חכר

ענין השבת

עז

חבד כנודע משא"כ ז' החתונה והפ' לילה מדבר בשם במקומם דווקא) וז' עלונו
 גדולה מכולם ימנם מוחין אמתיים וטלונות מכלם וכן הרשימו של האמלעיות
 ושל החתונה טעמים בתוכם מה טובים (צמח החילה מע' עלונו כנז' כז' אמתא)
 ולכן אדם גדול מכלם יושב בטון אחד מן האמלעיות והחתונה ביהם יוקר בהם
 מכלם כי עתה הראש קצון וצר מאוד ואפי' מע' החתונה ועוד צמון עני בעקרי
 החתונה לבד שהם אורו פתומים ולא מעולים יחד במה בח' המטות מטלונה
 יש לשאול לו ולאו טל'ו וטרה בתוספת שבת כלם קרוימו צמנים כי ז' אשונות
 ערבו ונתקבו מאד מאד שנבגמו המקיפים בתוכם והכלים מקום החב וז' וט'
 האורות מרובים מאד והאמלעיות גם הם נגלו ימנם הם אורות פים עם ביחד
 ונבט יסוד דאיתא שבתם ומתגלים האורות וט' כי האורות בפוליס בהם וז'
 החתונה קרוימו שנמשו צבורה כמ' האמלעיות ועשו בהם להיותם במקומם י'
ענין עליה בעלמא דע' כי כל ימנם שאין זעיר עולה ק' כלם של כל אחד נשאר
 במקומו כי כל זה הוא משלנו אכן אחר שלוקה דלם עלו ורז'ה לעלה הורף
 מוכה שאז' יסלקו משם ויטל'ו כיהנה אף ממלך ל' המקום ההוא שלו ואין עם
 דבר פניו וכן אף במקומן וכן זעיר נא"כ בהפ' שבעלת זעיר ממקומו שאלך
 אף יעלה הם וכן הארץ יעלה גם הוא ועל'א כי עליה בח' אחר הוא צמח עליו
 ועליה לכל שאר העולמות עלונים והחתנים כולם קשהם זה בזה ואחנם אין
 כלם עולם דא"כ אין מעלה במק' אמתם העטן הוא ביי' שבעולמות כלם פנמשו וחי'נות
 בטען סבלם נמשו והמלאכים מחי'נות הכלים והנשמות מופיעות הכלים וכל'ו
 הם עולים אך העולמות שלהם שאר תמיד במקומם נמצא כי בארץ זעיר עולה איתו
 עולה ק' בח' העטן והכל נשאר עולמות למטה ואז עולה כל הנקסל במקום ז'ך
 ומעלת הנקבה חמה להיות לה עולמות האל וכלים שלה ואז הכלים שלה נכלים
 בבחי' כלים דא"כ וכן כיוצא בזה כבולן והפ' זה מאד כי הוא כלל גדול בכל מיני עולמות
 על תמנה (ונלמד כי זה העולמות הוא בח' אף המה פשוט דמ' שמשותף
 נקרא כל בערכו כי זה סמכות מן הנשמה בל' ואיך נאמר שהוא מופיע עולה הכל'
 וכל זה הוא דומה ענין האדם שקונה נשמה חדשה והיה ע' מופיע ואין עפ'ו
 משתנה ל' הנשמה הוא המושגת ונבא במקומו בטען תוספת שבת כ"ז
 ראשונה דל' דלם משם נמשך תוספת שבת י' ומע' אמתא י' דוח וט' החתונה

ענין השבת

נחש וקבל כל דאלם כעצמך ככל בחי' אמת טלעד שנה כל דאלם דאיתא שנה
 מעד ומלא וממ' כללים נון ואב' שלשה - בעצמה שבת בטוב כי אמתיות
 ככל לוח יהיו נון כעלעד והנה ל' דאלם הוא דל' דאלם דאב' הקסבת' נאמק בטק
 בחצ' דרבוה אס קבטס י"ח האמתיות דל' דאלם דאיתא שנה כח'

והנה אחר שהזעיר לוקח כל דאלם רוח וצ"ע ::
 שלו אח"כ הנקבה טולה ורחלה טולה כז' החטאות דאל' יחד ואח"כ
 כז' אמתיות של שנה ואח"כ כז' ראשונות של שנה יחד כז' ואינו לוקח בחילה
 כל איתא ואח"כ כל אב' והיות נלעד ממקום אחר שאינו לוקח כן אב' וצ"ע
 איתא כלל כי הנזק לוקח איתא וט"ש ואח"כ טליה רביעית בכפר דאב' ואח"כ
 מקבל מקיח ז' החטאות ואח"כ מקיח ז' אמתיות ואח"כ מקיח ז' ראשונות ואח"כ
 טולה בחיל ק"ז ואח"כ במחיל ק"ח אמת האמור הוא מוצר בקצר בטלי יוד
 של שבת דוקא ומה שאמר במחיל י"ח קיינופי במעשה שבת כלום של איתא
 כז' כפר דאשונות כמקונס י"ח י"ח וה"ע קרבן מחיל ובחילה טולה יותר
 שהנל כמקונס א"י י"ח והשמש נקרא מחיל

אמת מוכר בת' י"ח
באחד שאהאדם עומד על האמת כשכר ומקדש מלאך אחד כן ואומר
 לו וסד טוקד וצ"ע וכלאולדעת דמה התייחסות וקשרות לפסוק וסר
 טוקד אצל ענין קדוש שכר אב' נל' כי ק"ל כל היודע מדות כחצו ואינו מעמיד
 לו טוכר באס לא עיר ונשא טונות ז"ש וכ"ש שיש לו להעיד על שבת הק"כ שמים
 ולצד כששת ימים ובז' נח וקדו ענין הקדוש וממס היוצא מעומד וכשמקדש -
 אומר עמו שהיא טוקד אס לא עיר ולפי' אומר לו המלאך וסר טוקד וצ"ע טכ
 צמח וכאזהר נקסל דח' כ"כ וכל מה דסחיד וישא לביה ודעוהיה לדל' -
 מכפר טלכל חובי ::

סדר ג' סעודות הראשונה היא של חטאי היא כנגד חקל תפוחין -
 קדשין שהיא מלכות וסעודה של הבקר הוד' -
 סעודה שתיקא קדשין י"ח שלשי היא סעודת ק"ל והנה אזהרות שבת קול סוד
 הרדבקות כ"ה כש' שפס' אבות ע"כ והיא טולה למעלה מנה' שהם תפוחין -
 והם נקראים תפוחין לפי שהם כמו התפוח כללים מלכות ואורס לא שנה אורס טעה
 (לוב)

ענין השבת

עח

ללכת ומה לוכן נמה לאודס ולפי נקראים שדה הפוחים כי ש' כבוד ז' אבות ד' ה' -
כבוד ד' ה' הודיה שהיא קודם קצוות ואחר הקצוות * אמר כבוד ה' ה' ה' ב' קודם -
* והנה כבוד שמונה ז' של הלילה נאמר והפכהך קצוות היה ל' כבוד נער -
על כמות ארץ על הקף כי עולה למעלה מנהג - ואחר הקצוות היא ל' כבוד נער -
ועליה ז' שהיא עולה למעלה מנהג היינו מנהג - כי יהו הוא דכונן וד' נוקבך
היה שהם ששת ארץ הקף ועולה על נ"ה על - כבוד כי הנוק היא נקודה עשיר
הזכר דהיינו ר"ב הם נקראים הפוחין קדשין כבוד ואם לה על כבוד א"ל כבוד
קדש הוא לפי ש' מוכנסין ומכשלין הקדש - והוא עליו ד' מהקודה כבוד כי
הטלון הולך מן המזרח הנה חכמה והיא קדש - יהו הוא כמות א"ל וד' כבוד -
לפי נקראים הפוחין קדשין ולפי בקידוש הלילה והכל אחד -

אנו מחזיקין ל' תיבות כבוד ל' שכלן וכבוד ז' אונ"ה כנ"ה כפ"ה לענוק שנתעלו ז'
שלה ועלו למעלה על ז' של הזכר הטלון וערכה באבות וכאשר תתלה היא ותפוך
באבות בתפוח יתלה עם הזכר הטלון על ידה כבוד ז' אחרונה שבו ויעל אונ"ה ק'
למדהנת אבות ביומי החול ולפי בקידוש שהוא כבוד הזכר יש בו ז' ל' תיבות שהם
כבוד ל' שכלן ז' כבוד נ"ה של הזכר ששם הם נעלמו ממה שהיו ואין ספק כי שניהם
יהשגו כבוד הטלון כי ז' אחרונה שבשניהם עלו למדהנת אבות ז' אונ"ה וז'
למדהנת מוחין וז' אונ"ה בחיק א"ל ושניהם שהם ההו"ה א"ל שהם א"ל -
מתענגים על יהוה על יהוה ממש וזהו א"ל כבוד על יהוה על יהוה הקף א"ל
שאין זה ששפט א"ל להם ואנחנו מקבלים שפט מעל כמות ארץ לבד ולפיכך -
מטוה ז' היא כבוד והפכהך על כמות ארץ כבודנו כי אין אנו מקבלים השפעה
אם מעל כמות ארץ כבוד אונ"ה ערבא הפעולה השניה בלתי היא מטוהנת
עתיקא קדשין שאנו מקבלים שפט מעתיקא קדשין ממש ומשפט זה נזכר בפסוק
אז התענג על יהוה קודם והפכהך על כמות ארץ שלן כבוד הפעולה
ז' מטוהנת אונ"ה יש בה קבלה שפט מעתיקא קדשין א"ל שהוא לעולם ואח"כ -
אנו מקבלים שפט מעל כמות ארץ ופי"ה קדשין א"ל כבוד על יהוה ולפי קדשין
ואח"כ יהוה כבוד ארץ והפכהך על כמות ארץ א"ל אונ"ה א"ל כבוד א"ל
הקף הפוחין קדשין שמקבל הוא עליו מעתיקא קדשין כבוד אונ"ה ולפיכך
נזכר קודם להפכהך וק"ל נמי עלנו כבוד שיהא שאלו מקבלים שפט מעתיקא

קדשין

ענין השבת

קדשן מטעם בזו הסעודה שנה יולמנם סעודה שנה זו היא סוד העלמה הבנים
העשמים בחק און בסוד בנים ויהיה הון נכלל בחלקו כהך אבן עילא כהכה
וכן בחלקו כהך אימון עילא כי כבר ביארנו כי סוד סעודה הם העלמה הכתובה
שכשנהם למדה צה אבוד וחנה למדה צה מועדן ובסעודה שנה קול היורה
האמלעית שבשנהם עלות במדה צה חנה דאון וז' מוחות במדה צה עלמנו
דאון וכאשר הדקדק בעטן שכתבו המלך שסעודה דאסנה צה קשע -
הבנים א און בסוד ז' אחרונות שבהם וזהו סוד חקל רבוחין קדשין בסוד קדש
קדשם לפע לפעם וסעודה שנה השיע הכנים העשמים מלואן בסוד ז' אבוד
שבהם ולפיכך הקול סעודה זו סעודה צה עבדין קדשין כי ער שם הקבשמות
הכר בסוד ז' אחרונות שבו והדברים עהקין ולפיכך קול קידוש זה קדושן פון
בסוד סעודה צה יולמנם סעודה שלשית הוא סוד העלמה צה כולו כהך און -
עילא ז' אחרונות שבו ז' אחרונות שבהם יול אבוד שבו ז' אבות שבהם יול
מעמור שבו ז' מוחות שבהם וזו קול נלה כלל שבהם כי אין קלפה שולמנה
שם פון שבו נכלל באון עילאין ולא נשאר ממנו כלום למען בסוד אדלורה
הכאן וכאשר יעלה למעלה ויהי נכלל כלל באון יהיה סמוך למען קטלון בסוד
ז' אחרונות שבסעודה וזהו ענין יולמנם טלית זו לארבעה קלפה פן החקן -
לד ולפיכך עקבות סעודה צה יולמנם סעודה צה שם הלה השיע למדה צה וזהו
ולא יתלה לך ז' עהקין וכבר ידוע שהיו נקראת תפלה ועה וסוד ולפיכך לחבר
אט שם ו לפיכך אט קולן כעשה כפנה בשבת להדכיק שם בעלה שהיא קול
שככה קולן ז' לד כי אהו הקטן שיש כיה לבטלה בשעה זאת כי ישאר ממנה
ז' אטען של אטען כעלה קטלון ומענין קולן ז' ער נכלל בולו באון ז' ענין שבהם
מפני סעודה צה שבהם כעשה כיה ממנה כיה ממנה קטלון כעלה שם סמוך לו רב
העלמה כיה שבהם וסעודה כיה קטלון יתב על כעשה ד שכיין דנור לככה
לפי זה נראה יתב שר הפנה ענין העלמה כי סעודה זו שם היתה של ז' קול קידש
צלה מסולם ולפיכך יתב אהו אהוהם כה קידוש כלל כי טלמה מאד ושם מקום
האכלה ולא השנה יתב ואהוהם נלה יתב אהוהם וכאן אכלו רעים לעלה
שבו ושבו דוקם למען כה כהוה ויקרא דהוה ושם חנה כעשה ולמה צה
ולמה צה ללא מהפסין לעלמין וקין אהוה שבהם לעשמים מעמור בסוד הענין

קדשן

ההטן אין להזכיר אותו טכ"פ. ואמנם בשעת פטירה של שבת זו אין ההטן נכנס כלל והכל החמים צמורים ולפיכך נמנהק משה בשעת זו ולא נבקר להזכיר שעתה בסוד החמים הפשוטים. ואמנם הזכירו משה יוסף דוד למפתח - בשבת לעקר ז' שבתות הנשארות להעלה למעלה עם כעלה זה בזה:

ענין השנה משוכחת מעלת שבת לליל שבת להלמד חכם הסוד הוא כי כבוד גדוע שיש הפטע כי אין נשמות חדשות רק בעש א"ז אין לשמש מעתה כי אם בשבת בחד ליל שבת ולעוד כי אוקנאמות מעמש היוצרות בליל שבת אם האדם בליל הקיץ ישמש מעמית ונשאף לעשה מעובדת מביאה הקיץ ודאי - אורה הנשמה תשרה על אורה מיפה וכיון שקיץ נשמה חדשה ולא ענושה לא - שאורם הבנים יהיו חפידן קהשין וזהו מעם הולדת אורם הנשמות בליל שבת ועיין מה הימב כי הוא אמת וכשהאדם ישן בליל שבת אז מעבדת נשמתי עם אורה נשמה חדשה נעזאה לה ארבע התחנות והולכות עם יחד וכאז קליל שבים כל הנשמות לעת האדם ואז אהרן הנזהרין נשמתי מעשמתן כחלק מענע ועבד ארן אז כחלק קליל או כשמעבור משנתו למר פמוקין כמו כוחה לקים על וכו' - בלכתם ילכו וכו' בה לעורר אורה נשמה חדשה ואח"כ יתחבר עם אשתי ותשרה אורו קצוח על המיפה הקיץ וידא בן חסיד וקדוש אם יזכה שיתעבר אז אשתי ואם לאו כה ישנה בכל ליל שבת עד יאונה לדו ועזאה כי ארן האדם למבול בכל עש כמו לב המנוח סבא ולהקבילתו שבת בטהרה ובבקר יום השבת אל מעמור השמש מספרים וכו' גבאה דאין לאומרו בחול ולכן יש נהגן למר במקומו לקים יחננו וכו' ושם כל פי מעמדי זה וצ"ע כשער הכינויים אשר ל פינאפיו:

תבין מן הקבונים פותח דח"צ כי כל המהרה אל על הזווג מעט שבת לעב - שבת הוא כשמעמט לשם ההון ט"ר אך לבנס זכך להיוה הזווג אז - כה שישנה בהקיים מיפה נשמה קדושה עלונה מעזווג עליון. אמנם אם אשדכו מעובדת או מעתה אין לחוש טלך וקמטם כגל כל טמנה של אמהה זו איש ק לכל ישמשו נשמתי הנקדאים דהק ארע לויק נשמתי השבת כחל ואם כבוד היא מעובדת או מעתה כחלק לה נענה זו:

צמח שלשון המהר ויקהל קח לא נבין שרך לבך כמזלתי שבת על אור ששבת וכן ביאר קרב חיים זלפה בבאורו וע"י נמבדלה מעלתי י"ה הכתובה בספר קבוותר

ענין השבת

הכוונה דת' רמ"ג ע"כ משמע כן במועם כדבר טוב "

דמק מצד הכבוד יס"ן "

הבדלה

כחונן הדעת פי' רש"י מותר שהולך חמטק והחכם א"כ שיהיה יודע להבדל בין קדש לחול אמר בעלמטוס שכוב חמטק שולט

כדאיך שבת באורה נקודה שמתחיל החול ומזה הוכיח באר' לחם חמטק לחלק הסבה לחורו במט' שבת הא' מלאן דליתלד בכובכ חמטק יתק' צד חכס וק"כ' כבא אר' הטולם כדאיך השבת באורה נקודה שכובכ חמטק שולט בה שמתלד באר' החמטק ובחמטק בראו כמנו שהרנס הירושלמי באר' שית' כבא אר' חכס בחמטק ל' אומהם הבדלה כחונן הדעת הולול ויהי' חמטק קטנוה כשעה שק"כ' בראר' אר' הטולם בחמטק שהולך כובכ חמטק "

עוד לו כפ' פ' קדושים הקיו כפ' ולא הממלאו אר' נפשונו כס ונ' ונ' א"כ יבא דמנ המאמר שהתלתי אומהם הבדלה כחונן הדעת מ"ט הנאל ויהי' חמטק קטנוה כבבכת חמטק דל' שעס שהחמטק אר' שיער לה שיער באוכלו מאלכלס נמס הבדל הש"ת בין הממלאו ובין הממלאו ואומהו כין קדש לחול ובין אור' למשך ובין יוס קשכש לעשר ימי' המעשה ש"ל למד אומר כין יוס קד' לעשר ימי' המעשה מלאר' שבס' אומר כין קדש לחול אבל נאמר שיע' בין קדש לחול ל' שקשית' הבדל יוס אחר משמטק ובענו כמ"ט וקדוק' למסר עונד ל' שכו כיוס יכלס להשי' החמטק שעס העלבוו המעט הקטנה וקד' יוס קד' בין יוס קד' לעשר ימי' המעשה "

ואנו אומהם מלאר' האש בראיית' קצברנס שאמר ולינס שבמו שקשער מוקר המנוח צ"ה קצברנס מוקר קלב להמוק שעס המוקר קדק בעל להשי' החמטק כ"ש בעלמטק שניש' אורה ובראיית' קצברנס טע' ונכיר א"ס קלב קול' ובהדל' להשי' בחמטק וקדו שאמר הממלאו הנאל וקדוק' חמטק קטנוה כבבכת חמטק ושי' וק"הם קדושים ולא הממלאו אר' נפשונו כס כיוקדוש א"כ "

מועדים

קד' מלאר' מעבר' כב' ד' מנה זלמ' עמנו א"כ לאי' דעבר' א"ס קול' שלו מפרדושו ודעתי נומק שהול' שלו ונ'ל ביע' מועד' פבת דבר' דאי' לבאר עטן קאמט' ויחול' על מועד' וראש' חדשים וחנוכה וסורס ויחלק' הן לט"ו פקיס "

פק"א

פרקא

קנה ענין זמנים או הוץ המעצבת המאורוה העליונים בזמנים או
 לפי הזמן איס בחסד איס בצבוק או ברת או בנח הוד יסוד מלבד
 כל אחר מקבלה לפי קטת וחסטה ודע שאע"פ שכל שער ימי החול פועלים
 ה' מדות או כעצם אינו דומה פעולתם כשער ימי החול לפעולתם בימים האו.
 כי בשער ימי החול פועלים ע"י אצילות כבהאק ובהאק ביציה בארץ ישראל וצדק
 נ"כ פשיה בחזרה לארץ כעין כיום א"י פועל חסד שבא"י מעלבש בחסד דבהאק
 וחסד דבהאק מעלבש בחסד הדינה וחסד הדינה מעלבש בחסד דעשיה וכן
 יוס"פ בצבוק ויוס"פ ברת וכן כולם וזמנים בימים או יבגלו הפ"י העליונה
 מעלבש דבהאק לבד כל ספ"י וספ"י בזמן ממשלתה כעין כחמה חסד דא"י
 מעלבש בחסד דבהאק ולא יתלבש בחסד הדינה כי מרוב העליות אור האצילות
 כבהאק יבטל אור חסד הדינה לעמד דשנעל במיקחא משי מקטיל וכ"ש אור
 חסד דעשיה האלמה זה דומה למע"ן הנמח מפי"ן מפי"ן וארובות השמים
 נפרחו לבוב ולא טכרו אורן המיפי"ן הנמחפ"ן כי נהבטלו ברכוני הוים קיורהס מן
 השמים וע"ז תקי"ט א שאר המוטהים וזמנים שאר המדות לא בטלו התלבשו
 כי כחמה אע"פ שבטל אור חסד הדינה ואור חסד דעשיה עכ"ל לא בטלו שאר
 המדות בהתלבשותם ביציה נעשה בשאר ימות החול ולפי"כ הויה בהם מלאכה
 אוכל נפש הנה נהבאר כללות ענין המוטהים ועוד נבאר כל מוטר ומטר

כפמדות במקום הכאים ב"ה

פרקב

ענין חולת של המוטהים נ"כ בכללות טעם היות כי המוטהים הוין פוד
 האת הא"י כבהאק בחלק מתקויה איס חסד כחמה נאם ה"ה בשכונות
 ע"כ מלאכה

הא

אבינן לאודעא כהאי קנא דכתיב חנם נמכרם ולא ככפת קנאו דחם
 קיינו סמנא אחנא דקוי למנעא כל טובדוי כדקאמר נש ולא ככפת
 קנאו ולא לכו פוקטא הלקון מסמנא דכפת דקוי חסד א"י מן סמנא דקנב
 דקיינו אימנא עילתה דלמותה המשוח הויה כטור דשמנה נמשין דקיינו אימנא
 עילתה וקיינו דלמותה כחמה שבת דלמותה ישראל על יצחק כי איה אבינו דבצבוק
 עילתה דאתאחרת באימנא להו לבו פוקטא וקיינו טוש דאך מארץ מצרים
 ארצנו עילתה וזהם מסמנא דובלא נפקו א"י דקנב אבינא אימנא עילתה

כבהאק

מועדים

כגמלה וכבמלה עסקו והשתדל למו הכי שאל דארתגליה אימלא עילתה באתק ובה
 יסקן וכלל כדקל חזי והיינו דכתיב יושב בסטום אמת ואפק ז' ושילש דאיקי
 אימלא עילתה דארתגליה באתק וקיימי יושב בסטום דארתגליה עילתה ארתגליה
 באתק ומשום דעליו בקליפין דאינון חנם פהק לן בארתגליה שלמין קליפין דהיינו
 אימלא עילתה והשתדל איה שפיר דקאמר כימי דאתק וכבר קבי אומר ארזא דע
 עלמא דארתגליה להוי פהקל וכלל נעבר הלו הוא להכי ארתגליה בארתגליה וכלל
 שפיר והיינו דכתיב ה' כצבור יעל . אמר מה שאמר דלל שלמין קליפין דהיינו
 אימלא עילתה עלה שכוונתו לומר כצבורה שאם עלה אימלא עילתה כי משום
 הצבורה יוקין הקליפה אבל באימלא צבורה הנה ארזא הקליפה יוקין מעבורה
נבאר קאמר למה הקמנות האשון הוא משונה מהקמנות שני משאכ בצלמ
 האשון והשני שאמנם הם היו ארזא דארתגליה עכ"ל מה"ך כן שקם ח"ב
 ק"ב . והמעש כי המוחין דעלמא בין ארזא דעלמא האשון בין ארזא דעלמא שני הם
 מפורק ומשכח ממוחין דארתגליה ארזא משתגים כי שני קב"ה הם הם ממוחין
 אחד ממוחין דארתגליה . אמנם דקמנות הם משתגים כי הקמנות לעולם המוחין
 הם ארזא דבר אחר זולת לבושים דאימלא ארזא לבושי הנה' עלמא של אימלא
 ארזא ארזא הם המוחין עלמא דקמנות והוא עלמא משתגים כמקום מוחין דזעיר
 כער קמנות . והנה הקמנות האשון הם נה' דרבוה והקמנות השני נה' דבינה
 שקם בחי' חנה' של כללית פהקל הכולל בינה ורבוה כנ"ל כמקומו וא"כ כהנה' יש
 קפט ביניהם כי ארזא חנה' ואלו חנה' ולבן הם משתגים עליו הם ארזא ואלו
 ארזא (ונלמד ש"ל כי הה נבאר במ"ל כי כל המוחין דשיכור אודיעקה אודיעקה
 כולם הם בחי' מוחין כהנה' לבושים דארתגליה . ונ"ל נבאר כי המוחין היו מהאורות של
 המלכים דרזא עלמו . והקדמות מהעלמא שלמא נ"ל)

הקמנות דלל פסח הוא היעקה וכולל נ"ל עם היעבור . וכן כקמנות שני קאן
 היעקה וכולל נ"ל עם קמנות דשיכור . ונמ"ל כי בהולד זעיר
 עשה לו דלם כרבוה שלשית וכיעקה דלם דרבוה שנה' . וכבלמא דלם דרבוה
 האשונה' ואח"כ שיכור דלם כבינה שלשית' וכיעקה דלם כבינה שנה' . וכבלמא
 דלם כבינה האשונה' . ונמ"ל כי נ"ל רבוה הם שיכור ויעקה ומוחין . וכן כבלל
 כל הבינה הם שיכור ויעקה ומוחין .

ומנשכ

והזוהר בני ישראל אל שבעת כל בני שמונה שנים וזהו בני לתל פורה
 ובאותה שעה קטנה של ויהי בימים קצרים ההם עד וידע שהים -
 וישל פניו שיהיה קטנה ולזה נאמר וזהו לא שבעת
 וישל פניו שיהיה קטנה ולזה נאמר וזהו לא שבעת
דף בשלח במדבר על שם שבעת השבועות שבת חזרה מערים
 דף בשלח במדבר על שם שבעת השבועות שבת חזרה מערים
 זה ואל יום שבעת יקרא י' מדות ז' פעמים ואל תכ יאמר כבשע מלל כל
 משאלתי לאוכף והפק דעתי והן שאלתי ל ולבני ביתי לעשות דעתי כלבבי שלם
 ומלתי משלתי משעתי והן חלקנו כהרתיך וחסד ללמוד הנה וחכמתך
 ולשאלתי מעשים טובים כעשך וללכת בדרכים ישנים מלפניך וקדשתי כדדוסקך
 כה שאלתי לחיים טובים ולרוכים ולחיי קטוהם ושבעתינו מעשרים נשים ומלתי
 ומכל שעותי רעות המתקנות ויזכור בעולם והבטוח בה חסד יסובבנו וכן יהי
 דעתי ויחזור הדביל ז' פעמים ואל תכ יקרא ז' פעמים ואל תפלה יזכו וכן ישאלתי
 במוסף וכיום שני ביוצר "

דף זה מלתי במחזור קנה כרוב מבחוח קודם תקון תפלה שאל נוי יש בשוכה
 ואל יום קם ישל קצת חיים וכפרה יעמוד בשעת קצת ספר ויקרא ז' פעמים
 י' מדות ואל תכ יאמר כבשע מלל כל משאלתי לאוכף והפק דעתי והן שאלתי ל
 ולבני ביתי חיים טובים ולרוכים כבוד וכמנוחה כדלתיך וכתיך בשלם וכה שקמ
 וישאלתי מפני הטל דבר וצון שבעת ומכל שעותי רעות המתקנות ויזכור בעולם
 וכפתי שני וכן וישאלתינו וכן יהי דעתי ויזכור שאלתי ז' פעמים וכן במוסף -
 ובמספך בה שאלתי ז' פעמים ומתן שאלתי ויקרא ז' פעמים ואל תפלה יזכו
 לך ה עת דעתי ונ "

מה שאלתי כזוקה פ' כדלתי דין ח' ככל עש שרתך חקתיך וישאלתי חקתיך כבוד
 ואל יום קם פ' ככל שבעת חן לה שאלתי ש' אל כל שעה ז' פעמים וכן
 פ' כבוד ודול עש פ' שאלתי כ' כבוד י' וקדשתי קדשתי חן לה כ' כבוד
 שאלתי יום קצת טובים שאלתי שאלתי קודם דוד שבעת כבוד שאלתי חן לה -
 שאלתי יום קצת טובים שאלתי שאלתי קודם דוד שבעת כבוד שאלתי חן לה -
 שאלתי יום קצת טובים שאלתי שאלתי קודם דוד שבעת כבוד שאלתי חן לה -
סוד תפלה כל שעה כד' בשעת קצת ספר יאמר י' מדות ז' פעמים ואל תכ יאמר
 כבשע

וכשע מלא משאורי לעובה והפק דעני וכן שאורי ומחול כל טונתק וסמור
 כני ביה מחלה כחמד מחלה כחומים ומקדני מקצטטים ומעלים ומכני -
 כדען מוכ סלסטך וסוקדני כמקודני ישועה עתומים סמורני לחיים טובים ואחרים
 ופנימה טובה וכלכלה ולחם לחבל וכני ללבוש זמנא וכסודי ואחרות ימים -

בית כמסעך וכמסעך והפק העלה ואחרותה לכל מחלוקי לבני וקרבן ולעסק קדוש
 אמן וכן יהי דען זמנא טלנו צמורה מחכות וכמל מטלנו פל שדודיק קשורה ורעון
 ולחילוליה ע"פ ואני קמלני ע"פ וכן יעשה כמנסח וכיום עני כיוצא ב

יום סוכות בשעה קדושה סוף יקראו עמור ע"פ ואחרת יאמרו כשע מלא
 משאורי לעובה והפק דעני ומקדני מקצטטים ומעלים ומכני -
 לעשות דען כלבב שלם ומלנו מדעך וכן חלקנו כמסעך ובטובי סוכות
 חסד ובינה עלינו דיקיים בנו מקדני שכתוב ומה טלו כוחה דען כמסעך
 ובינה דוח טלה ובינה דוח דעה ויחלקה וכן יהי דען ולעסק קדוש וקדושת
 סוכות לעשות משעים טובים כעניך וללבר בדכסס ישנה לפעך וקדשנו -
 בקדושתך כה סוכות לחיים טובים ואחרים למחנה ע"פ עמורני מעשים דענים
 ומעלה מעדן וכוונת עמים ומשעות רעור המערת שנה לבן בעלמא
 והכנות כה חסד יסוכנו אויר ע"פ וכן כמנסח ופנים שני כמנע כמסעך קדושה
 סוף ואני קמלני ע"פ

יום דאמון של ספח בשעה קדושה סוף יאמרו ע"פ מעדני ע"פ ישל לען דען
 מעדני דען חסד כעני קשם וכשני כני איום זמנא כמסעך וישל קשם
 משערה זכר למסעך כעני אדם והוח כמחנות שאלמד וד עמך ארץ דענים
 ולשאל סמך מקדני מעדני ועלם כמקדני מעדני וכן כמנסח חיים כ
 כיוצא בלבוש זמנא ע"פ

יום שבועות ישעך כמסעך קדושה לחילוליה וכוונת קדושה ולעל מעדני
 לקדושה

ולקבצת כמעט זכרנו כי יוצר בהלכות סדר וכוונתו וכוונתו שנת כיוצא לבדו
בשעת הקבלה סדר

בקשת החיים בתיקון דעתיקין שיכל למעלה חשבון ענין אהרן
מלפני יצאנו עתיקין קדשן השא חיווכא ענה ועם ה עושה
שנים וארץ רחוק התורין ולפני דעתיקין כחוד טובה קולך ואור עד שבין היים
סלעתי דעטה יחט בפלגה לך ה עת דעתיקין להים כדוכ חסדך טעני בחמה
ישאך משתא דרעובת קנה לך ינוס ולך יישן שומר ישגל יגלל דכלל

לצמח טלל דכדלחץ סעט שמונה היקוט עתיקין או טענת דכולל שעהין מדבר
כענין פנה טין ה ליקוין למעלה למסדו עינת מכא הוד וחדר לפעו טוז
וחדוק בתיקון סעט דעתיקין כי טעך הסליחה למען כדכא סועטא חכון וכחום
ה סעך חפס סעט חסד חק חפס ופ פסוקים באוגרטי מלך חיים ודעתיקין כעב
מלקוט דתא דעתיקין כי לנול ה ומלך נול על כל להים דתא דלקא חטה קעס
זרע רענה ה באוגרטי יקלסן דתא דכפורה כשמן קטוב על קדוש יורה על
סעך יקל חכון שאוגרטי מלך מודעו יקוונט דכעתיקין כעתיקין עלה

סוד דעתיקין שאלו סעטם כפלה מועט מועט קיד ששעתיקין כעתיקין יוכן
גוף דעתיקין כח קטב סוד חלון חמד הקדש חלון זר וכו דעתיקין וקדש
תת קעטנה וכעתיקין שלט על כיה סעטקעס ונחב ועש וקדו מלש קיד
ששעתיקין כעתיקין

ראש השנה

סוד כעתיקין ימי ראובק וסוד קעטה יום הכפורה כפלה ענינים וכן כח פלג
וסוד ללן בומה הכל נעמז כביחור פ חמוד דחך ככח על סוד קב
כעתיקין שוי נעמז כעתיקין ער דאחי יום כפור עש היעב סוד טעוק

סוד חים חמוד חב סעט חיינו חעום דעתיקין קוד כביחור ולבן חלם על דעתיקין
למעט כעתיקין סעט חיינו חעום דעתיקין קוד כביחור ולבן חלם על דעתיקין

כיום דאח חטה סעט חיינו חעום דעתיקין קוד כביחור ולבן חלם על דעתיקין
סעט חיינו חעום דעתיקין קוד כביחור ולבן חלם על דעתיקין
חעתיקין חעום דעתיקין קוד כביחור ולבן חלם על דעתיקין

רה"ה זצ"ל

ונתן כהן פבורות כבוד זוג נטור יחנה חסדים צבען חי אשור זוג פלתי חסדים
כיוע סמך בדברי אומם דרך שפדע כיל זיה ועבורה בגודע כיל זוג
אשר נשעה מרה וטר שמינ טכרה לח עתרכו לעת קנבורוק עם חסדים
כז היעם אה כער הא"י עי חמק ארם כל כ"ד והסמך שטומה סוף אה"ה נטור
כמלה פשט נקנה קמלמה אכ"ה ונמדונה עם סם סמך אומסמם נטין כד
א"ה ככה"י אכ"ה נחש"ה א"ה אד"ה כנ"ה כמקום ובי חסדים טמלן אהבבורות וט
אחר ולח"ל מה ששעה אה"כ טר סוף יוה"כ אבבורות טמלם א חסדים
שהוא כחי אכ"ה ונפיה כזר נשעה אז כע"ש יואם היה ממעין להקדוה טד יוס
מכת היה נשם שכלות יוס שבת בראשית וחקרו קון פכ"י וישארו כמקן לענה
א"י קמ"ן של קמלמה רמ"ה פכ"י כיסבר קמ"ן בליסמ"ן ודנוק באתר ודנוק בשמך
כלם נברדו לטרה א"י בפה פכ"י ולא נשאו לבר קמ"ן דמלבור בפה פכ"י
לבר ואילו קון נברדו כשבת בראשית כנ"ה היו ל המלבים מבורחן לענה לפי
שמעך ארם ואכל מעץ הדער טובודע פי הדפסם על אומיתתן סוף בהקדוה נקל
אכלת פמ"ד אכלה ומתנה פה נחטן כיכש"ש היה בעוד שסוף לח קוברו קמ"ן
של קמלמה ונהקן היו הקלפיות באומות כקדושה וכשנמדוה בשש ועמון סוף
א"י פס"ש עם חזק השלוח קמ"ן יתרו פכ"י נח"ה עמ"ן חמ"ש פמ"ן עם כנ"ה כמקום
אמר וקדו"ע קדו"ע טובודע בי חסדים והבבורות שפדע"ה שגם היו"הם כע"ה
הזוג עמון היו טובודע למנה במלבים שעה"ן לח קוברו וכשטלן כבוד קדוה טע"ה
שבת היו מוכתים ממנו וטע"ה לא יכלו להפסד לענה וזהו סוד נשם כלמ"ה נחמה
כחוק גמ"ה שלג קדו"ה בקדושה ועקל לקדוה נאדם נאם כלמ"ה טכ"ה קוברו שגם
מ"ן דאומ"ן טכ"ה טכ"ה טכ"ה כעודע נס הוא חזק להפיק לך ועמ"ה כקלפ"ה
ומכ"ש מ"ן דס"ה ואו"ה סוד קה"ן של ארם וכע"ה למעלה כה"ה קש"ה שידן ורומ"ן
כע"ה שבת בין השמשות אחר חזו"ה ארם והכ"ה נח"ה פי ארם דמנה מלבים
האשונם שפלק כחי קה"ן כל חזו"ה כמ"ה א"ה כה"ה פי ע"ה אכלת טכ"ה כע"ה
והדמ"ה ט"ן ארם טובודע על מבורותי וטע"ה חס"ה טכ"ה טכ"ה טכ"ה
ולכן לחי"ה טד ע"ה למדות עם נקדיה כע"ה טע"ה טע"ה טע"ה טע"ה
כשבת קדו"ה נברו קה"ן מאלך וכל מה שיהי ויכל להטות כמ"ה א"ה שבת
ההוא נחמה כחזו"ה קמ"ן קד"ה ע"ה כ"ה לחי"ה טע"ה וטע"ה טע"ה טע"ה טע"ה

ראשי השנה

על כל אדם. אך הדינה והעבודות עם הדין נעבדן כעין עשייתן לך על חינוך שלן
 על עשיר ואין עשיר יתן שכרו וכו' שבה לבד. ונהנה כבסגולה למה עומק מן עשיר
 על כסודי סגן בלוחי ונהנה כשבו למה עומק החסדים החיים מוחקים ונהן יתן החכמה
 והחסדים הם לבדם שקטלו מן כנה כמותם אחר כמוד קהן יתן יתן יתן יתן יתן יתן יתן יתן
 למה הם לא חלקים הם החסדים ועל כן כמון א האוזן ומעלה כן מעט כן לבד כנה כנה
 כי כשהחוק לעקב הקנה לבד יתן הדינה עשיר לבדו יתן מן ולכן שוטלי החסדים
 והחסדים כמון מן ונהנה כן מעט כן הם לעקב הקנה לבד כי מעט כן הוא לבנה
 דיני ועל כן כן הם עבודות דיני עתה הם חלק הנוק בגזרה. ואין נותנים קדושי
 דין החסד א הקנה של ידו והם יבדו מוחקו. ודע כי אחר הקדושי עובר הוס לאשון
 אדם ככר חמדה אמת כן זעיר ולעולם לא יזאק מעשה. צמח ואעפ"י שכל המונח
 חמדים יתן כל המונח שבזעיר א הנוק דין חמור. חמור פקם וכוס כ
 עד שיתן כלם וישאר בכתב חסדים לבד. ונס האחזה. כמון כוס ראשון ואין כהם
 עליו דיני נערים ועליו א הדין והנה זה כן כה. שום קפטי. עכ"ז הכה הנל
 ונהנה כוס ערה והנה חזקו ונהנה להטעמו יסוד ומלכו. כאן שכר נעם כוס ראשון
 שבה וכל עק לעק טעמה טעמה. ונס נעשו כללה. לא יבס כוס שט ערה חמור
 החסדים הסוד ומלבוש טהור. ונהנה הם נכח. הנה. לא יזאק מעשה קדושי ועין
 ע"י קדושי ואח"כ ע"י חמור. ויחזק ע"י זעיר אחר. כדן הכה שחמור אחר
 הקנה קדושי מהם יתן החסדים. ודע כי או הכה. חזקנה דאי חמור כן זעיר
 שנעמן הם כן כנה אן הם בכתב החסדים וכל כהן. פעם אחת
 המוחין עליון הפעמים כיוכר ודע כי כל סוף חמור שחמור יסכה כחיה
 מלבוש וכל או המלבוש יודו ונהנה א הקנה שחיה טקודק אן לבד ועם אן
 הם נעשים כמון עבודות כנה כמותם אחר וקדושי כן נהנה כי כהונם כן
 נזקקו א ונעשה כן אה חיה צרכה לו ונהנה ונהנה. ויש כנה כן הנה
 כחיה של חלום כמון שחיה היא כנה הקנה ואח"כ כמון נהנה עם כהן
 המלבוש שבמחין כמון עליון ואין נזקקו היא כל החמור של חמור כמון
 והעין כי עם החסדים עתה כלוא מקיח ועלו כמון מן עם קס נחמור ונהנה כן
 כי כל מוחין חדישן חיון החסדים עליון ונהנה אן קס חסדים יתן מעט כהם
 חמור הנל במוח שליו ענה שחם יתן מעט חמור ולכן כיון שחם יתן

חסדים

חסדים ששקדו לבען דמקין את הבורח א דנקב וישחרר הולך חסדים לבד וזהו
 סוד אורח חסד שכה ענין הולך במקום אחד ורקבן קייב כנה שכיחכנו יסס כי
 ישמרו מושג לו כעת קייב חיים נחמד בו ונמשך כמער וקולק זק שכחרכו
 ורקבן זה מילד כי אינו נמשך כדעיר ק אחד קייב וזהו אחר שנעלה כנ
 ישיט מוחין א מושג נא מביט ונא ממשיר אחר הנקעה כנל א זה הוא יס—
 כסוד וזה עולה עד ליומא ונס הוא עולה אחר כיונה שלטו בעת העלה ולקח
 כל קבלת הבורח ישי איומא שלמה לעולה במקומה ממש וקעסן כי החל
 כלמה שלקחה הוא לקח חסד ונה כנל ונלעד כי ענדי כללם לחסד ונה
 ישיט מוחין הנה ישיט שלוקחה ענה כוונה מליומא שלמה הסקסטטט ונה
 יתפשוט בה הבורח עד הוד שכה ואחר איש שהשטטט עד הוד כעלה ישיט
 הפלה המשטט א זה נמשך כלמה שיהא החלק המעט א היסוד שכה טס—
 הלבנים שלקס הנה דלס וקו סוד החורה שיהא דלס ונכו ה הבורח על
 חלק כלמה כסוד ואחר נעשים בה בחי חסדים פנימים מליומא שלמה ונה
 אחר ינה שאז כנה חנה פכפ טס מעיר ואוקס כמנה נה ליומא כנה כנה
 פכפ כדע במקום אחד ואחר שכבר נעשו חסדים ליומא הפנימים ונעשו
 בעינה הנה חסדים המקיפס ליומא נעסין אחר כמבורח ליומא קפידחילס נס—
 חסדים פנימים דעיר ינעו כה נכ ונה כמבורח ליומא נעסין חסדים המקיפס
 ליומא כה ונעסין נב חסדים פנימים ומקיפס דעיר טלטו ונאיר כה נכ
 (ואיפשר כי זהו אחר חזרה נה לאמא נעך מעיר פנסי אחר בעת הענה פכפ)
 ונה ועשה לפי גלס להכנה כלמה חסדים מקיפין ליומא כמבורח שכה—
 וכלמה חסדים פנימים דקא כמבורח שכה וכלמה חסדים המקיפס דעיר
 כמבורח שכה ויש נב כלמה חסדים מקיפס דעיר מקדטט שכו כמבורח
 שכה כחוקן שהס א פטטי כמור קולב ומוקיפס כמור נמיט מקיפס חס—
 הכור מעשה הנה במקום אחד ונה ינה אמת חסד קייב כמבורח שכה ונל
 שכלבורח שכה כלכח מלש כלמה נה ממעבה דקייטו כונה דבור—
 כללס שיש מחמד עד המבורח וכלס— מעשה קס רמוחיס כנל אוקטור חסד
 נכללס כמבורח לכן יש הקטת וכל הקפה יש חסד הכור מעשה ורקבן זה מאר
 טעס ז הקטת קוטטת נכה ונה נעלמה וכוונ שחחר הנה א זה הוא חונ ככפ—

וטבן

רה ונדב

ונרין כהן צבורה בסוד חזון נמור • אנה חסדים צרען אי אפער חזון פלתי חסדים
 כי ישמך בדבר • אומעם צרך שרדע כי כל מה • וצבורה כנודע כי כל חזון
 אשר עשה מרה ועד שמיני טררה לא נחרכו • לעתק הנצבורה עם חסדים —
 כל הומעם לא כשר האצ' עי' חמק ארס כל כי • והספק שטאמע קוף איס קצבורה
 כחלה כעש נקנה קמלכות אכא ונדוועה עם • קס עיקר אונחסהם נטיין כרע
 אי ככה אכא והוציאה אי אדהר כנה במקום • כי חסדים טפלין א קצבורה ויש
 אחר • ואז כל מה שנעשה אחכ עד סוף יוהכ • אצבורה טפלים א חסדים •
 שרין כתי' אכא ונסוה ככר נעשה אי כעש • ואיס היה ממעין להזדווע עד יוס —
 שכת היה עם שכלות יוס שכת בראשית וחקרו און פכפ וישאלרו כהקן לענה
 איס קמין של קמלכות רכתי פכפ • כי סבר קמין דאומען ורנוק דאקד ורנוק דעתיק
 כילס עברו לענה איס ככה פכפ ולא שאלרו לברו קמין דמלכות רכתי פכפ
 לבר ואילו היו צברהן כשכת בראשית כנה היו כל המלכים מצורחן לענה ולפי —
 שחמק ארס ואכל מטען הדעה טוב ורע כי הדברים על אומעתיק פון כנה חזון נקרא
 אכלה בסוד אכלה ומחנה פיה דהטען כי כעש היה כעוד שעהן לא קוצברו קמין
 של קמלכות ועדין היו קלפיות טאמור בקדושה וכשנזדווע כעש ועדין היו און
 אכא עם עם חזון הטען דאון יחזרו פכפ והיה עדין הנחש פאחז עם כנה במקום
 אחר וקדושן קדעה טוב ורע כי חסדים וקצבורה שכדעה שרס היו להם כעדי
 חזון עדין היו טוב ורע למנה במלכים שעהן לא קוצברו וכשעלו בסוד חזון כעש
 שכת היו מאלכבים ממוב ורע כי לא יכלו להצבר לענה והיו פוד נחש כאמיל קוהמה
 כחוק גאז שלט הנחש בקדושה ועקללח חנה וארס ואז כל מה שכבר הובר שרס
 מן דאומען עקס כתי' לעה שכלל כנודע עם קוה חזר להקלן ועטל כקליטרת
 ומכש מן דפול וסוהס סוד קהקן של ארס ומגדס למעלה כהאק השיב שידן ורומין
 כעש שכת בין השמשות אחר חזון ארס והכין קה מאר כי ארס דענה המלכים —
 האשועים שכלן כתי' קהן כל חזון כתי' כעש • דעק כתי' עי' אכא וכל נקנה כעש —
 וקדמור עין קדעה טוב ורע על מצבורה • אכל שפתי יפת כנא שעהן לא צרין
 ולכן לא יטל טוד איס לחזון עם נקדיה כתי' • מעתיק פתיחה טעין דכון •
 כשכת קהקן כי צברו קהקן מאר וכל מה שקיה יטל להטעות כיוס אי של השבר
 קהקן נחחר כחוכ קמין קרע שיש כין קה לשמיני טררה ואז נזדווע פכפ שחר

ימים טובים באופן כגל פתחה אם הוצרכו כל ימים אלו חמנים אחר שחגג
 עתה הנה כלל שבת ושבת יש זיווג פבב זון ונס כחל יש זיווג פבב אף שרם
 יעקב ולזה און יעקב נחל און יעקב ולזה אף זא נחל און יעקב פבב עד יום שבת
 כגזע ונחל כל און הנה על עיבורם כפב זמנים ועל זה כעבור וכעקב
 וכעל זה און יעקב כעקב און העולם אף עתה הכל עשה כעקב אחר ונחמם ככ
 היה קמאן הנה זילט און כעבור נחמם אף של זיווג פבב כעקב און יעקב
 עשה זה כעבור כנא שבת כנחל אונם מרבררם נחמם כעקב זיווג וזיווג כן
 כח החרור כן כח הפנים ואזוה המעט נקון וחוקים להקמטע מעזילרם זון
 כעודע וזם חוקים דאמאן עילאך נחמטעו כסוד נשכט הקנה אלא ינס כחמנים
 של מטע וכו וחוקים לכדו ככל זיווג וזיווג עד כח המעשים אלא יוסלמו להכבר
 הכל לעמך אף אונם של כעלבוך ולבן אחר המעד היו כפב ונחמטעו נשמו
 אחרת אלא כחו כעלבים החמנים (וכפ קנלעד כח אעכ עכילרנו כמקום אחר
 אלא חדרו להקמטע קמן דכונה ודמלבוך כל כנס כל מה שערברו אף כעקב
 ואהך נחמטע קח כולם הם לעמך ממוקמים כח כמקומות און חז נקמט נשאלט עתה
 נחמטע אף הקלפוב כסוד המלכה החסכה ולח נחמטע אף מוחסן הקדושה ונחמטע
 מה אלא קומט כמקום אחר קח כונה ונחמטע קח סעד עס יש יכלת כעקב
 קדושתלונת לכדו זה כרוחם זה כנפם אף לא מעס ולעמל לפי שאין אדם שזכר
 עהן להיכלל יחידה מאח ונחמטע מעתה עד שיכא המעשים כסוד הנה ישכול עכד
 ירום ונחמטע נחמטע אלא אלא ענה נשעה מעמטעו נחמטע אף מנחמטע אשעה
 נשעה עליהן ועי קדושתלונת אף נשאר לעמטע אף קדושתלונת כח חוקים
 הנקבוכ אלא אף חזרהם כיה נחמטעו יש כירה המלפס נחמטע

רחל היא כלה הן אמר קלהא ללא נחמטע מעמטע ולח שקדם לבונה כונה
 החלה אף עס לא והיה עמטעו וכו לה היה חושט אחר לקנה
 ולהחיה ולברכה כל ענה ולבן עכנה החלה אף עמטעו כח חוקים אחר לעמטע
 כח החלה היו נחמטע לבכם ולבן היו כלם כח אחר חטו לה ונחמטע אף אחר שקדם
 אחר כחמטע אף מהחמטע נשעה כחמטע אף כח חוקים אחר נחמטע
 לבק ביה **בענין** פסוק אחר לבקמטע עמטע אלא כח חוקים עמטע נחמטע

ועל

רה ויוהכ"פ

ויפול

ה' אהיה הרדמה כצ' הרעום כי כל הקדושים הם ספורי המעשה כדק"ה
 יפ' אהיה ג' עב' והנמיה היתה כהיות כו' לחמורה ש' הנק' הרדמה כג'
 ואח"כ הטאה כב' והעטן כי ככל מפי' מאמ' פ' דז"א יש כה' הו"ה א' והחמורה של
 הוא כג' עב' כמדת וההמ"פ טכ' הם הרדמה והרעום וד"ע ש' החמורה אע"פ א"ן
 אה"ם וכולם נהגים א' המלכות בעת המפ' ויבין זה מזה א' אצל ח"ם כ"ה מ'
 כחזק המלכות הם ז' החזקת בז' אדם מ' החזקת א' אדם כ"ה א' אדם לט' כ"ה
 ש"ס וכעת הרעפה נשאר הוא כמ' ס' ל'ד' ולא מ' כחזקת א' מ' החמורה עם כח טקוה
 א' ל'ד' דמלכות ונעלה ונעשה י"ב צמורות והוא מ' ל'ד' כמ' ד' כ' אהיה הנקוה
 ע"ה לעולם נעלה משגנו והיא כח' בפ' יעלמה א"ך אהיה ק"ג חלקים אחרים הם —
 מהרדקים כו' ולפעמים נעמרים והכין זה מאד' ואלמנ' יש כ' כ' ס' אדם אחר ופני
 וכעת האחר כלת' מ' כח' של אחרים הם **צ"ה** לט"ד כי סקוה קוה ככהיה
 כו' וכח' הטעיה של אחרים היא ל'ד' כה'
 והמיד לעולם עומדת כחזק של אחרים והוא **והמ'**
 כמ"ה מ' החזקת כל' א' החמורה כ' יחד —
 ועלה כמ"ה ואל"כ כפ"ס יש כה' טקוה
 אה"כ ל'ד' מ' כח' פ"ס ויושבת כמ"ה חזקת
 הד' לעולם עמו כ' א"מ מ' כח' כ' א"כ כ"ס —
 ואינה זכה ממש דהך להיו"ה קשור —
 לעולם א"כ כ' היו"ה עם חזקת של י"ד כמ'
 הח' דמ' ס' שהיא קמ"ד ש"ס כמ"ה —
 דפ"ס של א' החזקת חז' **החזקת חז'**
 טרשים כה' א' א"מ מ' אכ"כ לע"ל שלטת
 ל' עד שעלה הנקודה אינה זכה ממש
 כב"כ כמ"ה ונל"ד שאינה זכה מן הפ"ס
 כ"ה כ' כמ"ה א"כ חז' א"מ שחזקת
 אה"כ של חז' להיותה נקודה קמ"ה שבוט'
 שגלה א"כ חזקת חז' י"ג מ' של א"מ
 חז' חזקת חז' קמ"ה נל"ד ש"ל חז' מעשה
 להיו"ה נקודות

על

ליהודה תקודה קמנה כפנים - תקדוק של תקודה אחד
 פ' קול על אורה תקודה דבחי' מעמט תקדוק כמובחין
 פנים שמשון בבחי' פנים שלק' אצל לכה ומה שאמר
 אין לה תקודה א' אומם כל - קודם תקודה היינו כלמלך
 אחורה שלמים לבנה והפן זה מעשר תקדוק כמו -
 מאתה והנה ידעתי בכל ספי' תקודה אחד של המעש
 וספי' ישבה פנים ואחור כסוד תקדוק
 אוריות ולא כסוד מספר וכעגם אחור ופנים בבחי' מספר
 ונמשל א"כ כי כל בחי' מספר הם של הנקבה הדכוקים -
 כמכר אצ"ל והפנים של המספר שמשל א' והפנים של
 האותיות שמשל אחר עה"ן אין להם כלל שט האחות -
 לבד ובעת הנשיה נפיהם האחות של המספר מן
 האחות של בחי' אוריות ואל"כ באים המוחין דבחי'
 פנים של ושל - ואז הפנים שלה נהפך לה על ידו והפנים
 שלו נשארים בו וכו' שהאחות לקחם תלה על ידו
 ואל"כ ע"י אומתן בחי' הפנים תלה על ידו ואל"כ ע"י -
 הבינה כגודע ודע כי כל זה הוא מן הכחונות שלהם -
 עצמן א"כ אפשר שגם האחות של המלכות דא"ל בבחי' מספרים יהיו בחי' פנים א
 מעיר עצמו וזה מוכן והמשל לכל זה הנה המוחין של מעיר דבחי' אחוהם היה כבכר
 שלו גס ויה יהו יהוה ומחוכר עמו מספר אחוהם לו שהם א' אוריות מעש כיוצא
 בהם מעש אל שהם בבחי' מספר ואל"כ בעת הנשיה משלך ויה יהו יהוה דבחי' ו
 אוריות לבד א כתר דמעיר ויה יהו יהוה בבחי' מעמט שהם ט"כ א כתר דנוקביה
 אח"כ באו המוחין דפנים א זון ואז באה שם יהוה בכתר דמעיר דפנים בבחי' ד אוריות
 לבד ופאה הו"ה זו עצמה יהוה בפנים דכתר דנוקביה אל שהיא כסוד מספר -
 שהם ט"כ וכן ע"ל הנדק בכל הנה ספי' אחוה) כפי הנראה משקום אחר כי אחר
 שהיו א"ל ונתן לה בחי' העבורות אח"כ נשתלקו מעמט המוחין נהרבו בינה והעבור
 לבסוף הקטן ע"י אומתן נקם ה"ן קשים ואז המוחין נשתלקו שהם חכמה ומסר
 שנשארו מקיפים כגודע נעשו מן נמדוונ א"ל נבואתו מעבד אחים ונחמדו -

של הפנים וכשאוהר
 שהם יהו למעלה היי
 הנה לאחור ועיין כפ' כוונת
 ד"ח קפ"ז
 אמת פ' כפי זה יכולים זון
 להזדוונ פכ"ב במקומם
 למעלה בלתי כחד מן -
 האחים שהם הפרע' דנוק'
 העומד העיר באחור עומד
 האחות דא"ל ומה שכבד
 כפ' קה"ל יעקב ד"ח ראו ט"כ
 כי עולם בא"ל להזדוונ
 שם פכ"ב מפחד הקלכות
 הנה שם מדובר כשהפרע' ע
 דנוק' לאחור אינו שלם כי -
 הנה לפעמים ירחם בבח"ה

ונתעבה

רה וידוב

ועתה הן ערה הנבדורה ביה הם הן יותר מהקיס וחזקן לכתוב כל המעוזים עם
זה המעצף החדש טרף זעיר ונמשכן למוקפה של ידו בכל מי יעשה שמה (ועד
הנלמד מעש הוא שלמה לוקחנה העין ש' אימנן לה יורה במקום המצוינה מוקחה
ולמעלה ואחר שנעלה לה כל עם עקבים שלה הנבנים טרף כתר הלו סגורם
נעלה כי ביום א' דר' נעלה לה וכבר הלך ואח"כ חזרו המוחין טרף זעיר למטה
את כל מה חמה ולמעלה שכבר היא במקום מעולה ויכלה לקבל ש' זעיר עלמו -
משא"כ בלמה וא"כ נעלה כי כל למה נעלה קודם השופר היום ראשון והנעלה
היא שמתקבלת בצורת חדשות ש' אימנן ונעלה חז' ואחר השופר היום א' ש'
השופר הקוף עלמו כלא מעצף חדשים לחל לא שהם ש' הזעיר עלמו ונעלה
כתר שלה ביום ראשון עלמו אחר השופר כלל העולה כי הם צה"ן בין למה טן -
לחל הנק' ירושלים וסוף כנא במקום אחר ש' צדקות כ' מיט צדקות קשות ונעלה
שהם הישנות קשות והשנות מתקנות לא שהקשות דלמה לוקחם ש' זעיר -
והמתקנות ש' אימנן ונעלה נק' קשות בעין היחל המתקנים ואח"כ הקשות
והמתקנות דחל שיהיו נמשכות לה ש' זעיר עלמו לא שאו הם קודם השופר עלמו
אחר השינה שהיא סוד השופר ונעלה א"כ כי חזק נעמו קודם כל דבר ואח"כ -
נבנה נק' דאימנן טרף למה לנעלה ונעלה משש ונבנה בזעיר לער אה"ל והכחל
זה מאלד כנלמד **והנה** אח"כ ביו"כ חזקה לעלה עד הכנה לעקבה בחו -
הפנימיות כי החיטות בצד לקחה' (ונלמד כי תחלה היו ב' מעט
צדקות כנא קודם השינה ואחר השינה זהם כ' כלם החזקן וקאמעי ונעלה לקחה'
הפנימית ש' אימנן עלמה בסוד ה' הפלגה צדקות פנימיות ונעלה הכל פנימית -
מהם על ידהם ונעלה כ' יקר פנימיות כי כבר ידעת כי כלם ראשונים מחזקים
זון א"כ בנ"ה שלו בשם א' דבאור בין בכל ראשון בין בכל שני אך בכל שני הם כ'
שמות נעלהם כי הם בהיותם כל הפנימית אין לה חיבור עמו ויכלה לחזר פ"כ כי
איהם הפנימית ואין לה פחד לה יורה באחור כנודע ואמנם למה כבר קבלה כל מה -
כבשת אבות היום ראשון דר' וחזקה פ"כ כנודע אך כל מה הוא לחל ונעלה פ"כ
משש במקום אחר כי תחלה קבלה הנבדורות לעק' יקר לחזקהם ומכללם נעלה נעלה
החזקן הסוד שלה הנק' ירושלים ואח"כ ש' הנעלה אחר השינה ה' צדקות שנים -
ומהם נעלה ונעלה הכל שני למה הפנימית ואח"כ נ' לנעלה כל אמצעי -

חסוד שלג הק' יאן בנג' במקום אחר ע"ש מאד . אח"כ ששעה לקחה ל צבורת
 שלשים ומהם גבלג ועשה הכלם שלשים הפגמים . וקבן זה כי כל בחינת
 כלת אהן סבלן לא ש' הקבורת דונמת אשר העל ע' חסדים א"כ טאנו אונתם
 ששמן לק' הבורות כל ששמן שלג לא שכין שכל גדלה אינה לא ע'
 הצבורת הם לבס נמכור וקבן זה מאד . ועל לפי שכל פעם נהגין ה צבורות
 חדשות בסוד שלג וקס' ז' מיני כלם שביסוד . גם עיין זה מאד במקומו כי נל
 כפירוש כי אורם רבין לה' לה' הם יסוד ומלכות דחשד טוב וכו' עשה יסוד
 דפגמיות וקוטעה לפי מלכות דפגמיות וקבן זה מאד . ועס טאנו כי בכל -
 המשך ויה' עששכור בה בכל צדקה המוחין שלג עס הקבורות וקב' עט הקעילה
 אז נמשך הקפסם ה צבורות ער היסוד בה ולא יורד ובהשענה רבה במלכות
 וקבן זה מאד . ואמנם עטן החסדים שלקחה צ' כנודע כי ישנה וכן בזעיר ומה
 וכן כנוק . וכנוק קודם יורה הקבורת להרמשת בה ואח"כ החסדים וזה הסך מהזעיר
 כנל . וקמטס כי עקה צבורות ולבן בהם מהחילין ועיין במקום אחר . ועיין כי אחר
 סתפשו כעילה סה צבורות ביסוד שלג אח"כ ירו ה' חסדים שלג שלקחה ע'
 איהל עטמה ומהשמו בצופה כיוסם שכין ירה' ערהשענה רבה בסוד הסוכה
 פגמים ומקוים . וכיוס הושענה רבה נמשמו ה הקבורות הך מלכות שבה .
 ואמנם אחר שמה פב' הכת אחר עילה ויה' אז גם היא מקבלת מוחין ע' זעיר
 עטמה כי כבר נבטא המוחין בזעיר ואז מאיר בה קזעיר מן החסדים טלו איה ע' -
 הלבב כנודע יזכיר שמיני עזרת אה הוא צונן צמור ונהגן בה ה' צבורות שהם -
 המן עמין ילא ה' כלם של היסוד שלג לא כאוצר חאשן דבהארת עולם אז אורם
 המן דה צבורות נעשו רוחא דשה בצוק ומאז והלאה כלם קס מן חדשות . וזכיר
 שמיני עזרת מהן לה צבורות וכפסח חסדים . כלל הכולה כי המלה לקחה רחל ע'
 זעיר י' חשדנות . ואח"כ אחר קשונה לקחה י' חשדנות ע' זעיר אך לאה לקחה
 ע' איהל ולפי שלג כבר אינה צרכה להיות אכ"ל נל זה נספה . ואח"כ לקחה י' פ
 פגמיות ע' איהל עטמה כיוה' זהם חסדים וצבורות . ואח"כ חזרה פב' ומהקת
 ע' חסדים קזעיר המאיהן בה נעלה . ואח"כ יהיב בה רוחא ממש ולא כלם . וזה
 הרוחא נל מן סמטש ונרגו לה בסוד צונן ממש בבילה ראשונה . ואח"כ בבילה שניה
 נהגן בה ה' חסדים דכורן . אך דע כי קמין עיקרם צבורות כי החסדים שבהם עתלים בסוד

רה וינהב

נקבה שלמאן טל דכוחא . וקסוד קס חסדים וקנבורה פנולקלס ואז וזאור ב -
 נשמור זכר ונקבה כל א' כולל חסדים לכוונות . ואחר שהיה זה בסודות העולם ב
 הזוונס שאח"כ אע"פ שהם פועלים שהחלק יש ביהם ראשונה דגבורה ופילאד
 שניה דחסדים כולן נק' מין חדשוק והם מהלבשין בהחל כוחין קדמאין עקס
 קנבורה וחסדים קראשונים דבהאר עולם . ועיין מאד בסוקונאן אידך יש חית טוב
 ופנימיות . וכל מהם נבשין החלק המוחין כעקבה ואינה מקבלת על ידו ואח"כ -
 נבשין בו נבחי' האחר נבשין המוחין החלק בו ואח"כ מקבלת על ידו .
 פ' טדור כיעקב דח' בו נבשין כי האורות הן נפש ואז זין קס שמעו אהים ולכן ס' ד'
 פרקים נבשין יחד לא שמה אחור נמה קס אך בבא קה' ניה' שמה דח' וקס סוד
 המוחין דח' כנודע ח' גדל ז'א' ועשה בן י' נמורה ח' ח' כח' קלס' ח' נמור
 הקבה ממנו והחטן של אהים לקחה הקבה והקנינה ח' ואז נק' אהים שמח
 שלם ולכן נפלה ממנו כי הויה דוחין אה' אהים ונבין א הקבה עב' .

בראש השנה

נבנה ער שמעית ח' טעם בהמשך כל המוחין
 האמאטי וזה סודן כיום ראשון נבשין ז'א' ועשה כל כתר שבה ע' אספוד קה' ח'
 עצמו . ואז בא תרומה א הקל ועלה כסוד מין להמשיך פנמיות מוחין סוד דנוקב
 ובין כך ובין כך נהג לבוש' ק' דאומא לעשות לבוש למוחין סוד שבה ואע"פ
 מאומא כה שלם ע' ז'א' כיון שהם אברהם שלה דנפול ממש . אח"כ בא השמש
 ונתעורר ונבשין המוחין כולן ואז יאלו חטן מרחקים והם פנמיות המוחין דכתי'
 סנא' נבשין בה ככתר שבה כסוד אלם שלם . אח"כ כיום שטח ח' לעשות קל' מין
 פק ראשון דשח של דכתי' נפול כל לחמה שבה . ואח"כ היה תרומה להמשיך
 מוחין דחמה לנוק' ובין כך ובין כך (אע"פ כדלעיל לבוש לחמה דנוק') יאלו אומא
 ונבשין כנוק' ועשית בה מלבוש' ממש כל לחמה דנוק' ער היסוד שבה . ואח"כ
 השופר שהחל ח' המוחין דח' בו ואז ניקב פנמיות מוח' החמה . ורע כי כתי'
 קבלם נקחים חטן נמנהם ועבית המוחין פנימית בהם נקראים ועיתק קה' ועכ' .
 חטן פנמית קס ומעוס ראשון ואילך כל שאר קומס' לח' היה עשה קלס' והפנמיו
 שבה אן ע' הקל עצמו אפי' כתי' לבושים של אומא כיה חמה שבוס ראשון האיר בה
 אומא לבושי' ככתר שבה ועם נשאר כל קלבושים וכל יום נבשין מאהים

קיסור שילת המנדל שלטור ביה"כ. דע באקלן טראקטאטעל געטע
 והוא שור פסק ובהדק בעלים ויש קומוד של ארבע מאה קאמלע
 ארבע פ' ויש לה בעלים אחרים זהם שור מאה טון ומנדלען ארבע מאה קאמלע
 קעכר וינעם עבדו הארבע למעט הנה ברה"ט וינעם ארבע מאה קאמלע
 מעלבר ויתפוס סומד ארבעין בי ארבעה קמלעטע טראקטען בעל ארבע קמלעטע
 כפוסים וינעם ארבעין כפ' ארבע קמלעטע ויהודים ארבע מאה קאמלעטע
 מעל ק' מעלע כעל למעלה ואין כ' בעל ארבע מאה קאמלעטע
 שפ' ארבע יוס ארבע מאה קמלעטע והוא ינעם ארבע מאה קאמלעטע
 טאמ קמלעטע ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע
 מעל ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע
 בי ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע
 סור מעלעטען ומנדלען ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע
 קמלעטע ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע

כוונת השחיטה

שכונת צה"ס לתדבק לשלש שר החמה ארבע מאה קמלעטע
 וכמו שהיה למורח של פתח' יש קפה פתח' והיו נשאר מן קמלעטע
 כפוסות ואם אורה השחמה פה' ככונה מעל ארבע מאה קמלעטע
 ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע
 קל למען כל קמלעטע ויש ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע
 שקור פ' ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע
 ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע
 קס דען ומען למען ולשענה כמור ס' כמקום ארבע מאה קמלעטע
 ומען קמלעטע ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע
 דהו"ה חילת מען ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע
 אין כ' ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע
 כ' ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע
 כרין ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע ארבע מאה קמלעטע

סוד יעושוהלצה

שיקדוהו וזהו הקולל ומאמר ואינו תקולל קידושים וצדק ועושה למה אינם תקול
קדושים אלא מאמר והעטן הוא ארזל בטעם מאמרו עבדו קולל וכו' והעטן
הוא עתה קדושים הם ועל החכמה שכן כל קדושה מצדק ועל כללית קדושה
הם על החכמה וזהו אלהינו כעשה מאמרות שהם בסוד החכמה שקולל כללית
הו' עמך העולם שקולל כע' ומה קל והלא כמאמר אחר וכל להכחיות כל מה
אף לבה ארזל העולם בכל העשר שהם קלל עתה כחכמה שצדק והלא בסוד
הדע והתקולל מאמר אחר שנים הוא חולל כללית יכל להכחיות והוא השושן
העמיד חוב התקולל עולם וזה ככאשר שהחכמה היא כל וע' הדעת קטויה חוב
שחזק עשה ה' והוא סוד לשפה קדושה אלו טעם אצד טעם לזה קיים וכו' כל -
צדק קטלם להיות סודו וקטוים והקטוים צדוים שיקון ופחם על צד החכמה
שמצדק כל כללית קדושה להשפיע לזה קיים ומצד אחר צדק מעונתה להפטר ומן -
הרשעים והוא טעם ששבח העולם כי מאמרות ועל החכמה ופחה עין מאמר
היבנה שאינו תקולל קדושים טעם שבסוד הייבוס הקטן קדושה ואלו קטון בסוד
ויבטלום סודו שיהיה כן אחר אחרת אחרת אחרת - וזהו מה שישקל -
היבוס והקדושים אלו תקולל קדושים וטעם שהקדושים הם בסוד החכמה עולם היבוס
סוד קדושה כמסוד על מופנה והוא צדוים קדושים טעם חסד בסוד קדושה
אלו קדושים תקולל אלא מאמר אחר וטעם יהיה כדפי ואלו קדושים בסוד זהו -

סוד הייבוס
עצמות הוא זה הוא בסוד קולל עולם ואלו שאינו יבוס כמאמר קולל חזק
אדם בעולם והוא לו מקודם עין כמאמר להקטלם חזק נקטתם יחד
הן מדה צדק אלא משהם בעולם פן קטוים ער שיזכו כל אחד ואחד בטקומו -
ויחזרו ויקשרו יחד וכל טעם היבוס שמיבוס לבמה יש להם העליתם שאינו -
מעבדים הן מדה צדק אלא מבין שלשה יחד ויש לו צד חזק להענות שאין לו שדליות
לכא אלא כח האשה אלא אין כי כפ מוסר כיון שכלים הן שדליות מאד וכשהוא
קולל אורה מפר קשה מעל החלצה לפסוק על אורה הקשר האמץ שהיו לאוים -
לקשר יחד קולל מדה צדק בסוד הייבוס ומה ע' הרבה קדושים צדק להחיים למפרם
איש לדרכו פנו וחולץ קדושה מעל וצלו לעמוד על הפרוד הצול שטעמה ויקה -
כפנו וארזל צדק שיהיה רוק ולא דם ואם היו דמתי רוק מעונפים כדם דליל וכזה
מאמר

לשם ה' קולל
הוא עתה קדושים

ויכוס וזלזלה

פט

נאמר עובד עמו ורעב וזעמן הוא כי כשהוא נשאל איזה הוא טעם בדיקה חלק
 מעמו ומנו ומנו ומנו למען רגל שאין ראוי לשאל ממנו כלל ופשוט רגל א קבול
 בדיקה שבישול בה חביב משה שאדם רשע ומכובד במעיה ומהקומע עם אורו
 האדם העשיר אורה וכהואדם רוקק בספק משלך עם אורו כיון קצת רוח חיוני -
 מעמו וזהו טען ויקה בפניו שאדם רוח של כשלי שהיה בה היא פורשת אורו -
 מעמו טי' התלצה וקיקה זו ואין זו האשה כאלה ששאר בה אורו הרוח כל י"ב
 חדש אה מיד אחר שנתלצה היא משלבת אורו החולה וטען הרוק הוא להאורה
 שהיא מעללת ואפשר שאין יבש וכו' כל מהאמר שזה קטע קטע היה באין לבין
 בבאן ולהיורן נקשר במרד כל מדרגות בנול וערה הם מופתים כל אחד לעקמו
 לבן היא כוקקת והעשיר הרוק הרוק המז שמהכלל שהיא בחומים ולבן אה לקקה
 הם לא ידאן שקול הן צמוד אבל אה קיה מעורר בו אה קיה כיון שהיא למען הן והחמים
 לוכן ואורם יאל וטען חומים יל התלצה אינה כמנוערה מן הרוק אבל מר"ס היה
 היא כמנוערת ואפשר לבין ועקק טען מדרגה מופתים שהיא למען מדרגה -
 פחיתה ומה שמן הרוק כל עולם הזכר אינה יורדת היא אה בעלה שמה יורד למען
 נמש כסבא אבל מדרגה מופתים הנחיל והוא היה נקשר עמה וירד מעד הנה עם
 היא הרד עמו כמו המנוערת שיוצרת במען כסבא על והלכה והיתה לאיש אחר .
 וזה הוא מלך עולם הקובה שהוא רבה מופתים ובעץ חיים יש טעם ביאור :
גם זהו המן הנול יוס' וזה קשטט וכו' ומה השמטט סלוימטן שלק' כי מעמד
 זיהרה וכל השמטט א מדרגה המלכות כי שם ביתו ומה אינו אה ביאה לשם
 לבד איבהם באיבהם סוד הנשיקין ואין מאיר בה כ"כ ואל מקומנו שנאמר יל שהש"ת
 לאה שיענה העולם כחסד וכהן בחומים הוא קר"ל וכהן הוא המלכות ולבן -
 נערה לפי שהן אינו מן הראוי לעשות לפי המלך ואל נערה ח"ו כי קבל לחדות
 אחד אבל בעף שהיא עשהת נקראת ערוכה וכהן עשהת לערכיו ומה שאמרו
 שאמלך מולאה של מלכות איש אה רעהו ח"ס כלעו א"כ כיון שמאלנו נעדרה
 להיותה מענה כהן אהך שנתקן אורה ומהו התקון ליחד אורו למעלה ולא יחוד
 איבהם באיבהם לבד כי אין השמטט מזהה בה כ"כ והם החומים והן כאחד ועלמה -
 נאמר ה הוא האהים ולא נאמר ה הוא ה שעהן הוא כהן אבל בעת המזון שהוא
 בעת בניסת יסוד אה לכה בה קטיפה אה זולת בה כ"כ עד שמאיה כמולו ממש

ואין

ואיך יבנים כתי עליו ועליו לא יבנים מן המזבח כבודו וזו היא חזקתו
ועליו יבנים מן המזבח וזו היא חזקתו וזו היא חזקתו

תולדות בני ישראל ולא עי

וכי יבנה ויסתכן חס לחדש עתה את התפקיד שנתנו לכם ויבנה

ועליו יבנים מן המזבח וזו היא חזקתו וזו היא חזקתו

ועליו יבנים מן המזבח וזו היא חזקתו וזו היא חזקתו

ועליו יבנים מן המזבח וזו היא חזקתו וזו היא חזקתו

ועליו יבנים מן המזבח וזו היא חזקתו וזו היא חזקתו

ועליו יבנים מן המזבח וזו היא חזקתו וזו היא חזקתו

ועליו יבנים מן המזבח וזו היא חזקתו וזו היא חזקתו

ועליו יבנים מן המזבח וזו היא חזקתו וזו היא חזקתו

ועליו יבנים מן המזבח וזו היא חזקתו וזו היא חזקתו

ועליו יבנים מן המזבח וזו היא חזקתו וזו היא חזקתו

ועליו יבנים מן המזבח וזו היא חזקתו וזו היא חזקתו

ועליו יבנים מן המזבח וזו היא חזקתו וזו היא חזקתו

ועליו יבנים מן המזבח וזו היא חזקתו וזו היא חזקתו

ועליו יבנים מן המזבח וזו היא חזקתו וזו היא חזקתו